

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BLINDSIDED

FAKE BOYFRIEND BOOK FOUR

EDEN FINLEY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KARANLIK

SAHTE ERKEK ARKADAŞ
KİTAP 4

EDEN FINLEY

Blindsided Telif Hakkı © 2019 Eden Finley Kapak

İllüstrasyonu Telif Hakkı ©
Kellie Dennis, Book Cover By Design'da
www.bookcoverbydesign.co.uk

Deb Nemeth tarafından düzenlendi
<http://www.deborahnemeth.com/>

Kelly Hartigan @ Xterraweb tarafından yeniden
düzenlendi <http://editing.xterraweb.com/>

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitap veya herhangi bir bölümü, yayıncının açık yazılı izni olmaksızın herhangi bir şekilde
çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

İzinle ilgili bilgi için şu adrese yazın: Eden Finley -
izinler - edenfinley@gmail.com -

İÇİNDEKİLER

SEVGİLİ OKUR

Yasal Uyarılar/Ticari Markalar

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Teşekkür ederim!

Eden Finley

tarafından da

Teşekkür

SEVGİLİ OKUR

Bu kitap Sahte Erkek Arkadaş evrenine aittir ancak Sahte Erkek Arkadaş kinayesi içermez.

Talon ve Miller'ın var olmamaları gereken kökenleri hakkında halka açık bir şekilde konuştum. Bu kitabın var olmaması gerekiyordu. Ama Talon hayır cevabını kabul etmeyen karakterlerden biriydi ve Miller'ı da bu işin içine çekmek için. İşte buradayız.

Onlara planlamadığım bir mecazı dayatmak yerine, bu çocukların hikayelerini yönlendirmelerine izin verdim.

Trick Play'i okuyanlar Talon ve Miller'ın geçmişini bileceklerdir.

Kadınlarla yatarlar. Kadınları paylaşıyorlar. Hiçbir sahne ama biseksüelliklerine sadık kalmak istedim çünkü bu adamlar memeleri gerçekten seviyor. Sevmeleri gerektiği gibi. Memeler harikadır.

Yan not: Tom Brady bu evrende var, ancak Talon son altı yıldır New England için oynuyor, bu yüzden Tom Brady'nin bu kurgusal dünyada emekli olduğunu düşünmeyi seviyorum. (Bir Avustralyalı olarak bile Bay Bündchen'in kim olduğunu biliyorum.)

FERAGATNAMELER/TICARI MARKALAR

Bu bir kurgu çalışmasıdır. *Sports Illustrated* tamamen hayali bir şekilde kullanılmıştır. NFL takım isimleri -Warriors gibi- tamamen uydurmadır. Bu kitaptaki görüşler hiçbir şekilde NFL'nin veya gerçek takımlarından herhangi birinin görüş ve ilkelerini yansıtmamaktadır.

İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen Tesadüfi.

BİRİNCİ BÖLÜM

TALON

DOKUZ YIL ÖNCE

"Drink up, rook." Bu yıl sahada kışımı koruyacak olan Shane Miller'a kırmızı bir Solo bardak uzatıyorum.

İçkiyi almadan önce iri kahverengi gözleriyle beni süzüyor. "Sen annemin uzak durmam için uyardığı tipte bir adamsın. Akran baskısı gerçek bir şey, biliyorsun."

"Anasının kuzusu, ha?"

Miller homurdanır ve biranın tamamını fondip yapar. "Hayır. Annem gerçeği bilseydi, kendimden uzak durmam için beni uyarırdı. Bu geceki altıncı içkim gibiydi."

Gülüyorum ve onu omzundan alkışlıyorum. "Sen ve ben çok iyi anlaşacağız." Daha fazla olmasa da bu kadarını yaşadım. Üçten sonra saymayı bıraktım.

Bunun nedeninin futbolcuların saymayı bile bilmemesi olduğu söylenebilir ama aslında boğazımdan kaç içki geçtiği umurunda değil.

Koç bu adamın kasetlerini incelerken ben de oradaydım ve henüz birinci sınıf öğrencisiyken hücum hattında yer alması hiç de şaşırtıcı değil. Miller'ın boyu kadar eni de var ve sadece 18 yaşında.

"Canın ne istiyor?" Evime dolmuş insan denizini işaret ediyorum. "Esmer mi?" İkimize de geniş bir gülümseme vererek yanımdan geçen az giyimli bir genci işaret ediyorum. "Kızıl saçlı?" Derme çatma dans pisti olan sardalya konservesi oturma odasına doğru başımı sallıyorum.

Ekipten altı kişi bu nedenle kampüs dışındaki bu evi kiralyoruz -Okuldan kimsenin nefesi ensemizde olmadan partiler ve içki içmek.

Boyunları.

"Sarışın," diyor Miller, bize yaklaşan kıza bakarken gözleri parlıyor.

"Kusura bakma dostum, o bu gece dolu."

Teknik olarak benim randevum ama herkes bu terimin benim için gevşek kullanıldığını bilir. Burada yaşadığım için onu almaya gitmediysem ve birlikte gelmediyse bu gerçekten bir randevu sayılmaz.

Nikki yanıma yaklaşıyor, ben de kolumu omzuna doluyorum. "Nikki, bu Miller. Miller, Nikki."

Nikki'nin Miller'a bakışlarını kaçırmıyorum, bakışları Miller'ın kısa siyah saçlarından iri göğsüne ve sonra dar beline doğru sürükleniyor. Çoğu erkek bundan nefret eder -çıktığı kızın başkasını süzmesinden- ama ben? Açıklayamadığım nedenlerden dolayı bunu seksi buluyorum.

Kıskanmak için bir neden bulamadım. Bir anlamı yok. Hiçbir zaman kıskanç bir tip olmadım, sadece randevularda değil, kız arkadaşlarda bile.

Nikki eğilip kulağıma fısıldıyor. "Odana çıkmaya hazır mısınız?"

Çok mu sabırsızsın? Dönüp yanağına bir öpücük konduruyorum. "Yakında. Oğlum Miller'la biraz daha konuşacağım."

Miller'ın kaşları sanki onu bir ilişkiye tercih etmeme şaşırmış gibi havaya kalkıyor. Biz takım arkadaşlarıyız, bu bağ koparılamaz. Bunu öğrenecek. Miller'ı kanatlarımın altına almaya karar verdim.

"O zaman ben dansa gidiyorum," diyor Nikki ve kemerli, mükemmel şekilli kaşları bir tehdit kadar iyi. Dışarıda daha iyi bir teklif alırsa, onu kabul edecektir.

"İyi eğlenceler," diyorum.

Tekrar söylüyorum, kıskanmıyorum. Eğer takılmak istediği birini bulursa, o zaman takılmalı. Burası lanet olası üniversite. Drama, saçmalık ya da ciddi ilişkiler için zaman yok.

O uzaklaşınca Miller beni dürttü.

"Dostum, böyle görünen bir kız seni yukarı davet ettiğinde, yukarı çıkarsın."

Bir kahkaha attım. "Yakında kütüphanede daha pek çok kitap olduğunu öğreneceksin."

Gözlerini kısar. "Denizde daha çok balık olduğu söylenmiyor mu?"

"Bu benzetmeyi sevmiyorum. Mesela balığa gittiğinizde bir balık yakalarsanız, 'Bence bunun tadı iğrenç' deyip geri atmazsınız. Bu ifade aslında balığı eve götürdüğünüz, pişirdiğiniz, yediğiniz ve lezzetli olduğunu düşündüğünüz anlamına gelmiyor mu?"

Sonra da atayım mı? Yani, gerçekten, bu biriyle işler yolunda gitmezse onu öldürmelisin demek gibi bir şey. Cinayet seksi değildir. Öte yandan kitaplar... Sevdiğiniz kitabı bulana kadar kütüphaneden ödünç alırsınız ve sonra onu saklarsınız. Kütüphane siz onu iade edene kadar başka kitap ödünç almanıza izin vermez ama siz onu asla iade etmezsiniz çünkü başka bir kitaba asla ihtiyacınız olmaz."

Miller'ın kafası karışmış görünüyor.

"Kafayı yemişsin." Sırıtiyorum.

"Teşekkürler."

"Aslında bu, bir balık kaçarsa yakalayacak daha çok balık olduğu anlamına geliyor."

Miller'ın ağzından çıkan saçmalıkları diğer erkeklerin yaptığı gibi müjde olarak almamasını seviyorum. Bu bir sporcu etkisi ve bazen ne kadarını yapabileceğimi görmek için sınırları zorluyorum. "Peki, kadınlar balıkla kıyaslanmaktan gerçekten hoşlanır mı? Yani... bilirsiniz..."

Miller yemi yutmaz - tamamen kasıtlı olarak. "Bir içki daha alacağım. İster misin?"

"Teşekkürler."

Uzaklaşırken onu izliyorum ve sadece kızlar değil, erkekler de başlarını çevirip arkasından bakıyor. Onun varlığı talepkâr. Altı beşlik bir dev olmanın muhtemelen bununla çok ilgisi var.

İki birayla döndüğünde benimkini uzatırken gülümsüyor. "Peki, planın nedir? NFL, tahmin ediyorum."

"Siktir, evet. Senin için de öyle mi?"

Miller omuz silkiyor. "Sanırım. Yeterince iyi miyim bilmiyorum."

"Şaka mı yapıyorsun? Lise maçlarından bazılarını izledim.

Sen hesaba katılması gereken bir güçsün. Kesinlikle sonuna kadar gidebilirsin." Gözlerinde şaşkınlık ve umut parlıyor. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Herhangi birimizin NFL'e girme şansının düşük olduğunu bildiğimden, ona önce bir yedek oyuncu diploması almasını söylemeliyim ama bu adamda ne var bilmiyorum. Sahadayken olduğu gibi; oyun hakkında altıncı hissim var. İçgüdülerim bana hangi oyunun işe yarayacağını ve topu kime atacağını söylüyor. Miller'la daha birkaç gün önce tanışmış olsam da başaracağını biliyorum.

Şerefe demesi için içkimi kaldırıyorum. "Kesinlikle. Sen ve ben. Geleceğin Super Bowl galipleri. Bunu şimdi görebiliyorum."

Kollar arkamdan beni sarıyor. Nikki'nin sırtı.

Sözünü kestim. "Yakında yukarı çıkabiliriz. Önce Miller'ı bağlamamız gerek, yoksa izlemek isteyecektir."

Bu tam bir şaka. En azından Miller'ın gözlerindeki ilgi parıltısını görene kadar öyle demek istedim. Nikki'ye döndüm, tokatlanmayı ya da en azından azarlanmayı bekliyordum. Ama hayır. Miller'ın bize baktığı gibi o da Miller'a bakıyor.

Omuz silkiyor. "Benim için sorun değil."

Sanırım hem Miller'ın hem de benim ağzımız açık kaldı. Kabul etmesini beklemiyordum.

Nikki önce benim, sonra Miller'ın elini tutuyor ve üst kata çıkıyoruz. İnsanların muhtemelen bizi izlediğinden eminim ve belki de bunu umursamalıyım, ama gerçekten umursamıyorum. Odada başka biri varken seks yapma düşüncesi beni hiç olmadığı kadar heyecanlandırıyor ve şu ana kadar kendim hakkında bunu öğrenmemiştim.

Daha odama varmadan sertleştim.

Nikki önce içeri giriyor, daracık atletini çıkarıyor ve mini eteğini indiriyor, böylece sadece topuklu ayakkabıları ve iç çamaşırlarıyla ayakta duruyor.

Miller arkamdan "Lanet olsun," diye mırıldanıyor ve kapıyı hızla kapatıyor. "Teşekkürler." Kıkırdıyor.

Odam bir ayakkabı kutusu, bu yüzden Miller köşedeki küçük çalışma masama ve sandalyeme ulaşmak için yanımdan geçiyor. Nedense bu küçük temas tenimdeki tüm sinir uçlarının canlanmasına neden oluyor.

Soyunmak için el yordamıyla ilerliyorum. Kot pantolonumun düğmesi işbirliği yapmıyor ve tişörtümü başımın üzerine kaldırmaya çalıştığımda sıkışıyor.

Diğer ikisi fark etse bile bundan bahsetmezler.

Bakışlarımın Miller'ınkileri bulmasına engel olamıyorum. Pantolonunun fermuarı açılmış, sertleşmiş aleti iç çamaşırının sınırlarını aşmaya çalışıyor.

Miller'ın Nikki ve beni izlemesi ve aynı zamanda kendini boşaltması beni tanrı gibi hissettiriyor.

Röntgenciliğin bu kadar ateşli olduğunu kim bilebilirdi?

Hiç bu kadar heyecanlanmamış, bu kadar sertleşmemiş ya da patlamaya bu kadar hazır olmamıştım. Muhtemelen bekaretimi kaybettiğimden beri birinin içine en hızlı boşaldığım andı ve boşaldığımda gözlerim Miller'ınkilere kilitlenmişti.

Henüz bilmiyor olabilir ama daha önce söylediklerim doğrudu. Çok iyi anlayacağız. Çok iyi arkadaş olacağımızı görebiliyorum. Ve elinin üzerine gelme şekliyle, bunun tekrar olacağını bilme konusunda aynı sayfada olduğumuzu söyleyebilirim.

İKİNCİ BÖLÜM

MILLER

ŞİMDİ

SVurdum. Yine oldu.

Ağzım kuma bulanmış pamuk yutmuşum gibi kuruyor ve kafamın içindeki minik davulcu Van Halen'in "Hot for Teacher" şarkısını çalar gibi kafatasıma vuruyor.

Daha önce birçok kez uyandığım bir manzaraya dönüyorum ama Talon ve rastgele bir kızla yatağa girmemin üzerinden altı yıl geçmiş. Ya da bu durumda, *iki* rastgele kızla.

Oda seks ve ucuz narenciye parfümü gibi kokuyor.

Bu eskiden sık rastlanan bir durumdu ama ben artık her şeyi geride bıraktığımı düşünüyordum - umursamaz kolej dönemini. Geçen sezonun sonunda Talon'un Warriors ile anlaştığını öğrendiğimde aklımdaki son şey eski düzenimize geri dönmekti. Sadece futbola ve onunla yeniden bir takımda olmanın ne kadar harika olacağına odaklanmıştım.

Belki de bu hayatta kalma içgüdülerimin devreye girmesiydi.

Benden bir yıl önce USC'den mezun olduktan sonra New England'a draft edildi. Draft edildikten sonraki ilk iki yıl antrenman takımından antrenman takımına savruldu ve sonunda üç sezon önce Warriors tarafından seçildi. Farklı konferanslarda olduğumuz için Talon'u mezun olduğundan beri neredeyse hiç görmedim. İletişimimiz Twitter'da birbirimize laf atmaktan ve Facebook'ta belli belirsiz bir arkadaşlıktan ibaretti.

Şimdi kalıcı olarak hayatıma geri döndü ve sanki hiç gitmemiş gibi. İşte bu yüzden yüzde yüz sıçmış durumdayım.

Çünkü bakışlarım bize karşı sıkışmış iki kadına da bakmak yerine sert kaslara, tıraşsız kare bir çeneye ve ellerimi geçirebileceğim kadar kısa ama yine de tutunduğum takdirde-

Hayır. Oraya gitme, Miller.

Asla. Gitmek. Olmayacak. Olmayacak.

Talon piliçleri paylaşmaya açık olabilir, ancak her zaman onlar hakkında katı bir kural olmuştur. Ben ve o, birbirimize dokunmayız. Onun elleri kiminle birlikteyse onun üzerinde kalır ve ben de kendi ellerimi ondan mümkün olduğunca uzak tutmaya özen gösteririm. Çünkü biz birlikteyken aklımdan geçenleri bilseydi, beni bir daha asla evine çağırmazdı.

Şu anda ne düşündüğümü bilse beni çırılçıplak evinden kovardı.

Sarışın kadının minyon vücudu bana doğru hareket ederken, eski en iyi arkadaşıma olan sertliğim sırtına saplanıyor.

"Mmm, birileri yine gitmeye hazır," diyor ve sesinde bir gülümseme var.

Talon'un mavi gözleri tembelce açılıp benimkilere kilitlenirken yüzüne ateşli bir gülümseme yayılıyor.

Tüm arkadaşlığımızı mahvetmeden bir tur daha atmamın imkanı yok. Dün gece bir hataydı. Alkol ve üniversite aşkları asla karışmamalı.

Kulak mememi çekiyorum *-partinin bittiğini* gösteren evrensel işaretimiz- ve Talon bana başıyla onay veriyor.

"Üzgünüm kızlar," diyor ve geriniyor. Esneme hareketi uzanıp ikisini de kendine doğru çekmeye dönüşüyor ve kalkmam için beni serbest bırakıyor. "Erken bir antrenmanımız var."

Bu bir yalan. Sezon henüz başlamadı ama kızlar bunu fark etmedi. Forma peşinde koşanların çoğu, tam bir sapık olmadıkları sürece programı bilmez ama iki kadın da dün gece gerçek futbol konuşmalarıyla ilgilenmedi.

Talon'un banyosuna girip duşa girmeden önce yarım yamalak bir el sallayabiliyorum. Üçü Talon'un Illinois'in tamamı büyüklüğündeki süper kral yatağında kalıyorlar ve ben onların hızlı bir sevişmeye sığma olasılığını düşünmemeye çalışıyorum.

Olası sesleri bastırmak için başımı spreyin altına sokuyorum. Eğer birbirlerine girdiklerini duyarsam, karşı koyacak gücüm olacağını sanmıyorum.

Ve Talon beni ilk terk ettiğinde olduğum gibi dağılmadan önce direnmeliyim.

Ugh. Talon *beni* terk etmedi. Bırakacak bir şey yoktu. Hala da yok. O değil... biz değiliz... *Gah!*

İşte bu yüzden arkadaşlığımız kafa karıştırıcı ve bu yüzden onun hakkında fazla düşünmeme izin vermiyorum.

Duşumu neredeyse bitirmiştım ki Talon banyoya girip önüme işedi. Bu malikanenin başka banyosu yok mu?

Maaş derecelerimiz arasındaki farkı görmek çok kolay ve bunu sadece onun banyosunda durarak anlayabilirsiniz. Pahalı armatürler ve süslü duş ayarlarıyla tamamen okunaklı mermer fayans. Lincoln Park'taki diğer her şeye uyuyor.

"Sakıncası var mı?" Homurdanıyorum.

"Daha önce görmediğiniz bir şey değil."

Gerçek. Üniversitede aynı takımda üç yıl geçirdikten ve bu yılların ikisinde aynı odada kaldıktan sonra, hala bu adamdan hoşlanmam için çok fazla şey gördüm, ama görünüşe göre, çekici olmayan bedensel işlevler bile beni ondan vazgeçiriyor.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi, değil mi?" Talon sırtıyor. "Yıllar boyunca iletişimde kalmak için çaba göstermeliydik."

"Mmm." Başımı tekrar spreyn altına eğdim. Ne zaman aynı şehirde olsak buluşmak için gönderdiği mesajları neden görmezden geldiğimi anlatmayacağım. O denedi ama ben hep bahaneler uydurdum. Kendimi savunmam gerekirse, meşgul numarası yapmak zor değildi ve Talon da bunu anlıyordu. Onu görmek istemediğimden değil. İstiyordum. Askere alındığımda onu unuttuğumdan yüzde doksan emindim ama *bunun olacağından* endişeleniyordum.

Bir gecede, altı yıl önceki halime geri döndüm; sahip olamayacağım bir şeyin özlemini çekiyorum.

"Gittiler mi?" Ben soruyorum.

"Evet. Ve şunu dinle" -işini bitirip bana dönüyor, bakışlarım sikine kaymasın diye çatıya bakmak zorunda kalıyorum- "Numaralarını istedim, şaka yapıyormuşum gibi kıkırdayıp gittiler."

Kıkırdıyorum. "Birinin egosu mu zedelendi?"

"Anlamıyorum. Eğlenceliydi, değil mi? Kim daha fazlasını istemez ki?"

"Önünde arkadaşını beceren kızla evlenmezsin. Onlar Bunu biliyorum."

"Bu duyduğum sürtük ayıplaması mı?"

"Hayır, ama normal insanlar partnerlerinin arkadaşlarını isteyerek becermemesini tercih ederler." Bu kavramın Talon'da nasıl kaybolduğunu anlamıyorum.

"Anlamıyorum dostum. Başkalarıyla oynamama izin veren bir karım olsun isterdim. Ya da onun başkalarıyla oynamasını izlemeyi."

"İşte gerçek aşk bu." Durulaniyorum ve düşü durduruyorum. Dışarı çıktığımda Talon sanki bu hiç de garip değilmiş gibi bana bir havlu uzatıyor.

Her zaman kaygısız ve umursamaz bir tavrı vardı. Kendi derisinin içinde rahat ve bizim şu anki soyunma durumumuzu umursamıyor. On yıldan uzun bir süre soyunma odasında yaşamak bir erkeğe bunu yapar, ancak burası bir soyunma odası değil ve kendinden emin güveni sarsılmadı.

Öte yandan ben, aşağıya bakıp manzaradan ne kadar keyif aldığımı görmemesini umuyorum.

Suçluluk duygusu içimi kemiriyor. Dün gece için değil ama üniversitede bu tür şeyler yaptığımız üç yıl için. Beni anlayacağından korkuyorum - onunla paylaşmayı olması gerekenden çok daha fazla seviyorum. Sırrımı ondan saklamak en üst düzeyde bir ihanettir. Evet, kadınlardan hoşlanıyorum ama Talon yıllar önce erkeklerden de hoşlandığımı keşfetmeme yardımcı oldu. Ve o mezun olduktan sonra, bunun tam olarak ne anlama geldiğini anlamak için bir yıl harcadım. Birkaç erkekle daha deney yaptıktan sonra, özellikle bir erkekten gerçekten hoşlandığım sonucuna vardım. Üniversitedeki erkekler bana biseksüel olduğumu kanıtladı ama sanırım teknik olarak pan'ım. Talon'a erkek olduğu için değil, kim olduğu için aşık oldum.

"Annenin sana çocukken paylaşmanı söylediğini biliyorum ama bence bu biraz fazla ileri gitmek olur."

Sesimin cılız çıkmasından nefret ediyorum ama kelimeleri bir araya getirmek için tüm enerjimi harcıyorum.

"Bu... Bilmiyorum... iki kişiden fazla olunca daha iyi oluyor." Bunu teyit etmek için bana baktı.

Kurulandım ve Talon'un çadırı görmemesini umarak havlumu etrafıma sardım. "Kızlardan biri benimleyken bile senin adını sayıklayıp durdu. Muhtemelen sadece *Marcus Talon*'u paketlediğini söyleyebilmek için dörtlü yapmayı kabul etti. Benim adımlı söylediğimde bana güvenin ve... diğer kızın adı onun hikayesinin yeniden anlatımında olmayacak."

"Sanırım en iyisi bu," diyor Talon. "Belki de onlara önceden gizlilik sözleşmesi imzalatmalıyız."

Homurdanıyorum. "Hey, bayanlar, ben bir imza görene kadar sikimi göremezsiniz.

Çok klas." Talon gülüyor.

"Ama bunun bir önemi yok zaten. Bir daha olmamalı." Talon yere yığılır. "Sen de mi?"

"Medyanın son birkaç aydır Jackson'a neler yaşattığını gördünüz. Bunun ortaya çıktığını düşünebiliyor musunuz? İnsanlar çıldırıyor çünkü yatağında bir adam var. *Tek bir* adam. Ne yaptığımızı öğrendiklerinde ne düşünecekler? Artık üniversitede değiliz, gizlilik anlaşmaları kusursuz değil ve eğer lig-

"Jackson gibi... değiliz."

"Eşcinsel mi demek istiyorsun? Medyanın teknik ayrıntılarla ilgileneneğini mi sanıyorsun? Sen ve ben birden fazla kez aynı yatağı paylaştık. Evet, işin içinde başka insanlar da var ve bizim için çok da önemli değil ama bence bu onu daha az skandal yapmaz. Muhtemelen daha fazla yapar." Kızları ortadan kaldırmak için sihirbazlık dersleri almayı düşündüğümünden bahsetmeyeceğim - bu bambaşka bir konu.

"Tamam, anlıyorum ama yine de berbat bir durum. Saha dışında istediğimiz her şeyi yapabilmeliyiz."

Alay ettim. "Jackson'a bu konuda sızlanmaya ne dersin? Yaşadıklarından sonra muhtemelen seni yumruklayacaktır."

Ligdeki ilk dışarıda kalan adam olan Jackson'ın işi hiç kolay olmadı.

Banyodan çıkmaya gidiyorum ama kapıda duraklıyorum. Sormamalıydım ama soru yine de ağzımdan çıkıyor. "Gerçekten birden fazla kişiyle ilişki yaşamak ister miydin? Mesela... kalıcı bir anlaşma?"

Kalbim tekliyor, istediğimden emin olmadığım bir cevaba hazırlanıyor. Bir evet bana onunla bir tür gelecek umudu verecekti, ama aynı zamanda aynı hataları tekrar tekrar yapmaya devam edeceğim ve aramızdaki hiçbir şeyin değişmeyeceği anlamına da geliyordu. Hâlâ onunla *birlikte* olurum ama onunla olmazdım.

"Ne, senin için değil mi?"

Talon'un saptırdığı ve soruma cevap vermediği gerçeği Ben.

Başımı salladım. "Hayır, bunu yapamam. Dediğin gibi, bu eğlenceli ve ama biriyle ciddi olsaydım, sadece o olurdu."

"Ah, o tür bir dikkat süresine sahip olmak," diyor Talon ses tonunda bir hüüzünle.

Koca aptala gülmekten kendimi alamıyorum ve Şimdi altı yıl önceki halime geri döndüm; onun yatağındayım ama ona dokunmama izin verilmiyor. Ve dün geceye kadar onu ne kadar özlediğimin farkında değildim.

Lanet olası işkenceden bahsediyorum.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TALON

M iller beni görmezden geliyor. *Beni*. Diğer arkadaşlarımdan hiçbiri bundan kurtulamazdı ama Miller hayatımdaki hiç kimseye benzemiyor. O... Ben onun ne olduğunu bilmiyorum. Benim için bir kardeş gibi, ama bu etiket yanlış hissettiriyor.

-Özellikle de yaptığımız boktan şeylerden sonra.

O iki kadını eve götürdüğümüz gecedan beri onu görmedim ve üzerinden haftalar geçti. Bu benim çabalarımdan eksikliğinden değildi. Birinci sınıftan beri kendimden bu kadar şüphe etmemiştim ve bir kızın dikkatini çekmek için gerçekten çalışmak zorundaydım ve bunun beni neden bu kadar etkilediğini bilmiyorum.

Warriors'la sözleşme imzalarken beklentilerim vardı. Miller ve ben tekrar bir araya geldik, dünyaya karşı mücadele ettik ve Super Bowl'u kazanarak neredeyse on yıldır süren kupayı birlikte kaldırma hayalimizi gerçekleştirdik.

Her zaman hayalimdi, bu yüzden neden üniversitede tanıdığım Miller olmadığını bilmiyorum.

Gerçi son altı yıldır birbirimizi pek tanı mıyorduk ama birinci sınıfta bir anlaşma yapmış tık. Biz olacaktık.

Şimdi bunun gerçekleşmesi için bir şans var ve o beni ekiyor ve nedenini bilmiyorum.

Bugün benden kaçamaz çünkü eğitim kampının ilk günü ve eğer onu aramayacağımı düşünüyorsa beni hiç tanı mıyor demektir.

Birbirimize bağı lı olmak zorunda değ iliz, ama yaptıklarımızdan piş man olduğ u için kendini geri çekiyorsa, kafasına bir tokat atmam gerekebilir.

Sadece seksti. Gerçekten ateş li, harika bir seksti. Ama bir anlamı yoktu ve dokunduğumuz falan da yoktu, bu yüzden neden garip davrandığ ını bilmiyorum. Bu bizim için yeni bir şey değ il. Basının öğrenmesinden ve

takımın başına bir bela gelmesinden **k o r k t u ğ u n u** biliyorum.

Şu anda bana bir futbol topu fırlatmak için çok fazla para ödüyor ve böyle düşündüğümde, muhtemelen bir seks partisi için her şeyi riske atmak bir hataydı. Yine de bu benden neden kaçtığını açıklamıyor. Bir daha olmayacak. Önemli bir şey değil.

Antrenman kampını başlatan tüm basın toplantılarının anasına katlandıktan sonra Jackson ve ben takımın geri kalanıyla sahada buluşmak üzere stadyuma gönderildik.

Jackson ve ben basın toplantısı sayesinde takım elbise giyen tek salaklarız ve DeShawn bunu hemen fark etti.

"Güzel kravat." Beni dürttü. Bu beni hazırlıksız yakaladı ve tökezledim, çünkü Miller'ın neden bana bakmadığını merak etmekten dikkatim dağılmıştı.

"Hey, mallara dikkat et. Jackson ve ben çok değerliyiz," diyorum.

Çünkü ben benim ve elimde değil. Miller,

"*Kıymetli* bunun için tek kelime," diye mırıldanıyor.

Alaycı tavrı aramızdaki gerilimi azaltıyor ve kolumu dev omuzlarına atıp onu kafasından yakalamaya çalışıyorum.

"O da neydi? Seni duymadım," diye alay ediyorum.

Karşılık veriyor ama sert değil ve son birkaç haftadır telsiz sessizliğinden çok fazla şey anladığımı düşünmeye başlıyorum, çünkü bu biziz. Bizim işimiz bu.

Dalga geçeriz, şakalaşırız ve maskaralıklarımız ergenlik çağındaki çocuklarınkıyla karıştırılabilir.

Koç Caldwell'in sesi buna bir son verir. "Kes şu saçmalığı, Talon. Herkes otursun."

Koç konuşmasına başlayana kadar ne için olduğunu anlamadığım homurtular yükseliyor. Bu tür şeyler normalde olduğu gibi gitmez. Çocuklar gibi oturtulduk ve takımdaki yeni eşcinsel çocukla nasıl iyi oynayacağımız anlatıldı. Bu bir yorum ve Jackson'ın bunu yaşamak zorunda olması berbat bir şey. Tüm bunların gereksiz olduğunu haykırmak istiyorum, ancak bazı takım arkadaşlarının Jackson'a gönderdiği bakışlar bir gösterge ise, görünen o ki hepimiz sevgi sevgidir hareketinden haberdar değiliz.

Diğerlerinden daha olgun olduğumun düşünüldüğü üzücü bir gün.

Serbest bırakıldıktan sonra, bazı çocuklar sahada takılıyor ama Miller bir görevdeymiş gibi uzaklaşıyor. O kadar kolay kaçamayacak.

Ona yetiştim ve kolumu omzuna attım. "Dostum, ateş nerede? Bira içmeye gidecektim."

Omuzları kolumun altında sertleşiyor ama bu bir şey ifade etmiyor. Adam tam bir tank. Omuzları muhtemelen yüzde doksan dokuz kaslıdır ve her zaman bu kadar serttir.

"Spor salonunda birkaç saat daha çalışmam gerekiyor." Karnını ovuşturuyor. "Kesinlikle tatil boyunca çok fazla şey yedim. Koç önce davranmazsa antrenman beni öldürecek."

"Pekâlâ. Sanırım yine de saatlerce çalışsam iyi olacak."

Miller ayaklarına bakıyor ve ben yine "beni tanımıyor" kervanına katılıyorum. Tünelden soyunma odalarına doğru yürümesini engellemek için kolunu tuttum.

"İyi miyiz?" Ben soruyorum.

Geri çekilir, neredeyse hazırlıksız yakalanmıştır ya da kafası karışmıştır. "Evet. Neden olmayalım ki?"

"Bilmiyorum dostum. Garip davranıyorsun."

Miller başını sallıyor. "Şu anda başımda çok şey var. Hepimiz senin gibi süperstar olarak doğmadık. Bunun için gerçekten çalışmamız gerekiyor."

"Ne oluyor lan?"

Bana daha önce hiç böyle bir şey söylememişti ve bundan ne kadar nefret ettiğimi biliyor. Sert oynayabilirim ama daha çok çalışırım. Herkes sadece görmek istediği şeyi görür ve bu da genellikle eğlenceli tarafımdır.

"Ne demek istediğimi biliyorsun Talon. Kolunda hepimizin tüm vücudunda olduğundan daha fazla doğal yetenek var."

"Çünkü ben Talon-ted'im... Anladınız mı? Talon-ted."

Miller ofluyor ama gerçek bir kahkaha mı yoksa bana acıyor mu anlayamıyorum. "Heceleme zorunda kalırsam komik olmaz," diye mırıldanıyorum.

Başını sallıyor. "Bu takımdaki yerimi kaybedemem. Odaklanmam gerek."

"Anladım." Bence Miller saçmalıyor ama tamamen de haksız değil. Sezonun başlamasıyla birlikte fiziksel olarak en iyi formumuza dönmek için ağırlıklara yüklenmeliyiz.

Gitmesine izin verdim ve buraya taşındığımdan beri ilk kez aramızdaki şeylerin üniversitedeki haline kolayca geri dönemeyeceğini fark ettim.

Görünüşe göre yetişkin olmak bir şeylerin değişmesi anlamına geliyor ve eğer durum buysa, ben ne zaman yaşlandım?

Her zaman hayatımı değiştiren bir anın içgüdüsel bir uyarıyla ya da örümcek hislerimin bana bir şeylerin yolunda gitmediğini söylemesiyle başlayacağını düşünmüşümdür. Ama hayır. Görünüşe göre, hayatımı kontrol eden her neyse, ister kader, ister evren, isterse de hastalıklı bir mizah anlayışı olan bir tanrı olsun, her neyse, muhtemelen şu anda bana kıcıyla gülüyordur.

Miller garip davranınca, Jackson'ı birkaç içki içmeye götürme planım vardı. Benim ve onun statüsü yüzünden koçlar bizi aynı odaya koydu. ...geylik. Jackson'ın etrafında olmamın ona bir çeşit koruma sağlayacağını düşünüyorlar. Bunu yaptığım için mutluyum ama az önce gördüğüm manzarayı beklemiyordum. Daha önce testosteronlu erkeklerle seyahat ederken görmediğim bir şey değil.

stres atmaya ihtiyacı olan sporcularla doluydu, ama bu farklıydı.

İçeri girdiğimde Jackson ve erkek arkadaşı Noah birbirlerine girmişlerdi ve ben oradan uzaklaşmaya kıyamadım.

Birbirlerine karşı hareket eden vücutları karşısında büyülenmiş bir halde durdum. Noah'nın kaslı vücuduna karşı sert kaslar, kilometrelerce çıplak ten, karanlığa karşı aydınlık... Kızıışmış hayvanlar gibi birbirlerine sürtünüyor olsalar da, Jackson'ın birbirlerinin içinde tamamen kaybolurken *aşk* ve *sonsuzluk* sözcüklerini fısıldaması aklımdan çıkmıyor.

Orada olduğumu fark ettikleri anda, oradan yeterince hızlı çıkamadım. Ne söylediğim ya da ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok ama ayaklarım beni taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde lobiye götürdü.

şimdi otelin barında önümde bir bardak viski ile otururken, boğulmadan yutamayacağım korkusuyla içki içmeye cesaret edemiyorum.

İğrenme ya da çoktan ya da heteroseksüel bir erkeğin çıplak, kıvranan, erkeksi sesler ve homurtular çıkaran ve birbirlerini dölle kaplayan iki adamı gördüğünde hissetmesini bekleyebileceği herhangi bir şeyden değil. Hayır, beni korkutan şey ne kadar hoşuma gittiğinin şaşkınlığı.

Sadece hoşuma gitmekle kalmadı, aynı zamanda sertleşti ve küçük bir ilgi seğirmesinden bahsetmiyorum. Sikim sanki onlara katılmaya gönüllü olmuş gibi dimdik duruyordu.

İki erkeğin bir kızla birlikte olduğu pornolar gördüm. Miller'la da bunu yaşamıştım ama onunla ya da başka bir erkekle bir şeyler yapmak hiç aklıma gelmemişti. Böyle bir şeyin beni tahrik edebileceğini bile bilmiyordum. Miller'ın kaslı kollarını bir kadının minyon bedenine sarılmış halde görmek beni çılgına çeviriyor, ama her zaman onun ya da ikisinin birlikte

itiraz ediyorum. Şimdi, aksini düşünmekten kendimi alamıyorum, çünkü az önce gördüğüm şey bir düğmeyi çevirdi... ya da gözlerimi açtı. Ya da başka bir şey.

İçimden homurdanıyorum ve kafamı önümdeki bara vurmaktan kendimi alıkoyuyorum.

Hangisi daha kötü bilmiyorum: yoktan yere büyük bir olay yaratmak ve muhtemelen oda arkadaşımınla garip bir ilişki kurmak mı yoksa Jackson'ın erkek arkadaşının üstünde hayal etmekten kendimi alamamam mı?

Birbirlerinin içini ve dışını biliyorlarmış gibi senkronize hareket ediyorlardı. Çılgıncaydı ama aynı zamanda şefkat doluydu, Jackson'ın erkek arkadaşını yavaşça öperken yüzünü kavrayışı gibi ve birbirlerine o kadar dalmışlardı ki benim içeri girdiğimi bile duymadılar.

O ana kadar bu tür bir aşkın var olduğunu duymuştum. İnsanlar bunu iddia eder. Sokakta yürürken aşıkların arasındaki şefkati görürsünüz. Bir el öpücüğü. Ağzlarının nazikçe bir araya gelişini. Ama bunların hepsi toplum içinde olur. Uysal ve uygun. İlkel ya da muhtaç değildir.

Miller sadece bir kişiyle birlikte olabileceğini söylediğinde bunu anlamamıştım ama az önce ne demek istediğine şahit olduğuma hiç şüphem yok. Tüm ilişkilerim eğlenmekle ilgiliydi ve benim için eğlence, bir yatağa sığdırabildiğiniz kadar çok terli vücut demek.

Miller'ın hiç böyle bir şey yaşayıp yaşamadığını merak ediyorum - bağ kurması zor tek bir ruh. Tek bir kişiyle birlikte olmaktan bahsederken sanki bunu tecrübeyle biliyor gibiydi. Üniversitede ciddi biriyle birlikte olmamış ama bu bir şey ifade etmiyor. Son altı yılda birbirimizden koptuk. Hareminde bir sürü kadın olabilirdi ve ben bunu bilemezdim.

Acaba hiç birine Jackson'ın erkek arkadaşına baktığı gibi baktı mı? Birini o gözle nasıl göreceğimi bile bilmiyorum. Birlikte olduğum hiçbir kadına karşı bunu hissetmedim ve eminim onlar da bana karşı bunu hissetmemişlerdir.

Yirmi dakikalık aşırı analizden sonra, bir barda varoluşsal bir kriz yaşayan yürüyen bir klişe haline geldiğimi fark ettim.

Jackson beni bulduğunda, içkimi neredeyse bitirmiştım ama az önce ne olduğunu ya da Jackson ve Noah'ın sahip olduğu şeyi neden Miller'la olan arkadaşılığımınla karşılaştırdığımı anlamaya daha yakın değildim.

"Yani... uh, bu oldu," diyor Jackson.

Homurdanıyorum ama gözlerine bir kez baktığımda çıldırdığını anlıyorum.

Kahretsin, burada her zamanki gibi kendimi düşünüyorum, Jackson'ın aklından neler geçiyor olabileceğini merak bile etmedim.

"Whoa, Jackson. Bir şey yok. Bekle, odamızda takılmana kızdığımı mı sanıyorsun? Yolda daha önce böyle şeyler görmediğimi mi sanıyorsun?"

"İki erkekle olmaz, hayır."

Benim yaşadığım sorun kesinlikle bu değil. Yoksa öyle mi?

Ne olduğunu açıklamaya çalışıyorum ama devam edersem içinden çıkamayacağım daha derin bir çukur kazıyorum kendime. "Kendimi sürüngen gibi hissediyorum. İzlediğim için falan."

Jackson şimdi daha da korkmuş görünüyor. Harika.

"Uzun süre falan değil. Hazırlıksız yakalandım ve hareket edemedim, sonra her şey bitti ve bir şey söylemem gerekiyordu, yoksa tüm zaman boyunca orada olduğumu düşünebilirdiniz, ama değildim ve ..." Siktir, öldür beni şimdi.

"Bu olanları tamamen unutabilir miyiz?" Jackson soruyor. "Noah'yı bir daha asla bir otel odasına gizlice sokmayacağım ve eğer yeni bir oda arkadaşı istersen, bunu kesinlikle anlayışla karşılarım."

"Yeni bir oda arkadaşı istemeyeceğim, sık kafalı."

Jackson gülümsüyor ve bir daha bundan bahsetmeyeceğimize söz veriyoruz. Keşke unutmak da bu kadar kolay olsaydı.

"Mavi on sekiz! Mavi 18! Hazır. Hut."

Sahada, hükmeden bir figür haline geliyorum. Herkes dışarıdan beni eğlenceyi seven biri olarak görüyor ama zaman ilerlerken istediğim tek bir şey var. Gol. Sayı. Zafer.

İstemediğim şey, hücumum savunmayı kıcımdan uzak tutamadığı için kovulmak.

Antrenmanlar iyi gitmiyor. Bu yılki takım yenilerden, çaylaklardan ve birkaç veterandan oluşuyor, ancak hepimiz gençlerdeymişiz gibi oynuyoruz.

Öksürüyorum, defans oyuncularımızdan ve takım kaptanlarımızdan biri olan Henderson tarafından ezilmekten ciğerlerim acıyor.

"Üzgünüm Talon," diyor ayağa kalktığımızda, ama kulağa alaycı geliyor. Biraz pislik biri olduğu ve bu konuda en iyisinin kendisi olduğunu düşündüğü konusunda uyarılmıştım.

Takım. Artık öyle değil. Onun gibi oynamadığımı görünce, suçlama oyununu deniyor. "Miller bana çelme taktı."

"Ter yok." Sadece kan.

Dramatik olmayı bırak.

Miller en azından utanmış görünüyor. Henderson yeni adam olduğum için bana sataşüyor olabilir ama Miller'ın benim koruyucum olması gerekiyordu. Kör tarafımı kontrol ediyor, böylece benim yapmama gerek kalmıyor.

"Bu sefer neredeydin?" Havladım. "Özür dilerim. Sen iyi misin?"

"Tekrar deneyelim."

Miller pozisyonuna geri dönmek için dönüyor ama onu durduruyorum.

"Sen ve ben konuşacağız. Bu akşam. Akşam yemeğinde. Ve bu sefer hayır diyemezsin."

İtiraz etmek için ağzını açıyor ama sonra vazgeçiyor. "Anladım."

Antrenmanı başka bir hata yapmadan atlattık, bu da beni bu sabahtan daha iyi bir ruh haline soktu. Ama mola verip duşa girdiğimizde Miller kapıdan ilk çıkanlardan biri oluyor.

Sanırım beni yine ekecek.

Şu anda arkadaş olmak istemediği ortadayken neden onunla bu kadar uğraşıyorum bilmiyorum.

Takım arkadaşları. Nefret etsem bile bununla başa çıkabilirim. Onunla aramızı düzeltmek istiyorum, böylece gerçek bir takım gibi çalışmaya geri dönebiliriz. Bugüne kadar ondan hiç şüphe etmemiştim.

O sahada, arkadaşlığımızdan daha fazlasını bozdu. Güvenimizi kırdı.

Evet, geçmesine izin verdiği sadece bir çalımdı ama endişelenmemem gereken bir çalımdı. *Onunla* değil. Antrenman sırasında bile bir takım arkadaşını benden uzak tutamıyorsa, gerçek bir maçta bunu nasıl yapacak?

Yavaş giyiniyorum çünkü yenilgi bana ağırlık veriyor. Miller söyleyeceklerimi duymak istemiyor ve bunun beni neden bu kadar etkilediğini bilmiyorum. Başka bir erkek olsa bir kenara atar ve umursamazdım ama üniversitedeyken o kadar yakındık ki sanki tek ihtiyacım olan oymuş gibi hissediyordum. Kızlar gelip gidiyordu, ailem ve kardeşim Denver'daki evlerine dönmüşlerdi. Miller'ın da benim de bir sürü arkadaşımız vardı ama onlar gerçek bizi bilmiyorlardı. Futbol yıldızlarını tanıyorlardı. Kampüsteki büyük sporcuları.

Miller'ın her zaman bunu anladığını düşünmüştüm ve aramızdaki şey sıradan bir arkadaşlık değildi, ama belli ki bunu aşmış. Ya da belki o kadar

Düşündüğüm kadar yakındık.

Soyunma odasının dışında onu beni beklerken gördüğümde yüzümün aydınlanmasından nefret ediyorum.

"Neden bu kadar uzun sürdü? Kendini güzelleştirmek için saçını falan mı yapman gerekiyordu?" Miller uzanıp saçımı karıştırıyor.

"Siktir git." Eline vurdum. "Bunu yapıyor muyuz?"

"Uh, evet. Jackson'ı da davet etmemin sakıncası var mı? Eğer bugün o çalım için beni azarlayacaksan, yeni çocuk da işleri batırdığımızda ne kadar sert olabileceğini görsün."

Jackson'ın önünde her şeyi konuşamam ve Miller ya bunu biliyor ya da sadece boktan antrenman için ona bağırarak istediğimi düşünüyor.

Geçen günden sonra Jackson'ın gözlerinin içine bakmak eğlenceli olacak.

Aramız gergin değil, ama tam olarak rahat da değil. Ona ne kadar öyle olmadığını söylemek istesem de, bunun bir erkekle birlikte olduğu için olduğunu düşündüğünü hissediyorum. Ama bunu yaparsam, onun yanında kendimi garip hissettiğimi açıklamak zorunda kalacağım çünkü o ve erkek arkadaşı beynimde bir şeye kısa devre yaptırdı ve bu olaydan beri başka bir şey düşünemiyorum. Futbol dışında. Ve Miller. Ama hepsi kafamda birbirine bağlanmış gibi görünüyor ve nedenini bilmiyorum.

"Hazır mıyız?" Jackson arkamdan soruyor ve irkiliyorum.

"Uh... evet. Hadi gidelim. Bekle, nereye gidiyoruz? Burada iyi olan ne var?"

Miller, "Bizi gıda zehirlenmesine maruz bırakmayacak bir yer biliyorum," diyor. Jackson gülerek "Satıldı," diyor.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MILLER

"Hooters?" Talon soruyor. "Bizi *Hooters*'a mı getirdin?"
"Bunun nesi yanlış?" Gerçek şu ki, bu en erkeksi, en
Sadece piliçlerle ilgileniyorum ve aklıma *sen gelmiyorsun*.

Talon, "Jackson eşcinsel," diyor.

"Burada harika soğan halkaları var. Ben iyiyim," diyor Jackson. "Ve açlıktan ölüyorum."

Jackson'ı tampon olarak getirdim, çünkü Talon sadece başka biri buradaysa futbol konuşmaya devam etmeli. Benimle birkaç hafta önce olanlar ve her fırsatta onu engellemenin ne kadar aptalca bir şey olduğu hakkında konuşmak istiyor ama bana göre tartışacak bir şey yok. Bir daha olmayacak ve o heteroseksüel. Bu konuda konuşmak bana sadece eski hataları tekrarlayarak ne kadar berbat ettiğimi hatırlatacak.

Restorana girip kızarmış yemek ve zehirli erkeklik kokusunun saldırısına uğradığımızda, ev sahibesi bizi "tatlım", "şirin" ve "ateşli şey" gibi sevgi sözcükleriyle karşılıyor.

Bir masaya oturup garsondan içki siparişimizi bitirdiğimizde hepimizin arasına garip bir hava yerleşiyor. Talon Jackson'a bakmayı reddediyor, ben Talon'a bakmayı reddediyorum ve Jackson sanki bu normalmiş gibi menüye bakıyor. Ya da belki de bir şeyler olduğunu anladı ve kafasını gömmek istedi.

"Ee, duyalım bakalım," diyorum. "Bugün dikkatim dağınık olduğu için bana yeni bir tane kopar."

Talon benimle Jackson'ın arasına bakıyor ve sonra masaya bakarak, "Bunu bir daha yapma," diyor.

Hepsi bu mu?

"Bu kadar mı?" Jackson soruyor. "Tatbikat çavuşu gibi bir şey bekliyordum." Başını sallar. "Beni hayal kırıklığına uğrattın Talon."

Garson kız elinde içkilerimizle beliriyor ve Jackson'inkini onun önüne koyarken, göğüslerini neredeyse onun yüzüne doğru itiyor, bu da Talon ve benim kıs kıs gülmemize neden oluyor.

"O deneyim ne kadar hayal kırıklığı yarattıysa o kadar mı?" Talon, o uzaklaştığında sorar.

Jackson kolasından bir yudum alır. "Eh. Onlar sadece meme."

İşte bu yüzden kesinlikle biseksüel olduğumu ve gey olmadığını biliyorum. "*Sadece* göğüsler mi?"

"Memelere karşı böyle bir tepkim olsaydı ne kadar üretken olurum biliyor musun?" Talon öyle diyor. Bana dönene kadar neredeyse gülecektim. "Bugün sahada bu yüzden mi dikkatin dağınıktı?" Gözleri kısılıyor. "Genel olarak göğüsler gibi mi yoksa belirli bir çift mi? Biriyle görüşüyorsun ve bana söylemedin mi? Çünkü bu hiç hoş değil-" Ağzını kapatıyor ve gözleri Talon'la benim aramda gidip gelen Jackson'a bakıyor.

"Hey, şuna bak, telefonum titriyor." Jackson telefonunu çıkarıyor, telefon çalmıyor ama bu onu çalışırmış gibi davranmaktan alıkoymuyor. "Ben Noah. Bunu dışarı çıkarsam iyi olacak." Dışarıya, kaçmaya çalışan bir alıcıdan daha hızlı koşuyor.

"Kimseyle görüşmüyorum,"
diyorum. "O zaman neler
oluyor?"

"Ne demek istiyorsun?" Tam olarak ne demek istediğini biliyorum, ama bunu bir restoranın ortasında ona heceleyerek anlatmayacağım. Hem de *Hooters*'da.

"Neden benden kaçıyorsun?"

Ya beni kızları paylaştığın bir erkekten fazlası olarak görmezsen? Ya da daha kötüsü, ya benim içimi görür ve artık benimle hiçbir şey yapmak istemezsen?

"Ben değilim."

"Şimdi de bana yalan mı söylüyorsun? Bak dostum, medyanın öğrenmesi ve tüm bunlarla ilgili olarak nereden geldiğini anlıyorum. Bir daha olmayacağına söz verebilirim ve artık sana bunu sormayacağım, ama benim için çok meşgulmüşsün gibi davranmayı bırakmalısın. Aptal bir sarhoş eğlence gecesinin aramıza girmesini istemiyorum."

Bunun benim için sadece aptal bir gece olmadığını anlamıyor ve asla da anlamayacak.

"Bunu yapabilirim," diye yalan söyledim.

"Tamam, sorun çözüldü. Sorun çözüldü. Sen ve ben olmaya geri döneceğiz ve o gece hiç yaşanmamış gibi davranacağız."

Keşke bu kadar kolay olsaydı.

Talon sanki konu kapanmış ve gömülmüş gibi yoluna devam eder. "Şimdi, sence Jackson'a erkek arkadaşıyla telefonda konuşuyormuş gibi yaparak daha ne kadar acı çektirmeliyiz?"

Zoraki bir gülümsemeyle idare ediyorum. "En azından yemeğini bitirene kadar." "İyi adam. İşte tanıdığım ve sevdiğim Miller."

Vücudumun nasıl gerildiğini göstermemek için kendimi zor tutuyorum. Keşke böyle şeyler söylemenin bana ne yaptığını bilseydi.

Eşcinsel erkeklerin heteroseksüel arkadaşlarına aşık olduklarına ve bunun ne kadar zor olduğuna dair hikayeler duydum. Ama bunu duymak ve hissetmek tamamen farklı iki şey. O böyle bir şey söylediğinde içim burkuluyor, göğsüm daraldıkça daralıyor, ta ki yakında sözleri kalbimin etrafına sarılmış bir turnike gibi oluncaya kadar.

Eğitim kampının en iyi yanı, dışarı çıkmak ya da bir şeyler yapmak bir yana, mastürbasyon yapmak için bile neredeyse hiç zamanımız ya da enerjimiz olmaması. Bu Talon'la aramızdaki işleri kolaylaştırdı çünkü birlikte garip akşam yemeklerini Jackson'ı çok sık garipseyerek geçiremiyoruz. Hooters'dan beri sadece bir kez oldu, ama şimdi Talon yemeğe gitmekten bahsettiğinde Jackson gizemli bir şekilde "meşgul". Yalnız zamanlarını, kendisi için New York'tan Chicago'ya taşınma işinin ortasında olan erkek arkadaşını Skype'tan arayarak geçirdiğini söylüyor.

Birkaç haftadır o kadar yorgunuz ki Talon'la yemeğe çıktığımızda genellikle yemek yemekten, birbirimize tek kelimelik cevaplar homurdanmaktan ve ayrılmaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgun oluyoruz. Aramızdaki her şeyin normal görünmesi için elimden geleni yapsam da, eskisi gibi değil. Sanırım o da biliyor ama son konuşmamızdan beri bunu unuttu.

İkimizin de acısına son vermek istiyorum, ama bu ona açılmayı da içeriyor ve bu kimseyle yapmadığım bir şey - Talon gittikten sonra takıldığım erkeklerle bile.

Mezun olduğunda o kadar kaybolmuştum ki bana neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Göğsümde bir delik vardı ve bunun bir Talon olayı mı yoksa bir erkek olayı mı olduğunu anlamam gerekiyordu.

Dolap kapıları ağırdır ve üniversite kampüsleri şaşırtıcı bir şekilde arkalarında deney yapmaktan mutlu olan birçok erkekle doludur.

Ben de denedim ama hiç eskisi gibi hissetmedim.

NFL'ye girdiğimde, takıldığım kişilerden birinin ortaya çıkmasından endişe ettim ama hiç çıkmadılar. Yine de bu ihtimalin düşüncesi beni bir daha başka bir erkekle ilişki kurmaya çalışmaktan korkuttu.

O adamlarla takılmaktan hoşlansam da, her seferinde fiziksel olarak tatmin olmuş ama içimde bir boşluk hissederek oradan uzaklaşıyordum. Çünkü onlarla birlikteyken başka birini hayal ediyordum. Kadınlarla birlikteyken Talon'un hayaleti peşimi bırakmıyor.

Şimdi buraya taşındığına göre, gerçek hayatta bana musallat olabilir.

Ağırlık salonuna girdiğimde, o da salonun diğer tarafında eliptik makinenin üzerindeydi ve ona baktığımda iç çekiyorum çünkü kendimi tutamıyorum. Bu, hayal kırıklığı, takdir ve özlemin bir araya geldiği bir iç çekiş.

Bu yıl olduğu kadar son oyuncu seçme gününde hiç bu kadar gergin olmamıştım. Sadece yirmi yedi yaşındayım, önümde hala kariyerim için yıllar var -umarım- ama bu antrenman kampında hiç iyi değildim. Talon'la aramdaki sorun oyunumu etkiliyor ve bunu söylemekten nefret ediyorum çünkü o tanıdığım en iyi adam ama keşke Warriors'la sözleşme yapmasaydı. New England'da kalmalıydı ya da Denver'ın da onu istediğine dair söylentiler vardı. Evine, ailesinin yanına gidebilirdi ve ben de onu sürekli hatırlamadan yaşamaya devam edebilirdim.

Henderson, Carter'ı bench press'te görerek, "Kusacak gibi görünüyorsun Miller," diyor. "Kesilmekten korkan biri mi?"

Bir takım kaptanı için pek de kaptan gibi değil.

Antrenmanımı tamamlayabilmek için onu görmezden geliyorum ve dünyayı duymazdan geliyorum, ama son seti bitirmek için bacak itme hareketini yaparken Talon odanın karşısına geçiyor ve kapladığı her yeri aydınlatığında her zaman yaptığım gibi bocalıyorum.

Bacağında bir şey kasılıyor ve acı dolu bir homurtu çıkarıyorum - tamam, erkekçe bir çığlık olabilirdi- ve herkesin dikkatini çekiyorum.

Talon tabii ki doğruca bana doğru geliyor. "İyi misin?"

Çekiniyorum. "Evet, evet. Ben iyiyim. Sanırım işim bitti. Vücudum protesto ediyor."

Talon sırtıyor. "Yaşlanıyorsun dostum."

"Senden daha gencim, göt herif." Ayağa kalktığımda bacağım itiraz ediyor. "Oh, lanet olsun."

Neredeyse yere düşüyordum ama Talon beni tutmak için oradaydı ve sonra Jackson bir anda diğer tarafımda belirdi.

"Hadi koca adam," diyor Jackson. "Antrenöre gitmen gerek. Bir yerini burkmuş olabilirsin."

"Tam da ihtiyacım olan şey," diye mırıldanıyorum. Talon'u suçlayabileceğim bir acı daha.

Topallayarak antrenör odasına girmeme ve masaj masasına yatmama yardım ediyorlar. Bacağıma baskı uyguladığımda ağrı daha da artıyor ama iyi olduğuma eminim. Sadece bir yerimi incittim.

Antrenörün beni dürtmesi ve dürtüklemesi karşısında sessiz kalamadığımda antrenörler ve antrenörün hepsi ciddi ifadeler takınıyor.

"İyiym," diye herkesi rahatlatıyorum ama sanki görünmez olmuşum gibi. Antrenör, "Dizardı kırışı burkulmuş," diyor.

"Egzersiz yaparken çekmiş olmalı," diyorum, yardımcı olmaya çalışıyorum ama tek yaptığım, yanımdan ayrılmayan Talon'dan "Hadi canım, Kaptan Apaçık" cevabını almak oluyor.

Koç Caldwell, "Onu otele geri götürün ve o şeyi buzladığından emin olun," dedi ve odadan fırladı.

"Tam bir tembel," diye şaka yapıyor Talon. "Hadi, omzuma yaslan ama beni kırma."

"Evet, evet, çok değerlisin."

Sporcular sakatlıkların acısını her zaman yaşarlar. Acı önemsizdir ve bize sürekli sakat bir oyuncunun harcanabilir bir oyuncu olduğu hatırlatılır. Ama kendime ne kadar iyi olduğumu söylesem de -antrenörün yanıldığını, sadece bir kasımı çektiğimi ya da komik bir şekilde yere düştüğümü ve bunu atlatabileceğimi- ne zaman biraz ağırlık koysam çığlık atmak istiyorum.

Talon'un bana sarılması bile ne kadar acı verici olduğunu unutturmaya yetmiyor. Tıpkı üniversite gibi kokan şampuanının kokusu ya da günlerdir tıraş etmediği çenesindeki kıllar bile. Son birkaç haftadır dikkatimi dağıtan her şey bacağımdaki yanmayı unutturamıyor.

Eğitim kampına ev sahipliği yapan üniversite otelimize yürüme mesafesinde, ancak bırakın birkaç sokak öteye gitmeyi, kampüs girişine bile zar zor ulaşabiliyorum.

Talon, "Burada sakinleşelim ve bir taksi bulalım," diyor.

Beni bırakıyor ve ben de binaya yaslanıp nefes almaya çalışıyorum. "Burkulma olduğundan ve yırtık olmadığından emin miyiz?" diye soruyor.

Zorlanıyorum. "Hastaneye mi gitsek acaba?"

"Sadece bir burkulma," diyorum. "Daha kötü bir şey olsaydı antrenör gitmeme izin vermezdi."

Talon telefonuna dokunur. "Tamamdır. Taksi birkaç dakika içinde burada olur."

Telefonunu cebine sokuyor ve Talon ekibe katıldığından beri süregelen garip sessizlik bir kez daha ortaya çıkıyor. En azından bu sefer suçu bacağıma atabilirim.

"Yani... komik bir hikaye." Talon topuklarının üzerinde geriye doğru sallanıyor. "Birkaç hafta önce Jackson ve erkek arkadaşını bastım. Tamamen çıplaklardı ve birbirlerine sürtünüyorlardı."

Neredeyse dilimde boğulacaktım. "Sen *ne*?"

"Evet. Seks yapmıyorlardı. Eşcinsel seks gibi... bilirsiniz ..."

Anal kelimesini karıştırmasına kıs kıs gülüyorum.

"Çıplaklardı ve... evet... sürtünüyorlardı."

"Umm... bunu bana tam olarak neden anlatıyorsun?"

Talon omuz silkiyor. "Dikkat dağıtmak mı? İşe yarıyor mu? Bahse girerim konsantre olmuyorsun

Kafanızda iki erkeğin birbirine girdiği bir görüntü varken bacağınıza çok sert vuruyorsunuz."

Tanrım, şu anda ihtiyacım olan son şey sertleşmek, bu yüzden bunun neye benzeyeceğini düşünmemeye çalışıyorum. Jackson neredeyse benim kadar iri, kaslı ve uzun boylu. Gerçi o sadece altı-üç, ben ise altı-beş yaşındayım. Erkek arkadaşı altı-bir yaşlarında ve sırık gibi, kıvrak ama sıkı bir vücuda sahip...

Birlikte ne kadar seksi olacaklarını düşünmeyi bırak.

"Bekle, bu yüzden mi son zamanlarda birbirinizin etrafında garip davranıyorsunuz?" diye sordum. "Ben öyle sanıyordum çünkü ..." *Bizden.*

Bunu yüksek sesle söyleyemem çünkü onunla normale dönmem gerekiyor.

Talon kaşlarını çatır. "Jackson ve benim aramda tuhaf bir şey yok."

"Onunla konuşurken bile gözlerinin içine bakmayı reddediyorsun."

"Çünkü ben ... çünkü ben ... düşündüm ki ... ve sonra ben ... yani

..."

"Biri kelimeleri nasıl kullanacağını mı unutmuş?" diyorum aynı ses tonuyla.

yeğenimle konuştuğum ses.

"Kapa çeneni." Talon'un kulaklarının ucu pembeleşiyor ve şimdi onunla alay ettiğim için kendime kızıyorum. Çünkü yüzünün kızarması ve beceriksizliği bir şey ifade ediyorsa, o da Jackson ve erkek arkadaşını birlikte görmekten tamamen nefret etmemiş olabileceğidir.

Aptal olma, Shane.

Doğru ya. Heteroseksüel erkekler gey seksinden tahrik olmazlar. Sadece tahrik olmazlar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

TALON

S Temmuz'un bunaltıcı sıcağında taksi beklerken Miller'la Jackson ve Noah'ı içeri alma konusunda konuşmaya çok yaklaştım.

Tepkimin normal olup olmadığını soruyorum ama daha sormadan beynim bana sadece soyunma odasında değil, adamla birlikte çıplak olduğumu hatırlatıyor.

Yıllar boyunca bir yatağı ve sayısız kadını paylaştık ve birdenbire bunu yeni bir ışık altında görüyorum.

Aklıma Miller'ın sert kasları ve tenini kaplayan ter damlaları geliyor ve antrenman yaptığımız ya da sahada olduğumuz zamanlardan bahsetmiyorum. Boşalırken çıkardığı sesi çok net hatırlıyorum. Şimdiye kadar bu kadar dikkat ettiğimi fark etmemiştim.

Jackson'la aramızın iyi olmadığı konusunda haklı ve bu beni de yiyip bitiriyor. Onun yanında garip davranmak istemiyorum ama bunu aşmak için Jackson ve Noah ile ilgili o görüntüleri kafamdan atmam gerekiyor.

Bir açıklamaya ihtiyacım var... hayır, bu doğru kelime değil. Açıklık mı? Akılcılık mı? Her neyse, dışarıdan bir bakış açısı olmadan nasıl elde edeceğimi bilmiyorum, ama bu şekilde ortaya koymak?

Evet, bu oyunu oynamak istemiyorum.

Ben her şeyi çözmüş bir adamım. Ya da öyle görünüyorum. Bana kadınları sorun, futbolu sorun, egzersiz ihtiyaçlarınıza uygun bir diyet rejimi sorun, ben sizin adamınızım. Cinsellik karmaşası mı?

Siktir, bu da ne böyle?

Duvara yaslanmış Miller'a bakıyorum, başı binanın tuğlalarına yaslanmış ve gözleri kapalı. Göğsü hızla inip kalkıyor, sanki acıyla nefes alıyormuş gibi ve bakışlarım geniş göğsünde geziniyor,

güçlü kolları, kalın ve güçlü kalçalarıyla ne kadar harika göründüğünü düşünmeden edemiyorum.

Yani, evet, sanırım bunun kesinlikle bir kafa karışıklığı olduğunu söyleyebilirim. Ama bunu iyice düşünürsem, ne zaman başladığını merak etmem gerekir. Çünkü Jackson ve Noah ile karşılaşmak beni geri adım attıran şey olsa da

... bekle, bu heteroseksüel bir erkek için normal bir tepki değil, şimdi daha önce fark etmem gereken başka şeyler yaptığımı düşünüyorum.

Miller ile aynı yatağı paylaştık.

Alaycılık hislerim karıncalanıyor ve kafamın arkasındaki sinir bozucu bir ses şöyle diyor: *Üçlü ilişkideyse eşcinsel değildir.*

Homurdanıyorum ve Miller'ın kafası kalkıyor. "Komik olan ne?" diye soruyor.

Yalan söyle. Kışını yala. "Düşünüyordum da, birlikte bazı şeyler yaşadık, değil mi?"

Gülümsüyor ve gamzeleri beliriyor. Bu bana onda bu ifadeyi milyonlarca kez gördüğümü hatırlatıyor ve göğsüme bir sıcaklık doluyor.

Evet. Kesinlikle kafa karışıklığı.

"Evet, çılgınca şeyler yaşadık."

Aklıma bir anı geliyor. "Hey, kör kütük sarhoş olduğumuz ve Golden Gate Köprüsü'nü görmemiz gerektiği için karşı yurttaki çocuğun bizi USC'den San Francisco'ya götürmesinin iyi bir fikir olduğuna karar verdiğimiz zamanı hatırlıyor musun?"

Miller gülüyor. "Koç'un Alcatraz'ı görmek için antrenmanı kaçırdığımız için bize bağırıldığını hayal meyal hatırlıyorum ve biz de ait olduğumuz yerde kalabiliriz."

"Kızmakta haklıydı. Los Angeles'a nasıl döneceğimizi bilmiyorduk."

Miller'ın yüzü düşer. "Adama ne oldu? Adını hatırlayamamamız kötü bir şey mi?"

"Muhtemelen. Ama hafta sonu için eve gidiyordu, hatırladın mı? Sarhoş olduğumuzda ertesi günü düşünmeyiz."

Gözlerinde bir şeyler kıvılcımlanıyor ve dudakları seğiriyor. "Sanırım bu bizim için yetersiz bir ifade."

Ve şimdi her ilişkiyi ve Miller'ın büyük ellerinin tenimin üzerinde gezindiğini düşünüyorum. Farklı renk ve şekillerde bir sürü ten. Gerçekten ayrımcılık yapmıyorduk.

San Francisco hikayesinin güvenli olduğunu düşünmüştüm, ama hayır, tekrar *Ne oluyor lan tren?*

Tanıdığım herkes arasında Jackson'la konuşabilmem gereken tek kişi... kafamda onu başka bir erkeğe yaslanmış olarak düşünmememe neden olan her neyse. Ve neden aniden Miller'la aramda olmaması gereken bir yığın şeyi hatırladığımı.

Kafamda sürekli tekrarlanan ve nedenini bilmediğim en önemli şey Jackson'ın erkek arkadaşına sahip çıkma şekli. Fısıltıyla söylenen sözler, gerçekten seviyor olmalarına rağmen nazik dokunuşlar. Bunu daha önce kimseyle hissetmemiştim. Sırf *bir şeyler hissedebilmek* için yatağında birden fazla kişinin olması gerekiyor.

Zavallı küçük yıldız oyun kurucu seks hayatından sıkılmış.

Kahretsin, tam bir pislik olabiliyorum. Kendime karşı bile.

Alaycı vicdanımın yerini rasyonel vicdanım aldı. Bazen davrandığımın aksine, biraz sağduyuya sahibim.

Futbol.

Seksi unut ve futbola odaklan.

Ama bu kendime *oraya bakma* demek gibi bir şey! Çünkü artık tek düşünmek istediğim şey seks.

Taksi yanaştığında ve Miller'ın arkaya binmesine yardım ettiğimde, koltuğunda yaptığı her hareketin, aldığı her nefesin farkındayım ... Kahretsin, şimdi Sting'in söylediği o takipçi şarkısı gibi konuşuyorum.

Kendimi korkmamaya ve Miller'ı otel odasına geri götürmeye zorladım. Bir profesyonel gibi, onu yatağına yerleştirdim, ben izlerken bir kızla seviştiği anları görmezden geldim ve resepsiyonu arayıp buz torbası istemek için başucundaki telefona gittim.

"Ben sakat değilim, biliyorsun," diyor Miller. "Eğitimine geri dön."

Buradan çıkmak istiyorum ama antrenmana geri dönmek için değil. Vücudum tetikte ve sinirli ve bir egzersiz muhtemelen beni sakinleştirmeye yardımcı olsa da, kendi odamda iyi bir mastürbasyon seansı da öyle.

"Cidden, git. Ben iyi olacağım," diyor Miller.

"Pekâlâ." Telefonu tekrar açtım ve kendilerini içeri almaları için bir anahtar getirmelerini istedim.

"Ben iyiyim," diye yakınır Miller.

"Mmhmm, elbette iyisin."

Hattaki adam hemen geleceklerini söyledi.

Miller'ın yataktan kalkmadığından emin olmak için kalabilirim ama burada daha fazla kalırsam delirebilirim.

Sanki zaten yolu yarılamamışsın gibi.

Kapıya yöneliyorum ama son anda geri dönüyorum. "Bacağına buz koymayı unutma."

"Tamam, anne."

Ona gülümseyerek odadan çıkıyorum ve kendi odama yeterince hızlı dönemiyorum.

Jackson hâlâ eğitimde olduğu için oda bana kalıyor ve kıyafetlerimi kaybetmekle vakit kaybetmiyorum.

Telefonumu alıp porno aramak için ne zamanım ne de sabrım var. Kapıma ulaştığımda sikim tamamen kalkmıştı, o yüzden buna gerek yoktu.

Yatağıma uzanıp kendimi elime alıyorum ve daha yumuşak bir sürtünme için tükürük eklemekten önce birkaç vuruş yapıyorum.

Çıkan inilti derin ve gırtlaktan geliyor ve başka bir erkeğin sesinde kulağa nasıl geleceğini merak ediyorum.

Hayır, bunu düşünme.

Beynim dinlemiyor. Jackson'ın erkek arkadaşına sürtünmesi, benim orada kaya gibi sert durmam ve bana yöneltilen daha önce hiç söylemediğim ya da duymadığım o üç kelime gözümün önünden geçiyor.

Daha hızlı vurdukça sikim elimin altında nabız gibi atıyor ve kalbim boğazımda atıyor.

Kadınlar. Kadınları düşün.

Bununla ilgili tek sorun, bir kadınla birlikte olduğum zamanlar, Miller ile birlikte olduğum zamanlar kadar patlayıcı olmadı.

Artık o benim de kafamda. Ve çok güzel.

Hayır, güzel değil. Sadece seks. Her zaman sadece seksti.

Lezbiyen pornosu! Bunu bir düşün.

Oh, kimi kandırıyorum. Bu beni hiç etkilemedi. Belki bir röntgenciyim, belki de uzun zamandır erkeklere olan ilgimin farkında değildim, çünkü bana göre Miller bir kızı götürürken onu izlemekten daha ateşli bir şey yok. Ya da onun beni izlemesi.

O zaman öyle devam et.

Vicdanım gitmeme izin verdiği anda, gelme ihtiyacı tüm gücüyle vuruyor. Sadece, Miller'ı hayal ettiğimde, bir kızla birlikte değil.

Sert karın kasları, zeytin rengi teni ve sol göğüs kafesinin üzerindeki dövmesiyle karşımda duruyor. *İnanmak. İnan.* Bunu bir gece sarhoşken ve gelecekteki profesyonel kariyerlerimiz hakkında konuşurken yaptırdı. Göğsüne dövme yaptırırsa gerçekleşeceğini düşünmüş.

Seçildiği gün onu görüntülü olarak aradım -tabii ki aradım- ve New England tarafından seçilmesini ummadığımı söylersem yalan söylemiş olurum ama şansın düşük olduğunu biliyordum. Gırtlığımıza kadar hücum hattımız vardı. Dördüncü turdaydı, bu yüzden televizyonda yayınlanmadı; hangi takımın onu seçtiğini öğrendiğinde tepkisini görmek istedim, ama önemli değildi, çünkü sonunda çağrıma cevap verdiğinde gülümsemesi hala oradaydı.

Uyarı vermeden, orgazmım içime çarpıyor ve karnımın ve göğsümün her yerine boşalıyorum. Hiçbir şeyim kalmayana ve kaslarımın kasılması durana kadar okşamaya devam ediyorum.

Nefes nefese, en iyi arkadaşşıma mastürbasyon yaptığım gerçeğiyle yüzleştım. Onun vücuduna değil. Benim önümde bir kıza çakmasına değil. Ama askere alındığı gün. Hepsi oydu.

Bu yeni bir şey.

Parmağım telefonumda kardeşimin adının üzerinde geziniyor ama bir türlü Ara tuşuna basamıyorum. Her zaman çok yakın olmuşuzdur ama bu... bu ilişkimizin sınırlarını aşabilir. Tüm bu durumun dışında rahatça konuşabildiğim tek kişi o, ama o zaman bile, başka erkeklerden tahrik olduğunu ve sonra da mastürbasyon yaptığını başka bir erkeğe itiraf etmek-

Siktir et. Trey böyle şeylere kafayı takacak bir adam değil. Sanmıyorum.

Kahretsin, ya öyleyse? Onun böyle olacağını düşünmezdim. Annem ve babam dindar insanlar olabilir ama Tanrı'nın herkesi olduğu gibi yaratmasının bir nedeni olduğuna ve ne olursa olsun herkesi sevdiğine inanıyorlar ve biz de aynı değerlerle yetiştirildik. Öyleyse kardeşimi aramalıyım.

Olabilir.

Bu öğleden sonra antrenman maçım olmasaydı, biraz cesaret için minibardaki tüm mini alkol şişelerini mideye indiriyor olurdum.

Kendimi onun adına tıklamaya zorlarken bacağım zıplıyor. "Yello," diye cevap veriyor dallama gibi.

"Yeşil," diyorum kuru bir sesle.

"Ne oldu, küçük kardeşim? Senin bir futbol topu fırlatman ve bunun için büyük aptal paralar alman gerekmiyor mu?"

"Sana tamamen rastgele bir sorum var."

"Evet, artık çok ünlü olsan da hâlâ bir ahmaksın." "Kapa çeneni. Bir dakika ciddi olabilir miyiz?"
Hat sessizleşiyor.
"Her şey yolunda mı?" diye soruyor sonunda.
"Sorun değil. Ben sadece... merak ediyorum." Bu kötü kelime seçimi karşısında gözlerim büyüdü. "Merak ediyorum demek istedim. Düşünüyordum da..."
"Ne oldu? Beni korkutuyorsun."
"Peki... Jackson'ın artık Chicago'da nasıl oynadığını biliyor musun?"
"Eşcinsel adam mı? Ne olmuş ona? Eğer homofobik bir şey söyleyeceksen, kışına tekmeyi yemek için çok yaşlı değilsin."
Kıkırdıyorum. "Hayır, ama bu işi biraz daha kolaylaştırıyor. Ben, umm, biraz... onu ve erkek arkadaşını bastım."
Trey kahkahasını tutmaya çalışıyormuş gibi boğulur gibi bir ses çıkarıyor. "Garip," diye şarkı söylüyor.
"Doğru. Daha da garip, umm ..." "Neye göre?"
"Ben biraz ... şey, ben ... ve sonra." İşte yine konuşma yeteneğimi kaybediyorum. "Onlara katılmak gibi bir isteğim falan yoktu ama orada durdum ve sonra... ve sonra..."
"Beğendin mi?" Kötü niyet yok, iğrenme yok, sadece merak var. "Evet mi? Hayır mı? Bilmiyorum. Ben... bilirsin işte..."
"Hayır, bilmiyorum. Annemin gençken bize hep ne dediğini hatırla. Seks, penis ya da doğru teknik terimlerden herhangi birini bile söyleyemiyorsanız, seks yapmak için yeterince olgun değilsiniz demektir."
Kendimi yine ağabeyime kızlar hakkında tavsiye soran bir çocuk gibi hissettim. "Sertleştim. Ve onları birlikte hayal etmeden duramıyorum. Ve-"
Trey'in içinde tuttuğu kahkahayla kesiliyorum ve ölmek istiyorum. Beni şimdi öldür ve acıma son ver.
"Bunu komik bulmana çok sevindim, kardeşim."
"Gülüyorum çünkü boş yere çıldırıyorsun. Takım arkadaşını çekici buluyor musun?"
"Hayır," diyorum
kolayca. "Erkek arkadaş mı?"
"Hayır. Film yıldızları gibi yakışıklı olduğu kesin ama hayır, onu çekici bulmuyorum."
"Porno izlediğinde, ekrandaki adamdan etkileniyor musun?"
"Bununla nereye varmaya çalışıyorsun? Belli ki hayır."

"Peki ya kızlar? Onlardan etkileniyor musun?"

Bunu düşünmek zorundayım. İlk cevabım evet, ama tek bir porno yıldızının yüzünü veya vücudunu bile hayal edemiyorum. Bu kızlardan çok eylem. "Sanmıyorum."

"Aynen öyle. Seks seni tahrik etti. Hepsi bu. İki erkek arasında olması önemli değil. Yine de seks."

Gerçekten bu kadar basit olabilir mi?

"Ya da bilirsin, eşcinsellik bulaşıcıdır ve sen de kapmışsındır."

"Fobik şeyler söylediğin için kışını tekmeleyebilir miyim?"

"Hayır, çünkü alaycı olduğumu anlayamıyorsan, iki erkeğin birbirini becermesinden tahrik olmandan daha büyük sorunlarımız var demektir."

"Aslında sevişmiyorlardı, biliyor musun, boş ver. Gitmem gerek."

"Çıldırma bırak, Marcus."

"Korkmuyorum." Sesim doğal olmayan bir şekilde tiz çıkıyor. Çıldırıyor muyum? Miller'a mastürbasyon yaptığımı bile söylemedim.

"Bunun hiçbir anlamı yok ve sezon için kafanızın net olması gerekiyor."

Gerçekten istiyorum. "Haklısın."

"Elbette öyleyim. Bildiğin her şeyi sana ben öğrettim."

"Elbette yaptın. İşte bu yüzden ben milyonlar kazanıyorum ve sen Denver'da masa başı bir işte tıklıp kalıyorsun."

"Denver'da yanlış bir şey yok ve Chicago yerine bizim takımımızla anlaşıp eve gelseydiniz bunu bilirdiniz."

Chicago ile anlaşmamın gerçek nedenini ona itiraf etmek istemiyorum, çünkü itiraf ettiğim şeyden sonra "Bunun bir anlamı yok" sözünü geri almasından korkuyorum. Ve şu anda bu bana kafamda olup biten her şeyden daha mantıklı geliyor. Miller'ı bu duruma dahil etmek kafamı daha da karıştırıyor, o yüzden belki de en iyisi kendimi daha önce hiç olmadığım kadar sert boşalttığım o muhteşem mastürbasyon seansı hiç olmamış gibi davranmak.

"Chicago bana daha fazla para teklif etti" diye yalan söyledim. Tam olarak yalan sayılmaz. Daha fazla para teklif ettiler ama Miller bir Warrior olmasaydı onlarla asla sözleşme imzalamazdım.

"Şimdi de açgözlülük yapıyorsun. Annemle babama bir ev aldığın için zaten altın çocuksun."

"Hey, sana bir ev isteyip istemediğini sordum, ama sen küçük aletini telafi etmek için saçma bir spor araba seçtin."

Bana karşılık vermek yerine, kardeşim yine gülüyor. Evet, çok komik biriyim. "Seni seviyorum kardeşim. İşe dönmem gerek. Bilirsin, biz köylülerin yaptığı şey."

"Pekala."

"Seninle sonra konuşuruz?"

"Gitmeden önce. Sadece... teşekkürler. Bunu büyütmediğın için."

Uzun süre cevap vermiyor ve cevap verdiğinde de hiç beklediğim gibi olmuyor. "Tartışmanın iyiliğı için, eğer sadece seks olmasaydı ve erkeklerin bunu senin için yaptığı ortaya çıksaydı, yine de benim için büyük bir sorun olmazdı."

İçimden bir ses, sanki onun sözlerinde bir haklılık payı olduğunu ya da bir noktaya değindiğini biliyormuş gibi kıvrılıyor.

Aramayı sonlandırdığımda, aradığım netliğe kavuştum, ancak bir parçam hala küçümseyici cevaptan memnun değil.

ALTINCI BÖLÜM

MILLER

Sdiz arkası kırıışımı burktuktan sonra garip bir şey oluyor. Talon olur *Profesyonel*. Kıyamet olayları için bir Google alarmı kurdum, çünkü bunun için başka bir açıklama düşünemiyorum.

Bacağım hala sorun çıkarıyor ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Antrenman kampı boyunca haftada birkaç kez antrenörüm Tina'yı görüyorum ama o ve takım yönetimi endişeli görünmüyor ve pozisyonumun tehlikede olmadığına dair bana güvence vermeye devam ediyor.

Sezona girerken, oyunumun zirvesinde değilim ama bir bütün olarak takım umut vaat ediyor.

Ta ki ilk resmi maçımız bir galibiyetle sonuçlanana kadar. Çirkindi ama başardık. Zar zor. Bu harika bir başlangıç değil ve hepimiz sahadaki gerginliği hissediyoruz.

Talon ve benim aramda, Jackson ve Carter arasında ve takımda eşcinsel bir erkek olmasından rahatsız olan birkaç kişi arasında gerginlik ve ardından karışık bir oyuncu grubuyla oynamanın getirdiği gerginlik. Birbirimize alışmak için sadece bir ayı olan yeni bir takımız.

Belki de Talon'un oyun kurucu moduna geçmesinin nedeni budur, çünkü iki yıl önce Super Bowl'u kazandı ve on yıldan fazla bir süredir Bowl'u bile göremeyen bir takımla anlaşarak dünyaya doğru seçimi yaptığını kanıtlaması gerekiyor.

New England ile yeniden sözleşme imzalaması ya da memleketi Denver'a taşınması teklif edilmesine rağmen bizimle sözleşme imzaladı. Tartışmasız ligin en iyi iki takımı.

Haberi duyduğumda buna bir anlam verememiştim ama ona nedenini hiç sormadım. Aşkımı kontrol altında tutmaya çalışmakla o kadar meşguldüm ki buna odaklanamadım.

çok sert.

Tam bu işi hallettiğimi düşünürken, adamın kendisi soyunma odasına giriyor ve bana doğru fırlatıyor.

"Bacağın nasıl?"

Tam olarak inanmasam da "Sağlam," diyorum.

Her zaman burkulmalarla oynarız. Tendonlarımızı yırtarız, parmaklarımızı kırarız ve sakatlıklarla oynamaya alışırız.

"Emin misin?" Talon soruyor. "Daha iki gün önce Tina'yı görmeye giderken seni topallayarak gördüm."

"Yüzde yüz değil ama IR listesine girecek kadar da kötü değil."

"Bir ya da iki maç dinlendirmek, rehabilitasyona ihtiyaç duymaktan daha iyidir." "Sağ ol anne," diye alay ediyorum.

"Senin kariyerin, dostum." Sporcular olarak yapmamıza izin verilen şekilde kıcımlı tokatlıyor. Erkekçe bir şey yaparken kış tokatlamak, heteroseksüel erkeklerin erkeklik organlarına dokunmak için bahanesi.

Sahada hala bir takım olarak çalışmaya çalışıyoruz ve Vikes kelleler için dışarıda.

Ligin en ağır defans oyuncusuna sahipler ve benim işim onu bloklamak. Devre arasında yara bere içindeydim ve bitkin düşmüştüm ama hala kararlıyım.

Ta ki o orospu çocuğu beni kırana kadar.

Birbirimize çarpıyoruz ve bacağımnda bir şey kırılıyor.

Kahretsin, bu kesinlikle bir çırpıda oldu.

Sahaya indim ve diz kapağımın üst kısmını destekledim. Kıcımlı tutmaya çalışıyormuşum gibi görüldüğüne şüphe yok, ama bisküvinin üzerine lanet olsun.

Acı boğazıma safra ve gözlerime bulanıklık getiriyor, ancak onları kapatmadan önceki son saniyede Talon'un kovulduğunu görüyorum.

Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm.

Bunun olacağını tahmin etmeliydim ama aklım hep kıcımdaydı. Steril dezenfektan kokusu, rahatsız hastane önlüğü ve küçük yatak gerçekliği ortaya çıkarıyor.

Tam hamstring avulsiyonu. Altı ayda iyileşir. Yeni başlayan sezonun geri kalanında yokum.

Yenilmez olduğunu düşündükten sonra kendini sakatlayan ilk sporcu ben değilim ama lanet olsun, neden benim başıma gelmeyeceğini düşündüm ki?

Birinin ameliyat olması gerekene kadar her şey eğlence ve oyun.

Kafamın arkasındaki sinir bozucu ses bana bunun Talon'un ortaya çıkmasından bu yana geçen ay normal davranmaya çalışmanın çok zor olmasından kaynaklandığını söylüyor.

Futbol, biliyorum. Duygular falan? Değdiklerinden daha fazla sorun yaratıyorlar. Bu yüzden, kafamı karıştırmayan ya da beni düğümlere boğmayan tek şeye, göğsümde ağır bir yük bırakmayan tek şeye tutunuyorum.

Çok zorluyordum ve vücudum sonunda beni geri itiyor.

Talon bildiği tek yöntemle odama dalıyor - PCP almış birinin zarafetiyle. Oyun sonrası kıyafeti de altın rengi saçları gibi darmadağın ve çılgına dönmüş görünüyor.

"Sorun nedir?" Bakışları yüzümden buzlanmakta olan bacağıma doğru kayıyor. "Tina'yı koridorda gördüm ama doktorlarla konuşmakla meşguldü."

"Ben yokum," diyorum, sesim hırçın.

"Lütfen bana sadece birkaç oyun olduğunu söyle. En fazla altı."

Kelimeleri dudaklarımdan zorla geçiriyorum çünkü onları yüksek sesle söylemek istemiyorum. Bu onları bir şekilde daha gerçek kılacak. "Tüm sezon boyunca."

Talon'un yüz ifadesi tam bir yenilgiye dönüşürken, elini başının üzerinde gezdirerek saçlarını daha da karıştırıyor. "Ameliyat mı?"

"Mümkün olan en kısa sürede."

"Gelecek sezon mu?" Sesi çatlıyor.

"Kesin bir şey söyleyemiyorlar ama doktor tamamen iyileşmeyeceğimi düşünmek için bir neden olmadığını söyledi."

Talon rahatlamak için göğsünü tutuyor. "Şükürler olsun."

Bunun sana söylemişim zamanı olmadığını bildiği için minnettarım. Sahaya çıkmadan önce bana sordu ve ben de kafasını kopardım. "Daha önce bir pislik gibi davrandığım için özür dilerim."

"Daha önce ne zaman? Sen her zaman bir pisliksin, bu yüzden ayrıntılara ihtiyacım var."

"İyi olduğumu söylediğimde. Dinlemeliydim." İnsanların neden sporcuların et kafalı olduğunu düşündüklerini anlamak zor değil, çünkü kafamızı kullanmıyoruz. Sırf sonunda bir kupa tutma ve parmağımıza şatafatlı bir yüzük takma şansı için kendimizi sınırlarımızın ötesine itmenin ne anlamı var?

"Sanki senin yerinde olsaydık herhangi birimiz bizi dinlerdi. Hepimiz dik kafalı ve inatçıyız," diyor Talon.

"Gerçek. Lütfen bana en azından kazandığını söyle?"

"Elbette öyle yaptık. Herkesin heyecanlanmasını sağlamak için 'Bunu Miller için kazanmalıyız! Tamamen işe yaradı.'"

Gözlerimi kısıyorum. "Neden sana inanmıyorum?"

"Peki, tamam. Jackson sevimsiz ve klişe olduğumu söyledi ama kazandık, yani bu tamamen benim motivasyon konuşmamdı."

Sırıyorum. "Motivasyon konuşmada ne vardı?"

"*Independence Day* filmindeki başkanın konuşması." "Sen yapmadın."

"Evet, söyledim. Sonra Jenkins bana çenemi kapatmamı söyledi." "Sanırım otoriteniz artık tehlikede."

"Biz kazandık, değil mi? Bu bir boşluk gibi. Kazandığım sürece bir ahmak gibi davranabilirim."

"Ooh, demek bu son davranışını açıklıyor..." Gözlerimi kısarak sayıyormuş gibi yapıyorum. "Oh, tüm hayatın."

"Ooh, neredeyse unuttuyordum. Sana bir şey getirdim." Talon elini cebine atar ve orta parmağını çıkarır.

"Olgun" kelimesini boğuk bir şekilde söylerken öksürüyorum.

"Hiçbir zaman, hiçbir koşul altında, olgun olmakla suçlanmadım."

Bu konuşma Talon'la aramızda geçmişte geçen herhangi bir konuşmaya benziyor ve onu çok özlüyorum. Onun yakınımda olması kafamı başka hiç kimsenin karıştırmadığı kadar karıştırdı.

"Evet, Tina eve gitmem ve New York'ta ameliyat olmam için takım yönetiminden onay alıyor," diyorum.

"Ne? Neden?"

Sanırım panik gözlerini bulandırıyor.

"Koltuk değnekleriyle dolaşacağım ve yardıma ihtiyacım olacak." Talon omuz silkti. "Gel benimle kal."

Beynim bunun ne kadar aptalca bir fikir olduğunu vurgulayamıyor. Aptallığın da ötesinde. "Annem çoktan beni aradı ve artık emekli olduğunu, sıkıldığını ve yaygara koparması gerektiğini söyledi. Bana bakmanın onun görevi olduğunu söyledi."

Talon üniversitede bana ana kuzusu olduğum için çok kızardı ama her şeyimi o kadına borçlu olduğumu itiraf etmekten gurur duyuyorum. Kız kardeşimi ve beni üniversiteye göndermek için iki işte birden çalıştı. Benim tam bursum vardı, ama Vanessa'nın benimle aynı okula gitmesini istedi, böylece ona göz kulak olabilirdim. Annem benim ve kız kardeşim için her şeyi yaptı ve bugün NFL'de olmamın nedeni de o, yani genellikle ne isterse onu alır.

"Ayrıca, orada pek bulunmayacaksınız ve pek yardımcı olamayacaksınız."

Talon'un etrafında olmaya ara vermem gerektiğinden bahsetmiyorum bile. Her şey dönüp dolaşıp ona, bana ve asla sahip olamayacağım şeylere geliyor.

Talon yatağımın yanındaki ziyaretçi koltuğunu çekip içine yığılıyor. "Bunu duydum. Annem Denver'dan gelen teklifi kabul etmediğim için hâlâ kızgın."

Bu benim de kafamı karıştırmıştı.

"Neden Denver'a gitmedin? Tüm ailen orada ve biz üniversitedeyken sürekli onlardan çok uzakta olmaktan şikayet ederdin. Sen orada büyüdün-"

"Para. Warriors daha fazlasını teklif etti."

"Buna inanmıyorum. Denver size Chicago'nun verdiği yakın bir teklif verirdi."

"Satmaya çalışmıyorum." Talon öne doğru eğilerek dirseklerini yatağımın kenarına dayıyor ve ellerini birbirine kenetliyor.

Bu yatak normal boyda bir insan için çok küçük, bu yüzden tehlikeli bir şekilde kalçama yakın ve ellerini sıyırması çok acı verici olsa da bunu yapmasını istiyorum.

"Bu size hiç mantıklı gelmeyecek ama bunu açıklamanın tek yolu içgüdülerimin beni Chicago'ya göndermesi."

"İçgüdüleriniz... Chicago'da harika pizzalar olduğu için mi?"

"Anlamayacağını biliyordum." Talon bu kez şaka havasında değil ve bu son bir ayda olan her şeyden daha da kafa karıştırıcı.

"Hayır, sanırım anlıyorum," diyorum. "Sahadaki gibi. Orada altıncı hissin var. Etkileyici... ve bir o kadar da sinir bozucu."

Koluma ters vurdu.

"Hey, pislik, burada yaralıyım," diye yakınıyorum.

"Hamstring'inin biceps'inin içinde olduğunu fark etmemiştim. Sanırım okulda anatomi dersine daha çok dikkat etmeliydim."

"Oh, eminim dikkat etmişsinizdir. Sadece yanlış anatomiye."

Gülümsüyor. "İyi olacaksın. Gelecek sezon birlikte kış tekmeleyeceğiz."

Hayatıma geri döndüğünden beri ilk kez aramızda eskiden olduğu gibi bir his var, ama sonra güzel bacağımı sıkıyor ve en iyi arkadaşımın yanımda olmasının verdiği nostaljik his gidiyor ve yerini her zaman ona duyduğum ihtiyaç alıyor. Bir ürpertiye bastırmaya çalışıyorum.

Acı içindeyken bile -içime pompaladıkları ağrı kesiciler sayesinde çok daha az olsa da- en ufak bir dokunuşunda hâlâ tahrik oluyorum.

Başımı yastığa koyup gözlerimi kapatıyorum ve aptal aletimin sakinleşmesini diliyorum.

"Kahretsin, iyi misin? Acı çekiyor musun?" Talon ayağa kalkıyor ve üzerime eğiliyor ve lanet olsun, bu durumu daha da kötüleştiriyor. Yüzü bana o kadar yakın ki, ona dokunmadan bile vücut ısınısını hissedebiliyorum. "Hemşire çağırmamı ister misin?"

Başımı salladım. "Ben iyiyim." Dikkat dağıtmak, ihtiyacım olan şey bu. "Yine de işlemem lazım." Bu ereksiyonla bunu yapmak ilginç olmalı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Evet, teşekkürler." Ayağa kalkmak için kendimi desteklerken ve battaniyenin üzerimden düşmesine izin vermemeye çalışırken bacağımdaki buz paketlerini çıkarmak için ayak sürüyorum. Sikimi uzaktan saklayan tek şey o.

Çok başarısızım.

"Sanırım ilaçlar etkisini gösteriyor."

Bakışlarını, ince hastane önlüğünün altında merhaba demeye çalışan aletimin olduğu yere doğru takip ediyorum.

Aferin, Shane. Kendini utandırma konusunda çok başarılısın.

"Doğru. Bunu ilaçlar yapıyor." Her ne kadar penisin gevşemesinin olağan bir yan etki olduğundan emin olsam da, tam tersi değil.

Birbirimize bakıyoruz ve yemin ederim kulaklarının ucu pembeleşiyor. Sert olan ben olduğum halde neden utansın ki?

"Hâlâ işlemeye ihtiyacın var mı?" Talon soruyor. "Geçen gün seni kampüs boyunca taşıdım. Yirmi metre bir şey değil."

Eğer o odadaki dev ereksiyonu görmezden gelmeye istekliyse, ben de öyleyim.

"Ağrı seviyen ne durumda?" Talon yataktan kalkmak için mücadele ettiğimde soruyor.

Yüzündeki sırıtış, benimle dalga geçtiğini anlamamı sağlıyor. Ne zaman bir sakatlığımız olsa, antrenörlerimiz sürekli ağrı seviyesinin ne olduğunu soruyor ve bu sinir bozucu olmanın ötesinde.

"Bilmiyorum, ama benim saçmalık seviyem sıfır, o yüzden bana hiç vermemeye ne dersin?"

"Belli ki bu kadar huysuzsan sana yeterince ilaç vermemişler. Öte yandan, daha fazla verselerdi, muhtemelen o sallanan canavar ereksiyonunla beni dürtecektin."

"Sen öyle san." Bu espri, takımdan herhangi biriyle konuşurken yaptığım gibi dilimden dökülüyor ama bu sefer duraksamama neden oluyor. *Onunla* durum farklı.

"Belki de öyleyimdir."

Bu bir şaka, bunu biliyorum ama vücudum bilmiyor. Neredeyse tökezleyip yüzüstü düşüyordum.

"Whoa." Talon beni yakalıyor ve kolunu belime doluyor, ben de kendi kolumu onun omuzlarına doluyorum. "Aletinle ilgili bir şaka yaptın ve bana aşık oldun, ha?"

Ona aklını kaçırmış gibi baktığımda, sanki hiç sıra dışı bir şey söylememiş gibi davranıyor. Ya bu ilaçlar düşündüğümde daha iyi ya da benimle flört ediyor.

Uyuşturucudan olmalı. Heteroseksüeller diğer sözde heteroseksüel arkadaşlarıyla flört etmezler.

"Seninle dalga geçiyorum dostum," diyor ve beni daha sıkı sıkıyor. "Eğer gülemezsen, sadece ağlarsın ve benim bu tür şeylere alerjim olduğunu biliyorsun."

"Gözyaşları mı?"

"Bu benim kriptonitim gibi. Tüm muhteşemliğimi benden emiyor."

Ondan bir şey emmek istiyorum... Tamam, bu düşünce için uyuşturucuyu suçlayabileceğimi sanmıyorum, ama uyuşturulmuş durumdan olabildiğince uzun süre yararlanıyorum.

İğrenç bir soyunma odası sabunu kokuyor, ama yine de onu solumaktan kendimi alamıyorum.

içinde.

Hâlâ altı yıl önceki kadar zavallısın.

Hâlâ açıkken asla gerçekleşmeyecek bir şeyi düşünüyorum.

Bu gerçeği görmezden gelerek eski en iyi arkadaşıma özlem duyuyor ve ona sapıklık yapıyorum.

En azından banyoya yürümek, bacağımdaki ağrının tüm gücüyle geri gelmesiyle sikimin sönmesine yardımcı oluyor.

Tuvalete girmek iki yılımı alıyor. "Herhalde yatağımın yanındaki plastik pisuvar şeyini kullanmalıydım," diye homurdanıyorum.

"Aletini tutmamı ister misin?"

Evet, lütfen. "Ben iyiyim."

Ben yılanı boşaltırken, Talon yakınımnda duruyor. Kişisel sınırları aşacak kadar yakın.

Boşaldığımda, aletimi tekrar örtmek için hastane önlüğümü indiriyorum. "Sakıncası var mı?"

"Daha önce görmediğim bir şey değil."

O kızların yanında uyandığımız sabahı ve Talon'un benim önümde nasıl da kaygısızca serbest atış yaptığını hatırladım.

Onun yanındayken aynı rahatlığı sağlayamamak canımı acıtıyor ama o yanımdayken tenim karıncalanıyor ve içim beklenti ve istekle doluyor.

Beynim onun elinin omzumdan sırtıma, oradan da kalçama doğru indiğini hayal ediyor.

"Mmm, bu ilaçlar iyi." Kelimenin tam anlamıyla Talon'un Ben.

"İyi misin?" diye mırıldanıyor ve sesi inanılmaz derecede yakın.

İşte o zaman bunun uyuşturucu olmadığını anlıyorum. Bunu hayal etmiyorum.

Talon arkamda, eli kalçamda ve sıcak nefesi kulağımda. "Ne yapıyorsun?"

Geveliyorum. Çiğniyormuşum gibi geliyor

Çakıl.

"Garip bir şey bilmek ister misin?"

Pek de seksi olmayan hastane önlüğümün üzerinden elinin hâlâ kalçamda durmasının tuhaf olduğunu mu söyleyecek? Çünkü aynı fikirdeyim.

"Garip olan ne?" Ben soruyorum.

"Bu gece sahaya indiğinde kalbim durdu ve seninle yer değiştirmek istedim. Keşke acını dindirebilseydim, çünkü sen tanıdığım en iyi adamsın, Shane."

Bana asla Shane demez. Muhtemelen bir şey ifade etmiyordur ama benim için çok şey ifade ediyor. Beni sadece bir takım arkadaşı olarak görmediği anlamına geliyor. Öyle olduğunu düşündüğümde değil, ama ilk ismimi kullanması beni ona karşı daha da acınacak derecede aptal yapıyor.

"Ve bunu istediğim kadar inkâr edebilirim - herkese Warriors'la daha fazla para için anlaştığımı söyleyebilirim - ama bu gece seni izlerken ve şu anda mücadele etmene yardım ederken bunun bir yalan olduğunu biliyorum. Aylardır kendime yalan söylüyordum."

"Ne yalanı bu?" Sorum o kadar sessiz ki ben bile zar zor duyuyorum ama Talon daha da yaklaşıyor.

"Chicago'ya taşındım çünkü seni özledim. Bu kadar basit, gerçekten."

YEDİNCİ BÖLÜM

TALON

W Ne yapıyorum ve neden Miller'a böyle dokunuyorum? Tüm bunlar yüzünden çılgına dönmüşken birden Her fırsatta Miller'ı özlediğimi söyleyip ağıt yakıyorum. Üzerinde hastane önlüğü varken onu banyoda muayene etmekten bahsetmiyorum bile. Çünkü o yaralı. Ve acı içinde.

Yılın en iyi arkadaşı ödülü, tam burada.

"Kahretsin, özür dilerim." Geri çekiliyorum. "Bu garipti."

Miller yavaşça bana doğru dönüyor, ağırlığını sakat bacağının üzerine vermekte zorlanıyor. Uzun bir süre hiçbir şey söylemiyor ve saniyeler geçtikçe ben daha da utanıyorum. Sonunda bir şey söylediğinde sesi temkinli. "Evet, öyle diyebilirim."

"Bana aldırmayın. Antrenman kampından beri kafam karışık." Kelimeler ağızından çıkar çıkmaz kulağa nasıl geldiğini fark ediyorum. "Ciddi olmadığımın değil. Ciddiydim. Hem de hepsini. Ama bu garip, değil mi? Tuhaf."

"Birazcık." Gözleri kocaman ve daha da korkmuş durumda.

Kolumu tekrar beline doladım. "Seni yatağına geri götürelim ve sana daha fazla ilaç pompalayalım, böylece söylediklerimi unutabilirsin."

Miller geri çekildi. "Talon, neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Beni görmezden gel. Bir doktor bir keresinde bana çok harika olmanın bazen beynime aşırı yük bindirdiğini ve beynimin eridiğini söylemişti. Gerçek hikaye." Şüpheye düştüğünüzde, şakaları ortaya çıkarın. Bu sınıf palyaçoğunun 101. kuralıdır.

Kapıya doğru ilerliyorum ama o beni tutuyor.

"Saçmalık zamanı değil."

"Dostum, saçmalık yok kuralını mı getiriyorsun?"

Miller ve ben üniversitenin son iki yılında birlikte yaşamaya başladık. İlk birkaç ay, birbirimizin üstüne binerek yaşamaya çalışmak tam bir kabustu. Miller ve ben pek çok yönden birbirimize benziyorduk ve tamamen farklı yaşam alışkanlıklarımız olduğunu öğrenmek şaşırtıcıydı.

Pasaklı biriydi, çok gürültücü olduğumu düşünürdü, erken kalkarım, hala da öyleyim. -Ve uyumayı severdi. İlk birkaç ay tartışmadığımız tek zaman bir kızın bizi ziyaret ettiği zamanlardı, çünkü birbirimize kızgın olsak bile birlikte yatağa girme fırsatını asla kaçırmazdık.

Sonunda, bir sorunumuz olduğunda bunu yüksek sesle söyleyeceğimiz ve diğerinin bu konuda sinirlenemeyeceği bir saçmalık politikası oluşturduk. İşe yaradı ve Miller'la yaşadığım o iki yıl benim en sevdiğim üniversite anlarımdır.

"Neden benim için Chicago'ya taşındınız?" Miller soruyor ve adem elması yutkunmakta zorlanıyormuş gibi boğazını sıkıyor.

Bu hissi bilirim. "Bu konuşmayı, kokusunu alabildiğim tek şeyin dezenfektan olduğu ve tek düşünebildiğim şeyin 'Acaba burada biri mi öldü' olduğu bir hastane tuvaletinde yapmasak olmaz mı?"

"Yapabilirdik, ama yapmayacağız."

Omuzlarım düşüyor ve sakinleşiyorum, çünkü yakın zamanda öğrendiğim üzere Miller benim tek zayıf noktam, istese uğruna adam öldürebileceğim bir adam. Ağzımı açacak oluyorum ama sözümü kesiyor.

"Burada yüzde yüz net olmanızı istiyorum, çünkü ilaçlarımın beynime düşünmemem gereken şeyleri düşündürdüğünden eminim."

Yapmaması gereken şeyler mi? Bu da ne demek oluyor?

Derin bir nefes alıyorum. "Chicago'ya senin için taşındım çünkü hiç oda arkadaşı olduğumuz zamanlardaki kadar eğlenmemiştim. Hayatımdaki en mutlu anları düşündüğümde, NFL'e seçildiğim zaman değildi. Bir Super Bowl kazandığımda ya da o şampiyonluk yüzüğünü ilk kez taktığımda da değildi. Milyonlarca yıl önce oda arkadaşın ve dostun olduğum o gecelerdi."

Miller bana bakmayı reddederek, "Tüm o seksten bahsetmiyorum bile, değil mi?" diyor.

"Bunun bir ilgisi olabileceğini düşünmüştüm ama benden kaçtığından beri beni öldüren ne biliyor musun? Medyayı ve konumumuzu eski hataları tekrarlamaya son vermenin bir yolu olarak kullanman değil, sonrasında beni görmezden gelmen. Seninle bir kızı paylaştığım gecelerin şimdiye kadar yaşadığım en iyi seks olduğunu inkar etmeyeceğim ve bunu özledim çünkü

Başka hiçbir erkeğe sana güvendiğim kadar güvenmedim ama Warriors'ın teklifini kabul ederken bunu düşünmüyordum. *Sen vardın.*"

Neden bunu bu gece çözüyorum? Ve neden Jackson ve Noah'ı birlikte hayal etmeye devam ettiğimde, hafızamda Miller ve meçhul bir adama dönüşüyorlar? Ben olmayı dilediğim meçhul bir adam mı?

"Talon-"

Hareket ettiğimin farkında değilim çünkü çok yavaş, ama sonra aniden oradayım, ona doğru bastırılmışım ve sahadan gelen ter ve kir kokusunu alıyorum. Ait olduğum yerin kokusunu alıyor, çünkü hayatımda her zaman emin olduğum bir şey varsa o da futboldur.

Ağzım onun sert yanaklarında geziniyor, arıyor, istiyor. Geri çekilmesini bekliyorum ama Miller başını hafifçe çevirip yaklaşıyor.

Neden bu kadar iyi hissettiriyor? Doğru mu?

Çok daha büyük olan vücudu benimkine yaslanıyor. Sıcaklık beni sarıyor ve ev hissi göğsümü ağrıtıyor.

Takım elbisemin pantolonu rahatsız edici derecede dar geliyor ve Miller'ın aksine uyuşturucuyu suçlayamıyorum. Ama o da beni itmiyor.

"Shane."

Cevap olarak sadece "Mmm" alıyorum.

Miller başını çeviriyor ve dudaklarımız birbirini buluyor. İlk dokunuş omurgamda garip bir his yaratıyor. Elektrik değil ama başka bir şeyin sarsıntısı. Farkına varma, netlik... belki de bir aydınlanma. Ağızlarımız bir araya gelerek son birkaç haftadır yaşadığım tüm kafa karışıklığımı güzel, sıcak ve tamamen beklenmedik bir şeye dönüştüren bir şey yaratıyor.

Güçlü ellerinin altında tüm bedenim gevşiyor. Dilini ağzıma soktuğunda öpücüğün sıcaklığı artıyor ve ayak parmaklarımda hissedeceğim kadar güçlü bir inleme geliyor.

Nefesim ciğerlerime kaçıyor ve üniversitenin bahar tatilinde Miller'la birlikte uçaktan atladığımız ve paraşütle atladığımızı öğrenen annelerimiz ve koçumuz tarafından neredeyse öldürüldüğümüz zamanki gibi serbest düşüşe geçiyorum.

Eski en iyi arkadaşımı öpmenin heyecanı, ekstrem sporlarla aynı adrenalin etkisine sahip ve Tanrı biliyor ki ben kazanmak isteyen rekabetçi bir sporcuyum.

Bu durumda kazanmanın ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok ama umarım çok fazla boşalmayı içerir. Sikim bu fikri sevdi ve Miller'ın kalçasına girdi.

Bir adamı öpüyorum ve aletim sertleşti.

Birkaç ay önce, hayat hakkında bilinmesi gereken her şeyi bildiğimi sanıyordum. Meğer bir bok bilmiyormuşum.

Miller'ın başının arkasını kavırıyorum ve öpücüğü derinleştirmek için kendiminkine açı veriyorum - bu kadar ateşli olacağını hiç tahmin etmediğim bir öpücük. Bu kadar tüketeceğini.

Miller ağzımın içinde inliyor ve ben bu erkeksi sesin tadını çıkarıyorum.

Bir erkeği öpmek tamamen yeni bir duyuşsal deneyim. Tutuşundaki sertlik ve güçten, yüzündeki tüylerin tenimi sıyrmasına kadar, Miller'ı öpmek daha önce yaptığım hiçbir şeye benzemiyor. Kıyaslanamaz.

"Çocuklar?" diyor zayıf bir ses. "Alo?"

Ağzımı Miller'inkinden ayırıp geri çekiliyorum. "Ben Jackson." "Buradayım," diye sesleniyor Miller. "Bir saniye içinde çıkacağız."

Gözlerimiz kilitleniyor ve benimkilerde ne gördüğüne dair hiçbir fikrim yok, ama onunkiler temkinlilikten başka bir şey yansıtmıyor. Bu da mantıklı, çünkü ben de neler döndüğünü bilmiyorum.

"Oraya gitmeliyiz," diye mırıldanıyorum ama ikimiz de hareket etmiyoruz.

Birbirimize bakıp duruyoruz, neredeyse cüretkârca. Odadaki dev filden kim bahsedecek? Fil benim sertleşmiş sikim.

Beynim bir erkekle öpüşürken yakalanmaktan korkmak yerine penis boyu şakası mı yaptı?

Miller derin bir nefes alıyor ve çatıya bakıyor. Ağzı sanki sayıyormuş ya da kendi kendine konuşuyormuş gibi sessizce hareket ediyor ve aşağı bakana kadar eskisinden daha da sert olduğunu fark etmiyorum. Daha önce uyuşturucu yüzünden olduğunu düşünmüştüm ama şimdi?

"Orada başka bir seks partisi yapmıyorsun, değil mi? Çünkü geri gelebilirim," diyor Jackson kapıdan.

"Artık bu konuda şaka yapabildiğine çok sevindim," diye bağıriyorum.

Jackson kızları eve götürdüğümüz gece bizimle dışarıdaydı ve Miller'ı dikkatli olması konusunda uyardı, böylece magazin basını öğrenmeyecekti ama o zamandan beri bundan bahsetmedi. Bahsetmediğimiz şeylerden biri olacağını düşünmüştüm, mesela onu ve erkek arkadaşını basmam gibi.

Ben tek boynuzlu atlar ve sevimli kediler gibi sikimin havasını söndürecek rahatsız edici şeyler düşünmeye çalışırken, kapıya doğru el yordamıyla ilerleyip Miller'ın odasına yuvarlanıyoruz.

Miller ve ben banyodan birlikte çıktığımızda Jackson'ın kaşları havaya kalktı. Yalnız... yani birbirimizle ve aramızda bir kız olmadan.

"Ah, zamanlaman yanlış," diyorum. "Beş dakika önce burada olsaydın, işerken Miller'ın aletini tutabilirdin, çünkü biliyorsun, bundan hoşlanıyorsun."

Kahretsin. Ben bile ukalalıkta ne zaman aşırıya kaçtığımı biliyorum ve bu tamamen homofobik ve olanlardan hoşlanmamışım gibi geldi. Sanki olmadığım halde korkak heteroseksüel erkek numarası yapıyormuşum gibi.

Korkmuş, yani.

Düzgünlük seviyem hala tartışmaya açık. O öpücükten sonra, hiç heteroseksüel olmamaya meyilliyim.

"Evet, yazık oldu," diyor Jackson kuru bir sesle. "Yine de içimden bir ses hoşuna gittiğini söylüyor."

Ağzım kapanıyor, çünkü sonunda bana bunu mu söylüyor yoksa onunla bir daha asla konuşmamaya karar verdiğimiz şey yüzünden sertleştiğimi bildiğini mi ima ediyor bilmiyorum.

"Sikimi benden başka kimse tutmuyor" diyor Miller, "ama yatağa dönmek için yardıma ihtiyacım var, o yüzden siz pislikler lütfen egolarınızdan sıyrılıp bir erkeğe yardım edebilir misiniz?"

"Özür dilerim," diye mırıldandık ve sonra ona yardım ettik.

"Tina bana ameliyat olman gerektiğini söyledi," diyor Jackson.

"Bu berbat bir şey." "Daha da berbat olan, ameliyat için New York'a geri dönecek olması." Miller bana kaşlarını çatı. "Beni satmanın yolu."

"Planınız kimsenin haberi olmadan gitmek miydi?" diye sordum.

"Evet, öyle umuyordum. Ailem eve dönmemi istiyor ve zaten sezonu kapatmış durumdayım."

"Ameliyata ne zaman ihtiyacınız var?" Jackson soruyor.

"Mümkün olan en kısa sürede. Beni oraya rahat bir şekilde götürecek bir yol bulmaya çalışıyorlar. Bu bir medivac ya da başka bir şey kullanabilecekleri acil bir durum değil."

Jackson telefonunu çıkarır. "Ben

bakıyorum." "Neyi?" Ben soruyorum.

"Noah'ın hazırda bekleyen özel bir uçağı var."

"Hayatta olmaz," diyorum. "Özel bir uçak istiyorum. Yapabileceğin her türlü mil yüksekliğindeki boku hayal et."

Jackson sırtlıyor. "Hayal etmeme gerek yok."

Miller yüzünü buruşturur. "Tamam, biriyle birinci sınıf bir bilet ayarlayacağım. Bu bir seks uçağında uçmaktan daha iyi olmalı, değil mi?"

"Sanki seni hiç tanıımıyormuşum gibi," diyorum. "Talon'un bilgelik sözleri: Bir seks uçağına asla hayır deme."

"Bu bir seks uçağı değil." Jackson bir mesaj atarken telefonundan başını kaldırmıyor. "Şaka yapıyordum." Sesini alçaltıyor ve "Çoğunlukla" diye mırıldanıyor.

Miller'ın kapısı çalınır ve bir hemşire içeri girer. "Merhaba çocuklar, üzgünüm ama ziyaret saati geçti."

Flört düğmesi: açık. "Kıymetlim, oğlumuzla beş dakika daha görüşebilir miyiz?"

Genç hemşire kızarır, ama sözünü sakınmaz. "O güzel oyun kurucu gözlerinizi bana dikmeyin bayım. Size otuz saniye veriyorum."

Kız dışarı çıktığında Jackson gülüyor. "Ondan hoşlandım."

"Yeteneğimi kaybediyorum," diyorum ama onlara döndüğümde Miller bana kaşlarını çatıyor.

Banyoda her ne olduysa konuşmak için otuz saniyemiz var ve Jackson her şeyi duymak için burada.

"Yirmi beş saniye!" Hemşire istasyonundan bağırıyor.

"Lanet olsun." Elimi saçlarımda gezdiriyorum.

Jackson'ın telefonu çalıyor. "Jet yarın sabah ilk iş sizi almaya gelebilir."

Miller başını sallar. "Teşekkürler."

Sessizlik çöküyor ve ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Yani, bu kadar mı?" diye sordum. "Bu sezonluk işin bitti." Ve bunu kendi başıma çözmem için beni terk ediyorsun. Ama bu söylenmedi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

MILLER

WEve dönmenin Chicago'da iyileşmekten daha az stresli olacağını mı düşünmüştüm? Doğru ya, Talon'dan uzakta olduğu için.

O hastane tuvaletinde ne olduğunu hâlâ bilmiyorum. Bir yanım ağrı kesicilerin beni sersemletip sersemletmediğini ve bunun gerçekten yaşanıp yaşanmadığını merak ediyor.

Marcus Talon beni öptüyor.

Hayır, hayatta olmaz. Fanteziler ve ıslak rüyalar böyle yapılır.

Şu anda, onunla ve geçici deliliğimle uğraşmayı bu işkenceye her gün tercih ederim.

Üniversite için evden ayrıldığımdan beri liseden kalma futbol hatıralarımın ve eşyalarımın hiç dokunulmadığı çocukluk odamdayım. Ev Staten Island'da tek katlı bir ev ve burada tekrar yaşamak gerçeküstü.

Hiçbir şey değişmedi ama artık tüm hayatım farklı, bu yüzden kendimi yersiz hissediyorum. Annem çift vardiya çalışırken kızları eve getirip odama gizlice soktuğum lise günleri çoktan geride kaldı. Shane Miller, ülkenin en iyi futbol okullarından birine giden yıldız futbolcu. Şimdi ben Shane Miller'ım, henüz adını duyuramamış bir NFL oyuncusu, harika olduğumu düşündüğüm günlerdeki tüm ihtişamlı günlerimi yeniden yaşayabildiğim bu küçük odada sıkışıp kaldım. Üniversiteye kadar yarı iyi oyuncularla dolu bir sahada harika olmanın bir bok ifade etmediğini fark etmemiştim. USC takımında kalmak için savaşmak beni NFL malzemesi yapan şeydi.

Şimdi bir de bana bakın. Yaralı, kesilmenin eşiğinde ve evde yaşamaya geri döndüm.

Annem artık çift vardiya çalışmak zorunda olmayabilir, ama muhtemelen büyük ölçüde değişen tek şey bu. Şey, bu, ve birlikte yaşamak yerine

sinir bozucu küçük kız kardeşim, şimdi onunla ve annesine çekmiş beş yaşındaki yeğenimle birlikte yaşıyorum.

Her sabah saçımı çekerek beni uyandırır. "Shane Amca, kalk."

"Shane Amca kırıldı." Ondan uzaklaşmak için yuvarlanmaya çalışıyorum ama sonra aptal bacağımı hatırlıyorum, bu da ayak parmaklarıma kadar acı veriyor.

Çocuk şu anda onu omuzlarımda taşıyabilen ya da sallayabilen amca olmadığımı tam olarak anlamıyor.

"Annen nerede?" diye sordum.

"İşte." O kadar büyük bir enerjiyle zıplıyor ki, midem bulanmasın diye gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum.

"Büyükkannem nerede?"

"Krep yapıyorum!" diye bağıyor.

Annem kapıda belirdi. "Üzgünüm tatlım, ona uyumana izin vermesini söyledim. Bacağın nasıl?"

"Dünün aynısı. Ve ondan önceki günle. Ve ondan önceki gün.

"Çok acıyor" -gözlerim çocuğa takılıyor-

"şekerleme." "Fudge uyuşmuş!"

Yeğenimi seviyorum. Çok sevimli bir kız. Ama lanet olsun, çocukların ses kontrolü olmalı.

Ameliyatım birkaç gün önce iyi geçti, ancak hiçbir zaman bütün gün oturup hiçbir şey yapmayan biri olmadım ve sadece ihtiyacım olduğunda kalkacağım dört günüm daha var. Banyo ve mutfak izin verilen tek yerler ama kendime yemek yapmaya kalkarsam annem beni gönderiyor. Bana yardım ettiği için minnettarım ama şimdiden çıldırmak üzereyim.

"Hadi Gabby, Shane Amca'yı dinlenmesi için

yalnız bırakalım." "Artık uyandım," diyorum.

Annem gülümsüyor. "Sana biraz krep getireyim."

"Tanrım, böyle yemeye devam edersem bacağımdan çok midemi tedavi etmek zorunda kalacaklar."

Sanırım anneler çocuklarını yağ depolarıyla haftalarca hayatta kalabilecekleri kadar çok yiyeceklerle doldurmayı içlerine sindirmişler.

Yatağımın başucundaki telefonum çalıyor ve Gabby ona

uzanıyor. "Bir oyun oynayabilir miyim?"

"Hayır bebeğim, Shane Amca'nın telefonuna ihtiyacı var," diyorum.

"Oyun." Küçük sevimli kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Bir oyun."

"Ooh, seni küçük parmağında oynatıyor," diye şarkı söylüyor annem mutfağa dönerken.

Evet, gerçekten öyle. Çok gürültücü olsa bile. "Gabby, krepleri süslemek için yardımına ihtiyacım var!"

Çocuk telefonumu yorganın üzerinde bırakıp kaçtı.

Sağ ol anne.

Mesajı gördüğümde Gabby'nin telefonumu alıp kaçmış olmasını dilerdim:

TALON: *JACKSON AMELİYATININ İYİ GEÇTİĞİNİ SÖYLELİ. HABER VERDİĞİN İÇİN*

TEŞEKKÜRLER.

İnliyorum. Ondan kaçtığım için beni çağırıyor. Sekiz yüz mil uzakta olduğu için onu görmezden gelmenin daha kolay olacağını düşünmüştüm ama hayır. Bu benim açımdan tamamen aptallıktı, çünkü son altı yılda öğrendiğim bir şey varsa, o da mesafenin Marcus Talon'un anısını daha da karartmadığıdır.

ANESTEZİ ALTINDAYKEN MESAJINA CEVAP VEREMEDİĞİM İÇİN ÖZÜR DILERİM.

UKALA. ÜÇ GÜN OLDU.

BENİ: *JACKSON TELEFONLA KONUŞMAK YERINE BENİ ARADI.*

Lanet olsun. Gelen bir aramayla birlikte adı ekranımda yanıp sönüyordu ve onunla alay edersem bunu yapacağını bilmeliydim. Yine de yaptım.

Çünkü o Talon ve ben de benim.

"Hey," diyorum, sesim uyandığımdan daha halsiz.

"Sesin bok gibi geliyor."

"Seni de özledim." İrkildim. Yetişkin Talon'la konuşmak her zaman üniversiteli Miller'ı ortaya çıkarır ve bu tür konularda şaka yapmak gibi eski alışkanlıkları bırakmak zordur.

"Bacağın nasıl?"

"Neden herkes bunu soruyor?"

"Çünkü ameliyat oldun. Ameliyat oldun. Görgü kuralları falan böyle."

Hastane tuvaletinde beni öpmek görgü kurallarına uygun mu? Bu gerçekten oldu mu yoksa kafam çok mu iyiydi?

Keşke şu anda iyi ilaçlar kullanıyor olsaydım da ona bunları soracak cesaretim olsaydı.

"Bacağın iyi. İlaçlar iyi." "Belli ki,"

diye mırıldanıyor Talon. "Bu da ne

demek oluyor?"

Hat sessizleşiyor ve bir an için kesildiğini düşünüyorum. "Tal-"

"Banyoda olanlar hakkında konuşacak mıyız?"

Oh. Oh. Dilim söylemek istediğim yalanı arıyor -zihnim detaylar konusunda bulanık. Ama öyle değil. Olayla ilgili her şeyi hatırlıyorum. Sadece gerçekten olduğundan yüzde yüz emin değildim.

"Ben, uh..." Ne diyeceğimi hiç bilmiyorum.

Talon gülüyor ama garip ve zorlama bir gülüş. "Evet, ben de öyle düşünüyorum. Ben, uh, ne olduğunu bilmiyorum."

"Bunun gerçek mi yoksa uyuşturucu kaynaklı bir halüsinasyon mu olduğundan tam olarak emin değildim."

Bir duraklama oluyor, çünkü bu konuşma cehennem gibi garip ve belli ki ikimiz de bu garipliği arttırmanın gerekli olduğunu düşünüyoruz. Eğer olduysa, neden? Ve nasıl?

"En azından güzel bir halüsinasyon olabilir miydi?" Talon'un sesi kısık ve bunca zamandır onu bana bu kadar yakın istediğim için mi hayal ettiğimi merak ediyordum.

Tüm bunlar hakkında ne hissettiğini merak etme şansım bile olmadı. "Hiç... bilirsin-"

"Bir öpücükle o kadar gafil avlandım ki artık hangi yönün yukarı olduğunu bilmiyor muyum? Deliriyor muyum yoksa iki erkeğin öpüşmesinden tahrik olmak normal mi bilmiyorum? Uh, hayır. Bunların hepsi yeni."

"Bekle, kimden tahrik oldun?"

"Jackson ve Noah."

Bana onları bastığını söylediği gün gözlerinde bir şey gördüğümü sanmıştım ama bunun mümkün olmadığını düşündüğüm için görmezden gelmiştim.

"Hiç ..." Talon sorar, "Başka bir adamla mı öpüştün?"

Keskin bir nefes alıyorum ve *evet* cevabının yanlış olup olmadığını merak ediyorum. Erkeklerle öpüştüm. Çok değil, ama Talon'un USC'den ayrılmasıyla benim ertesi yıl mezun olmam arasındaki bir yıl içinde bir avuç kadar.

"Krep!" diye küçük ama çok yüksek bir ses kulağıma fısıldadı ve ben sıçradım. Fıskırtmanın geldiğini bile duymadım.

Yarı sertleşmiş sikimi battaniyemle örtüyorum, çünkü yeğenimle bu konuda herhangi bir yetişkin konuşması yapmak zorunda kalmak istemiyorum. Hayır, hayır, hayır. Anatomi, seks ve tüm bunlar tamamen kız kardeşimin sorunu.

"Şu anda bu konu hakkında konuşamam," diyorum telefonda. "Küçük kulaklar dinliyor."

"Kim o?" Gabby biraz daha bağırır.

Talon'un kahkahası sıcaktır. "Kulağa hoş geliyor."

"Çünkü tüm o gürültüden sekiz yüz mil uzaktasınız."

Gabby annesinin tavrıyla kalçasını dışarı çıkarır. "Kim. Bu. O mu?"

"Ben Marcus Talon," diyorum ve telefonuma u z a n ı r k e n tüm yüzü aydınlanıyor. "Merhaba demek istiyor," diyorum ona.

"P e k â l â ." Ses tonu, sözümüzün kesilmesinden rahatsız olmaktan çok eğleniyor.

Telefonu ona uzattım ve o da küçük kulağına götürdü.

"Annem senin ligdeki herkesten daha çok atıldığını söylüyor." "Gabby!"

"Bu doğru," diyor.

Talon'un kahkahası o kadar yüksek ki buradan bile duyabiliyorum.

"Topu çok uzun süre tuttuğunu, bu yüzden sürekli çalım yediğini söyledi."

Telefonu ondan geri aldım. "Tamam, eğlendin. Git büyükannene kreplerin geri kalanı için yardım et."

Kımıldamıyor.

Telefonu tekrar kulağıma götürdüğümde Talon hâlâ gülüyordu.

"Yani, evet, önümüzdeki birkaç ayın kapsamı bu kadar. Kendime bir dakika bile ayırabileceğimi sanmıyorum. Benim için üzül."

"Kaç yaşında?" Talon soruyor.

"Beş."

"Hmm... beş yaşındaki çocuklar henüz okuyabiliyor mu?" "Büyük kelimeleri değil."

"Güzel. Söyleyeceklerimi yazılı olarak söylemek daha kolay olabilir."

Cevap veremedi arama sona eriyor ve kendimi beş yaşındaki bir çocukla bakışırken buluyorum. Bir dakika sonra bir mesaj geliyor ve bakışlarımı Gabby'den ilk ayıran ben oluyorum.

"Annem sadece yarım saat ekran başında olmama izin veriyor."

"Annenin de senin krep yemeni istemediğinden eminim." Ona kaşlarımı kaldırıyorum ve Gabby o yaşta bile altta yatan tehdidimi anlıyor.

Sonra bir çocuğu tehdit ettiğimi fark ettim. Asla ebeveyn olmamam gerektiğini düşünüyorum.

Gabby kaçtı ve ben telefonuma geri döndüm.

DEMEK KIZ KARDEŞİN FUTBOLDA KÖTÜ OLDUĞUMU DÜŞÜNÜYOR, HA?

Homurdanıyorum.

VANESSA'NIN NASIL BİRİ OLDUĞUNU HATIRLIYORSUN. O DA USC'YE GITMİŞTİ.

KAHRETSİN. ŞİMDİ DE ANNE Mİ OLDU?

EVET.

ÇOCUK BENİM MI?

ŞAKA YAPIYOR OLSAN İYİ EDERSİN.

HAHAHA. TABİİ Kİ, SENİ SIKIK. KIZ KARDEŞLER YASAK BÖLGE.

HIÇ HOŞ DEĞİL, KARDEŞİM.

Bir sonraki mesaj gelmeden önce uzun bir duraklama oluyor.

TALON: *BIRBİRİMİZİN HAYATLARININ ÇOĞUNU KAÇIRMIŞIZ GIBI GELİYOR.*

BEN: *EVET, ŞEY, FUTBOL VE HAYAT OLDU.*

BANYODA SÖYLEDİKLERİMDE CİDDİYDİM. SENİ ÖZLEDİĞİMİ.

Tamam, hayır. Mesajlaşmak daha kolay değil. Midem garip bir takla atıyor ve tekrar okuduğumda, fiziksel olarak hasta hissedene kadar bunu yapmaya devam ediyor. Ya benim için her şey anlamına gelebilecek ya da Talon'un kancasına takılmaya devam edecek kelimelere bakmaya devam ediyorum.

VE SENİ ÖPMEK GERÇEKTEN HOŞUMA GİTTİ.

Gözlerimi hızla kırptırıyorum, okuduğumu sandığım şeyi okuduğumdan emin olmak için. Buna ne demem gerekiyor? Parmaklarım üç farklı yanıt yazıyor:

Ben de beğendim.

Almalıydın. Öpüşmede harikayımdır.

Sarhoş musun sen?

Sonunda hepsini sildim ve cevap vermek için benden önce davrandı.

BUNUN NE ANLAMA GELDİĞİNİ BILMIYORUM.

Buna cevap vermek kolay.

BEN DE.

BENİ İTMEDİĞİNE ŞAŞIRDIM. YADA BENİ YUMRUKLAMAMANA.

İstediğim her şey bu. Çok

uyuşturulmuştum.

Seni duvara dayayıp dilimle ağzını sikmeme iki saniye kalmıştı.

Sil, sil, sil!

BEN: *BU DEĞİL LIKE I HADN'T DÜŞÜNCE HAKKINDA EŞYA LIKE DAHA ÖNCE DE OLMUŞTU.*

Bunu da göndermemeliyim. Ateşle oynuyor. Kafamın arkasında eskiden tanıdığım Talon'a çok benzeyen küçük bir ses kulağıma fısıldıyor. "İşte kibritler. Al bakalım."

Gönder tuşuna basarken nefesimi tutuyorum.

GERÇEKTEN MI?

Beynim bana *rasyonalize* etmemi söylüyor.

BİR SÜRÜ KIZI PAYLAŞTIK. ONLARLA BİR SÜRÜ ÇILGIN VE SAPIKÇA ŞEY YAPTIK. BUNU HIÇ DÜŞÜNMEDİĞİNİ Mİ SÖYLÜYORSUN?

TALON: *YAKIN ZAMANA KADAR HAYIR.*

Cevabının bu olacağını bildiğimde şaşırmamalı ya da incinmemeliydim. Bunun yerine, şu anda bunu düşünüyor olmasına odaklanmalıyım. Ama mesele de bu. Şu anda sadece düşünüyor. Deneme yapıyor. İki erkeğin sevişmesini gördükten sonra sıkten hoşlanabileceğini düşünüyor. Bunun benimle bir ilgisi yok. Ben de üniversitedeyken aynı şeyi keşfetmişim. Şu anda Talon'un beyninde dolaşan fantezileri oynadım ve Kinsey ölçeğinin daha düz ucunda ama yine de çok biseksüel olduğumu kabul ettim. Ya kabul etmezse? Beni tekrar öpebilir ve "Hayır. Kesinlikle heteroseksüelim."

Beni ezdiği için ona kızacak mıyım? En kötüsü de, bu durumdan kurtulabilecek miyim?

Marcus Talon'un beni kıracak gücü var ve o bunu bilmiyor bile.

SENİ KORKUTTUM MU?

Sanırım cevap vermem çok uzun sürdü.

NAH. BENİ KORKUTMAK İÇİN MERAKTAN FAZLASI GEREKİR.

MERAK VE KEDI HAKKINDA NE DERLER BİLİRSİNİZ.

ÖLDÜRDÜ MÜ?

HAYIR, BU ONU EŞCİNSEL YAPTI.

Gülmemem gerektiği halde gülmekten kendimi alamıyorum.

BEN: *BU SENİN İÇİN BİLE KORKUNÇ BİR ŞAKA.*

BURADA BİRAZ YABANCIYIM.

BEN: *DOSTUM, EĞER BU MESAJ BAŞLIĞINDA BU KADAR ÇOK ÖZEL ŞEY OLMASAYDI, BUNUN EKRAN GÖRÜNTÜSÜNÜ ALMAK ZORUNDA KALIRDIM. MR. HER ŞEYİ BİLEN KENDİ ELEMENTİNİN DIŞINDA MI? KAHRETSİN, BUNU KABUL ETMEK ARTIK MVP'YE UYGUN OLMADIĞIN ANLAMINA MI GELİYOR? SİZ ÇOK KEZ KAZANANLAR HER ŞEYİ BILMIYOR MUSUNUZ?*

BU KONUDA BENİMLE ALAY ETMEK İSTEDİĞİNE EMİN MİSİN? BANA MEYDAN OKUNDUĞUNDA NE OLDUĞUNU BİLİYORSUN.

BEN: *BİR ŞEKİLDE, SİZİN SİRF BİR NOKTAYI KANITLAMAK İÇİN HER GAY KONUSUNDA UZMAN OLDUĞUNUZU DÜŞÜNMÜYÖRÜM.*

BAŞLADI. YANLIŞ HAMLE MILLER.

Yanlış mı yoksa aptalca mı? Henüz tam olarak karar vermedim.

DOKUZUNCU BÖLÜM

TALON

I bunu yapabilir. Bu sadece porno. Eşcinsel pornosu, ama yine de porno. Bu seks ve kim bundan hoşlanmaz ki?

Parmağım çeşitli pozisyonlardaki çok sayıda erkek resminin üzerinde geziniyor, ancak bazı başlıklar beni korkutuyor. Mesela: Acımasız Sikiş. Hızlı ve Sert. Yırtık Yeni Bir. Alttakiler Bayılıyor. Sıkı Kıçta Canavar Horozu.

Başlıkları gördüğümde elim ayağım birbirine dolanıyorsa, lanet olası klipleri izlediğimde nasıl tepki vereceğimi görmekten nefret ediyorum.

Otelin kapısına bakıp Jackson'ın ne kadar süredir ortalıkta olmadığını kontrol ediyorum. Bu akşamki maçtan önce hafif bir antrenman yapmak için otelin spor salonunu kullanıyor ama gideli çok olmamış, yani keşfetmek için yeterince zamanım olmalı. Miller'la son konuşmamdan beri bunu erteliyordum ama maç öncesi ritüellerimden biri de taşak kırmak. Rahatlamama, zihnimi boşaltmama ve sahada kıç tekmelemeye hazırlanmama yardımcı oluyor.

Yeterince masum görünen bir klip gözüme çarpıyor - iki adam bir mutfakta tamamen giyinik duruyor. Sahne, izlediğim diğer tüm pornolar gibi sevimsiz diyaloglar söyleyerek başlıyor.

Ancak, gördüğüm diğerlerinden farklı olarak, bu film tamamen giyinik halden, her yöne savrulan sikler ve taşaklarla tam teşekküllü yakın sikişe atlıyor.

İşler çabuk kızıştı.

Klibin gitmesini sağlamak için çılgınca köşedeki dev X işaretine bastım. Aradığım şey bu değil.

Belki de yavaştan başlamalıyım. İki erkek ve bir kızıdan oluşan, erkek erkeğe aksiyonun da olduğu üçlü gruplara bakıyorum ama birkaçını izledikten sonra porno endüstrisinin pazarında bir boşluk olduğu sonucuna varıyorum:

Kadınlarla olduğu kadar erkeklerle de seks yapmak isteyen biyolojik erkekler. Erkeklerin öpüştüğü ya da oral seks yaptığı filmler garip ve sanki bunu isteyerek yapmıyorlarmış gibi görünüyor. Para karşılığı eşcinselliği duymuştum ama bundan biraz daha ikna edici olacağını düşünmüştüm. İsteksizlik seksi değildir.

Belki de aradığım şey için yanlış sitedeyim.

Sayısız klipten geçip hiçbirine giremeyece kadar aletimin ne kadar telaşlı ve karmaşık olabileceğini hiç fark etmemiştim. Sıcaklar ve sertleşiyorum ama hiçbirisi bana o aciliyeti vermiyor - artık dayanamadığım için boşalma ihtiyacı.

Sonunda, bir adamın bir kızı köpek stili siktiği ve bir adamın da onu siktiği bir klibe karar verdim. Ve kahretsin, ortadaki adam olmak istiyorum. Yüzünün sahte olup olmaması umurumda değil, ama eğer öyleyse, en azından diğerlerinden daha iyi bir aktör. O kadar mutlu görünüyor ki. Gerçekten kıskandım.

Aklıma Miller'la birlikte olduğum tüm o zamanlar geliyor ve aptal dokunmama kuralımız yerine onunla bu şekilde birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Bu kuralın nasıl ortaya çıktığını ya da bu konuda bir konuşma yapıp yapmadığımızı bile hatırlamıyorum. Sanırım bu bir kuraldı. Geçen gün bana dokunmayı düşündüğünü söyledi, ama asla, bir kez bile, bundan hoşlanabileceğine dair bir işaret vermedi.

Yine de, o kadar dikkat ediyor muydum? Hiç aklımdan geçmedi.

Burada yine Miller'ı düşünüyorum, sikim kalkmış ve ona dokunmasını arzuluyorum.

İnliyorum. Onsuz geçireceğim bu sezon kariyerimin en uzun sezonu olacak. Onu daha yeni geri aldım ve şimdi gitti.

Yüksek sesli bir inilti beni pornoya geri döndürüyor ve ortadaki adam bir an durmak zorunda kalıyor ve benim nefes alışım da onunkini taklit ediyor-erotik ve sığ.

Arkasındaki adam bir elini şefkatle kolundan aşağı indiriyor ve boynunu öpmek için eğiliyor. Başını çeviriyor, böylece ağızları öyle sıcak bir öpücükle birleşiyor ki sikimden precum sızıyor.

Yumuşak ve yavaş bir şekilde öpüşmeye devam ederken kamera yüzlerini yakınlştırıyor ve gerçek bir çift olup olmadıklarını merak etmeye başlıyorum, çünkü gerçek görünüyorlar. Aralarında seksten fazlası var.

Sonra kız inliyor, bağlantılarını koparıyor ve birkaç dakika önce ateşli olan şey şimdi benim için yapmıyor.

Videoda etiketlenen yıldızların isimlerini buluyorum, adamlardan birinin profiline tıklıyorum ve sonra onları sosyal medyada takip ediyorum. Şüphelendiğim gibi, adamlar

gerçek hayatta evliler ve başkalarıyla porno yapacak kadar birbirlerine karşı rahat olabilmeleri ama yine de kararlı bir ilişki içinde olmaları harika.

Ne zaman ciddi bir ilişki yaşamayı düşünsem -ki bu düşüncelerin çoğu NFL'e girmeden önce aklıma geliyordu- yatağında tek bir kişiyle sıkılacağımı hayal ediyordum. Belki de bu adamların mükemmel bir düzeni vardır.

Yakın zamanda pornoya başlamak istediğimden değil.

Birkaç klip daha izliyorum ama sadece onların solo videolarını ve sikimin biraz ilgi için yalvarması uzun sürmüyor.

Üçlü videoda olduğu gibi, aralarında seksten daha fazlası var ve bu neden beni heyecanlandırıyor bilmiyorum ama işte buradayım, parmaklarımı sert sikime dolamak ve iki adamın sikişmesine 31 çekmek üzereyim.

Başımı sallıyorum. Bu sikişmek değil. Bu *aşk*.

Aradığım netlik anı tüm gücüyle beni vururken elim precum-slicked horozumun üzerinde duruyor.

Kardeşim yanılıyor. Etkilendiğim şey seks değil. Beni tahrik eden Jackson ve Noah değildi. Sahip oldukları şeydi.

Gerçekten Tanrı'ya karşı dürüst bir ilişkiye hazır bir olgunluk seviyesine ulaştım mı?

Kahretsin, bugünün geleceğini hiç düşünmemiştim. Ya da beni bu kadar tahrik edeceğini.

Kendimi zorluyorum, kaslarım kasılana kadar elim sikimi okşuyor ve yükümü boşaltmama iki saniye kalıyor.

Ve tabii ki otelin kapısının kilidinin bip sesi çıkarıp tıklayarak açıldığı an.

Çılgınca deniyorum ama sikimi kaldırmakta zorlanıyorum. "Kahretsin."

Jackson ter içinde ve boynunda bir havluyla içeri giriyor. Duraksıyor, iki adamın hala yüksek sesle kavga ettiği tabletime bakıyor, kızarmış yüzümü görüyor ve kaşları şaşkınlıkla havaya kalkarken tek yaptığı başını sallamak, "Gerçekten bir sistem bulmamız gerekiyor" demek ve sonra topuklarının üzerinde dönüp tekrar dışarı çıkmak oluyor.

Kendimi yatağıma geri atıyorum, toplarım ağır ve serbest bırakılmak istiyor ama horozum yumuşuyor ve kafam eskisinden daha da karışık.

Bir yanım bunu Miller'a yapabileceğimi kanıtlamak için yapmak istiyordu ama şimdi ne kadar içinde olduğumu fark ettiğim için buna bir anlam veremiyorum.

Sanki hayatımın dışında yaşıyorum, eski halimin yapmayacağı ya da düşünmeyeceği şeyleri yapmamı ve sevmemi izliyorum ve buraya nasıl geldiğimi anlamıyorum.

Bundan korkmuyorum, sadece kafam karışık. Ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Jackson maça gitmemize yirmi dakika kalana kadar odaya geri dönmedi. Aramızdaki bir başka garip konuşmayı bitirmek için bolca zaman var, ama sanki ben görünmezmişim gibi odada dolaşıyor, bir kez bile benimle göz teması kurmuyor.

Bu konuda konuşmaya hazır değilim.

Bu kelimeyi söyleyebilir misiniz? Benimle birlikte söyle: Biseksüellik.

Vicdanıma siktirip gitmesini söylüyorum.

Hazır olmasam da yapmalıyım. En azından Jackson ve benim aramdaki havayı temizlemek için.

"Yani, uh, öncesiyle ilgili," diye başladım.

Dondu kaldı. "Bunu yapmak zorunda değiliz." "Zorunda değil miyiz?"

Bana döndü. "Sana neler olduğunu bilmiyorum. Ya da Miller'la. Ve bu sorun değil. Beni ilgilendirmez, bu yüzden bana herhangi bir açıklama borçlu değilsin."

Rahatlama doğru tepki ama hayal kırıklığı da sinsice yaklaşıyor. Belki Jackson medyumdur, belki de neler yaşadığımı bildiği için bunu hissediyordur.

Eşcinsel boku mu?

Arkadaşlarım alaycılığımın ne kadar sinir bozucu olduğu konusunda beni nasıl yumruklamadı?

"Herhangi bir şey hakkında konuşmak *istersen*, senin için buradayım, ancak hazır değilsen bana bir şey açıklamak zorunda hissetme."

Bu adil. Ve onun için gerçekten iyi. "Hazır olduğumu sanmıyorum."

"O zaman başka bir şey söyleme." Jackson bana güven verici bir gülümseme fırlatıyor ve bu sert sırtımı ve boynumu rahatlatıyor.

"Teşekkürler."

"Maça hazırlanmalıyız. Sence bu gece nasıl oluruz?
Takım giderek güçleniyor."

Konu değişikliği için minnettarım. "Orada canlarına okuyacağımızı söyleyebilmeyi isterdim ama oyun öncesi ritüelimi böldün, bu yüzden kesinlikle mahvedeceğiz."

Jackson gülüyor. "Yani sen üfleyemedin diye biz mi üfleyeceğiz?"

"Aynen öyle."

Ve bazen hep haklı çıkmaktan nefret ediyorum. 23-17 yenildik.

Kazandığımız bir sonraki iç saha maçımızdan sonra büyük ve boş evime girdiğimde uyumak için fazla yorgun ve biraz da sarhoştum. Henüz sezonun başındayız ama takım iyi kaynaşüyor ve sonuna kadar gidebilecek yeteneğe sahibiz ama Miller'ın burada olmaması berbat.

Takım elbisemi değiştirme zahmetine katlanmadan yatağıma uzanıyorum. Kendimi ilk kez Miller'ın burada o kadınlarla birlikte kaldığı geceyi düşünürken bulmuyorum. Ve bunu daha detaylı düşünmeye başladığımdan beri sikimin bu anıdan heyecanlanması kesinlikle ilk kez olmuyor. Ancak şimdi, kafamda kızların yüzleri bulanık ve odaklanabildiğim tek şey Miller'ın sert vücudu.

Gah, bu yola tekrar giremem. Bunu en son geçen hafta deplasmanda oynadığımız maçtan hemen sonra bu kadar çok düşünmüştüm. Eve geldim ve aletim sürtünene kadar mastürbasyon yaptım ve kelimenin tam anlamıyla hiç spermim kalmadı.

Belki de gerçek bir anlaşılmaya ihtiyacım vardır. O gecedan beri kimseyle takılmadım. O aylar önceydi.

Kabul ediyorum, antrenman kampı ve sezonun başlamasıyla meşguldük, ama aylardır seks yapmadığımı fark etmemiş olmam daha da şaşırtıcı.

Miller'ın bunu yapıp yapmadığını merak ediyorum ve Miller'ın New York'a gitme fikri bana pek iyi gelmiyor ama bacağı berbat durumdayken bunu yapabileceğini sanmıyorum. Bacağı sakatken pek bir şey yapamaz. Gerçi bütün işi kız yapabilir.

Kaşlarımı çattım ve şimdi bilmek istiyorum. Hayır, bilmem *gerek*. Telefonumu çıkardım ve yastığıma geri yaslandım.

ÇOK SIKILDIM.

Ve azgın. Ve meraklı. Ve nedense, sahiplenici. Ama bunu söylemiyorum.

SÜRTÜK, BUNU AZ ÖNCE BANA SÖYLEMEDİN.

Gülüyorum. Bundan hoşlanacağını düşünmemiştim.

BEN: 1'DEN 10'A KADAR *BİR* ÖLÇEKTE NE KADAR DELIRIYORSUN?

ZATEN TIMARHANEDE YAŞAMIYOR OLSAYDIM, TIMARHANEYE GÖTÜRÜLÜRDÜM.

AILEM BENİ DELİ EDİYOR.

BEN: HIÇ DIŞARI ÇIKMA ŞANSIN OLMADI *MI*? BU ÇOK KÖTÜ.

Sizin için eklemek istiyorum ama malum nedenlerden dolayı eklemiyorum.

JACKSON BANA MENAJERİNİN NUMARASINI VERDİ. O VE ERKEK ARKADAŞI ŞEHİRDE YAŞIYORLAR. KOLTUK DEĞNEKLERİNDEN KURTULUP YOĞUN *TEMPODA* ÇALIŞMAYA BAŞLADIĞIMDA ONLARLA ÇIKMAYI DÜŞÜNÜYORDUM.

Çabuk, bunun neden kötü bir fikir olduğuna dair nedenler bulun.

BEN: EĞER MEDYANIN KADINLARI PAYLAŞMAMIZ HAKKINDA NE DÜŞÜNECEĞİNDEN ENDIŞELENIYORSANIZ, BİR GEY BARDA GÖRÜLDÜĞÜNÜZDE NE DİYECEKLERİNİ GÖRMEKTEN NEFRET EDERİM.

Götlük yapmadan!

EŞCİNSELLERİN BAŞKA BİR YERE GITMESİNİN YASADIŞI OLDUĞUNU BILMIYORDUM. JACKSON BİR SPOR BARINDA TAKILDIKLARINI SÖYLÜYOR.

Kızların sırf içeri girdi diye bir NFL oyuncusunun üstüne atlayacağı bir yer. Hayır. O da hoşuma gitmiyor.

Bunu ona söyleyebilir miyim?

Banyoda bir öpücük ve garip bir mesajlaşma Miller'ı benim yapmaz. Ya da bizi birlikte yapmaz.

İstediğim bu mu ki? Ne istediğimi bilmiyorum.

İYİ EĞLENCELER, SANIRIM.

İKİ HAFTA SONRA EMİRLERİNİZ ALTINDA EĞLENMEYİ HATIRLAYACAĞIM. O ZAMANA KADAR HAFIF EGZERSİZLER, KOLTUK DEĞNEKLERİ VE AILEMİ ÖLDÜRMEMEYE ÇALIŞACAĞIM. BOKTAN *BİR* ŞEY.

SANIRIM PORNO ABONELİĞİN İŞE YARIYOR, HA?

Pürüzsüz, ahmak.

Miller yanıt vermiyor ve nedense beynim kendim için daha derin bir çukur kazmanın iyi bir fikir olduğunu düşünüyor.

LAFI AÇILMIŞKEN, JACKSON BENİ GAY PORNOSU İZLERKEN YAKALADI.

Lanet olsun! Telefonların gönderilen mesajlar için geri çağırma özelliğine ihtiyacı var. Telefonum çalıyor ve bakmak istemiyorum.

NEDEN BÜTÜN EĞLENCEYİ SEN YAŞIYORSUN? GELECEK SEZON YOLDA SIZINLE AYNI ODADA KALMALIYIM.

Bekle... bunu izlemekten hoşlanacağını mı söylüyor? Yoksa Jackson ve erkek arkadaşının sevişmesini izlemekten mi bahsediyor?

Ben sormadan açıkla, seni aptal.

Beni dinlemiyor. Ya da ben telepatik değilim. Biri ya da diğeri.

SANA EŞCİNSEL OLAYINI SALLAYACAĞIMI SÖYLEMİŞTİM.

Yanıtını beklerken dudağımı ısırıyorum.

MILLER: ÇÜNKÜ İZLEME GAY PORNO TAMAMEN YAPAR SEN GAY.

SARCASM

Göz deviren bir emoji ekliyor.

BEN: EĞER BURADA OLSAYDIN, SANA NE KADAR GEY OLABİLECEĞİMİ GÖSTERİRDİM.

MİLLER: BUNU KANITLAMAK İÇİN ORADA OLMAK ZORUNDA DEĞİLİM VE

BLÖFÜNÜ GÖRÜYÖRÜM.

BEN: AYNI EYALETTE DEĞİLKEN BUNU NASIL KANITLAYACAĞIM?

Elbette burada bir erkekle takılmamı istemiyor... Tanrım, istediği şey bu. Beni nazikçe hayal kırıklığına uğratmaya çalışıyor. En azından bir sonraki mesajı gelene kadar böyle düşünüyordum.

VIDEO BENİARA.

Oh, lanet olsun.

Parmağım olması gerekenden çok daha uzun süre düğmenin üzerinde duruyor. Beni arayacağını düşünmemiştim. Gerçi aramalıydım. Miller arıyor.

Bu Miller, kendime hatırlatıyorum ve Çağrı'ya basmaya çok yaklaşıyorum. Ama son saniyede yapamıyorum ve nedenini bile bilmiyorum.

Belki de çok ileri gittim.

ONUNCU BÖLÜM

MILLER

I ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bir dakika, Talon bana bu bi-meraklı şey hakkında ciddi olabileceğini düşündüren saçmalıklardan bahsediyor ve

bir dakika sonra, beni hayaletliyor.

Mesajlaşmamız bir yere varıyordu, sonra birden kesildi ve şimdi ona ne diyeceğimi ya da nereye varacağını bilmiyorum.

Bu sorunu çözmek için onu aramayı düşünüyorum ve iki hafta boyunca her gece, küçük yeğenim yattıktan sonra, telefonuma bakıp çalmasını istiyorum, çünkü arayacak kişinin ben olacağımı sanmıyorum.

Sanırım ona meydan okuyarak işleri berbat ettim. Belki de ona bu saçmalığı söylediğim için tuhaflaşmıştır, çünkü anladığım kadarıyla başka kimse bunu yapmıyor.

Cevap aramamamın en büyük nedeni itiraf etmek istemediğim bir şey: reddedilme korkusu beni sakat bırakıyor.

Talon'un benimle uğraşacak biri olduğunu asla düşünmezdim, bu yüzden mantık bana basit bir şakadan daha fazlası olduğunu söylüyor.

Eşcinsel pornosu da bir şaka mıydı? Gerçekten böyle bir şey oldu mu yoksa sözde ona meydan okumak için mi böyle bir şey yaptı?

İşte tam da bu yüzden ikimizin birlikte olmasıyla ilgili herhangi bir düşünceye kapılmak aptalca. Çünkü cevabını bilmediğim tüm bu soruları sorarak kendimi gerçekten delirteceğim.

Beni görüntülü arama fikri ona fazla geliyor sanırım. Ki bunu sorun etmemeliyim, çıldırmasını beklemeliyim. Ben gerçekten umutlanmadan önce çekip gitmesi onun için daha iyi olur.

Haftalarca PT ve Talon'dan başka bir şey düşünmedikten sonra artık koltuk değnekleri olmadan dolaşabiliyorum ve Jackson'ın erkek arkadaşı yürüttüğü bir hayır işiyle ilgilenmek için evde, bu yüzden beni şehirdeki arkadaşlarıyla buluşmaya götürüyor.

Ben topallayarak ön kapıdan çıkarken onu arabasına yaslanmış beni beklerken buluyorum. Uzun ve zayıftı ve ilk kez Jackson'a erkek zevki için destek vermiyorum. Noah seksi.

"Bacağı nasıl?"

Erkek erkeğe sarılma, sırt tokatlama olayını yapıyoruz.

"Şu anda aşırı uyuşturulmuş durumdayım, bu yüzden harika hissettiriyor."

Noah güler. "Sanırım seni bara götürmek aptalca bir fikir. İçki içebiliyor musun ki?"

"Evden çıktığım için mutluyum. Annemin evinin ne kadar kalabalık olduğunu tahmin bile edemezsin. Babasından ayrıldığından beri orada yaşayan kız kardeşim, yeğenim ve annem yüzünden delirmek üzereyim. Yani onları seviyorum ama evet, deliriyorum."

"Lanet olsun."

Noah arabasını çeviriyor ve benim kendimi yolcu koltuğuna indirmem o kadar uzun sürüyor ki, ben kapıyı kapattığımda o çoktan kemerini bağlamış ve motoru çalıştırmış oluyor.

"Üzgünüm. Hâlâ yavaş ilerliyor."

"Gelecek sezon iyi olacağından eminler mi? Huzurevindeki büyükannemden daha yavaş hareket ediyorsun."

Gülüyorum. "Şu anda kendimi büyükanne gibi hissediyorum. Doktorlar sezon bittiğinde tamamen iyileşmiş olacağımı söylüyorlar, sonra da sezon dışında kendimi yenilemem gerekiyor. Tüm hayatım fizik tedavi etrafında dönüyor, başka bir şey değil." Durmadan Talon'u düşünerek kendimi delirtmek dışında.

"Bir de şu açıdan bakın, Matt ve Talon'ın şu anki hayatları futbol etrafında dönüyor."

Noah yakışıklı ve zeki olabilir, ama bunu düşündüğünü sanmıyorum. Beni daha iyi hissettirmeye çalışmakta berbat.

"Hiç spor yapmıyorsun, değil mi?" diye sordum. "Nereden biliyorsun?"

"Bilseydiniz, bunun bir sporcunun mutluluk anlayışı olduğunu bilirdiniz."

Noah göz ucuyla bana bakıyor. "Matt şu anda futboldan pek memnun görünmüyor. Birkaç günlüğüne şehre geri çağrıldığıma sevindim."

Geri çekiliyorum. "Ha? Neden?"

"Takım arkadaşlarınla konuşmuyor musun?"

"Pek sayılmaz."

"Talon bile mi? Siz ikiniz sıkı fıkı değil misiniz?"

Gözlerimi kısıyorum. "Jackson sana ne söyledi?"

"Spor yapıyorsun ve herkese soyadıyla hitap ediyorsun." Noah başını sallıyor. "*Jackson* bana sen ve Talon hakkında hiçbir şey söylemedi ama ortada bir hikâye var ve eve döndüğümde Matt'i bu konuda sorguya çekeceğim."

"Yapma. Önemli bir şey değil. Üniversite saçmalığı."

Noah, "Bu, meselelere tutunmak için uzun bir süre," diyor.

Ona on metrelik sopayla bile dokunmam. "Belki de bir içki içebilirim."

Noah sırtıyor. "Bu ilginç olabilir."

Şehir trafiğinden geçip nispeten yakın bir park yeri bulduğumuzda bacağımı esnetmeye hazırdım ama iki blok sonra nefes nefese kalmış, acı içindeydim ve Noah'dan bana bir saniye vermesini istiyordum. Kendimi bir binanın duvarına yasladım. Ameliyattan bu yana sadece birkaç hafta geçti, bu yüzden muhtemelen bacağımın üzerinde bu kadar fazla durmamalıyım.

"Üzgünüm, seni bırakmalıydım," diyor Noah.

"Hayır, hayır. Küçük bir sürtük gibi davranıyorum. İyi olacağım." Noah beni nazikçe duvara doğru ittiğinde yürümeye başlıyorum, böylece bacağıma tekrar baskı uygulamıyorum.

"Bana Damon'ı hatırlatıyorsun."

Jackson'ın menajeri, sakatlandığında kariyeri sona eren eski bir beyzbol oyuncusu.

"Üniversitede top oynarken o da senin gibiydi. Her zaman zorluyor, iyi olmadığı halde iyi olduğunu söylüyordu. Kariyerinin nereye gittiğini hatırlatmama gerek var mı?"

Pes ediyorum ve beni tutan duvara yaslanıp gevşiyorum. "Hayır."

"Güzel. Onlarla buluşmak için zaten geç kaldık. Biraz daha beklemek onları öldürmez."

Başımı sallıyorum ve sonra tamamen sessizlik içinde durmaya devam ediyoruz. Çok eğlenceliydi. Hiç garip değil.

"Peki, Jackson neden futboldan nefret ediyor?" diye sordum. Arabadayken bana hiç anlatmadı.

"Talon'un herkesi zorladığını söylüyor. Kışında her ne varsa, tüm takımı etkiliyor."

Bu muhtemelen benim hatam. Warriors'ın playofflara kalamamasından tek başıma sorumlu olabilirim.

"Eve gittiğimde onunla konuşacağım,"
diyorum. "Seni dinleyeceği için mi?"

"Onun gibi bir şey."

"Orada öyle bir hikaye var ki..."

"Hikâye yok," diye bağıyorum, biraz fazla agresif bir şekilde.

Noah teslim olmak için ellerini kaldırır. "Tamam, peki,
bırakacağım." "Teşekkür ederim."

Çenesini ovuşturuyor. "Şimdilik. Belki de artık içmelisin. Gevşek
dudaklar eğlenceli olabilir."

"Kötü örnek oluyorsun."

"Biliyor musun, Matt bunu hep söylüyor.

Anlamıyorum." Gülüyorum. "Tamam, artık
gidebilirim."

Ama yürümeye devam ederken, Talon'un ne yaptığını ve neden
erkeklere sertçe bindiğini merak etmekten kendimi alamıyorum.
Düşüncelerimden irkiliyorum, çünkü tabii ki Talon'u ve çocuklara binmeyi
düşünüyorum. Takımı değil. Sadece genel olarak.

Güzel bir görüntü.

Onunla konuşmam

lazım.

Sonunda bara vardığımızda, Damon King ve erkek arkadaşının
oturduğu bir masaya doğru ilerliyoruz, yaklaştığımızı hissedemeyecek
kadar birbirlerine dalmışlar.

Damon kolunu rahatça Maddox'un sandalyesine dolamış ve Maddox'un
kulağına bir şeyler söylemek için eğiliyor. Maddox'un sarı saçları neon
ışıkta parlıyor ama asıl parlayan gülümsemesi. Hem o hem de Damon pırıl
pırıl ve mutlu.

Daha önce hiç bu kadar aşık bir çift görmemiştim. Belki Noah ve
Jackson dışında. Ama Noah ve Jackson daha ilkel. Odanın öbür ucundan
birbirlerine nasıl baktıklarını gördüm, sanki eve birbirlerinin kıyafetlerini
yırtacak kadar hızlı gidemiyorlarmış gibi. Karşımda gördüğüm şey de aynı
derecede güçlü bir şey: Birbirlerinin arkadaşlığından gerçekten zevk almak.

Gerçekten bunu yaşadığım tek bir kişi oldu ve birdenbire, onunla
yüzleşemeyecek kadar korkak olduğum için içinden çıkamadığımız tuhaf
bir yerde bulduk kendimizi.

Ayrı olmamızın bir faydası yok. Ya da garip şartlarda ayrıldık.

Dokunuşunun, dudaklarının, vücudunun benimkine değmesinin nasıl
hissettireceğini o kadar uzun süre hayal ettim ki beni öptüğüne hâlâ

inanamıyorum.

Gah. Düşüncelerimi toparlamaya çalışarak başımı sallıyorum. Belki de Jackson'ın arkadaşlarıyla dışarı çıkmak kötü bir fikirdi. Talon söz konusu olduğunda beynimi daha da bulanıklaştırıyor ki zaten New York'a gelme nedenim de bu düşüncelerden uzaklaşmaktı.

Damon bizi ilk fark eden oluyor ve ayağa kalkıp elimi sıkmak için erkek arkadaşından uzaklaşıyor. "Selam Shane. Seni gördüğüme sevindim." Ona bana Miller demesini söylemek üzereydim ki Noah'ı onayladı. "Sik kafalı."

"Ben şimdi ne yaptım?" Noah koltuğuna gömülerek soruyor. "Bir saat geciktin. Saçını yapmakla mı meşguldün?" Noah'nın kel kafasına bakıyorum.

Noah tedirgin değil. "Bu kadar iyi görünmek sonsuza dek sürer."

"Beni koruyor," diye itiraf ediyorum. "Bacağım hâlâ sakat ve her yere topallayarak gidiyorum."

"İyileşme nasıl gidiyor?" Damon soruyor.

"Yavaş. Çok yavaş."

"Kendini çok zorlama." Bir anıyı yeniden yaşıyormuş gibi, Damon'ın yüzü az önce tanık olduğum çift ışıltısının bir kısmını kaybediyor. Ta ki Maddox elini uzatıp ona güven verici bir gülümseme verene kadar.

Yıllardır tek istediğim Talon'un bana Maddox'un Damon'a baktığı gibi bakmasıydı.

Noah tedirginliğimi hissetmiş ya da kolay yürüyüşten dolayı hâlâ terli ve nefes nefese olduğum için bana acımış olmalı, çünkü ayağa kalkıp bana bir içki getirmeyi teklif ediyor.

"Bira. Ellerinde ne varsa."

"İçmeyeceğini sanıyordum," diye alay ediyor

Noah. "Evet, ben de."

Bunu sorgulamaz ve bara doğru gözden kaybolur.

"Yani," Maddox diyor, "vardırsen şu anda mutlu ile temsilciliğiniz?"

Damon eliyle erkek arkadaşının ağzını kapatır. "Onu görmezden gel. Ona bunu yapmamasını söyledim ama pek iyi bir dinleyici değil."

Maddox, Damon'ın elinin arkasından "Dinliyorum. Sadece seni görmezden geliyorum."

Gülümsüyorum. "Herhangi bir sorunla karşılaşırsam seni aklımda tutarım."

Maddox, Damon'ın elini iter. "Gördün mü? Tek yapman gereken sormak." "Bu hiç profesyonelce değil," diyor Damon.

Maddox onu el sallıyor. "Profesyonel smeshional."

Kıkırdıyorum. "Sorun değil. Jackson da sürekli senden bahsediyor ama Hewitt ve Locke başından beri benim adamlarım-"

"Açıklamana gerek yok," diyor Damon. "Anlıyorum."

Maddox eğiliyor. "Ama Damon'ın yakında şehirdeki en büyük ajan olacağını bilmelisin, o yüzden seni hâlâ isterken içeri girsen iyi olur. Bacağın berbat durumda."

Maddox'u çok komik buluyorum ama Damon gözlerini deviriyor ve Maddox'u tekrar yanına çekmek için kolunu ona doluyor.

Noah içkilerle döndü ve çok geçmeden bir içki ikiye, sonra üçe dönüştü ve sonra ağır ağır kesici ilaçlar kullanırken neden içmemem gerektiğini anladım. Üç biradan sonra, oldukça gevşemiştım.

Noah Damon'a bakar. "Bilardo masası açıldı."

Damon bir saniye geçmeden koltuğundan kalktı. "Oh, başladı."

Onlar arkaya doğru gözden kaybolurken Maddox bana "Rekabetçiler," diyor.

"Bunu görebiliyorum."

Birkaç kadın yanımdan geçerken Maddox'un bakışlarının onların peşinden gittiğini gözden kaçırmıyorum. Üzerlerinde örttüklerinden daha fazla ten gösteren dar elbiseler var. Maddox'un onları süzmesinin ne anlama geldiğini düşünüyorum - eğer bir şey varsa

-Ve şaşkınlığım yüzümden okunuyor olmalı.

"Bakmaya kesinlikle iznim var. Damon sürekli erkeklere bakıyor."

"Onların erkek olmadığını biliyorsun, değil mi?" Maddox kahkahayı patlatıyor. "Ben biseksüelim, dostum."

Kalbim çok hızlı atıyor ama belli etmemeye çalışıyorum. "Oh."

"Damon'la tanışana kadar kendimi heteroseksüel biri olarak görmüyordum."

"Bekle, yani sadece Damon mı? Diğerlerinin hepsi kadın mıydı?" *Çok mu kabasın, düşüncesiz pislik?* "Kusura bakma. Bu kişisel bir şey." Ama ilişki kurabileceğim kimseyle tanışmadım - muhtemelen bu yönüm hakkında açık olmadığım için.

"Sorun değil, ben açık bir kitap gibiyim. Senin takım arkadaşın olan ya da olmayan üniversitedeki oda arkadaşım la takılırdım ama bunu Damon ve Noah'nın önünde konuşmuyoruz."

"Ah. Anladım." Biramdan bir yudum daha alıyorum ama Maddox şimdi bana dikkatle bakıyor. "Ne?"

"Sorularınız var."

Ağzım nasıl hala kuru? Boğazımdan daha fazla bira geçiyor. "Bu değil mi ... bu konular hakkında soru sormak yanlış mı?"

Maddox alay ediyor ve benimkinin yanındaki koltuğa geçiyor. "Ben kırılması en zor insanım. Damon'ın kız kardeşiyle en iyi arkadaşım ve onun ağzından çıkan saçmalıkları duyduktan sonra, senden gelen hiçbir şey beni şok edemez."

"Merak ediyorum da, tüm bunlar seni korkuttu mu? Birdenbire erkeklerden hoşlanmaya başladın."

"Hayır. Hiç de değil."

Bunu bu kadar kolay ve hızlı söylemesini kıskanıyorum. Kendim için fark etmekte zorlandığım bir şey değil, ama bunu hiç kimseyle konuşmadım, bu yüzden sanırım kafamda hala çözmeye çalışıyorum.

Maddox, "Bunu etiketlemekte zorlandım," diye devam ediyor, "ama eğer bir şey varsa, korkan Damon'dı. Bir deney olmak ve kalbinin kırılmasını istemiyordu."

Bakışlarım bilardo oynayan Damon'a kayıyor. "Bunu nasıl atlattı?" Çünkü bunu bilmek gerçekten kullanışlı olurdu.

Maddox yine dikkatli gözlerle bakıyor. "Çekici kişiliğimin kurbanı oldu."

Cesaret için bir yudum daha alıp ona dönüyorum. "Çok heteroseksüel en iyi arkadaşım beni öptü, ama şimdi beni görmezden geliyor."

Maddox'un ağzı bir O harfine dönüşür. "Hiçbir şeyin beni şok edemeyeceğini söylemişim ya? Yanılmışım." Kendi içkisine uzanıyor. "Sanırım eşcinsellerin tarafında bir yürüyüş yapmayı düşünüyorsun?"

"Ben... ben... bilirsin, orada bulundum, bunu yaptım." "Yani, sen ..."

"Evet. Tıpkı senin gibi." Gerçek kelimeleri söylemekten kaçınma şeklimi özlemiyorum ve onun da özlediğini sanmıyorum. Doğru olduğunu bildiğim halde bunları hiç yüksek sesle söylemedim.

"Bir bi kulübü kurmalıyız!"

"Şimdi ne yapmalıyız?"

"Bana aldırmayın. Her zaman düşüncesizce saçma sapan şeyler söylerim." Küçük bir kahkaha attım.

"Buna alışacaksın. Yani, bu arkadaş... onu istemiyorsun ya da..."

Tanrım, Talon ve beni nasıl açıklayabilirim? Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum. "Hatalı olduğunu anladı ve çekip gidiyor diye endişeleniyorum."

"Oooh, demek bu durumda Damon sensin."

Boynumun arkasını ovuyorum. "Sanırım mı?"

"Diğer adam adına konuşamam ama Damon bana hiç şans vermeseydi, ikimizin de neler kaçıracağını düşünmek bile istemiyorum." İçeri girdiğimizde ona attığı bakışla erkek arkadaşına bakıyor - bu bardaki herkese Maddox'un kime ait olduğunu söyleyen bakış.

"Tamam, ama bu adam şimdi beni görmezden geliyor. İtmeli miyim yoksa bırakıp bana gelmesini mi beklemeliyim?"

Maddox dudaklarını büzüyor. "Bu zor bir soru, çünkü Damon'ı istemekle ilgili hiçbir sorunum olmasa da, bu herkesin kabul edebileceği bir şey değil. Pek çok erkek bir gün uyanıp *hmm, belki bugün siki deneyebilirim* demez."

Gülüyorum. "Senin için de böyle miydi?"

"Sayılır. Damon'ın sikinden ziyade bir insan olarak ilgimi çekmişti. Gerçi ondan da hoşlandığım ortaya çıktı."

Maddox'un filtresiz olmasına bayılıyorum. "Bu konuda kendimi daha iyi hissetmemi sağladığın için sağ ol ama pek yardımcı olmuyorsun. Beni öptüğü için çıldıran heteroseksüel erkeğe umutsuzca ve acınası bir şekilde aşık olan benim."

"Damon ve Noah'ya sormalıyız. Onların benden daha iyi tavsiyeleri olacaktır. Ben tamamen dalmak ve sonuçlarını sonra düşünmek taraftarıyım." Diğer ikisine el sallayarak yanımıza gelmelerini işaret ediyor ama ben elini tutuyorum.

"Yapamaz mıyız... Yani, kimse beni bilmiyor. Hiç kimsenin."

Maddox'un gözleri şok içinde açılır. "Kahretsin, dostum. Az önce kanka mı olduk?"

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Yine mi şu düşüncesiz şey?"

Maddox bana el salladı. "Bekle, seni neredeyse öpecek olan arkadaşın da mı bilmiyor?"

Bakışlarım Damon ve Noah'yı takip ederek geri gelmediklerinden emin olmaya çalışıyor. "Her zaman onun kadar heteroseksüel olduğumu düşünüyor."

"Bir şey söylemeyeceğim, söz veriyorum. Damon'ın ne diyeceğini zaten biliyorum. Sana heteroseksüel adamdan olabildiğince çabuk kaçmanı söylerdi. Benimle yürüse bile, geçmişte çok kötü yanmış."

"Sana gerçekten bir şans vermesini sağlayan neydi?" Ben sordum.

"Ne yani, çarpıcı kişiliğim seni hala etkilemedi mi?"

Tamam, biraz kazandı.

O yumuşadı. "İyi. Matt'le aramızda bir şey olduğunu sandı, kıskandı ve sonra başka biriyle deney yapamayacağıma karar verdi."

O böyle söyleyince panik göğsümü tırmalıyor. Ya ben New York'ta olduğum ve ondan kaçtığım için Talon başka bir adam bulursa?

Hayır, bekle, top onun sahasında kaldı. Ona meydan okudum ve o da geri çekildi... ki Talon bunu asla yapmaz.

Kahretsin, belki de düşündüğümünden daha kötü batırmışımdır.

Damon tezahürat yaparken barın diğer tarafından yüksek sesli bir bağırış patlıyor, muhtemelen oyunlarını kazanıyorlar. Ellerindeki çubukları masa bekleyenlere uzatırlarken Maddox'u tam on beş dakikadır tanıdığımı ama benim hakkımda bu dünyada kimsenin bilmediği bir şey bildiğini fark ediyorum. İçkilerden mi, Talon'un kişiliğine olan ürkütücü benzerliğinden mi, yoksa uzun zamandır bu konuda biriyle konuşmaya ihtiyaç duyduğumdan mı, bilmiyorum ama artık her şey ortada.

Diğerleri tekrar bize katılıyor ve daha fazla içki dağıtılıyor ama Maddox'un sözleri aklımdan geçmeye devam ediyor. Talon söz konusu olduğunda pek çok şeyden korkuyorum: kalbimin kırılmasından, aşık bir köpek yavrusu gibi peşinden koşmaktan, zar zor var olan arkadaşlığımızı mahvetmekten, ama bu bizim gerçek şansımız olursa ne olacağını hiç düşünmemiştim. Ya işler yolunda giderse? Ya ben her şeyi berbat edersem ve o her şeyi önce başka biriyle yaşarsa?

Aniden ayağa kalktım. "Gitmem gerek."

Diğer üçü cümlelerin ortasında idi, dinlemem gereken bir şey hakkında konuşuyorlardı, bu yüzden ani anonsum duraklamalarına ve bana deliymişim gibi bakmalarına neden oldu.

Savunmalarına göre, bu doğru olabilir.

Noah da ayağa kalkar. "Benim evimde mi kalmak istersin yoksa-"

"Uh, hayır, sorun değil. Sen kal ve içmeye devam et. Ben feribota giden bir taksi tutarım."

"Seni geçireyim," diyor Noah.

Maddox ayağa fırlar. "Onu yakaladım."

Damon erkek arkadaşına tuhaf tuhaf bakıyor ama sonra omuz silkiyor ve Maddox'la dışarı çıktığımızda elini önüme uzatıyor.

Güldüğünde elini sıkmaya gidiyorum.

"Telefonun, salak."

"Oh." Ona uzattım.

"Tavsiyeye ya da konuşacak birine ihtiyacın olursa... belki spor yıldızları konusunda deneyimli yeni bir menajer." Maddox göz kırpmıyor.

"Vay canına. Şu anda oyuna mı geldim?"

Maddox sırtıyor. "Ciddiyim. Eğer anlattığın tek kişi bensem, sahip olduğun tek şey benim. Ben de aynı şeyi yaşadığımda Damon beni tüm arkadaşlarıyla tanıştırdı ve konuşmama bile gerek kalmadan başka birinin benimle ilişki kurabileceğini bilmek yardımcı oldu."

"Teşekkürler. Ben New York'tayken tekrar takılabilir miyiz?"

Maddox omzuma vuruyor. "Tabii ki. Futbol konuşabileceğim biriyle takılmak iyi olacak. Damon hep beyzbol, beyzbol, beyzbol."

"Ve onunla imzalamamı mı istiyorsun?" Şaka yapıyorum.

"Gerekirse futbolla ilgilenebilir. Matt var."

Başımı sallayarak, kaldırımın kenarına yanaşan taksinin arkasına bindim.

Eve dönüş yolculuğu bana hem ayılmam hem de çıldırmam için yeterli zamanı veriyor. Mantık bana şu an ile eve varana kadar geçecek saat arasındaki farkın bir fark yaratmayacağını söylüyor. Talon şu anda dizlerinin üzerinde rastgele bir adamı emmek üzere değil ve onu durduran tek şey benim telefonum, ama mantıksız tarafıma bunu söylemek zor. Görüntü bir kez kafama girdi mi, ondan kurtuluş yok.

Feribotta bir mesaj gönderdim.

KIRK DAKIKA SONRA BURALARDA OLACAK MISIN?

Kaybolan New York silüetinin ışıkları sönükleşiyor ve New York Limanı'na özgü tuzlu su kokusunu içime çekiyorum.

Telefonumdaki boş ekrana bakıyorum, neredeyse bir yanıt beklemiyorum, çünkü o mu benden kaçıyor yoksa ben mi ondan kaçıyorum anlamak zor, ama benim mesajım en son gönderilen mesajdı. Demek ki onun-

Telefonum çalıyor.

EVET, NE OLDU?

Aletim. Evet, bunu söylemeyeceğim.

SIKILDIM.

SEN ŞEHİRDE DEĞİL MISIN?

BEN: DIŞARI ÇIKTIĞIMI NEREDEN BILDİN?

TALON: JACKSON.

Tabii ki biliyor. Ve Noah sayesinde biliyor.

BEN: EVE GİTTİĞİMDE SENİ ARAYABİLİR MİYİM?

Bana cevap vermiyor ve sonunda eve gidip kapıdan içeri girdiğimde, aradığımda da telefonu açmasını beklemiyorum.

Parmağım isminin yanındaki simgelerin üzerinde geziniyor ve FaceTime'a basıyor. Eğer aramayı reddederse, reddediyor. Bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok.

Beni şaşırtarak, yatağıma geri düştüğümde ekranda onun yüzü beliriyor. İki elli kiloluk, altmış beşlik bir canavarın zarafetiyle telefonumu düşürüyorum ve gözümün tam köşesine çarpıyor.

"Orospu çocuğu," diye tısladım.

Talon'un kahkahası odamı dolduruyor ve kısa bir an için sanki burada benimle birlikteymiş gibi hissediyorum. Onsuz altı yıl geçirdikten sonra, Talon'un yokluğuyla harap olmuş yirmi bir yaşında aşk acısı çeken bir aptal olarak kaldığım yere geri dönmek için o adamla altı garip hafta geçirdim. *Seni özlüyorum* kelimeleri aptal ağızından dökülmek istiyor ama ben onları dizginliyorum.

"Şimdi iyi misin?" diye soruyor, sesi pürüzsüz ve zahmetsiz.

Telefonumu elime alıp başımın üzerinde tutuyorum ve kamerayı bana doğrultuyorum. "Evet."

Talon'un yüzü ekranımda beliriyor, her şey mükemmel, eski Amerikan cazibesi ondan sızıyor. "Sanırım topu yakalamak senin işin olmadığı için şanslısın, ha?"

"Evet, evet."

Talon da yatakta, üstsüz ve saçları sanki bir süredir oradaymış gibi dağınık. "Peki, gece geç saatte aramanın sebebi ne?"

"Gece geç mi oldu? Daha gece yarısı bile olmadı büyükanne." "Bazılarımız tatilde değil."

"Yer değiştirmek ister misin?" Homurdanıyorum.

Talon'un gülümsemesi yavaşça düşer. "Özür dilerim. İyileşme nasıl gidiyor?"

"Yavaş. Bacağım işe yaramıyor. Bu gece birkaç blok bile yürüyemedim."

Kaşlarını çatıyor ve bence bu gülümsemesinden daha sevimli. "Bu normal mi?"

"Fizyoterapist yolunda gittiğimi söylüyor ama bilemiyorum. Şimdiye kadar daha ilerlemiş olurum sanıyordum."

"Yenilemeye ne zaman başlayabilirsiniz?" "Sezon sonuna kadar olmaz."

Talon'un kaşları derinleşir. "Bu yeterli zaman olacak mı? Yönetim planınız nedir? Nerede çalışıyorsun?" Oyun kurucu Talon ortaya çıkıyor. Tam bir iş adamı ve onu bu kadar seksi bulmamın nedenlerinden biri.

"Bilmiyorum. Muhtemelen hepsini burada, New York'ta yapacağım."

Talon'un dudakları büzülür. "Hayır, bir yere gidip bunu yapmalıyız. Bir eğitim inzivası gibi. Bir ara eve gidip ailemi görmem gerekecek ama sonra ıssız bir yere gidebiliriz, böylece yemek ve antrenmandan başka yapacak bir şey kalmaz."

"Bekle, ne?"

Mavi gözleri ekrandan benimkileri delip geçiyor. "Sezondan sonra, formuna dönene kadar kı ına bineceğim."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

TALON

T Ben onları durduramadan kelimeler ağzımdan dökülüveriyor. Miller'ın ağzı açık kaldı ve ben irkilerek gözlerimi kapattım. kelimeleri ağzımdan geri alıyorsun.

"Talon." Miller'ın sesi gergin.

"Ben demek istemedim ki..." Gözlerimi açmayı reddediyorum. "Demek istediğim, gençliğimizden beri konuştuğumuz şeyi yapabilmemiz için seni tekrar forma sokmaya yardım etmek istiyorum."

"Talon," diyor Miller tekrar, bu sefer daha sert. Daha kontrollü.

Gözlerimi açmak istemiyorum çünkü yüzümün her yerine yazılacak diye korkuyorum. Ne olduğundan hala emin değilim. İşte bu yüzden ... hangi oyunu oynuyorsak.

Herhangi bir meydan okumadan geri çekilmek bana göre değil ama bu seferki kafamı ve oyunumu karıştırıyordu.

Sezon sallantılı geçti ama dayanıyoruz. Miller'ı ve ona karşı hissettiklerimi mümkün olduğunca uzakta tutmaya çalışıyorum. En azından takım kendi ayakları üzerinde durana kadar.

Sonunda gözlerimi açacak cesareti topladığımda, Miller oradaydı, ihtiyacım olan ve üniversite boyunca beni her zaman topraklayan sağlam varlık. Evet, bir sürü şey yaptık ama Miller'dan başka biriyle yapsaydım nasıl olurdum düşünmek bile istemiyorum.

"Super Bowl'u kazanmak için bana ihtiyacınız yok," diyor Miller. "Siz sonuna kadar gidebilirsiniz. Ve ben yine de varsayılan olarak bir yüzük alacağım. Oynadığım iki maç sayılır."

Miller her zaman neye ihtiyacım olduğunu nasıl biliyor bilmiyorum. Mesela şu anda, futbol hakkında konuşmaya ihtiyacım var, çünkü eğer büyük eşcinsel fil hakkında konuşursak...

Bi fil mi? Pan fili mi? Kim bilir fil... Aramızdaki şeyleri mahvetmek istemiyorum.

Sanki zaten boku yememişler gibi?

"Varsayılan planın bir parçası değildi," diyorum, daha fazla futbol konuşmasıyla dikkatimi dağıtarak. "Sen ve ben olacaktık. Yani arka arkaya Super Bowl kazanmak tek yol."

Miller derin ve sıcak bir kahkaha atıyor. "Ukala orospu çocuğu." *"Kendinden emin."*

"Tanrım, keşke orada olsaydım," diyor

Miller. "Burada mı?" Mırıldanıyorum.

"Neden?"

Miller şu anda burada olsaydı neler yapabileceğine dair kafamda senaryolar dönüyor ve bunların hiçbirisi yetişkinlere uygun değil.

"Neden sanıyorsun? Kafayı yiyorum ve bacağım berbat durumda. Sahalara dönmek istiyorum."

Hâlâ futboldan bahsediyor. Duh. "Seni oraya götüreceğim," söz veriyorum.

"Gerçekten boş sezonunu beni eğiterek mi geçireceksin? Bir ya da iki jersey kovalayıcısını seks adasına götürmen gerekmiyor mu?"

Canlanıyorum. "Seks adaları mı var? Sence orada yenilenebilir miyiz?"

"Bir daha düşündüm de, bence seks adasında serbest bırakılmamalısn. ada. Muhtemelen yemek yemek ve su içmek gibi önemli şeyleri yapmayı unutursunuz ve sonra da susuzluktan ölürsünüz."

"Kendilerini ölene kadar beceren hayvanlar gibi mi?" "Ne gibi?" Ben soruyorum.

"Avustralya'da sıçan görünümlü şeyler var. Erkekler ölene kadar seks yapabilmek için yemek yemeyi bırakıyorlar. Gen havuzlarını devam ettirme ihtiyaçlarıyla ilgili bir şey."

"Hayvan seksi hakkındaki tuhaf bilgin beni şaşırtmamalı ama şaşırttı."

"Sadece ruh hayvanımı bulmaya çalışıyorum." İç çekiyorum. "Gerçi son zamanlarda daha çok panda gibiyim. Seks yapmadan daha uzun süre kalırsam, nasıl yapılacağını unutacağım."

Neden beynim bunun Miller'a söylemek için iyi bir fikir olduğunu düşünüyor, hiçbir fikrim yok. Belki benimle aynı fikirde olmasını istiyorum, belki de başka biriyle takılmadığımı bilmesini istiyorum. Onunla takıldığımdan da değil.

"Aww, ne kadar oldu? Birkaç gün mü? Bir hafta mı?" Gülümsüyor, ama gülümsemesinde dişlerini sıkıştığını düşündüren bir şey var.

yapar.

"Ayları dene. O gece... o iki kızla. Bu benim son kez
..." *Ne söylemeye çalıştığımı biliyorsun* der gibi elimi sallıyorum.

"Lanet olsun, nasıl hayatta kalıyorsun? Peki ya oyun öncesi ritüelin?"

"Ellerimdeki yeni nasırlar futbol topu atmaktan değil."

Miller gülmekten kırılıyor ve içimde bir şeyler kırılıyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama maçın başında sahaya hücum etmek gibi bir şey. Son dakikada gol atmak gibi. O şampiyonluk yüzüğünü ilk kez takmak gibi. Her şeydir.

"Shane," dedim, sesim kabaydı.

Gözleri küçük ekrandan benimkilere kayıyor ve kahkahası kesiliyor.

İtirafım bir fısıltıdan ibaret. "Korktum."

Miller'ın kaşları çatılır. "Neyden korktun?" "Bundan.

Seninle FaceTiming yapmaktan."

Miller benimle dalga geçmeye ya da beni serbest bırakmaya karar vermeye çalışıyor gibi görünüyor. İkisini de yapamasın diye onu konuşmaya yendim.

"Çok istedim. Ne kadar istediğimi bilemezsin."

Yüz ifadesi yumuşar. "Sanırım adil bir fikrim var. Blöfünü görmeye çalışmıyordum ya da seninle alay etmiyordum." Sesini alçaltıyor ve fısıldıyor, "Bunu ben istedim. Bunu istiyorum."

Miller'ın bakışları o kadar sıcak ki telefonumun aşırı ısınmasını bekliyorum. Onu şimdiye kadar nasıl bu şekilde görmediğim kafa karıştırıcı ama incelediğimde pek de öyle değil.

Onun için tüm hayatımı bir kenara bıraktım. Ona yakın olmak için Chicago'ya taşındım. Tüm bunların nedeni, yakın zamana kadar sadece sağlam bir arkadaşlık olduğunu düşündüğüm onunla olan ilişkimi özlememdi.

Arkadaşlar sırf üniversite arkadaşlarını tekrar görebilmek için benim yaptığım şeyden vazgeçmezler. Bu mantıksız. Ama bu beni anlamlandırmaya çalışmaktan alıkoymuyor. Anlamlandırmak için de ertelediğim bir şeyi yapmam gerekiyor.

Reddedilme korkusundan mı, her zaman bir parçam olan bilinmeyen bir gerçeği keşfetme korkusundan mı, bilmiyorum. Ama Miller'ın beni korkutmadığını biliyorum. Bunu Miller ile yapmak beni korkutmuyor.

"Tişörtünü çıkar," diye

törpüledim. "Talon-"

"Al. Senin. Gömleğini. Çıkar."

Miller'ın dudakları titriyor ama dediğimi yapıyor. "Biliyor musun, bu sesi futboldan başka bir şey için kullanmak geri tepebilir" derken gömleği başının üzerine geldiği için sesi boğuk çıkıyor.

"Ne sesi?"

"Marcus Talon, oyun kurucu. Önümüzdeki sezon, sen oyunları anlatırken, ben de defans oyuncularını sert bir şekilde bloke ediyor olacağım."

Miller'ın benim yüzümden sertleştiği düşüncesi kendi sikimin kalkmasına neden oluyor. Zaten yarısı orada olmadığından değil.

"Aletini gördüm. Etkileyici ama *o kadar* da değil." Şaka yapmak zorundayım çünkü bir doz gerçekliğe ihtiyacım var ve aramızdaki şeyleri hafif tutmak arkadaşlığımızın temeli.

Eminim denese, aleti biriyle mücadele edebilir. Miller'ın her şeyi büyük ve birlikte çıplak kaldığımız her zaman fark ettiğim bir şey, devasa vücudunun geri kalanıyla kesinlikle orantılı olduğu.

Ona ve fiziğine profesyonel düzeyde her zaman hayranlık duydum, ama şimdi vücuduna yeni bir şekilde hayranım. Kolunu başının altında nasıl hareket ettirdiği, pazularının nasıl kıvrıldığı gibi. Miller'ın sezon boyunca genellikle kısa olan siyah saçları uzamaya başladı ve hafif bukleler alnının üzerinden neredeyse siyah gözlerinin içine düşüyor.

Neden onun gözlerini düşünüyorum ki? Ve kaslarını? Ve- "Ne düşünüyorsun?" Miller'ın sesi, derin ve gürültülü. Kafam karıştı. Çünkü o *Miller*. Onunla işler daha önce hiç karışmamıştı, ama Chicago'ya taşındığından beri ...

"Birbirimizi kaç kez çıplak gördük?" diye soruyorum.

"Sayısız," diye kolayca cevaplıyor Miller.

"O zaman neden sadece şimdi fark ediyorum?"

"Bok mu? Karın kaslarıma bok mu diyorsun? Çünkü benim karın kaslarım bir kavgada senin karın kaslarını ezebilir."

Bir kahkaha kaçır. "Hayır. Demek istediğim, neden kasların ne kadar seksi olabileceğini ilk kez fark ediyorum?"

Miller'ın gözleri kapandı. "Ağzımı açıp sana yavaş davrandığını mı söylesem yoksa söz konusu kaslarla ne yapmamı istediğini mi sorsam karar vermeye çalışıyorum."

Sırıtıyorum. "Aslında ikisini de söylemeden ikisini de söylemenin bir yolunu bulmana bayılıyorum."

"Birlikte olduğumuz bazı kadınların benden daha kaslı olmasıyla ilgili bir şaka da vardı ama bunu içimde tuttum."

"Saygı."

"Yani... kaslarım hakkında bir şeyler söylüyordun."

Nefesim boğazımda düğümleniyor. "Evet, öyleydim." Çünkü görünüşe göre bunu yapıyoruz ve görünüşe göre Miller'ın bununla bir sorunu yok.

Sertçe *yutkunuyorum* ve *şu anda nasıl bu kadar rahatsınız?*

ne kadar istesem de dudaklarımdan geçmiyor. "Eğer

bunu yapmak istemiyorsan..." Miller başlıyor.

"Biliyorum," diye geveledim. "Sadece... nasıl... ne... bilmiyorum-"

Miller arkasına yaslanıyor, uzun kolu telefonunu daha uzakta tutuyor. Gövdesinin tamamını ve kot pantolonundaki etkileyici şişkinliği görebiliyorum. Hayranlıkla izlediğim o kaslar tam teşhir halinde ve ses çıkarmamak için dudağımı ısıırıyorum. Eğer yaparsam her şeyin duracağından endişeleniyorum.

Derisinin tadını merak etmeden duramıyorum. Bir kadınınkinden farklı mı? Daha erkeksi mi? Daha mı terli?

"Beni izlemek senin için sorun olur mu?" Miller soruyor. "İstemiyorsan hiçbir şey yapmak zorunda değilsin."

Başımı sallıyorum ama belli belirsiz. "Evet."

Burada liderliği üstlendiği için minnettarım çünkü sahada ve hayatımın diğer alanlarında ne kadar otoriter olsam da bu konuda tamamen kaybolmuş durumdayım.

Miller'ın eli köprücük kemiğinden başlayıp yavaşça göğsüne ve göğüs kaslarına doğru ilerliyor. Parmakları göğüs ucunun üzerinde gezinirken bir an duraksıyor, sanki sıkmayı düşünüyormuş gibi, ama devam ediyor.

"Meme ucunu çimdikle," diye talimat veriyorum.

"Bunu istediğini biliyorum." "Öyle mi? Nereden biliyorsun?" diye soruyor nefes nefese.

"Senin nelerden hoşlandığını zaten bildiğimi unutuyorsun. Biri meme ucunu emdiğinde gözlerinde vahşi bir bakış oluyor ve sanki kendini tutmak çok zormuş gibi işkence görmüş gibi konuşuyorsun."

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor ve muhtemelen o da benim bu kadar dikkatimi çekmiş olmama benim kadar şaşıyor.

Elini göğüs ucuna götürmek yerine sikine götürür ve kotun üzerinden avuçlar. Kalçaları yuvarlanıp yataktan kalkıyor ve sikini kotun üzerinden kavırıyor.

"Başka neleri severim?" diye soruyor.

"Birini... becerirken saçının çekilmesinden hoşlanıyorsun" derken sesim titriyor. Zamir kullanmaktan kaçınmaya çalışıyorum, çünkü bunu yaparken ona kadınları hatırlatmak

Ne yaptığımızı. Onun sadece beni düşünmesini istiyorum, tıpkı benim ona ve onu boşaltmakla ilgili bildiğim her şeye odaklandığım gibi. Bu gece boşalırken aklındaki tek kişi ben olmak istiyorum.

Miller takdirle inliyor ve bileği kot pantolonunun düğmesini ilikliyor.

"Çıkar şunları." Otoriter tarafımın ortaya çıkması için fazla zaman gerekmedi. "Bana bir saniye ver." Telefonunu yere bıraktı, ben de tavana bakmaya başladım.

Ekranımda tekrar belirttiğinde dudaklarında utangaç bir gülümseme beliriyor. "Gergin olmam garip mi? Yani... yaptığımız şeyleri düşünürsek..."

"Bu farklı," diye fısıldıyorum. "Bu biziz. Sadece biz."

Miller tekrar kayboluyor ve görüntü bozuluyor. Bir kolunu ve göğüs kafesindeki dövmesinin parıltısını görüyorum, sonra görüntü sabitleiyor. Çıplak poposu ekranı dolduruyor ve dizardı kirişinin arkasından aşağı doğru uzanan ameliyat izine hızlıca göz atıyorum. Bunu soracak zamanım yok çünkü Miller yatağına geri tırmanıyor ve gördüğüm görüntüyü sevmekten kendimi alamıyorum.

Telefonunu şifonyerinin üzerine koymuş, böylece tüm odasını görebiliyorum.

Birkaç ay önce birine en sevdiğim vücut bölgesini sorsaydınız, cevabım asla Miller'in kalın ve güçlü kalçaları olmazdı. Ama uzanıp kameraya en yakın bacağını kaldırarak canavar sikini sakladığında, gördüğüm manzara karşısında ağzım kuruyor.

Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Ağzımdan "Defol git" lafı dökülüyor ve umarım bu açık sözlülüğümden dolayı beni aramaz. Ben o kadar şanslı değilim. Tabii ki değilsin. Bu Miller. Dünyada bana gerçekten bokumu söyleyen tek adam.

"Sana kazak falan örmemi istediğini sanmıştım."

Ben de karşılık vermek istiyorum ama o güçlü kalçasını indirip şimdiye kadar gördüğüm en büyük siki ortaya çıkarınca tüm şakacılığım gidiyor. Ve ben soyunma odalarında yaşadım. Sözde heteroseksüel bir adam için çok fazla şey fark ettim. "Bununla örgü örebileceğini sanmıyorum."

Miller başını geriye atıp gülüyor ama sonra elini uzatırken sikine bakıyor.

Ereksiyonu uzun ve kalın ve sadece etli eli sert shaftın etrafını sardığında daha büyük görünüyor. Kendini yavaşça okşuyor ve ben sertçe yutkunuyorum.

"Sertleştin mi?" diye soruyor, sesi boğuk.

Sertleştim mi? Hayatımda hiç bu kadar azgın olduğumu hatırlamıyorum. Boxerımın içinden sikimi avuluyorum.

"Evet."

Bana bakmak için dönmüyor. Onun yerine gözlerini kapatıyor ve dudakları aralanıyor.

Elini yalayarak tükürüğünü kayganlaştırıcı olarak kullanıyor ve kendini daha hızlı okşuyor. Miller'ı bunu yaparken ilk kez görmüyorum - eskiden en sevdiğimiz şeylerden biri beni başkasıyla izlerken onun boşalmasıydı - ama bunu yaparken eline ilk kez gerçekten dikkat ediyorum.

Boksr pantolonuma prekum sızıyor ve bel bandını aşağı çekip taşaklarımın altına sıkıştırıyorum, böylece sikim serbest kalıyor.

Miller beni izlemek için bir hareket yapmıyor. Gözlerini atığında, kolundaki kaslar esnerken odağı sikiende kalıyor.

Biri inliyor, sanırım o benim, ama gerçekten emin olamıyorum. Dikkatim sadece Miller'da, o elini yukarı aşağı hareket ettiriyor ve yavaşça hızını artırıyor.

Kendi elini sikerken kalçaları yataktan fırlıyor ve bu görüntü benim kendi ihtiyacıma teslim olmamı sağlıyor.

İlk dokunuşta tüm vücudum titriyor. Uzun süre dayanamayacağım. En son Miller'ı odasına götürdükten hemen sonra, antrenman kampı sırasında otuz bir çekerken bu kadar iyi hissetmiştim. Son birkaç haftadır, pek çok gey porno klibi keşfederken, bu orgazmların hiçbiri içimde inşa edilenle karşılaştırılmaz.

Başka bir şey konuşulmuyor ve Miller'ın ne yaptığımın farkında olup olmadığının bile bilmiyorum. Gözlerini kapatıyor ve çenesi dişlerini gıcırdatıyormuş gibi sertleşiyor ama boşalmadan hemen önce çıkardığı hırıltı beni kendi elime döküyor.

Kaslarım ağrıyacak kadar geriliyor ve tamamen tükenene kadar orgazmımı uzatıyor.

Beş saniye sonra, beyaz sperm ipleri Miller'ın karnını kaplıyor ve geriye doğru yığılıp yatağına gömülüyor.

Aramızdaki tek ses ağır nefes alıp vermeler ve Miller hâlâ bana bakmayı reddediyor ama ben onun uzun bedenine bakmaktan kendimi alamıyorum.

Miller'ın eli dalgın bir şekilde karnındaki dölleri karıştırıyor ve kafamdaki soru çok geçmeden beliriyor.

Tadının nasıl olduğunu merak ediyorum.

"İyi misin?" Miller bakışlarımı başka yöne çekerek soruyor.

Sonunda bana bakıyor ve gözlerini ne kadar süredir açık tuttuğunu ve ona bu kadar yoğun bir şekilde bakmamı umursayıp umursamadığını merak ediyorum.

Dudaklarım titriyor ve yaptığım pisliği göstermek için telefonumu aşağı kaydırıyorum. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım. Ne yazık ki kaçırdın."

Miller hâlâ ağır ağır nefes alıyor. "Seni rahatsız etmek istemedim."

Açıklayamadığım suçluluk duygusu beni tüketiyor ve kendimi konuşmaya zorladığımda kelimelerimi fısıltıdan öteye geçiremiyorum. "Bana neler olduğunu bilmiyor olabilirim ama beni asla rahatsız edemeyeceğini kesin olarak söyleyebilirim."

Miller'ın gözleri yumuşuyor ve rahatlamış görünüyor.

"Peki ya sen?" diye sordum. "Bu senin için ortalama bir heteroseksüel erkekten çok daha kolay gibi görünüyor."

Tereddüt ediyor. "Seni bu şekilde düşündüğümü söylemiştim."

Bu, bunun benim için olduğu kadar onun için de tuhaf olmayacağı ya da olmaması gerektiği anlamına gelmez.

"Başka erkekleri de bu şekilde düşündün mü?" Cevabı bilmek istediğimden emin değilim.

Miller tekrar göz temasını keser. "Daha önce de erkeklerle birlikte oldum."

Evet, bunu bilmek istemezdim. Göğsüm sıkışıyor ve daha önce hiç başıma gelmediği için emin olamasam da bunun kıskançlık olduğunu düşünüyorum. Ki bu çok saçma. Miller kadınlarla birlikte olurken ben de aynı odadaydım. İlişkilerinin cinsiyeti neden önemli olsun ki?

"Ne zaman?" Ben soruyorum.

Miller şifonyerden telefonunu almak için yataktan kalkıyor. Tekrar yatıyor ve yüzü ekranımı dolduran tek şey olmaya devam ediyor.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Hayır! "Evet."

"Üniversite son sınıfta birkaç kişi vardı."

Son sınıfta. Ben ayrıldıktan sonra. Surat falan yapmalıyım çünkü konuşmaya devam ediyor.

"Sana karşı hissettiklerimin senin için mi yoksa genel olarak erkekler için mi olduğunu bilmem gerekiyordu."

"Peki ya cevap?" Bunu da gerçekten bilmek istediğimi sanmıyorum. "Genel olarak erkekler. Ben ... uh ... ben biseksüelim."

Daha fazla açıklanamaz hayal kırıklığı.

Bunların *benimle* ilgili olabileceğini düşünmek aptalca ve bencilce. Aramızdaki şeyin bir kereye mahsus olduğunu düşünmek. Sadece ikimiz olsaydık, Miller'la istediğim şeyin ikimizden de büyük ve bizim kontrolümüz dışında bir şey olduğu konusunda bana güvence verirdi. Dışarı çıkıp başka erkeklerle birlikte olma düşüncesi bana çekici gelmiyor, ama belki kendimi zorlarsam-

Miller, "Orada oldukça sıkı düşünüyorsun," diyor.

Ekranda kendimi görebildiğim küçük karede, alnımdaki geniş kaş çatma çizgilerini fark ediyorum.

"Bunu beklemiyordum," diye itiraf ediyorum. "Ama sen bana bunu - bizi- daha önce düşündüğünü söyledikten sonra mantıklı geldi. Yine de bu konuda bana gelmeyi neden düşünmediğini bilmiyorum."

Mizahsız bir kahkaha atıyor. "Sence yirmi iki yaşındaki Talon buna nasıl tepki verirdi?"

"Vay canına, neden o zamanlar dar kafalı bir pislik olduğumu düşünüyormuşsun gibi konuşuyorsun?"

Miller elini saçlarının arasında gezdirir. "Demek istediğim bu değil." "O zaman ne demek istiyorsun?"

"Bunu gerçekten şimdi mi yapıyoruz?" Miller'ın isteksizliği beni tedirgin ediyor. "Evet." Sesim büyüyük çıkıyor.

"Bu geceye kadar, *bi olduğum* kelimeleri hiç yüksek sesle söylememiştim. Bunu uzun zamandır biliyordum ama aslında hiç söylememiştim. O zamanlar bunu herhangi birine söyleme düşüncesi, hele de tüm ilişkilerimi ölçtüğüm heteroseksüel bir adama, bir deliğe girip bir daha çıkmama isteği uyandırıyor. NFL'deki ilk yılın olduğundan ve ülkenin diğer ucuna taşındığından bahsetmiyorum bile."

Lanet olsun.

Yılın pisliliği ödülü bana gidiyor.

"Görünüşe göre bu gece büyük ifşaatların gecesi," diye mırıldanıyorum. Miller başını eğiyor. "Nasıl yani?"

"Chicago'ya taşındığımdan beri tüm bu olanlar... orta yaş krizi için çok mu erken? Tanrı aşkına, yirmi sekiz yaşıdayım."

Miller gülüyor. "Yani, erkeklere olan ani ilginin delirdiğin anlamına mı geldiğini merak ediyorsun?"

"Şey, *deli* değil. Bilemiyorum. Chicago'ya senin için taşındım ve Jackson ile Noah'ı birlikte görene kadar bunun arkasındaki motivasyonumu hiç sorgulamadım. Şimdi bundan başka bir şey düşünemiyorum. Ve bunun bir

erkeklere karşı bir çekim mi yoksa ... *sana* karşı bir şey mi? Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum, burada ne yaptığımızı bilmiyorum ve eğer ..." Bunu söyleyemem.

"Neyi bilmiyorum?"

"Her şey söylendikten ve yapıldıktan sonra, bu çözülmezse ve sadece arkadaşlığımızı değil, aynı zamanda takımı da mahvedersek."

Miller'ın dudakları birbirine yapışır. "Bu imkânsız bir durum. Bunu düşünmek bile her şeyi tehlikeye atmak demek."

Haklı olmasına ve tüm bunların geçici bir delilik olmasından ölesiye korkmama rağmen - eşcinsel ya da biseksüel olmak delilikle eşdeğer tutulmamalı - Miller'ı tamamen platonik bir düzeyde özleyip özlemediğimi merak ediyorum ve her nasılsa berbat beynim ona tutunmanın tek yolunun bu olduğunu düşünüyor. Bu çok saçma, çünkü eğer bir şey olursa, bu onu uzaklaştıracak.

Tanrım, şu an başımdan nefret ediyorum.

"Shane?" İlk adını kullanmaya devam ediyorum çünkü bunu yaptığımda bana bakışını sevmekten kendimi alamıyorum. Sanki ciddi olduğuma inanamıyor ya da ona sadece soyadlarıyla hitap eden ekibin geri kalanından farklı bir gözle bakıyor.

Beklentiyle bana bakıyor. "Evet?" "Neden bu gece aradın?"

Miller iç çeker. "Saf kıskançlık."

"Ha?"

"Maddox diye bir çocukla konuşuyordum ve bana erkek arkadaşıyla nasıl birlikte olduklarının hikâyesini anlattı. Benimle keşfe çıkmazsan başka bir adama gidebileceğini fark ettim ve bunu her şeyi berbat etme düşüncesinden bile daha fazla kaldıramam."

Bunun bizim için ne anlama geldiğini ya da gurur mu yoksa hakaret mi etmem gerektiğini bilmiyorum. "Neden?" Dışarı çıkmayı başardım.

"Çünkü bu fikirler tarihindeki en kötü fikir olsa da... o hep sendin. Üniversitedeki takımlar bana erkeklerden hoşlandığımı göstermiş olabilir ama gerçekten istediğim tek kişi sensin."

Gözlerim açılıyor ve o da geri adım atıyor.

"Muhtemelen şu anda sana çok fazla baskı yapıyorum, ama bunu söylediğimden başka bir şekilde ifade etmiyorum. Seni zorlamayacağım ya da rahat olmadığın bir şey yapmanı istemeyeceğim ve bir gelecek beklentim yok." Yüksek sesle bir nefes verdi. "Senden şunu istedim

beni kullanabileceğini biliyorsun. Kafanın içinde neler döndüğünü anlamana yardımcı olmak için emrindeyim."

Tanrım, bunu istiyorum. Daha fazla bir şey istediğimi sanmıyorum ama yine de temkinliyim. "Seni incitmek istemiyorum," diyorum usulca.

"Asla yapamazsın."

Sözlerindeki şüpheyi ben bile duyabiliyorum ama bu beni bu işe girişmekten alıkoymuyor. Şu an bir kez olsun özverili olmanın ve her şeyi ve herkesi ilk sıraya koymanın tam zamanı.

Bunun yerine, kendimi "Bunu tekrar yapabilir miyiz?" diye fısıldarken buluyorum. Miller'ın gülümsemesi bu riski almaya değer kılıyor.

ON İKİNCİ BÖLÜM

MILLER

T MAÇ ÖNCESİ RITÜELİMİ DEĞİŞTİRMELİYİM.
KİME?

SEN.

YENİ OYUN ÖNCESİ RITÜELİN BEN MİYİM?

SENİNLE INMEK. O OYUNU *GÖRDÜN* MÜ?

BEN: BUNU KAÇIRMAZDIM. SİZ ÇOCUKLAR YANIYORDUNUZ VE *BEN*
SENİNLE ORADA DEĞİLİM.

SONUNDA TIKIR TIKIR İŞLİYOR. HER ŞEY PÜRÜZSÜZDÜ VE HER ŞEYİN YERLİ
YERİNE OTURDUĞU MAÇLARDAN BİRİYDİ. SANKİ FUTBOL TANRILARI BİZİ İZLİYORDU.

BEN: VE BUNUN İÇİN BİR ŞEKİLDE *BANA MI* TEŞEKKÜR EDECEKSİN? *BENİM*
BİR FUTBOL TANRISI OLDUĞUMU MU SÖYLÜYORSUN, ÇÜNKÜ BUNU KABUL EDİYORUM.

BİLMİYORUM AMA GELECEK MAÇ TEKRAR YAPMALIYIZ. BİLİYORSUN ...
NE OLUR NE OLMAZ.

BEN: DOĞRU. NE OLUR *NE* OLMAZ.

5'TE 5, BEBEĞİM!

FUTBOL TANRISI GÜÇLERİM ÇOK KUVVETLİ.

TALON: *DÜZELTME: BENİ BOŞALTMA GÜCÜN ÇOK KUVVETLİ.*

NE KADAR YETENEKLIYIM. YİNE DE, GERÇEKTEN ÖVGÜ ALABİLİR MİYİM
SANA DOKUNMADIM BİLE Mİ?

GÜVEN BANA. HEPSİ SENİN.

Her gün mesajlaştıktan ve maç gecelerinden önce haftada bir FaceTime görüşmesi yaptıktan sonra, dünyanın geri kalanının var olmadığı ve gerçek hiçbir şey hakkında konuşmadığımız bu küçük balonu yarattık. Her şey futbol ve inmek.

Bunu Talon'un hızına bırakıyorum ve gerçekten istediğim şeyler için zorlamıyorum, çünkü henüz çıldırmamış olsa da, haddimi aşmak istemiyorum. Bu yüzden bir sonraki mesajımda Gönder düğmesine basmadan önce tereddüt ediyorum.

BEN: *KUTLAMA AMAÇLI GÖRÜNTÜLÜ ARAMALAR KONUSUNDAKİ DURUŞUNUZ NEDİR?*

Saniyeler sonra arama geliyor ve sırtarak cevap veriyorum. "Çok hızlıydı."

Talon kamerayı onun vücudunda gezdirir. "Zaten uygun bir şekilde soyunmuştum ve sana aynı şeyi sormama iki saniye kalmıştı."

Bir inilti yutuyorum. Sikim bir anda yarı kalkık halden tam kalkık hale geliyor ve kamerası iyi şeyleri göstermiyor bile. Çıplak göğsü, yontulmuş kolları ve o muhteşem yüzü telefonumun ekranını dolduruyor ve Talon'un sarı saçları yatakta yatmaktan her açıdan yukarı çıkıyor.

Haftalardır ona bu şekilde bakıyorum -bundan faydalanmama izin veriliyor- ama doyamıyorum. Daha fazlasını istiyorum. Keşke bunu isteyecek cesaretim olsaydı.

"Sekiz yüz mil çok uzak," diye yakınıyorum. "On hafta."

Talon'un vücudu ve hırıltılı ses tonu dikkatimi bu kadar dağıtmıyorsa, elimi çoktan donuma sokmuş olurum.

On hafta çok uzun bir süre.

"Belki bu hafta bir gün PT'yi atlayıp uçabilirim-"

"Hayır. Gelecek sezon için bacağına iyileşmesi gerekiyor. Seansları atlamak yok."

"Ama-"

"Hayır," diye bağırır Talon.

"İşte yine oyun kurucu Talon, Bay Bossy."

"Bunu biliyorsun." Talon'un gözleri benimkilerle buluşuyor, içlerindeki mavi, muzip bir parıltıya bürünüyor. "Ama bu gece aklımda başka bir şey vardı."

Kendime sakın olmamı söylerken kalbim güm güm atıyor. "Öyle mi?" Görünüşe göre sesim mesajı almamış ve sonunda tiz bir gıcırtyla hırçınlaşıyor.

"Evet." Talon'un sesi kararsız ve dudağını ısırıyor.

"Her neyse üstesinden gelebileceğimden eminim."

"Bana patronluk taslamayı istiyorum. Birlikte olduğumuz kızlara yaptığın gibi."

Tamam, yüzde yüz yanılmışım, çünkü Talon benden yatakta ona patronluk taslamamı mı istiyor? Bununla başa çıkmak için hiçbir şekilde hazır değilim. Bu bir şaka. Şu anda kandırılıyor olmalıyım, çünkü bu gerçek hayatta olmaz.

Yatakta otoriter olduğumdan değil. Bir kızın sınırlarını soran ve sınırlar isteyen benim, çünkü Talon ve ben ilk kez birlikte olduğumuzdan beri, hayatım onun söz konusu olduğunda kurallar ve sınırlamalar etrafında dönüyordu. Bu temkinli olmakla ilgili, kontrolü elinde tutan kişi olmaya ihtiyaç duymakla değil.

Şimdi Talon benden tüm kurallarımı pencereden atmamı istiyor.

Tereddütümü konuşmaya devam etmek için bir fırsat olarak değerlendiriyor. "Dalga geçmeye başladığımızdan beri mi? Sen buna böyle mi diyorsun?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Sadede daha hızlı gel Talon."

"Doğru. Şey, evet... tek düşünebildiğim senin bana ne yapacağımı söylemen. Seni çıkaran kişi ben olmak istiyorum."

Ne dediğini anlıyorum. Çoğunlukla, bunu yaptığımızda, hep o beni izliyordu. İkimizin de odak noktası bendim, çünkü gösteriyi onun yönetmesine izin veriyordum. Dinamiği tersine çevirmek beni heyecanlandırıyor ama çok ileri ya da hızlı gitmekten korkuyorum.

"Çarşafı kaldır," diye emrediyorum.

Talon dediğimi yapıyor ama telefonunu her zamanki gibi komodinin üzerine koymadığı için hiçbir şey göremiyorum.

"Hâlâ bir şey göremiyorum,"

diyorum. "Çok mu sabırsızsın?"

"Çok iyi. Şimdi acele et ve bana benim olanı göster."

"Senin mi?" Talon sorar.

"Benim olan ne olacak?" diye homurdanıyorum.

Talon telefonunu bana onun tüm çıplaklığını görebileceğim bir konuma yerleştiriyor.

Daha önce Talon'un çıplak vücuduna bakarken kendimi aldatıcı hissederken, şimdi istediği şey bu olduğu için bakışlarımı ayıramıyorum.

Ev şu anda alev alabilirdi ve ben fark etmezdim. Onu durdurduğumda hemen sikini kavramaya başladı.

"Hayır. Sana ne yapacağını söylememi istiyorsan, bir talimat beklemek zorundasın." Büyük bir parçam bunun ağzımdan çıktığına inanamıyor

ama diğerk yanımı bunu o kadar uzun zamandır istiyor ki, üzerinde durmaya cesaret edemiyorum. Sadece tadını çıkarıyorum.

Talon gülümser ve eli yanına düşer.

Sertçe yutkunuyorum, onu görünce ağzım hâlâ kuru. "Biliyor musun, BDSM olayına girseydin kesinlikle iyi bir denizaltı olurdun."

"Siktir git, yapmam. Otoriteyle bir sorunum var."

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Doğru. Keyifli olabilmesi için çok fazla ceza alırsın."

Talon'un ifadesi düşer ve doğrudan kameraya bakar. "Sen... bununla ilgileniyor musun? Daha önce olmamıştın. En azından ben-"

İçimden daha fazla kahkaha fırlıyor, çünkü endişeli yüzü çok fazla. "Hayır. Öyle bir şey değil. Yine de sana patronluk taslamayı seviyorum. Buna geri dönebilir miyiz, yoksa birbirimizi yargılamak için tüm sapkınlıklarımızı ortaya mı koyacağız?"

"Tüm sapkınlıklarımı biliyorsun. Onları gördün."

Doğru. Grup olayı. Bundan gerçekten zevk alıyor.

Talon için asla yeterli olamayacağımı söyleyen seslere yol açan bu iç karartıcı düşünceyi zihnimden itiyorum ve sadece bir ekranda oyalanıyor olsak bile burada ve şimdi sahip olduklarımıza odaklanıyorum.

"Uzak taraftaki bacağını kaldır ve kışının altına bir yastık koy ki yüzün bana dönük olsun."

Talon soru sormadan hareket eder.

"Bir elinle göğsünü yokla ve meme ucunu çimdikle."

Eli aşağı iniyor ama duraklıyor. "Senin gibi bir meme ucu fetişine sahip değilim."

"Bu bir fetiş sayılmaz. Meme ucu kelepçesi falan istediğimden değil." "Hmm, sen meme ucu kelepçeleri ile ..."

Tamam, bunu düşünmeyeceğiz. "Bunun seninle ilgili olduğunu sanıyordum. Parmaklarını benim için yala. Onları gerçekten ıslat."

Talon bana tereddütle

bakıyor. "Bana

güveniyor musun?"

"Tabii ki."

"O zaman yap. Senden yapmanı istediğim şeyi beğenmezsen, devam etmek zorunda değilsin."

Talon iki parmağını ağzına alır ve ne yapmak üzere olduğundan emin olmayabilir ama siki emmektedir. Talon'un karın kasları üzerinde oturup kalkmaya çalışıyormuş gibi seğiriyor.

"Onlarla ne yapmamı istiyorsun?"

"Parmaklarınızla deliğinizi kızdırırken avucunuzun iiyle taşaklarınıza masaj yapın."

Talon kesesini avuçluyor ve hiç soru sormadan ya da tereddüt etmeden dediğimi yapıyor. Bu haliyle çok güzel. Teni kızarmış, sahada ya da yatakta gördüğümden çok daha kırmızı ve buna bayılıyorum. Bu çok seksi ve Talon'un güvensizliğini hissettiğim tek anlardan biri.

"ok iyi gidiyorsun," diye cesaretlendiriyorum, bu da onu yatıştırıyor gibi görünüyor. "Ben... Ben... denemek istiyorum."

Büyük adam kelimeleri kullandığı için onunla alay etmek istiyorum ama bunu zorlamak istemiyorum. "Tek parmağını dene. Yavaşça."

Bu açıdan göremesem de içine girdiği anı biliyorum çünkü gözleri kapanıyor ve nefesini tutuyormuş gibi görünüyor.

"İlk başta garip hissettiriyor," diyorum. "Bu normal. Parmağınız derine indikçe rahatlatmanız ve dışarı itmeniz gerekiyor."

Talon'un gözleri fal taşı gibi açılıyor ve beni olduğum yere mıhlıyor. "Bunu daha önce yaptın mı?"

"Sadece kendimle. Tıpkı şu anda senin yaptığın gibi."

"Bunu görmek istiyorum."

"Başka bir zaman. Parmağınızı daha derine itin, itebildiğiniz kadar."

Eğer böyle bir şey yaparsak harika bir itaatkâr olacağını söylerken şaka yapmıyordum. Talon her zaman çok kontrollü görünüyor, hatta dalga geçerken bile. Bence onun dışı dönük, parlak, eğlenceli doğası herkes için olduğu gibi, onun kamusal kişiliğidir, ancak onu daha derin bir düzeyde tanıyan herkes onun nasıl özel olabileceğini anlayacaktır. Özellikle de sahada. Tüm takım Talon'un bir oyun kaybettiğimizde ya da bir oyunu berbat ettiğimizde nasıl olabileceğini biliyor.

Kameralara gülümsüyor ve medyanın önünde hepimizin yaptığı gibi bir mağlubiyeti el sallayarak savuşturuyor ve adamlara berbat bir iş çıkardıkları için ders verirken bile hafif bir tonu var. Ancak tüm bunların altında, her şeyin belli bir şekilde -kendi bildiği şekilde- olmasına yönelik bir eğilimi var.

Talon'un tüm kontrolü bana vermesi ve kendini kaybetmesi, kararları benim vermeme izin vermesi ve bunu karşılık vermeden yapması beni hiç olmadığım kadar sertleştiriyor.

"Eğer orada olsaydım, şu anda parmaklarım senin içinde olurdu."

Talon o kadar yüksek sesle inliyor ki telefonumun hoparlör kısmını kapatmak zorunda kalıyorum. Sesi kısıyorum ki istediği kadar gürültü yapabilsin, çünkü ondan o muhteşem sesi kısmasını istemenin canı cehenneme.

"Başka ne yapacaktın ki?" Talon mırıldanıyor.

"Ağzımın sikinin etrafına sarılmasını istiyorum. Boştaki elini benim için yala."

Talon bunu yapar ve aletine uzanır.

"Nuh-uh. Henüz değil."

Yere yığılır. "Siktir git."

"Bunun için sabırsızlanıyorum, ama tamam, sikini eline al, ama henüz hareket ettirme."

Talon'un göğsü sanki talimatlarımı yerine getirmekte zorlanıyormuş gibi hızlı nefes alıp veriyor.

"Kıçını parmaklarken aynı zamanda kendini okşamanı istiyorum ama benim için iki parmağa ulaşman gerekiyor. Bunu yapabilir misin?"

Talon uslu bir çocuk gibi başını sallıyor ve dediğimi yapıyor, ama ekranda gözümü yakaladığında ve ailesinin her an eve gelebileceğini ve hemen boşalması gerektiğini bilen b i r ergen gibi aletimi çekiştirdiğimi gördüğünde, Talon kaşlarını çatıyor.

"Ben beklemek zorundaysam, sen de beklemek zorundasın."

Tamam, yani tüm kontrolü bırakmaya hazır değil.

Ben adil bir adamım, bu yüzden duruyorum, ama bu uzun sürmüyor, çünkü Talon kendini sarsmaya başlıyor ve sanki kendine yaptığı her şeyi hissedebiliyorum.

Ellerinin senkronize bir şekilde hareket edişini izliyorum ve büyüleniyorum. Bunu beş kez yaptık ama hâlâ onu izlememem gerektiği hissine kapılıyorum. Geçmişte birlikte olduğumuz zamanlardaki gibi. Birlikte olduğumuz kadınların yüzleri muhtemelen bulanık çünkü olmamam gerektiğini bildiğim halde hep Talon'a odaklandım. Bunu yaparken kendimi kirli hissediyordum.

Şimdi bana avantaj elde etmem için tam izin veriyor, ama refleks olarak başka tarafa bakma dürtüsüyle savaşmak zorundayım.

"Benim için gelecek misin?" diye sordum. "Seni döl içinde görmek istiyorum."

"Kahretsin, bunun sesi neden bu kadar hoşuma gidiyor?"

"Burada olsaydın, tenindeki her damlayı yalardım."

Görünüşe göre onu uçurumun kenarına göndermek için gereken tek şey bu ve orgazmı boyunca kıvranırken izlemeye devam ediyorum. Ben de hemen arkasındayım ve ikimiz de yapış yapış olduğumuzda Talon mavi gözleriyle beni delip geçiyor.

"Şubat ayının acele etmesi gerekiyor."

Haftalar aylar gibi geliyor ve eğer bacağım hala bana sorun çıkarıyor olmasaydı, Chicago'ya giden ilk uçakta olurdu, çünkü bu mesafe meselesi beni öldürüyor.

En azından kendime böyle söylüyorum. Büyük bir parçam işlerin yüz yüze tuhaflaşacağını düşünüyor. Görüntülü konuşmalarımız ve mesajlaşmalarımız günümün en önemli anları ve beni o kadar mutlu ediyorlar ki bacağımın iyileşmesinin ilk başta düşündüklerinden daha uzun sürmesini umursamıyorum. Tekrar forma girememekten endişe etmiyorum, çünkü bir şekilde Talon'un beni istemesi her şeyin mümkün olduğuna ve sadece sabırlı olmam gerektiğine inanmamı sağladı.

Bacağım iyileşecek.

PT'm emin olmak için beni cerrahımla birlikte daha fazla tarama ve teste gönderdi ama sanırım bunu daha çok beni susturmak için yaptı. Bir süre için başka bir şeylerin yanlış olduğuna ikna olmuştum ama şimdi her şeyin yoluna gireceğine dair bir pozitifliğim var ve bunun Talon sayesinde olduğunu düşünüyorum.

Bir şeyler olduğundan şüphelenmesine rağmen Talon'a bacak sorunlarımdan bahsetmedim bile. Beni okumayı kimsenin yapamayacağı kadar iyi biliyor, bu yüzden son birkaç görüntülü sohbet, en azından biraz endişeli değilmişim gibi davranma görevi oldu.

Ancak en son MR sonuçları için doktor randevuma geldiğimde, gevşek adımlarımda bir bahar var, çünkü kendimi kendime karşı sert davrandığıma ikna ettim ve bu yüzden iyileşmede istediğim kadar ilerleyemedim.

Talon'la yaşadığım olaydan bu yana içinde bulunduğum tüm mutluluk, pozitiflik ve genel olarak harika ruh hali Dr. Rogers'ın masasına oturduğumda yerle bir oluyor.

Danışmanlık ofisindeki koltuğuna oturduğumda gözleri sempatik, dudakları gergin bir çizgi halinde. Güneşli mizacının bugün eksik olduğunu şimdiden söyleyebilirim.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

"Yeni taramalar sıyatik sinir hasarı olduğunu gösteriyor. Bunu düzeltmek için başka bir ameliyatı tartışmamız gerekiyor."

"Daha fazla ameliyat mı?" Koltuğuma geri yığıldım. "Bu iyileşme açısından ne anlama geliyor?" Daha fazla zaman alamam. Dayanamam.

"Buna neden olan yara dokusunu çıkarana kadar emin olamayız. Tekrar büyüyebilir. Riskler var. Çok üzgünüm."

"Kariyerim mi?" Boğazımdaki yumruyla boğuluyorum.

"Cevaplar ve kesin bir plan istediğinizi biliyorum, ancak daha fazla zarar vermemek için şimdilik bir adım geri çekilmemiz gerekiyor. İki hafta dinlenme ve ardından hafif egzersizler."

"Bu beni ne kadar geriye götürecektir?" Cevabı gerçekten bilmek istemediğim için soruyorum.

"Bunu söylemek zor. Bacağın artık daha zayıf. Tamamen iyileşmek için aylardan bahsediyor olabiliriz. Belki de bir yıl."

"Yani gelecek sezon da olmayabilirim." Warriors'taki son kontratlı yılım.

Bu sabah aptalca bir mutluluktan, geleceğimin boşa gittiğini görmeye başladım.

Birkaç kelimenin hayata bakış açınızı tümüyle değiştirebilmesi inanılmaz.

Eve doğru yol alıyorum, yoğun saatlerde feribotu yakalıyorum ve New York hayatının telaşını izliyorum.

Bu benim geleceğim olabilir. Dokuzdan beşe kadar düzenli bir iş, küçük ofisime gitmek için toplu taşıma araçlarında yer kapma mücadelesi...

Kahretsin, bu işin en can sıkıcı yanı da bu.

Sıradan bir iş.

Yarın akşam bir maç var, yani Talon her an maç öncesi otuzbir çekmemiz için arayabilir ve ben bunu yapamam. Bu kadar büyük bir şeyi ondan saklayamam.

Bunu kaçırmak için bir bahanem olsun diye dışarıda kalmayı düşünüyorum ama diğer insanlarla uğraşacak halim yok. Yorgunum, bacaklarım ağrıyor ve tek yapmak istediğim eve gidip yatmak ve kariyerimin ölümü üzerine hayıflanmak.

O sahaya bir daha asla çıkamama fikri Talon'a kızmama neden oluyor. Sadece birazcık.

Benim kırılmam onun suçu değil ve ben çocukluk evimde kıcımın üstüne oturup daha fazla zarar verebileceği için egzersiz bile yapamazken onun oynaması da onun suçu değil ama kıskançlık çirkin bir şey.

Bir ameliyata daha ihtiyacım var, tam olarak iyileşmem artık belirsiz ve yapmak istediğim son şey, hala gençken yaptığımız ve ikimizin de Super Bowl'a gideceğimiz aptalca bir anlaşmayı yaşayabileceğimizi düşünen adamla yüzleşmek.

Telefonum FaceTime çağrısıyla çaldığında, yarın playoffların ilk turu olsa ve kaybetmeyi göze alamamak bile cevap veremiyorum. Bir mağlubiyet ve eleniriz.

Cevap ver, vicdanım diyor ki.

Bilmiyorum.

Kalbim birçok farklı nedenden dolayı kırılıyor ve sporuma duyduğum sevgi azalıyor. Sanki içimdeki futbol ışığı titriyor ve her an tamamen sönebilirmiş gibi.

Kendime bunu düşünmememi söylüyorum ama bu sadece daha fazla yapmama neden oluyor.

Ertesi gece televizyonda takımımın sahaya çıkışını izlerken, aynı anda hem bağırmak, hem ağlamak, hem de onlara defolup gitmelerini söylemek istiyorum. Bir noktada, yüzük için son şansımı kaybetmem anlamına gelse bile maçı kaybetmelerini diliyorum. *Ben alamazsam onlar da alamaz* gibi depresif bir durumdayım, ki bu hiç mantıklı değil, ama kafam çok karışık.

Her oyunda. Aldıkları her darbe. Talon'un ekrana attığı her pas... Hepsinden nefret ediyorum ama daha da kötüsü, şimdiden özlüyorum ve sadece tüm sezon boyunca özlediğim şekilde değil. Büyükanнем ve büyükbabam öldükten hemen sonra onları özlediğim gibi özlüyorum. Sanki spor içimde ölmüş gibi özlüyorum ve henüz gitmesine izin vermedim.

McLaren'a bakıyorum, benim yerimi alan çocuğa ve onun kık tekmelemesinden nefret ediyorum. Bana ihtiyaçları yok. Beni özlemiyorlar.

Futbol benim hayatım olabilir, ama futbol beni çabuk unutacak.

Geleceğimde olmayabileceğinin söylenmesi kafamı ve kalbimi karıştırıyor ve tek düşünebildiğim, bu gece kaybederlerse en azından Talon'u planlanandan daha erken görebileceğim.

Warriors kolay kazandığında, heyecanlanmayı kendime yediremiyorum. Sonra suçluluk duygusu içimi kemiriyor, çünkü takım arkadaşlarım için mutlu olmalıyım, ama şu anda herhangi bir mutlu his uyandıramıyorum.

Steril ameliyathane buz gibi. Battaniyenin battaniye olarak adlandırılmasına bile izin verilmemeli çünkü beni ısıtmak için hiçbir şey yapmıyor.

Dr. Rogers ameliyat maskesinin altından gülümserken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Son ameliyatınızla aynı kesi bölgesini kullanarak tekrar gireceğiz, böylece daha fazla yara izine neden olmayacak. Bu hızlı bir işlem ve altı ila sekiz hafta içinde bacağınızı çok daha iyi hissedeceksiniz."

Daha iyi. İyileşmedi.

Bana sorun çıkaran yara dokusunu nasıl kazıyacaklarını adım adım anlattı, ancak bunu benimle zaten birçok kez konuştu.

Muhtemelen *ona* nasıl yapacağını söyleyebilirim. Sanırım her şey hazırlanırken dikkatimi dağıtmaya çalışıyor, ama tek yaptığı bana bunun kariyerimi bitirecek bir ameliyat olabileceğini hatırlatmak.

Eğer yanlış giderse ya da işe yaramazsa, sadece futbola veda etmekle kalmam, aynı zamanda yara dokusunun şimdi olduğundan daha kötü bir şekilde büyümesi riskini de alırım. İyileşme programına harfiyen uymam gerekiyor, yoksa geleceğim mahvolur.

Baskı falan yok.

Dr. Rogers, "Bahse girerim takım arkadaşlarınızdan gelen milyonlarca bildirimle uyanacaksınız" diyor.

Hayır. Çünkü kimseye söylemedim. Menajerime söyledim ve sanırım Warriors'ta bilmesi gerekenlere haber vermişlerdir ama ne menajerimden ne de takım yönetiminden haber aldım.

İçten içe, bunun iyi bir şey olamayacağını biliyorum - spor dünyasında hiçbir haber iyi haber değildir saçmalığı var - ama şu anda odak noktam daha iyi olmak olmalı.

Bu yüzden Talon'dan kaçmaya devam ettim. Ona söylemek istemediğimden değil. Bu her şeyi daha gerçek kılıyor. Bu düşünceye gülmemeye çalışıyorum, sanki ameliyat masasında yatmak yeterince gerçekçi değilmiş gibi.

Ama Talon'un nasıl tepki vereceğini biliyorum. Sona bu kadar yaklaşmışken futbolla ilgilenmesi gerekirken benimle ilgilenecek.

Ben kariyerimin yıpranan ipine tutunurken o iyileşmem konusunda olumlu ve kendinden emin olacak.

Şu anda bununla uğraşamam.

Sağduyulu olmalı ve umudumu korumalıyım ama aynı zamanda bir istatistik olmak üzere olduğum acı gerçeğine de hazırlıklı olmalıyım.

Sakatlanan bir sporcunun kariyerini kaybetmesi. Bu o kadar yaygın ki nadiren haber oluyor. İnsanların bunu önemsemesi için büyük bir isim olmanız gerekir.

Anestezi beni uyutmak için iyi bir ilaç verirken, bir daha futbol oynayamazsam hayal kırıklığına uğrayacak tek kişinin Talon olduğunu fark ediyorum.

Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TALON

I Üst üste ikinci haftadır FaceTime aramama cevap vermiyor. Bir kez durumdur, ama iki kez? Eğitim kampının ilk haftasında yaptığı gibi yine beni görmezden geliyor.

Warriors playofflara kalana kadar her şey plana uygun gidiyordu. Miller ve ben her hafta maçtan bir gece önce FaceTime'dan konuşurduk, gülerdik, ayrılırdık ve bu bir rutin haline gelmişti.

Çok daha fazlası için hazırım. Başka bir erkekle seks hakkında bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim, ama işte buradayım, Miller'ın vermeye istekli olduğu her şeyi istiyorum.

Ki şu anda pek bir şey yok gibi görünüyor.

Benden neden kaçtığını bilmiyorum, sadece kaçtığını biliyorum. Ama tamamen değil, bu yüzden kafam karışık. Geçen hafta bana üzerinde eski numaramın yazılı olduğu bir New England formasının içinde mastürbasyon yaparken çekilmiş bir videosunu gönderdi. Beni güldürdü ve maç öncesi ritüelim için yeterince malzeme verdi. Ama bu sefer ona ulaşma çabalarım cevap bile vermiyor.

Beni hemen araması için bir mesaj gönderdim.

MILLER: AILEMLE MEŞGULÜM. YARIN AKŞAMKI MAÇTAN SONRA KONUŞUR MUYUZ?

Ne yapmam gerekiyor? *Hayır de, benimle şimdi konuşmak zorundasın mı diyeyim?*

Son zamanlarda FaceTim'leştığımızda alnında endişeli çizgiler vardı ve sesi daha önce ondan hiç duymadığım bir niteliğe büründü. Sanki etrafındaki herkesi iyi olmadıkları halde iyi olduklarına ikna etmeye çalışan biri gibi.

ANLAŞILABİLİR. SADECE... YÜZÜNÜ ÖZLEDİM.

Cevap vermesini beklerken nefesimi tutuyorum. Daha önce hiç sevgi gösterisinde bulunmamıştık... eğer ona yüzünü özlediğimi söylemek sevgi olarak adlandırılabilirse. Bilmiyorum. Bu işe başlarken kendimde olmadığımı düşünseydim

Bir erkekle bir şeyler yaşamak, FaceTime'da dalga geçmekten daha fazlasını istediğimi fark etmemle kıyaslanamaz bile.

Mesafe yardımcı olmuyor. Sinirlerim her geçen gün artıyor ve o uzaklaşırken neden gergin olduğumu bilmiyorum. Bunun hiçbir şey olmayabileceği için mi, yoksa hiç tahmin etmediğim bir şeye dönüşebileceği için saf heyecan mı?

Telefonum çaldığında, kontrol etmekte tereddüt ediyorum, ama bu uzun sürmüyor. Miller söz konusu olduğunda kendimi kontrol edemiyorum.

GÜZEL BİR YÜZ.

Tamam, en azından hala şaka yapabiliyor. Bunun bir anlamı olmalı. Benimle konuşmak için yarım saatini ayırmak yerine ailesiyle vakit geçirdiği için huysuz bir çocuk olmamaya çalışıyorum, ama her zaman söylediği gibi, genellikle istediğimi elde ederim, bu yüzden aramaması beni biraz rahatsız ediyor. "Nerede duruyoruz?" diyen insanlardan biri olacağımı hiç düşünmezdim.

BEN DE SENİ ÖZLEDİM. YAKINDA KONUŞACAĞIMIZA SÖZ VERİYORUM.

Keşke bu bana daha fazla güven verseydi ve şu lanet playofflar olmasaydı, bir açıklama için bastırırdım ama odaklanmam gereken daha önemli şeyler var. Super Bowl'u kazanmak gibi.

Yine de, üçüncü hafta olduğunda, huysuz, azgınım ve bazı lanet cevaplar istiyorum. Üç hafta. Yüzünü görmeyeli üç hafta oldu ve evet, hâlâ mesaj atıyor ama bir şeyler var. Bunu söyleyebilirim. Buna ister sezgi deyin, ister sahadaki içgüdülerim deyin. Bana FaceTime atmamasının bir nedeni var ve tahmin etmem gerekirse, bana bir şey söylemiyor ve yüzünü gördüğüm anda bunu anlayacağım.

Bu gece kazanırsak şampiyon olacağız ve Miller'ın dahil olmadığı maç öncesi ritüelim hiçbir yerde bu kadar tatmin edici olmuyor.

Ekipman çantamı gereğinden fazla güç kullanarak odama fırlatıyorum.

"Vay canına, neyin var senin?" Jackson soruyor.

"Hayal kırıklığına uğradım," diye mırıldanıyorum.

"Evet, haftalardır hayal kırıklığı yaşıyorsun. Kaybolmuş küçük bir köpek yavrusu gibisin."

Ona ters ters bakıyorum ama kahverengi gözlerinde gördüğüm tek şey endişe ve bunun oyunla ilgili olduğunu sanmıyorum. Benimle ilgili. Çünkü Jackson bir pislik değil.

Omuzlarım düştü. "Hayaletleniyorum. Ya da hayaletlenmek üzereyim. Ya da... Bilmiyorum. Sadece kötü bir his."

Jackson sırtımı sıvazlıyor. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, Miller da beni görmezden geliyor." Yürüyüp gitti ama ben arkasından seslendim.

"Miller olduğunu nereden bildin?"

"Peki ya Miller?" Henderson soruyor. "Gazetelerde hâlâ *kankalığınızdan* mı bahsediyorlar? Dikkatli ol dostum, Jackson'ın etrafında bu kadar çok takıldığı için insanlar senin eşcinsel olduğunu konuşacak."

Kanım dondu. Bunu gerçekten söyledi mi?

Soyunma odasını tarıyorum, Jackson'ın duyma mesafesinin dışında olduğunu fark ediyorum.

Jackson çıktığında herkes mutlu değildi. Bunu hepimiz biliyoruz. Ancak sezon ilerledikçe işler daha da kolaylaştı ve gerilim kayboldu. Ya da en azından ben öyle düşündüm. Henderson hala bu tavırda olmamalı, özellikle de kaptan olduğunu düşünürsek.

Yine de bu konuda akıllı davranıyor - kimsenin önünde, özellikle de Jackson'ın önünde ağzını bozmuyor, ama bu sefer yanlış kişiye ağzını bozdu. Sadece Miller ve benim aramda olanlar yüzünden değil. Eğer aynı şeyi ben tamamen heteroseksüel olduğumu düşündüğümde söyleseydi, ben de ona bunu söylerdim, çünkü aptal gibi davranabilsem ve herkesin gördüğü eğlenceyi seven bir adam olsam da, lanet olası bir pislik değilim.

"Magazin dergilerine yazdıkları saçmalıklardan daha önemli şeyler var Henderson."

Henderson omuz silkiyor. "Sadece söylüyorum. İbne takımı olarak bilinmek istemiyoruz."

Dişlerimi sıkıyorum. "Sahaya çıkıp Super Bowl'u kazanalım ve saha dışında ne olduğumuz kimsenin umurunda olmasın."

Değil mi?

Miller'la oynamaya başladığımızdan beri ilk kez, her neyse onun gerçek sonuçlarıyla karşı karşıyayım.

Artık kimse eşcinsel olmanın bulaşıcı olduğuna inanacak kadar cahil değil, değil mi?

Kimi kandırıyorum ki? Cehalet bir ot gibidir. Hızla ve hiç yoktan büyüyor gibi görünüyor.

Harika, dikkatimi dağıtacak bir şey daha.

Bunları kafamdan atmaya ve önümüzdeki maçlara odaklanmaya çalışıyorum. Sona sadece iki maç kaldı. Zirveye çıkana kadar iki galibiyet. Umarım.

Miller Jackson'ı da görmezden geliyor olsa da, bu konuda sinirli hissetmekten kendimi alamıyorum. Benimle ilgili olmayabilir, ama kesinlikle yanlış giden bir şeyler var ve onunla şimdi konuşmazsam kafamı oyuna veremeyeceğimi fark ediyorum.

Telefonumu kaptığım gibi soyunma odasından çıkıyorum ve boş stadyuma doğru ilerliyorum. İnsanlar yakında akın etmeye başlayacak, bu yüzden bunu hızlıca yapmam gerekiyor ve FaceTime aramasına cevap vermeyeceğini görünce onu düzenli olarak arıyorum.

O kadar çok çalışıyor ki sayısını unutuyorum ve sesli mesajının devreye gireceğini düşündüğümde sesi kulağıma doluyor ve rahat bir nefes alıyorum. Sonra ona bağıyorum.

"Ne oluyor lan?"

"Vay canına, sorun ne?" Miller'ın sesi her zamanki gibi sakindi.

"Sorun nedir?" Saldırıyorum. "Yine benden kaçırıyorsun ve bu beni deli ediyor, şimdi de senin için çok endişelendiğimden kafamı oyuna veremiyorum, seni koca aptal."

Telefondan uzun bir iç çekiş geliyor ve Miller tekrar konuştuğunda, göğsümü kesen bir bıçak gibi hissediyorum.

"Senden kaçırıyordum."

"Neden? Olanlardan pişman mısınız? Birdenbire benimle bunu yapma fikrini mi değiştirdin? Ne oldu? Sadece nedenini söyle."

Miller inliyor.

"Shane, bana neler olduğunu anlat."

"Endişelenmeni istemedim çünkü şu anda odaklanman gereken daha önemli şeyler var. Ve seninle yüzleşmem çünkü beni görür görmez anlayacaksın. Sadece ... *bileceksin*."

"Beni korkutuyorsun. Başka biriyle mi yattın?"

Ayrıcalık hakkında konuşmadık ve gerçekten birlikte değiliz, ama onun başka biriyle olduğunu düşünmek içimde fırlama isteği uyandırıyor. Ya da bir şeyi yumruklamak. Şimdiye kadar biriyle özel olmayı hiç önemsememiştim. Genelde tam tersini teşvik ederim.

"Beni duydun mu?" Miller soruyor.

"Ne?" Hayır, burada vahiy almakla meşgulüm. "Hayır dedim. Senden başka kimseyle yatmayacağım."

"Yine de, teknik olmak istiyorsak, birlikte de yatmıyoruz." En azından henüz değil. "Aramızda sekiz yüz mil varken bunu yapmak zor."

Miller sessizleşiyor.

"Sorun nedir?" Tekrar sordum.

"Bu... bu benim bacağım. Boku yedi. Gerçekten berbat." Kalbim sıkışıyor. "Ama biz-"

"Biliyorum, ama görünüşe göre ilk ameliyattan kalan yara dokusu bir sinirin üzerinde büyüyordu. Nadirdir ama olur. Ve tabii ki bana da oldu-sanki eski halime dönmek için yeterince baskı altında değilmişim gibi. Tekrar girip çıkardılar ama-"

"Yine ameliyat oldun ve bana söylemedin mi? Bu ne lan?" Ona giderdim. Giderdim... bekle, hayır gidemezdin. İzin almamın imkanı yok. Miller bunu biliyor.

"Çıldırılmışım. Çok kızgındım. Spora. Sana. Kendime. Seni yıkmak istemedim."

"Ama-"

"Super Bowl, Talon. Benim için endişelenmene gerek yok." "İkinci bir görüş alacağız. Sen kendini yenileyip antrenman yapacaksın, biz de-"

"*Marc.*" Miller sinirli bir şekilde "Marc" diyor ama ben bana Marc demesine takılıp kalıyorum. Kimse bana böyle seslenmiyor, annem bile. Her zaman Marcus derler, futbola başlayıp *Talon* olduğumdan beri pek bağ kuramadığım bir isim.

Ondan duymak hoşuma gidiyor. Tıpkı benim ona Shane dememi sevdiğim gibi. Bu konuda *bize* ait bir şeyler var.

Uzun iç çekişi telefondan geliyor. "İşte bu yüzden sana söylemedim. Benim için endişelenme. Maça odaklan." Bu onun sonu olamaz. Olamaz. "Hiç umut var mı?" diye sordum.

"Henüz pes etmememi ve yenilenmenin nasıl gittiğini görmemi söylediler, ancak daha kolay almam gerekiyor. Daha fazla iyileşme süresi, daha kısa antrenmanlar. Temelde belirsizlik içindeyim. İyi gelebileceğini söylediler ama kesin bir şey söylemek için henüz çok erken."

"O zaman sanırım yapmam gereken tek bir şey kaldı."

"Bu da ne?" Miller'ın sesi, sevişmeye başladığımızdan beri yeni yeni duymaya başladığım boğuk bir hal alıyor.

Sanırım bir şaka yapmamı ya da telefon seksiyle onu futboldan uzaklaştıracağımı söylememi bekliyor ama "Sana bir şampiyonluk yüzüğü kazanacağım" dediğimde son derece ciddiydim.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MILLER

I heyecanlanmalı. Bu, hayat boyu süren hayallerin gerçeğe dönüşmesinin tanımıdır. Takımım Super Bowl'a gitti. Takım arkadaşlarıma zafer için tezahürat yapmaya hazır olmalıydım. Bunun yerine, maçı saha kenarından izlemekten korkuyorum.

Bu gece kazanırlarsa, o yüzüğü nasıl hak ettiğimi anlamıyorum. Tüm sezon boyunca iki maç oynadım ve geri kalanında oturup yuvarlandım.

Son giysilerimi de çantama atarken içime bir tereddüt çöküyor. Maçtan sonra Talon için yaptığım planlar olmasaydı, gideceğimi sanmıyorum.

Bununla yüzleşmek istemiyorum. O dünyaya geri dönmeye hazır değilim ve kendimi buna layık hissetmediğimden eminim.

Bu benim anım gibi hissettirmiyor ve çocukların benim tavrımın onları aşağı çekmesine ihtiyacı yok.

Ama Talon'u görmek için ölüyorum. *Şahsen.*

Kendimi o uçağa binmeye zorlamamın tek sebebi o.

Bu yıl Super Bowl'un düzenlendiği Los Angeles'a yapacağım yolculuk boyunca kafamda olasılıklarla ilgili görüntüler uçuşuyor.

New Jersey gibi daha yakın bir mekanın olduğu bir yıl olamazdı ya da Atlanta bile lanet Los Angeles Stadyumu'ndan daha iyi olurdu.

Talon'un seks görüntüleri, yol boyunca ereksiyonumu gizlemek zorunda kalsam bile uzun yolculukta dikkatimi dağıtmak için harika. Beni kariyerimin en önemli oyununu oynayamamanın verdiği melankoliden uzaklaştırıyor.

Uçakta beşinci saatte kığım ve ayak parmaklarım uyuştığında ve bacağımdan aşağı bir ağrı indiğinde dayanılmaz bir kendine acıma hissi çılgılık atarak geri geliyor.

irkiliyorum. Bu, bacağımın gerçekten berbat durumda olduğunu ve hepsinin benim hatam olduğunu hatırlatıyor. Çok zorladım ve Talon'un hayatıma geri dönmesiyle dikkatim o kadar dağıldı ki uyarı işaretlerini görmedim. Ya da onları görmezden geldim.

Bir parçam içimdeki acının Talon'u sakatlığım için suçlamamla bir ilgisi olup olmadığını merak ediyor. Bir açıdan. Talon'un büyüklüğünün ötesini asla göremedim ve onu tekrar gördüğümde her şeyin su yüzüne çıkmasından çok korkuyorum.

Azgın tarafım ona ulaşmak için can atıyor. Daha temkinli, aklı başında olan tarafım ise bacağımla ilgili tüm bu emo saçmalıklarının elimize geçen her fırsatı berbat etmeme neden olacağından endişeleniyor.

Genel müdür beni maç için Warriors'ın kurumsal locasına davet etti, ancak takım elbise giyme ve bütün gece bacağımla ilgili sorularla karşılaşma düşüncesi bu geceyle ilgili endişelerimi artırıyor. Takımın geri kalanıyla birlikte saha kenarında olma seçeneğim vardı ama sahaya bu kadar yakın olmak daha kötü olurdu. Onun yerine Noah'ın tribündeki boş koltuğuna oturdum.

Otele uğrayıp check-in yaptırdıktan ve çantamı bıraktıktan sonra stadyuma gidiyorum ve Warriors locasından kaçmak için bilet alan Noah ile buluşuyorum. Sezon başından beri WAG'lerin onu takıma almaya çalıştığını ve "Ben o tip bir gey değilim" demesinin onları uzak tutmadığını söylüyor.

"Bana boş koltuğunu verdiğin için teşekkürler dostum." Biletimi alıyorum ve kapı numaramıza doğru ilerliyoruz.

"Bana eşlik ettiğin için teşekkürler. Son maçta 'Kaltak, ben bir insanım, el çantası değilim' dememe iki saniye kalmıştı. Hepsi benim en iyi arkadaşım olmak istiyor."

"Ah, ben de senin en iyi arkadaşım olabileceğini düşünüyordum," diyorum kuru bir sesle.

Noah gülümsüyor.

Yer göstericiye ulaştığımızda beyzbol şapkamı aşağıda ve başımı eğik tutmaya dikkat ediyorum. Warriors ceketini giyiyorum ama takım renkleri giyen diğer taraftarların arasına karışıyorum. Noah tamamen siyah giyiyor - kaşmir kazak ve siyah pantolon - bu da beni güldürüyor. Kesinlikle hiçbir WAG gibi değil. Hepsi erkeklerinin formalarını giyiyor olacak.

Koltuğuma gömülüp stadyumu ve tribünleri dolduran insanları seyrediyorum. Bu taraftan bir maç izlemeyeli uzun zaman olmuştu ve kalabalığın beklentisinin verdiği nostaljik his üzerimdeki ağır depresyon bulutunu hafifletiyor.

Oyunun bu tarafında olmak tamamen farklı bir şey ve atmosfer uğultulu olsa da, o soyunma odasında olmak ve dövüş için heyecanlanmakla kıyaslanamaz. İkisi kıyaslanamaz.

Ve böylece geleceğim bir kez daha kasvetli görünmeye başladı. Ya hayatımın geri kalanında futbolu deneyimlememin tek yolu buysa?

Belki de gelmemeliydim. Belki de Noah'ı bırakıp otelime dönmeliyim. Ama o zaman neden gittiğimi açıklamam gerekecekti ve bırakın başkasını, henüz bunu kendime bile yüksek sesle itiraf etmek istemiyorum.

Stadyumun her iki ucundaki büyük ekranlar takım tanıtımlarıyla başlar. Ekranın bir tarafında oyuncuların vesikalık fotoğrafları yer alırken, ikinci ekranda takım sahaya çıkmak için beklerken gösteriliyor.

Talon elbette en önde, göz kamaştırıcı gülümsemesi kaskındaki yüz maskesinden bile görülebiliyor. Jackson onun yanında, korkutucu bir orospu çocuğu gibi görünüyor.

Jackson bu sezon uzun bir yol kat etti ve kararlılığı ve özgüveni her yerinden okunuyor. Hem kıskanıyorum hem de gurur duyuyorum.

Ta ki profili ana ekrana gelene ve spiker onu tanıtana kadar. Birkaç sıra arkamızdaki bir pislik küfürlü bir şekilde bağırıyor.

Noah yanımda geriliyor ve ben de dönüp adamı utandırmak için kaşınıyorum ama burada dikkat çekmemeye çalışıyorum.

Noah'nın bir şey söylemesini bekliyorum ama söylemiyor. "Özür dilerim," diye mırıldanıyorum ağzımın kenarından.

Noah omuz silkiyor ama omuzlarındaki gerginlik kaybolmuş değil. "Bir şey söyleyen ilk pislik değil. Sonuncusu da olmayacak."

"Ona haddini bildirmemi ister misin?"

"Yapma. Bu gece Matt'e yapmak istediğim son şey bu konuyu tekrar gündeme getirmek. Takımla harika işler çıkarıyor ve 'Shane Miller ve Noah Huntington III Homofobik Bok Kafalı Yüzünden Kavga Etti' manşetleri benim yapılacaklar listemde değil."

"Yeterince adil. Ama gerçekten o manşeti görmek için para verirdim. Özellikle de bok kafalı kısmını."

Noah hiç eğlenmeden dudağını ısırır. "Matt'e bir şey söylemesen olur mu? Sezonun başındaki Carter olayı onu söylediğinden daha fazla etkiledi."

Başımı sallıyorum ama midem bulanıyor ve artık sadece futboldan değil, Talon'la yaptığımız şeyden de şüphe duyuyorum.

Eğer bu işe gerçekten dahil olursak, bu katlanmak zorunda kalacağımız şeylerin sadece başlangıcı olacaktır.

Jackson bütün yıl bununla yüzleşti ve Noah hâlâ onun için endişeleniyor.

Takım sahaya çıktığında, Talon işaretçim onu hemen arıyor ve Tanrı'ya tek bir şey için şükrediyorum: futbol pantolonu. Kahretsin, kıcı iyi görünüyor.

Kendime buna odaklanmamı ve diğer saçmalıkları bastırmamı söylüyorum.

Talon futbol sahasında her zaman olduğu gibi güçlü ve hakim görünüyor. Yazı turayı kazandık, yani hücum başlıyor. Oyun tamamlanmış bir pas ve ders kitabı gibi bir teslimle başlıyor. Sanırım Talon kolunun ona ödedikleri her milyona değdiğini kanıtlamaya çalışıyor.

Takım maçın başlarında üstünlüğü ele geçirirken benim sağlam bacağım sinirden zıplıyor. Tüm güçleriyle sahaya çıktılar ve maçın onuncu dakikasında bir gol attılar. Bu bana sadece değiştirilebilir olduğumu hatırlatıyor.

Bu düşünceler çok fazla olduğunda, Talon'a daha sonra ne yapacağımı düşünüyorum... eğer bana izin verirse.

Bu gece ne olacağı hakkında konuşmadık ama bir planım var. Eğer Bowl'u kaybedersek, Talon'un üzüntüsünü sikimle bastıracağım. Eğer kazanırsak, bunu sikimle kutlayacağım. Tamamen romantik ve etkili.

Noah tüm gece boyunca en fazla ilgiyi devre arası şovu başladığında gösteriyor ve bir yanım futbolla hiç ilgilenmezken bu maçlarda nasıl oturabildiğini merak ediyor.

Ona bunu sorduğumda, "Futbol pantolonu" diye mırıldandı. Gülmek zorunda kaldım. *Büyük beyinler benzer düşünür.*

İkinci yarıda Warriors'ın oyundan düşmesiyle maç kıran kırana geçer. Top kayıpları, top kayıpları ve kaçırılan sayılar var. Denver arka arkaya goller atarak beş sayı öne geçer.

Birdenbire, boktan tavrım ve kendi içimdeki ezici hayal kırıklığı, takımımın bu maçı kaybetme korkusuyla karşılaştırıldığında hiçbir şey değil.

Kameralar Warriors'ın yedek kulübesine çevrildiğinde, sanki yenilgi üzerlerini örtmüş ve pes etmenin eşiğindelermiş gibi görünüyor. Kirli, terli ve tamamen kederli görünüyorlar.

Talon hala kararlı görünen tek kişi. Korkutucu bir şekilde. Kızgın görünüyor.

Futbol söz konusu olduğunda arafta kalmış olabilirim ama Talon'u görünce yaşayacağımdan korktuğum kızgınlık yok. Ona kızmıyorum ama onları izlerken

Galibiyet şanslarını sürekli ellerinden kaçırdıklarında, oyuna kızmaktan kendimi alamıyorum. Orada onunla birlikte olmalı, galibiyeti getirmesine yardım etmeliydim.

Ait olduğum yer burası. Ait *olduğumuz* yer.

Bunu umursamamak ve pozitif olmaya çalışmak istiyorum. Çocuklara tezahürat yaparken, içimde küçük bir parça da onlar kadar yenilmiş görünüyor.

Ait olduğunuz yer artık var olmadığına ne olur?

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

TALON

Mtelevizyonlar size kazanmak için saf iradenin yeterli olduğunu söyleyecektir. Yeteneği boş verin, sizi o çizgiden geçirecek olan şey kararlılıktır. Bu yüzden

Saçmalık. Hayatımda bir galibiyet için hiç bu kadar çok savaşmak zorunda kalmamıştım. Daha önce Super Bowl'u kazanmıştım. İki kez. İkisi de bu sefer verdiğimiz mücadeleye kıyasla çocuk oyuncağıydı ama bitime birkaç dakika kala sanki futbol tanrıları kulağıma fısıldıyor.

"Topu Jackson'a at."

Oyun değişikliğini söylediğimde, koçlar kulaklığımdan bana bağıyor. Bu nedenle benimle sözleşme imzaladıklarında şikayet edemezler ve benim biraz kovboy olarak ünüm var. Ne yaptığımı biliyorum ve kullanmamı istedikleri oyundan farklı bir oyunu ilk kez söylemiyorum.

Ama söz konusu olan sadece bir Super Bowl galibiyeti değil. Miller'ın tüm kariyeri söz konusu.

Bu işe yaramalı.

Eğer olmazsa, koçların bana ne yaptığı ya da söylediği umurumda olmayacak. Tek umursadığım Miller'ın hayal kırıklığına uğrayacak olması ve bunun olmasına izin veremem.

Yani saf irade ve kararlılık kazanmak için yeterli olmayabilir ama bunu riske atmam için kesinlikle yeterli. Çünkü Jackson'a bu sahadaki herkesten daha çok güveniyorum; o bunu yapabilir.

Ve haklı olduğumda bunu seviyorum.

Pas çok güzel, hayır, muhteşem. Kariyerimdeki en iyi atışım olabilir.

Top havada süzülürken zaman yavaşlar ve Super Bowl'u kazanan ilk dış oyuncu olan Matt-Jackson'ın bekleyen ellerine düşer.

Bu anın.

Bu NFL'den daha büyük bir zafer. Jackson, Miller ve benden daha büyük. Ama motivasyonumun bununla hiçbir ilgisi yoktu. Tamamen Miller'a istediği her şeyi vermektir.

Bu dünyada onun için yapamayacağım şey yok.

Sevdiklerimiz, ailemiz, taraftarlar ve tüm Warriors ekibi sahaya doluyor ve sırtımızı sıvazlıyor, kucaklıyor ve yüzümüze çığlıklar atıyorlar ama bu kaosun arasında göremediğim bir yüz var.

Son konuştuğumuzda uçağa binmek üzere olmasına rağmen Miller'ın bu gece gelmeyeceğinden endişelenmeye başladım. Kutlamalar için sahaya gelip bize katılmasını bekliyordum ama ona rastlamadım. Kupa takdimi başladığında bile.

Noah'ı Jackson'ın yanında buldum. "Miller'ı gördün mü?" Son duyduğumda, maç için stadyumdaki koltukları alacaklardı.

"Uh, evet. O... bir yerlerde. Bizimle burada buluşacağını söyledi, bacağı biraz ağır."

Bir yavaşlık var, bir de tereddüt.

Noah bir şey saklıyor gibi görünüyor. "Ne?" diye sordum.

"O... şey, garipti. Sen kazandığında, orada öylece oturdu.

Herkes çığlık atıyor ve çıldırıyordu. Orada oturmuş, sahaya bakıyordu."

Kahretsin.

Etrafıma bakıyorum, tüm umudum onun geniş bir gülümsemeyle karşımda belirmesi.

Öyle bir şey olmuyor ve onu hiçbir yerde göremiyorum.

MVP ödülünü almak için kürsüye çıktığımda kalabalığa bakıp onu bulmaya çalışıyorum. Konuşmam kısa sürdü, çünkü dikkatim çok dağınıktı. Mantıklı olup olmadığımı bile bilmiyorum.

Hiç gelmiyor.

Duş almak ve takım elbiselerimizi giymek için soyunma odalarına gittiğimizde, ona bir şey olduğuna ikna oldum. Belki de başa çıkamadı ve gitti.

Acaba bir daha şans bulamayacağını bildiği halde maçı izlemek ona çok mu ağır geldi? Belki biz ödülü kabul ederken o sahada olmayı hak etmediğini düşünüyor ama o da herkes kadar bu takımın bir parçası. O olmasaydı ilk iki maçı kaybedebilirdik ve sonra da burada hiç olamazdık.

Ama sonra onun yerinde olmanın nasıl bir şey olduğunu düşündüm ve evet, kendini değerli hissetmemesinin nedenini anlayabiliyorum. Belli bir şekilde hissetmesi gerektiğini söylemek kolay; bunu ona hissettirmek ise bambaşka bir oyun.

Soyunma odasının kapısı açılıp Jackson "Miller!" diye seslendiğinde neredeyse giyinmek üzereydim.

Dönüyorum ve tüm seksiliğiyle karşımda duruyor, ama hala topalladığını fark ettiğimde mutluluk imgesi orada yok oluyor.

Gözleri beni izliyor ve tenime sıcaklık yayıyor. Bakışlarımı yüzüne ve bacağına kaydırmam için boğazını temizliyor.

Gözlerimiz kilitlenir kilitlenmez, son birkaç aydır sadece mesaj ve FaceTime aracılığıyla konuşmamız tüm soyunma odasını iç gıcıklayıcı bir gerilimle dolduruyor.

"Buradasın." Sesim endişeli bir mırıltı ve rahatlamaş bir nefes karışımı. Ona nerede olduğunu sormak istiyorum, yanına gitmek istiyorum ama ikisini de yapmıyorum.

Onu bu şekilde şahsen görmek... ona karşı her zaman hissettiğim çekim hiç bu kadar güçlü olmamıştı.

"Ne yani, bunu kaçıracağımı mı sandın?" Sözleri ukalaca ama altında şüphe gibi bir şey var.

Kendimi tutamayıp bir adım öne çıkıyorum ve ona sarılıyorum. Bunun bir hata olduğunu hemen anlıyorum. Vücudum sanki yalnızmışız gibi tepki veriyor. Miller gibi, evim gibi kokuyor ve onu bu soyunma odasında öpmekten başka bir şey istemiyorum. Ama daha ne olduğumuzu bile tanımlamaya başlamadık ve Henderson'ın birkaç hafta önceki yorumlarından sonra, bunun gerçekleşebilecek bir şey olup olmadığını merak etmeye başlıyorum. Sadece soyunma odasında değil, herkesin içinde.

Miller'dan uzaklaştığımda, Jackson bize tuhaf tuhaf bakıyor, ama o bunu görmezden geliyor.

Tam o sırada gözlerim elindeki bir şeye takılıyor. "Vay, bu düşündüğüm şey mi?"

Jackson yüzük parmağına altın bir bant takar. "Muhtemelen değil. Bu bir nişan yüzüğü değil."

Bize kendisini salona kadar takip etmemizi söylüyor ve burada medyaya evli olduğunu bildiriyor. O ve Noah neredeyse üç ay önce kaçıp evlenmişler ve bunu gizli tutmuşlar.

Miller ve ben kameralar ve muhabirlerden uzakta onun ve yeni kocasının peşinden gittik.

"Davetiyemiz neredeydi, göt herifler?" Ben soruyorum.

Jackson en azından biraz mahcup görünüyor. "Kardeşim ve en iyi arkadaşlarımız dışında kimseye söylemedik."

Heyecanlı bir çocuk gibi ayaklarımın üzerinde zıplıyorum. "İyi, ama sanırım bu gece bunun tek bir anlamı olabilir."

"Uh-oh," diyor Jackson.

Miller'a dirsek atıyorum. "Gördün mü, çocuk çabuk kavıyor. Herkese çifte kutlama."

ON ALTINCI BÖLÜM

MILLER

"**T**" "Beni sarhoş et, ben geldim." Ben ona kapıyı açarken Talon tökezleyerek otel odama girdi.

"Seni sarhoş etmek isterdim ama evde değilsin."

Ben de pek ayık sayılmam ama Talon tamamen sarhoş.

Garip bir şekilde sevimli.

Talon takım elbisesinin ceketıyla boğuşur ve ceketini çıkarmak için döner. Ama işe yaramıyor. Sadece başını döndürüyor. Kendini toparladığında, elini bana uzattı.

"Whoa, iyi misin?" Gözlerimin içine bakarken ses tonundaki ciddiyet beni gülmekten kırıp geçiriyor.

"Gel hadi. Seni kanepeye götürelim, ben de sana biraz su ve aspirin getireyim."

Talon'un kolları belime dolanıyor ve başını boynuma gömüyor.
"Tamam."

Çatı katı süitindeki pelüş kanepeye geçmesine yardım ettim. Sanırım bu geceki planlarım resmen iptal oldu. Şimdi sarhoş Talon'la uğraşacağım, ki bu da beş yaşındaki yeğenimle aşırı yorgunken uğraşmaya çok benziyor.

Oturma odasına döndüğümde Talon kanepeye uzanmıştı.

Bana sırtıyor. "Hey Miller, bil bakalım ne oldu?" Onunla dalga geçiyorum. "Ne?"

"Biz kazandık."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Evet. Yaptın."

Talon başını sallar. "Hayır. *Biz* yaptık. Bunu senin için yaptım. Sen orada değildin ama oradaydın ve nedenini anlıyorum ve-"

"Talon, saçmalıyorsun."

"Kutlama yapmamız gerek."

"Sanırım bunu zaten yaptın, dostum. Al bakalım. İç bakalım." Talon'a hapları ve suyu uzattım.

Kendini oturur pozisyona çekiyor ve içkiyi yutarken gözlerini benden ayırmıyor. Boştaki eli kalçamı kavrayıp beni yerimde tutarken bardağı kanepenin yanındaki küçük yan sehpa taşıyor.

Talon bana tekrar bakıyor ve gözlerindeki o parıltıyı tanıyorum. Bunu o bana yöneltmeden çok önce biliyordum.

"Sarhoşsun," diyorum.

"Kutla." Talon kotumun düğmesine uzanıyor. Elim onunkini kapatıyor. "Bu şekilde değil."

"Haklısın. Bir yatağa ihtiyacımız var."

Ukala. "Sen iflah olmazsın."

"Bunu zaten biliyorsun." Talon ayağa kalktı ve beni kendine doğru çekti. Dudakları yanağımda geziniyor. "Seni özledim."

Gözlerimi kapatıp sözlerini içime çekiyorum, çünkü onun böyle şeyler söylemesine alışabilecek miyim bilmiyorum. Gerçek gibi görünmüyor.

Geri çekiliyor ve cam gibi gözleri benimkilerle buluşuyor. "Sence birine yıllarca aşık olup bunu bilmemek mümkün mü?"

Nefesim kesildi. "Ne?"

"Evet, sanırım haklısın," diye saçmalamaya devam eder Talon. "Hiçbir yolu yok. Yani... nasıl bilmezsin, biliyor musun?"

Şu anda ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yok. "Tamam, düşündüğümde daha sarhoşsun. Hadi seni yatağa götürelim."

Gülümsüyor. "Ben de bundan bahsediyorum." "Bu gece hiçbir şey yapmıyoruz."

"Neden?" Suratını asıyor ve gülünç görünüyor.

"Çünkü bir erkekle ilk kez birlikte olmanız sabahları bulanık bir anı olarak kalmayacak."

"Namusumu korumaya çalıştığın için teşekkürler ama burada bakire değilim."

Alay ediyorum. "Bunun senin erdeminle hiçbir ilgisi yok ve her şey sana yaptığım her şeyin kristal berraklığında bir hafızasına sahip olmakla ilgili, böylece daha fazlası için yalvarmaya geliyorsun."

Talon inliyor ve sikim bu sesin ondan tekrar tekrar çıkmasını istiyor. Kafam doğru çalışıyor olabilir ama belli ki sikime bağlı değil. Ya öyle ya da bunun yapılmaması gereken bir şey olduğunu anlamıyor.

"Hadi gel. Uyu ve söz veriyorum uyandığında akşamdan kalma değilsen, ne istersen yapacağım."

"Şu anda ayığım. Bunu kanıtlayabilirim. Bana bir şey sor."

Talon oyun mu oynamak istiyor?

"Kaç tane başkan oldu?" Yüzümü asmamaya çalışıyorum. Talon bunu düşünürken dalgın görünüyor ve bu çok sevimli. "Dostum.

Bana benim bileceğim bir şey sormanız gerekiyor."

Onu ana yatak odasına açılan büyük çift kapıya doğru itiyorum. "Yatağa gir artık."

Talon bana doğru dönüyor ve neredeyse düşüyordu. "En azından benimle kalacak mısın?"

"Sana dokunmama izin verilmeyen sayısız kez seninle aynı yatakta yattım. Sanırım bununla başa çıkabilirim."

Tanrım, yine o bakış. Gözlerindeki muzip, *yemin ederim ki iyi bir şey yapmıyorum* parıltısı.

"Bir şey denemeyi aklından bile geçirme Marc."

Talon'un tüm yüzü aydınlanır. "Ben mi? Asla." Eli sırtımdan aşağı kayıyor ve durmuyor.

"O zaman neden ellerin şimdiden kıcımda?"

Talon görmek için etrafıma bakıyor. "Huh. Bu nasıl oldu?"

"Hiçbir fikrim yok," diyorum kuru bir sesle.

"Biraz öpüşebilir miyiz?" Talon mırıldanıyor.

Gülüyorum. "Tabii. O kadar sarhoşsun ki muhtemelen kaldıramayacaksın zaten."

Talon beni kendine doğru çekiyor, yarı sertleşmiş sikini içime sokmaya çalışıyor. "Kaldıramıyorsun, ha?"

"Yarı yolda sayılmaz."

Talon yatağa doğru ilerlerken homurdanıyor ve sırt üstü düşüyor. Bacakları hâlâ yatağın ucundan sarkarken koluyla gözlerini kapatıyor. "Her şeyi mahvettim."

Kaşlarımı çattım. "Neyi mahvetti?"

"Bu gece." Talon bana doğru uzanıyor, ben de bacaklarının arasına giriyorum. Ayağa kalkmaya çalışıyor ama başaramıyor. "Ne kadar uzun zamandır onunla yatmayı düşündüğümü biliyor musun?"

Tek başıma mı? Aynı odada mı? Sonra da gidip yüzümdeki israfı temizlemem gerekti."

"Super Bowl'u kazandınız."

"Super Bowl'u kazandık."

"Uh-huh." Hâlâ bu şekilde düşünmüyorum ama sarhoş Talon'la bunu tartışacak değilim. "Yani kutlamaya hakkın var." Taşaklarım morarmış olsa ve bunun olması için aylarca, hayır, *yıllarca* beklemiş olsam bile. "Haydi. Yatağı karıştır ve yorganın altına gir."

Kıvrıla kıvrıla kalkıyor, böylece başı yastığa değiyor. "Tamam. Ama iyileştiğimde kışın benim olacak. Ya da benimki senin. Bilemiyorum. Bunu henüz çözemedik, değil mi?"

Pek bir şey çözemedik ama şu an bu tartışmanın zamanı değil. Ya da herhangi bir tartışmanın, gerçekten.

"Belki de başlangıçta ikimizin de kışını bu işin dışında bırakabiliriz. Yavaştan başlayalım."

"Aman Tanrım, sanki bir kaplumbağadan daha yavaş hareket ediyormuşuz gibi geliyor. Bunu altı aydır istiyordum, antrenman kampından beri."

"Ben de öyle. Yani bir gece daha bizi öldürmez. Sonra ikimiz de ayık olduğumuzda bunu konuşabiliriz."

"Sarhoşken konuşmak daha eğlenceli görünüyor."

"Eminim öyledir." Soyunup yatakta ona katılıyorum ama o hâlâ yorganın üstünde, ben de çarşafın altındayım. "Altımda bana katılacak mısın yoksa bütün gece üstte mi uyuyacaksın?"

Talon ayağa kalkmadan yuvarlanıp soyunmaya çalışıyor ama bir şekilde sıkışıyor. Neye, emin değilim. "Çok. Çok. Çaba." Sonunda pes etti ve yataktan çıktı. Tıpkı benim yaptığım gibi kıyafetlerinin geri kalanını çıkarıyor, sadece boxer külotuyla yetinmiyor. Onlar da gidiyor ve sonra çarşafı kaldırıp yarı yarıya yatağa geri düşüyor.

Şimdi yanımda bana sarılmış durumda ve tek düşünebildiğim bunun olduğunu hayal ettiğim zamanlar -aramızda hiçbir şey yokken bana yaslanmış durumda.

Derin bir nefes alıyorum, çünkü hızla atan kalbimi sakinleştirmek için buna ihtiyacım var.

Yaklaşıyor ve kızların kollarınızı açmanız için omzunuzu bir kedi gibi dürttükleri o şeyi yapıyor.

Kolumu kaldırıp Talon'un kaslı vücuduna doluyorum, o da göğsüme sokuluyor. "Rahat mısın?" diye soruyorum.

"Aslında mı? Bu biraz garip hissettiriyor."

Gülüyorum.

"Kızlar nasıl böyle uyuyor?" Talon başını hareket ettirerek omzumun köşesine yerleşmeye çalışıyor, bu da beni daha da güldürüyor.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama bundan hoşlanan pek çok erkek de var."

Talon sertleşiyor ama hâlâ rahatsızmış gibi kıpırdanarak bunu örtbas ediyor. "Hoşuna gitti mi?"

"Bilemem. Birlikte olduğum erkekler beni pek de küçük kaşık olarak görmediler."

"Çünkü sen bir devsin. Hadi değişelim."

Kulağa umut verici gelen bir espri yapamadan pozisyon değiştiriyoruz, böylece Talon sırt üstü yatıyor ve ben de onun yanına kıvrılıyorum.

Talon'un beni saran güçlü kolları beklediğimden daha iyi hissettiriyor ve neden daha önce hiç kucaklanan kişi olmadığımı bilmiyorum. Tahminimce büyük bedenim muhtemelen tuhaf görünüyor ve cinsiyet normlarına uymuyor. Hey, bazen büyük adamların da kucaklanmaya ihtiyacı vardır.

Talon'un sıcaklığına gömülmek ve onun altına gömülmek istiyorum.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Talon'un küçük sesi, sorusunun hoşuma gideceğine dair içimi güvenle doldurmuyor.

"Tamam."

"Kaç erkekti? Üniversitedeyken."

Ağzım kurudu. "Neden bilmek istiyorsun?"

"O zamanlar neden hiçbir şey söylemediğini anlıyorum, ama bunu birlikte çözme şansımız olmamasından nefret ediyorum. Bu konuda yalnızım ve sen bana çocuk eldivenleriyle davranıyorsun."

Alkol mü konuşuyor yoksa Talon'un çekingenliğini ve filtresini mi azalttı bilmiyorum.

Kimi kandırıyorum, Talon'un filtresi yok.

"Bunu berbat etmek istemiyorum," diye fısıldıyorum. Başım Talon'un göğsünde kalıyor çünkü başımı kaldırıp ona bakmayı reddediyorum.

"Anlat bakalım. Çocuklar hakkında."

İç çekiyorum. "Anlatacak pek bir şey yok." Ona ilk kez başka bir erkekle birlikte olduğumda, eve götüreceğim ileri görüşlü bir femme erkek bulana kadar LGBTQ öğrenci destek merkezinin dışında asılı kaldığım için olduğunu söylemek istemiyorum. Tedbirli olacağımı biliyordum, çünkü ağzından çıkan ilk şeylerden biri "Tedbirli olabilirim" oldu. Sanırım ne beklediğimi biliyordu. Bilmiyorum, belki de birçok bi-meraklı erkek aynı şeyi yapıyordu ve o da buna alışmıştı. Ya da belki de sadece belli ediyordum.

"Sen ... biliyor musun ..."

Homurdanıyorum. "Hayır, bilmiyorum. Ne yaptım? Herhangi biriyle ilişkim oldu mu? Hayır. Birden fazla mı takıldım? Sadece bir kişiyle. Ne sorduğunu bilmiyorum, Talon."

"Onlardan herhangi biriyle seks yaptın mı?" "Seksi tanımla."

"Sen imkansızsın."

Talon'un ne sorduğunu biliyorum -toplumun penetrasyonu da içeren seks tanımı- ama bu konuya girmek istemiyorum. Bilmesinin ne anlamı var anlamıyorum. Ama bu *Talon* ve ben onu hiçbir şeyden mahrum edemiyorum. "Hiç alttan almadım ama daha önce üstten aldım."

"Bu senin üst düzey olduğun anlamına mı geliyor?" Talon'un sesi artık uykulu çıkmaya başlamıştı, bu yüzden onunla dalga geçmeye devam ediyorum.

"Hayır, bu o adamların hiçbirine güvenmediğim ya da istediğimi isteyecek cesaretim olmadığı anlamına geliyor. Üstüme çıkmama izin verdim. Ne zaman başka bir erkekle birlikte olsam, aklıma sen geliyordun."

"Mmm, ben de seni düşünmüştüm."

"Erkeklerle birlikteyken mi?" Şaka yapıyorum.

"Komik. Ama hayır. Kızlarla birlikteyken hep sen de yanımızda olsaydın ne kadar eğlenceli olurdu diye düşünürdüm."

"Yatağında hiç başka bir erkek olmadı mı?" Cevabı bilmek istediğimden emin değilim.

"Senin gibi ben de kimseye yeterince güvenmedim. Bir kız arkadaşına - ailemin Model dediği-"

"Moxie Burgen?"

"Ah. Bunu haberlerde gördün demek, ha?"

Talon'un ağzından utangaçlığın çıktığını duyduğum nadir anlardan biri.

"Bir sonraki Tom ve Giselle olarak gösteriliyordunuz. Ondan otomatik olarak nefret ettim."

Talon kıkırdar.

"Peki, onun olayı ne? Ailen onu sevmiyor mu?"

"Ne düşünüyorsun? Tom ve Giselle güç çifti meselesi yüzünden benimle acımasızca dalga geçtiler."

Kıskançlığımı gizleme konusunda berbat bir iş çıkarıyorum ama Talon henüz fark etmemiş olabilir diye devam ediyorum. "*Moxie* nasıl bir isim bu arada?"

"Sahte bir tane. Gerçek adı... hazır mısınız? Sade Melanie."

Alaycı bir nefes aldım. "Skandal."

"Ama evet, bir keresinde onunla üçlü seks konusunu açmıştım. Başka bir kızla üçlü yapmak istediğimi sandı. İsterse başka bir erkekle de olabileceğini söylediğimde kafası karıştı."

Gülmemek için kendimi zor tutuyorum. "Ne yani, neyin nereye gideceğini bilecek kadar zeki değil miydi?"

"Hiç de değil. Aslında delicesine zekidir. Çok iş odaklı, neredeyse sıkıcı denecek kadar. Kariyerlerimizi neden bu şekilde tehlikeye atmak istediğim konusunda kafası karışmıştı."

"Huh." Süper model için bir puan. "Haklı olmadığını söyleyemem."

"Biliyorum, biliyorum. Hepsini daha önce duydum. Ondan sonra çok uzun sürmedi. Ve soracak kadar yakın olduğum tek kişi oydu, ama düşününce, onunla olmaktan hoşlandığımı bile sanmıyorum. Ona karşı değilim, harika bir kız. Sadece... benim tipim değil, sanırım. Onunla birlikteydim çünkü yapılması gereken buydu. Victoria's Secret modeliyle yıldız oyun kurucu."

"Zor bir hayat," diyorum

kuru bir sesle. "Ne demek

istediğimi anlıyorsun."

"Yapıyorum," diyorum ciddiyetle. "Pek çok insan bir şeyi norm olduğunu düşündüğü için yapar. Zor olan, toplumsal beklentileri karşılamadığınızda kendinize sadık kalmaktır."

"Bu çok derin," diyor Talon uykulu

bir sesle. "O da öyle dedi."

Talon gülüyor ama arkasında hiç enerji yok.

"Git uyu. Sabah daha çok konuşuruz." Uykuya dalarken karanlıkta gülümsemekten kendimi alamıyorum.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

TALON

I Bunu yapabilirsin. Bu sadece sakso çekmek. Daha önce sayısız oral seks yaptım ve hiç kimse boğulup ölmedi, yani o kadar zor olamaz.

Hmm, belki de küçükten başlamalıyım. Mastürbasyon gibi.

Belki de bir şey yapmadan önce onu uyandırmalısın.

Doğru ya. O da var.

Aylardır bunu düşünüyordum, FaceTime görüşmelerimizin yüz yüze olmasını diliyordum, ama şimdi burada, bir kızı odama ilk kez götürdüğümüzden daha gerginim.

Bu muhtemelen Miller ile yaşadığım en garip cinsel karşılaşma olsa da, tarif edilemez bir şeyin başlangıcıydı - USC'den mezun olduğumdan beri peşinde olduğum ve bulamadığım bir duygu.

O ilk gece ikimiz de ne yapacağımızı bilemez haldeydik. Bir sataşma olarak başladı. Miller ve benim aramda bir tema gibi görünüyor.

Miller sırt üstü yuvarlanıyor ve çarşaf profesyonel bir bakış açısıyla her zaman hayranlık duyduğum vücudundan aşağı kayıyor, ama-bekle... gerçekten heteroseksüel erkekler diğer erkeklere bakıp onları *takdir ederler* mi? Hep öyle sanırdım ama şimdi emin değilim.

"Kusacaksan tuvaleti kullan." Miller'ın gözleri hâlâ kapalı ve sesi uyku yüzünden gergin.

"Ha?"

Gözlerinden biri çatlayarak açılıyor. "Etrafta dolaştığını hissedebiliyorum ve kusmukla kaplanmak istemiyorum."

"O kadar da sarhoş değilim."

"Dostum, Jackson'a evcil tek boynuzlu atım dedin."

Gülüyorum. "O benim tek boynuzlu atım. O olmasaydı dün geceki maçı çoktan kaybetmiştik."

"Ona hayali parıltılar fırlattın ve 'Görkemli ol, sürtük!' diye bağırdın." Miller geriniyor, uzun kolları başının üzerine uzanıyor ve gövdesindeki her kasın kasılmasını sağlıyor.

Elimi göğsünde gezdiriyorum, parmaklarım her sert çizgiyi takip ediyor. "Bunu hatırlamıyorum. Ama dün gece bana verdiğin bir sözü hatırlıyorum."

Miller'ın koyu renk gözleri ateşle doluyor. "Öyle mi?"

Üzerine çıkarken derin bir nefes alıyorum. "Şu anda yüzde yüz ayığım."

Miller kalçalarını kaldırıyor ve vücudunu benimkine sürtüyor.

"Uh-huh ..." "Ve senin tadına bakmak istiyorum," diye fısıldıyorum.

Miller benimle göz göze geliyor ve başını sallıyor. Eğilerek, dudaklarımız neredeyse birbirine değene kadar başını kaldırıyor. "Beni keşfet. Kullan beni. Benden ne istiyorsan al."

Uzun zamandır onun ağzını düşünüyordum. Dudaklarını. Onu hastane odasında öptüğümünden beri Super Bowl'a gitmekten başka bir şey düşünmedim ama o zaman bile motivasyonum Miller'ın etrafında dönüyordu. Ne kadar çabuk kazanırsak, Miller'a ilk şampiyonluğunu o kadar çabuk hediye edebilirdim.

Ağızlarımız bir araya geliyor ve hatırladığım her şey ve daha fazlası oluyor. Dili ilk başta tembel, benimle alay ediyor, sınırlarımı test ediyor, ama kontrolü ele alıp öpücüğe hükmettiğimde her şey değişiyor.

Acaba Miller'la da böyle mi olacak? En azından başlangıçta. Asgarisini veriyor, ben de bunun için çalışıyorum. Komik olan şu ki, eğer bir kadın benimle bu tür oyunlar oynasaydı, bunu çok çabuk atlatırdım. Ama Miller'ın bunu yapmasının tek bir nedeni var ve ben bunu onun bir şey söylemesine gerek kalmadan biliyorum.

Benim için bizi ağırdan alıyor. Çünkü, bir şekilde, her zaman neye ihtiyacım olduğunu biliyor.

Şu anda kendi hızımda gitmem ve fazla gelirse geri çekilmem gerekiyor ama onun içinde kaybolmak çok kolay.

Miller'ın kalçaları altımda kıpırdıyor, etkileyici ereksiyonu içime giriyor. Elleri kısa saçlarıma dolanıyor ve beni sıkıca kavırıyor.

Sanki tüm kontrolünü o eline yönlendirdiğini, bunu yapmak için can atmasına rağmen çaresizce liderliği bana bırakmaya çalıştığını hissedebiliyorum. Yapamıyorum.

Onun kontrolü ele almasına izin verebileceğim bir yere gelene kadar bekleyelim, ama ikimiz de buna hazır olmadığımızı biliyoruz.

Bu sefer onun sert kenarlarına ve daha büyük vücuduna alışmam, yeni hisleri keşfetmem ve Miller'ın nelerden hoşlandığını öğrenmem için.

Yıllar boyunca gözlemlediklerimden zaten iyi bir fikrim var, bu yüzden önce kolay hedeflere gidiyorum. Meme uçları gibi.

Vücudunda aşağıya doğru kayarken, dişlerimle birini yakalıyorum ve normalde başkasıyla yaptığımdan biraz daha sert ısırıyorum.

Miller cesaret verici bir inilti çıkarıyor, ben de ısırik acısını emip yalarken diğerini çimdikliyorum.

Sanki şekerçi dükkânındaki bir çocuk gibiyim ve bir sonraki numuneyi nereden alacağımı bilmiyorum. Miller'a yapmak istediğim ama muhtemelen yapamayacağım o kadar çok şey var ki. En azından bu seferlik.

Orada durup acele edemediğim için daha da aşağı iniyorum, ağzım karnına doğru hareket ediyor. Dilimin altındaki kaslar kasılıyor ve siki göğsüme doğru seğiriyor.

İç çamaşırındaki ıslak yama nedense beni daha da tahrik ediyor. Muhtemelen ona yaptığım şeyden ne kadar zevk aldığını anlamamı sağladığı içindir. Kendi sikim de benzer bir durumda. Daha önce hiç olmadığım kadar sert ve dokunulmak için can atıyor.

Ağzım Miller'ın boxer külotunun bel bandında biraz fazla uzun duruyor.

"Hazır olmadığın hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin." Miller'ın kalçaları, başımı aletine yaklaştırmak için sessiz bir yalvarışla yukarı doğru iterken sözlerine ihanet ediyor. Yaptığı şeyin bu olduğunu biliyorum çünkü bu hareketi yıllar içinde ben de mükemmelleştirdim.

Demek muhtaç bir siki diğer tarafında olmak böyle bir şey. Eğer bu kadar seksi olmasaydı, bunu yaptığım her kadından zihinsel olarak özür dilerdim.

"Ben hazırım," diye mırıldanıyorum karnına doğru. "Ama bana yardım etmen gerek." Başımı kaldırıp ona baktığımda gözlerinin çoktan benimkilere kilitlenmiş olduğunu görüyorum. "Bana ne yapacağımı göster."

"İç çamaşırımı kaybetmek iyi bir başlangıç olur."

Dizlerimin üzerinde yükselirken gülümsemekten kendimi alamıyorum. Parmaklarım yanlara takılıyor ama yine tereddüt ediyorum.

"Neden duraksadığını bilmiyorum. Sikimi milyonlarca kez gördün." "Kahretsin, haklısın. Ben sadece..."

"Gergin mi? Gergin olmanı gerektirecek bir şey yok. Güven bana, bana yapacağın her şey hoşuma gidecek."

"*Bir şey var mı?*"

Miller iç çeker. "Tanrım, sana meydan okudum, değil mi?" İyi bir meydan okumayı ne kadar sevdiğimi biliyor.

"Yaptığım bir şeyi beğenmezsen bana söyle, çünkü artık *her şeyi* denemek istiyorum."

İç çamaşırını çıkarıp arkamda bir yere atarken Miller kalçalarını kaldırıyor. Uzun, damarlı ve kalın siki karnına doğru sallanıyor.

Elim onun sert uzunluğunun etrafını sararken ikimiz de inliyoruz. Benimkine kıyasla onun kalınlığındaki farka alışmak için birkaç vuruş deniyorum.

Miller ürpertici bir nefes verir. "Biraz daha sıkı kavra." Dediğini yapıyorum.

"Çok iyi."

Bana eğilip ucu ağzıma götürme cesareti veren bu cesaretlendirmeyi takdir ediyorum.

Ağzıma tuzlu bir tat doluyor ve pek hoş olmasa da öğürmememe neden olmuyor. Kimse tadı horoz gibi olan bir içkiyi şişeleyip satmaz ama Miller'a bakıp kapüşonlu gözlerini, sıkı çenesini ve kendini tutmaya zorladığı bariz kısıtlamayı gördüğümde, insanların bu baş döndürücü tadı nasıl sevebileceğini anlıyorum. Çünkü bu saf şehvetin tadı ve ben daha fazlasını istiyorum.

Dudaklarımı sikinin üzerine kapatıyorum ve ağzım dolana kadar aşağıya doğru ilerliyorum.

Kahretsin, Miller çok büyük.

Ağzımı aşağı yukarı hareket ettirirken parmaklarım tabanını sarıyor.

Miller'ın nefes alış verişini kısa soluklarla gerçekleştiriyor ve ben onu nefes alamayacağı bir noktaya getirmek istiyorum. Onu çözölmeye, çıldırmaya ve içinde tuttuğunu bildiğim ilkel kükremeye zorlamak istiyorum.

Bunu sadece birkaç kez duydum -herkes onu böyle patlatamaz- ama bunu hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum.

Onu çekiyorum ve uzunluğundan aşağı doğru yalıyorum, elimi horozunun başına götürüyorum ve onu okşamaya devam ediyorum.

Dilim alt tarafa doğru ilerliyor ve kığım bu şeyin büyüklüğü karşısında sıkılsa da, içimde nasıl bir his uyandıracağını merak ediyorum.

Keşfetmek için parmaklarımı kullandığım FaceTime seanslarımız dışında, başka hiçbir şey için yeterince oyun oynamadım. Miller'ın da bunun bir parçası olmasını istiyorum. İlklerimi paylaştığım kişi olmasını istiyorum.

Taşaklarından birini ağzıma alıyorum ve gözleri şehvetle dolarken bakışlarımın yüzünü terk etmesine izin vermiyorum.

"Daha hızlı." Elimi sikinin üzerine götürüyor ve elimle kendi kendine masturbasyon yapıyor.

Kendi aletim ağrıyor ve karnımın üzerine yattığımda, çarşaflarla aramdaki az miktardaki sürtünme neredeyse başımı kaybetmem için yeterli ... ve yüküm.

Miller elimin ne kadar hızlı pompaladığından memnun olduğunda, elini benimkinden çekip saçlarımda yumruk yapıyor, sıkıca çekiyor ama acı verecek kadar değil.

"Tanrım, bunu yaparken hayal ettiğimden bile daha iyi görünüyorsun." Topu ağzımdan düşene kadar başımı daha da geriye çekiyor. "Ama ben seni tam burada istiyorum."

Eli başımı tekrar sikine doğru yönlendiriyor ve onun talepkâr varlığı içimde bir heyecan yaratıyor. Buna hazır olamayacağımdan endişeleniyordum ama bu uzun sürmedi. Bana şu anda bir banka soymamı söyleyebilirdi ve ben de bunu sorgusuz sualsiz yapardım.

Bu sefer ağzım sikinin üzerine kapandığında, biraz emme ekliyorum ve bir şeyi doğru yaptığımı anlıyorum. Miller'ın kalçaları yataktan kalkıyor, neredeyse sikinde boğulmama neden oluyor, ama kalçasını kavriyorum ve onu yatağa olabildiğince sert bir şekilde sabitliyorum.

"Siktir, özür dilerim."

Ona sorun olmadığını söylemek istiyorum ama onu çekmek de istemiyorum. Bunun yerine, sulu gözlerle ona bakıyorum. *Sorun yok*, demeye çalışıyorum zihnimle.

Miller bunu anlamıyor gibi görünüyor ya da belki de bundan hoşlanmadığımdan endişeleniyor, çünkü tereddütü altımda gevşemesinden belli oluyor.

Ben bunu istemiyorum. Sıkıca sarılmış ve patlamaya hazır olmasını istiyorum. Bunu ne kadar istediğimi kanıtlamak için onu ağzımın içine alabildiğim kadar derin emiyorum - ki itiraf etmeliyim ki çok uzak değil. Derin gırtlak nasıl yapılır üzerinde çalışmam gerekecek. Bunun gerçek bir yetenek olduğunu ve insanların otomatik olarak yapabileceği bir şey olmadığını kim bilebilirdi?

"Talon," diyor Miller.

Lanet olsun. Geri çekiliyorum. "Seni nasıl derinlere

alacağımı öğrenmek istiyorum." "Öğrenmek zorunda değilsin."

"İstiyorum. Sana ılık attırmak istiyorum."

Miller'ın koyu renk gözleri hararetle parlıyor. "Çeneni gevşet ve burnundan nefes al."

Başımı eğiyorum ama sikini tekrar ağzıma almadan hemen önce saçlarımı sıkıca kavırıyor.

"Ve dişlere dikkat et."

Kıkırdayarak tekrar deniyorum ve bu sefer onu biraz daha uzağı götürebiliyorum.

Miller'ın nefes alış verışı hızlanıyor ama mümkün olduğunca hareketsiz yatıyor. Uyluk kasları kasılıyor ve her ne kadar yaralanması konusunda endişelenmem gerekse de, bacağı çok fazla ağrırsa bana söyleyeceğini varsayıyorum.

Başım sallanıyor ve yanaklarım yukarı doğru emerken çukurlaşıyor ve sonra başımı tekrar aşağı ittiğimde serbest kalıyor.

Miller'ın elleri gidecek bir yer arıyor ve hafifçe titriyor.

Sınırlarımı zorlamaya devam ediyorum, çünkü boğazıma her biraz daha derine indiğimde, bu onu daha da sinirlendiriyor ve beni daha da sertleştiriyor.

"Siktir, devam et."

Miller'ın cesaretlendirmesi beni hayatım boyunca hiç olmadığı kadar tahrik ediyor ve sikimin sürtünmesine ihtiyacım var. Kalçalarım yatağı doğru sallanıyor, aletim çarşafıara doğru ileri geri sürükleniyor.

"Lanet olsun, beni boşaltacaksın."

Onun sikinin etrafında inliyorum, bu da benimkini harekete geçiriyor ve ilk kez biri bana dokunmadan boşalıyorum. Orgazmım tüm vücudumu sarsıyor ve Miller'ın sikindeki ritmimi kaybediyorum, ama o fark etmiyor gibi görünüyor. Başını geriye atmakla ve ağzını coşkuyla açmakla o kadar meşgul ki.

Otel odası çarşafıalarını kirlettiğimde her zaman yaptığım gibi, temizlik personeline sessiz bir özür gönderiyorum ve büyük bir bahşış bırakmayı aklıma not ediyorum.

"Ciddiyim Marc, çekil."

Başımı sallıyorum.

"Siktir... siktir... siktir! Yapamam..." Miller istediğim gırtlak kükremesini çıkarıyor ve ağzıma giriyor. Tat tomurcuklarımı daha fazla tuz kaplıyor ve kendime yutkunurken burnumdan nefes almam gerektiğini hatırlatıyorum.

Aleti dudaklarımın arasından kayıyor ve Miller yatağı tırmanmamı sağlamak için omzuma vuruyor.

Kıvrıla kıvrıla yukarı çıkıyorum ve Miller'ın kolları bana sarılıyor. Ellerinden biri aramıza girip yumuşamakta olan sikime doğru hareket

ediyor.
"Benden-"

"Evet, bunun için biraz geç. Görünüşe göre seni boşaltmak benim için çok fazlaydı."

"Bu durumda, ne zaman istersen yapabilirsin. Yani, her zaman. Her zaman."

Tetiği hızlı çektiğim için beni aramamasına şaşırdım ama bunu onun dikkatine sunmam mümkün değil. "Bu avantajdan yararlanmak için Temmuz'a kadar vaktimiz var. Eğitim arasında sana sakso çekeceğim. Bunu bir ödül sistemi gibi yap."

"Bu iyi bir fikir olmayabilir. Zaten sahada sana yakın olmaktan bile korkuyorum. Ne zaman bir pası tamamlasak, kafanı kasıklarına sokmaya çalışabilirim."

"Bu güzel bir devre arası gösterisi olurdu." Gülüyoruz ama Miller'ınki çabuk bitiyor.

"Siktir." Miller'ın sesi kederli. "Hâlâ gelecek sezon sahada olacaktım gibi konuşuyorum."

"Olacaksın." Bundan emin olacağım.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

MILLER

T Super Bowl'un ertesı günü Talon Chicago'ya dönerken ben de tekrar eve döndüm. Kendini toparlamak için birkaç güne ihtiyacı var. Colorado'daki ailesini ziyaret etmek için birkaç gün daha kaldı, bu yüzden planladığımdan bir gün önce kapımda belirdiğinde hazırlıksız yakalandım.

Yine de, tüm Talon ihtişamıyla, hala Super Bowl galibiyetinin tadını çıkarıyor ve öldürücü gülümsemesini sergiliyor. Sarı saçlarını bir bere örtüyor ve sıcak nefesi buhar püskürterek dışarı çıkıyor. "New York Colorado'dan daha soğuk."

"Nedense bundan şüpheliyim," diyorum. "Sen ne-"

"Kim biraz eğitim için hazır?" Eve doğru ilerliyor ve sabahın bu saati için fazla heyecanlı.

Soğuk havanın içeri girmesini engellemek için kapıyı kapatıyorum. "Sanırım burada doğru cevap benim? Bir gün erken geldin."

"Bugün PT randevunuz olduğunu biliyordum ve terapistinizle strateji konuşabilmek için gelmek istedim."

"Bana sertçe bineceğini söylerken şaka yapmıyordun, değil mi?"

Talon'un gözleri şehvetle doluyor ve onu itiyorum. "Eğitimden bahsediyorum, seni pislik."

Düşüncelerini temizler gibi başını sallıyor. "On beş saniye içinde *sık*, *sürmek* ve *sert* demek yok. Beynime kısa devre yaptırıyor ve yeniden başlatmaya ihtiyacım var."

"Ah. Demek her şey ortaya çıkıyor. Sen gelecekte gönderilmiş bir seks robotusun."

"Ne zaman istersen hizmetindeyim." Talon'un gözleri vücudumda geziniyor. Bana bu şekilde bakmasına alışabileceğimi hiç sanmıyorum.

"Cidden, ne zaman istersen."

Arkamdan gelen küçük bir ses beni ürkütüyor. "Sech robot nedir?" Oh, lanet olsun.

Kocaman bir gülümsemeyle yeğenime döndüm. "Bunu bir daha asla tekrarlamaman için sana bir lolipop vereceğim."

"Bu kötü bir kelime mi? Annem kötü kelimeler söyler." "Bu kötü bir kelime."

"Kötü kelime nedir?" Annem koridorun diğer ucundan sesleniyor.

"Hiçbir şey." Dik duruyorum.

"Unuttum bile," diyor Gabby.

O çocuğa bir lolipop borçluyum.

Annem onu fark ettiğinde, "Marcus Talon, kıcını kaldır da buraya gel," diyor. Girişten uzaklaşıyoruz ve Talon anneme yaklaşıyor.

"Merhaba Gloria. Seni tekrar görmek güzel." Annemin yanağından öpüyor.

Biz üniversitedeyken tanışmışlar ve annem Vanessa ve beni kontrol etmek için uçup gelmişti.

Annem Talon'un yanağını okşar. "Seni son gördüğümde, NFL'e ulaşmak çok zordu. O zamandan bu yana bu kadar yol kat etmen çılgınca. *Talon şöyle, Talon böyle, Talon, Talon, Talon* hakkındaki tüm o konuşmaların bittiğini düşünmüştüm. Sonra gidip Chicago'yla imzaladın ve şimdi yine tek duyduğum şey bu."

Elimi enseme gezdiriyorum. "Bu zorunlu utanç için teşekkürler anne, daha fazla kalmak isterdim ama şimdi gitmemiz gerekiyor. PT randevusu. Ne yazık."

Talon gülüyor ve ceketimi ve atkımı giydiğim kapıya kadar beni takip ediyor.

Eğiliyor, gözlerindeki kendini beğenmişlik normalden daha belirgin - ki bu da bir şey söylüyor. "Benden bahsediyorsun, ha?"

"Kapa çeneni," diye homurdanıyorum.

Kiralık cipine doğru yola çıkıyoruz ve arabaya binerken Talon'un her zaman var olan topallamama nasıl baktığını kaçırmıyorum. İyiye gidiyor ve bazı günler hiç topallamıyorum ama siyatik sinirim ikinci ameliyattan sonra hala iyileşiyor, bu yüzden ara sıra bacağımdan aşağıya doğru ağırlar oluyor ve üzerine baskı yapmamak daha kolay oluyor.

Ona bana kırılmışım gibi bakmayı bırakmasını, iyi olduğumu ve doktorun bana bunun normal olduğunu söylediğini söyleyemedim, "Sanırım annen bilmiyor?" dedi.

"Neyi bilmiyor?"

"Bizim hakkımızda mı? Ve üniversitedeki çocuklar hakkında?"

"Ona söylememe gerek yoktu."

Sanırım Talon'un gözlerinde acı görüyorum ama bu doğru olamaz. Bunun ne olduğunu birbirimizle konuşmadık bile; anneme açılmayacağım ve-

"Kardeşime açıldım," diyor Talon. "*Ne yaptın?*"

Elbette, Talon sadece... çok lanet bir Talon. Yıllar boyunca cinselliğimle içsel olarak mücadele etmiş değilim ama dışsal olarak bunun sonuçları olacağını biliyordum. Erkeklerden hoşlanan yanımı bastırmak kolaydı çünkü hâlâ kadınlarla birlikte olabiliyordum ve rol yapıyormuş gibi hissetmiyordum. Ama Talon... biseksüel olduğunu anladı ve daha içine girmeye fırsat bulamadan dolaptan çıktı.

Takdire şayan, ama lanet olsun, bunun için ona biraz kızmıyorum.

"Tamam, seni o şekilde düşünmeye başladığımda ve Jackson ile Noah'ın yanına gittiğimde, tavsiye almak için kardeşimi aradım ve o da aslında bunun bir şey olmadığını, olsa bile umursamayacağını söyledi. Birkaç gün önce eve geldiğimde bana bir bira uzattı ve bir şey olup olmadığını sordu. Ona yalan söylemek için bir neden göremedim."

"Nasıl karşıladı?"

"Bira şişesini benimkiyle tokuşturdu, omzumu alkışladı ve hepsi bu kadar. Yine de ona senden bahsetmedim."

"Peki ya ailen?"

Talon başını sallar. "Hayır. Onları tanıyorum ve muhtemelen biraz fazla meraklı olacaklar ya da yapmamaları gereken insanlara biraz fazla yüksek sesle övünecekler. Bekâretimi kaybettiğimde tüm arkadaşlarına anlattılar, sanki ebeveyn olarak gurur duyacakları bir dönüm noktasıymış gibi. Bunun ne olduğunu bile bilmediğimizi düşünürsek... çok fazla cevapsız soru var."

Bunun ne olduğunu sormak istiyorum ama şimdi zamanı değil. Diğer her şey için endişelenmek için gelecek sezona kadar vaktimiz var ve şu anda bacağıma odaklanmalı ve dünyanın geri kalanını hayatımıza sokmadan önce kendi başımıza nasıl çalışacağımızı bulmalıyız.

"Tamam, bana nereye gideceğimi söylemen gerekecek çünkü hiçbir fikrim yok," diyor Talon. Ani bir konu değişikliği için mükemmel zamanlama.

Talon'u Manhattan'a yönlendiriyorum ama fizyoterapistime varır varmaz Talon'u getirmenin büyük bir hata olduğunu anlıyorum.

İçeri girdiğimizde Amelia'nın gözleri parlıyor ve yemin ederim ki gözlerinden karikatürize aşk kalpleri fırlıyor.

"Sen-"

Talon gülümsüyor ve beni işaret ediyor. "Ben bunun mübaşiriyim. Kaytarmadığından emin olmak için buradayım, çünkü gelecek sezon ona gerçekten ihtiyacım var."

"Sen yaptısadece ince olmadan Onu, Bayım.Süper KaseWinner," neredeyse mırıldanıyor. Ugh.

Eğer Amelia kaybolursa ve iş yerinin güvenlik kayıtlarına bakarlarsa, erkeğimle flört ederken ona bakışlarımla baş şüpheli olacağımı garanti ederim.

Adamım benim. Evet. Henüz tanımlamamış olsak bile Talon benim.

Egzersizlerimin yapıldığı fizyo odasına doğru ilerliyorum ve onlar da flört ederek beni takip ediyorlar.

"Miller'ın yanında olduğun için çok iyi bir arkadaşsın," diyor Amelia. "Gerçekten öyleyim."

Gözlerimi öyle bir deviriyorum ki beynimi görüyorum.

Amelia, "Seni yere yatıracağız Miller," diyor ve Talon'un bana kaşlarını salladığını anlamak için ona bakmama bile gerek yok.

Amelia beni minderlere uzattığı süre boyunca gözlerini Talon'dan ayırmıyor ve ben de bunu anlıyorum. Ben de sürekli ona bakmak istiyorum. Şimdiye kadar buna alışmış olmalıydım. Nereye gidersek gidelim, ister üniversitede ister sezon başındaki antrenman kampında olsun, kadınlar Talon'a akın ediyordu çünkü o futbolda tanrısal bir figürdü ve her zaman doğal olarak karizmatikti.

Eğer aramızdaki bu şey bir yere varacaksa, bunu konuşmamız gerekecek, çünkü geçmişte onu paylaşmakta sorun yaşamamış olsam da, o hiçbir zaman gerçekten benim olmadı. Artık her şey farklı ve bu dinamik benim için hâlâ bilinmez.

Talon, takılmaya başladığımızdan beri kimseyle takılmadığını söylüyor ama aramızdaki ilişkinin eski haline dönmesini bekleyip beklemediğinden de bahsetmiyor.

Belki de canı ne zaman daha fazlasını isterse birilerinin yatak odamıza davet edildiği açık ilişkilerden birini istiyordur. Belki de gerçek bir ilişki istemiyordur.

Bu konuda konuşmamız, sınırlar koymamız ve birbirimize bundan ne beklediğimizi söylememiz gerekiyor ama bunu nasıl dile getirebilirim? Özellikle de psikopat bir yapışkan gibi görünmeden.

"Yani Miller'ın tekrar ayağa kalkmasına yardım mı ediyorsun?"

Amelia soruyor. "Aslında bacağına."

Amelia, Talon dünyanın en komik şakasını yapmış gibi gülüyor.

"Ayrıca geri kalanını da yenilememiz gerekiyor." Bana bakıyor. "Son dört aydır kış üstü yattığı için bozulan kaslarını güçlendirmek için ona gerçekten sıkı bir antrenman yaptırın."

Gözlerimi ona dikiyorum. Beni yargıladığı için ona kızmalı mıyım yoksa imalarından tahrik mi olmalıyım bilemiyorum. Ya beynim çukurda ya da Talon bana işkence etmeye çalışıyor. Ben işkence diyeceğim, çünkü o Talon.

"Az önce bana şişman mı dedin?" Şaka yapıyorum.

"Hey, eğer gömlek uyuyorsa... ya da uymuyorsa, bu durumda." Normalde spor yaparken giydiğim kaslı tişörtü işaret ediyor.

"Bu kadar sıkı olması gerekiyordu,"

diye itiraz ediyorum. "Mmhmm."

Amelia hâlâ Talon *çok* tatlıymış gibi gülüyor. "Bugün bacak presine daha fazla ağırlık eklemeye hazır mıyız?"

Homurdanıyorum. "Evet."

"Bekle," diyor Talon, "daha önce topallıyordu. Bacak presi iyi bir fikir mi?"

Beni zorlayacağını söyleyen biri için, birdenbire kesinlikle farklı bir melodi söylüyor.

Amelia, "Hâlâ hafif ağırlıklarla çalışıyor ama bacaklarını daha fazla çalıştırması gerekiyor," diyor.

"Bu daha fazla zarar verebilir mi? Önce vücudunun geri kalanını onarmak ve iyileştikten emin olmak için bacağını en sona saklamak daha iyi olmaz mı?" Amelia gülümser. "Söz veriyorum ne yaptığımı biliyorum.

Eğer bir ara kahve içmek istersen, tedavi planını daha derinlemesine açıklayabilirim.

Miller'ın ilerleme seviyeleri ve olması gereken yerle ilgili."

Donup kaldım.

"Belirlediği hedefler ve bunlara ulaşmak için bir zaman çerçevesi var," diye devam ediyor. "Tüm bunları sizinle birlikte gözden geçirmekten mutluluk duyarım."

Eminim yapardı.

Talon'a bakmamaya çalışıyorum ama göz ucuyla benden bir yanıt almaya çalıştığını görebiliyorum.

"Kulağa harika geliyor, çünkü benimle hiçbir şey konuşmadı."

Kalbim sıkışıyor. Az önce bu kadınla çıkmayı kabul mü etti?

"Miller'ın programını sizinle tartışmak isterim." Amelia'nın sesi nefes nefese. Görünüşe göre, müşteri gizliliği umurunda bile değil ... bekle, bu fizyoterapistlerle ilgili bir şey mi?

"Neden hemen şimdi yapmıyorsunuz, ikiniz de ben burada yokmuşum gibi konuşuyorsunuz." Ve bu çok sert oldu. Harika.

"Aldırma ona," diyor Talon. "Buraya gelirken kahve içmesine izin vermediğim için huysuzlanıyor."

"Anlıyorum," diyor Amelia. "Kahve olmadan ben de huysuz olurum."

Evet. Çünkü kahve bugün bir pislik olmamın sebebi. Bununla devam edelim.

Talon, "Bunu tartışmak için bir gün hep birlikte yemeğe çıkabiliriz," diyor. "Miller ve ben temelde ayrılmaz bir ikiliyiz."

Uh-oh. Bu tonu biliyorum. Bu imayı biliyorum.

Cidden fizyoterapistimle üçlü yapmak istiyor mu?

Talon sezon dışında annemin evinden çok uzakta olmayan bir daire kir alıyor ve binanın bodrum katındaki spor salonuna girerken kendime Amelia olayını unutmamı söylüyorum. Ağzım beni dinlemiyor.

"Bu kadar saf olamazsın," diye haykırıyorum. "Bana çıkma teklif etmedi."

"Öyle yaptı," diye itiraz ediyorum. "Benim fizyoterapistimle çıkıyorsun. Ve neredeyse ondan ikimizi de becermesini istedin."

Talon bıkkınlıkla iç geçirir. "Kibarlık yapıyordu ve hayır, ben yapmadım." "*Profesyonelce* davranmıyordu ve evet, davrandın!"

Talon'un dudakları titrer. "Kıskanıyor musun?" "Hayır," diyorum çok hızlı bir şekilde.

"Öylesin."

"Öyleyse ne olmuş? Olmama izin yok mu?" Sorum retorik gibi görünebilir ama aslında değil.

"Hayır. Buna iznin yok," diye tersliyor Talon.

"Neden?"

"Neden olmasın?" diye bağılıyor ve sonra boş spor salonuna bakıyor.

Küçük, özel bir spor salonu, sadece bina sakinlerine açık ama her an herkes içeri girebilir. "Çünkü ben zaten

Super Bowl'dan önce bunu konuşmuştuk. Sen başka biriyle çıkmıyorsun, ben de çıkmıyorum. O yüzden neden gözümün önünde seninle çıkmaya evet diyeceğimi düşündüğünü anlamıyorum."

Ağzım kapandı.

Talon'un kendini beğenmişliği geri döndü. Yine de bunun derisinin altında sürekli fokurdayan ve her an patlayabilecek bir şey olup olmadığını merak etmek zorundayım.

"Bunun münhasırlık konuşması olduğunu fark etmemiştim," diyorum sessizce. "Başka biriyle çıkıyor musun?" Talon soruyor.

"Yok artık. Ben olsam yapmazdım."

"Yapacağımı düşünmen çok kötü."

"O değil. Sadece... Bilmiyorum. Sen sensin." "Vay canına.

Senin gözünde bir pislik olmalıyım."

"Senin özel bir şey yaptığını hiç bilmiyordum. Üniversitedeki tüm kız arkadaşlarınla seninle birlikte yattım."

Talon yere yığılır. "Biz bu işi çözene kadar bu bizim için bir sorun olacak mı? Yoksa hemen şimdi yolumuzdan çekilmek mi istiyorsunuz?"

"Neyi yolumdan çekeyim?"

"Bunu çözmem biraz zaman almış olabilir ama tüm bu kadınların ortak noktasını bilmek ister misin?"

"Marcus Talon olduğun için senin için her şeyi yaparlar mı?"

Talon şakacı bir şekilde başımın yan tarafına tokat atıyor. "Sen, seni moron. Hepsi sana ulaşmak için bir araçtı. Sana onlar sayesinde sahip oldum ve bunu anlamam bu kadar uzun sürdü. Kızlar gelip geçti ama sen hep oradaydın."

Boğazıma bir yumru oturuyor. "Dikkat süreniz bittiğinde ne olur?"

"Aww. Senden sıkılacağımı mı düşünüyorsun?" Omuz silkiyorum. Her zaman böyle olmaz mı demişti?

"PT'nizle üçlü yapmak ateşli olur muydu? Kesinlikle evet, olurdu. Ama bunun senin için zor olduğunu zaten söyledin ve Shane"-Talon mavi gözleriyle beni delip geçiyor-"Başka birine ihtiyacım yok. Eskiden ihtiyacım olduğunu düşünürdüm ama bunun tek nedeni doğru kişiyle hiç birlikte olmamış olmamdı."

Doğru kişi. Doğru kişi *ben miyim?*

"Benim de başka kimseye ihtiyacım yok," diye fısıldıyorum. Talon sırtıyor. "Güzel. O zaman anlaştık."

Başımı salladım. "Anlaştık."

"Şimdi yere yat ve bana yüz mekik çek." "Senden nefret ediyorum." Yine de dediğini yapıyorum.

Talon ayaklarımın dibine yerleşiyor ve öne doğru eğilirken ellerini bacaklarımdan geçirip dizlerimin üzerine koyuyor. "Hayır, istemiyorsun. Erkek arkadaşın olmamı istiyorsun. Çünkü benden hoşlanıyorsun. İstiyorsun-"

Spor salonunun kapısı açılır ve birkaç adam içeri girer.

Talon topuklarının üzerinde geriye yaslanıyor ve ellerini üzerimden çekiyor ve bunun bariz nedenlerden dolayı yapılması gerektiğini bilsem de yine de bundan nefret ediyorum. Bu Talon'un hatası değil ama berbat bir şey.

Çocuklar bizi görür görmez yüzleri aydınlanıyor ama bir şey söylemiyorlar. Yine de sürekli baktıklarını hissediyorum. Sanki teşhir ediliyormuşuz gibi hissediyorum.

Talon ve ben bundan sonra yorgun, terli ve sadece yere yığılmak isteyene kadar profesyonel kalıyoruz.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından Talon, "Sanırım aramalıyız," diyor. Duvardaki saate bakıyorum ve sadece bir saat olduğunu fark ediyorum. Kahretsin, gerçekten de formda değilim. Annemin yemeklerini suçluyorum. Bunun benim çöküşüm olacağını biliyordum.

Talon eğilir ve sesini alçaltır. "Yukarı çıkabilir ve antrenmanımızı orada tamamlayabiliriz."

"Yukarıda ne tür bir egzersiz yapabiliriz-"

Talon o ukala kaşını bana doğru kaldırdı.

"Oh."

Ayağa kalkıp yerden kalkmama yardım ediyor ve salondan yeterince hızlı çıkamıyoruz.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

TALON

W Miller'ı daireme aldığımda, şaşkınlıkla etrafına bakındı. Kabul ediyorum, New York'un güzel manzarasını gören geniş pencereleri var.

York Limanı, ancak burası küçük ve her zamanki yaşam standardıma uygun değil. Evle birlikte gelen mobilyaların tarihi geçmiş ve yer döşemeleri soğuğu zeminden uzaklaştırmak için uyumsuz kilimlerle kaplanmış.

"New York'a geleceğini söylediğinde Manhattan'da lüks bir yerde kalacağını düşünmüştüm. Bu ..."

"Bu iyi," diyorum. "Yakın olmamızın daha iyi olacağını düşündüm. Önümüzdeki birkaç ay boyunca yapacağımız tek şey eğitim olacak, bu yüzden birbirimizden uzakta olmamız mantıklı."

"Bunu yapmak için bir yere gidebileceğimizi konuştuğumuzu biliyorum ama eve döndüğümünden beri annem bana çok kötü davranıyor. Ayrıca Vanessa'nın kötü bir ayrılık yaşaması nedeniyle annem kalıp Gabby'ye ara sıra yardım edip edemeyeceğimi sordu."

"Benim için sorun yok. İhtiyacın olan tedaviyi gördüğün ve gelecek sezon sahalara döneceğin sürece, nereye istersen oraya giderim."

Miller'ın dudakları sanki ümitsiz vaka olduğuna inanmış gibi ince bir çizgiye dönüşüyor. Şüpheli olmaya hakkı var çünkü tüm kariyeri tehlikede ama doktorlar aksini söyleyene kadar pes etmeyeceğim ve onun için o adam olmama ihtiyacı varsa, olacağım.

"Duş almak ister misin?" Ben sorarım.

"Birlikte mi?"

Bir adım daha yaklaştım. "Aslında terli kıyafetlerini çıkar diyecektim ama birlikte de olur." Benden kaçan küçük kıkılda gergin bir titreme var

ona.

"Senin yapmadığın hiçbir şeyi yapmamıza gerek yok-"

Onu orada dururdum. "Bunu o gece otel odanda konuştuğumuzu sanıyordum. Artık çocuk oyuncağı yok. Ne yaptığımı biliyorum... tamam, *bilmiyorum* ama öğrenmek istiyorum ve çıldırmayacağım."

"Yavaş gidersek kendimi daha iyi hissederim."

"Yavaş, yavaş, hiçbir şey yapmak istemiyorsun gibi mi yoksa ... gibi yavaş mı?" Bekle, başka ne tür yavaşlar var?

Miller aramızdaki mesafeyi kapatıyor, bana göğüs göğüse bastırıyor. Üzerimde terlemesi umurumda bile değil.

"Yani, daha ağır şeylerden önce başka şeyler deneriz." "Başka şeyler mi?"

Miller elimi tutuyor ve beni banyoya götürüyor. Karnımda gergin kelebekler şeklinde bir beklenti oluşuyor. Suyu açıyor ve sonra bana dönüp gömleğimin eteğini kaldırıyor.

Kollarımı kaldırarak Miller'ın beni soymasına izin veriyorum, sonra sıra ona geliyor.

Miller'ın bana bakma şeklini seviyorum, zaten sertleşmiş olan sikimi içine aldığı anda koyu renk gözlerinin neredeyse siyah görünmesi.

Benim için planladığı her şey için heyecanlıyım, ancak bir gün üstüme çıkmasını istediğimi zaten biliyorum. Bana kıcımla oynamamı söylediği FaceTime görüşmemizden beri bunu düşünüyorum.

Chicago'daki evimde, internetten bir dildo sipariş ettim ama henüz kullanmak için çok korkak davrandım. Neden bilmiyorum. Sanırım, her şey gibi, onu kullanırken de Miller'ın yanımda olmasını istiyorum.

Miller her şeyi daha iyi yapar.

Duşları bile.

Önce o spreyn altına giriyor ve saçlarındaki teri duruluyor. O şampuana uzanırken ben de suyun altına giriyorum.

Küçük bir duş, bu yüzden her hareket ettiğimizde göğüs kafesine dirsek yemek eğlenceli değil. Miller bana şampuanı uzatıyor ve ikimiz de hızlıca yıkanıyoruz. İşimiz bittiğinde, duştan çıkmak için hiçbir hareket yapmıyoruz.

"Yapabileceğimiz *başka şeyler* hakkında bir şeyler mi söylüyordun?" Elim Miller'ın sırtında ve kıcının kabarıklığında geziniyor. "Senin için dizlerimin üzerine çökmemi ister misin?" Fısıldıyorum.

Miller'ın iniltisi evet gibi geliyor, ama kendimi aşağı indirmeye çalıştığımda beni kolumdan tutup geri çekiyor.

"O ağzın için daha iyi bir fikrim var." Yüzümü kavırıyor ve yumuşak bir öpücük için dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor. "Seni öpmeyi seviyorum."

"O zaman yapmaya devam et." Onu daha yakına çekiyorum, ıslak bedenlerimiz kayıyor ve birbirini itiyor.

Ağzı tekrar benimkine iniyor, alt dudağımı ısıırıyor, emiyor ve alay ediyor.

Sert siklerimiz sürtünme arıyor ve Miller'ı kendime ne kadar çekersem çekeyim yeterince yaklaşıyorum.

Miller'ın öpüş şeklinden ağzımı neden sevdiğini anlıyorum. Onu öpmek daha önce başkalarıyla paylaştığım öpücüklerle hiç benzemiyor. Tutkulu öpücükler, sıcak öpücükler, kendimi rahat hissettiren öpücükler ve beni sıkıan öpücükler yaşadım. Ama Miller'ın ağzı? Evrenimi paramparça edecek güce sahip. Dizlerimin bağı çözülüyor ve Miller'ın tanıdıklığının verdiği rahatlıkla gevşeyip gevşemeyeceğimi ya da onu duvara yaslayıp bu kıvılcımların nereye kadar uçabileceğini görüp görmeyeceğimi bilemiyorum.

"Shane," diye sızlanıyorum, bedenim çelişkiler içinde.

"Mmm, ben de yalvarmana bayılıyorum." Miller'ın eli aramıza uzanıyor ve sol kalça kemiğini bana doğru eğerek ne yaptığını görmeme yetecek kadar boşluk bırakıyor.

Miller ikimizin de sikini tek eliyle kavırıyor ve nefesim kesiliyor. Yavaşça başlıyor, uzun ve yavaş çekişlerle bizi kaldırıyor.

Başımı omzuna yaslıyorum ve sabunlu elinin sert boylarımızda aşağı yukarı gezinmesini izlemeye devam ediyorum.

"Neden bu kadar seksi görünüyor?"

Fısıldıyorum. "Nasıl görüldüğünü unut. Nasıl hissettiriyor?"

Yarığımdan prekum sızıyor. "Güzel, ama yeterli değil. Bu büyük, şişman, lanet bir alay."

Miller kıkırdıyor, omzu alnımın altına giriyor. "Ya bunu yaparsam?" Bizi daha sıkı kavırıyor ve elinin içine doğru itiyor, siki benimkinin üzerinde sürükleniyor ve eli daha fazla sürtünme yaratıyor.

"Kahretsin," diye tıslıyorum.

"Bunu iyiye işaret olarak alıyorum." Başımı salladım.

Miller devam ediyor, ben nefes nefese kalana kadar bileğinin farklı hızlarını ve bükülmelerini deniyor.

"Bakalım başka nelerden hoşlanıyorsun," diye fısıldıyor.

Diğer eli de aramıza giriyor ve taşaklarıma masaj yapıyor. Yemin ederim neredeyse boşalıyordum. Onayımı dile getirme yeteneğim bile yok.

Kalçalarım da hareket ediyor, Miller'ın elini beceriyorum. "Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım," diye bağıriyorum.

"Benim için gelecek misin?" Miller soruyor.

Tekrar başımı salladım. Görünüşe göre Miller kelimelerin iyi çalışmamasına neden oluyor. "Ağzıma boşalmak ister misin?"

Miller'ın ağzını sikime dolamış olduğunu düşünmek bile beni çıldırtıyor.

"Kahretsin." Döller üzerimize akarken sarsılıyorum.

Ilık su orgazmımın izlerini siliyor ve Miller gülmekten titreyene kadar başımı omzundan kaldırmıyorum.

"Ne?" Homurdanıyorum.

"Ciddi misin dostum? Dayanamadın mı? Bunu dört gözle bekliyordum."

"Şu anda sana kesinlikle zihinsel bir orta parmak atıyorum."

"Neden sadece zihinsel?"

"Çünkü beni çok yordun. Zar zor ayakta durabiliyorum." Ama kendimi geri çekilmeye zorluyorum. Aşağı baktığımda Miller'ın hâlâ sert olduğunu fark ettim. "Oh. Benden... istemedin..." Onu yuttuğumu hatırlayınca ağzım sulanıyor.

"Benim daha iyi bir fikrim var. Hadi yatak odasına gidelim."

Kaşlarım havaya kalktı. "Öyle mi? Orada ne yapacağız?" "Seni frottage dünyasıyla tanıştırmayı düşünüyordum." "Kulağa bir çeşit peynir gibi geliyor."

Miller gülüyor. "Birbirimizi ezmek gibi bir şey."

"Yani, kuru seks gibi mi? On beş yaşımdan beri bu şekilde gelmemiştim."

"Jackson ve Noah'ın sevişmesi seni tahrik etti, değil mi? Öyle dememiş miydin?"

Noah'nın Jackson'ın iri vücudunun altında kıvranırkenki görüntüleri sikimin tekrar kalkmak istercesine seğirmesine neden oluyor ama buna tam olarak hazır değilim.

"Denemek ister misin?" Miller benimle alay edercesine soruyor çünkü içimdeki ateşin alevlendiğini hissettiğinden eminim.

"Siktir, evet."

Miller boşılırken çok güzel oluyor. Daha önce görmüştüm, duymuştum ama ona bunu yaptıran ben olunca? Bu dünyadaki en güzel şey.

Onun yanında uyanmak daha da güzel.

"Hadi, tembel herif. Kalkma zamanı." Kıçına vurdum.

Çıplak ve lezzetli yuvarlak, sıkı ve şaşırtıcı derecede kılsız kıç.

Miller gibi saf testosteron üzerine kurulu bir adamın her yerinde kıl olacağını düşünmüştüm, ama üçüncü randevudaki bir kadının bacaklarından daha pürüzsüz.

"Siktir git," diye mırıldanıyor.

"Hmm, sanki bana siktirip gitmemi söylemişsin gibi geldi ama bu doğru olamaz. Dün geceki orgazmdan sonra olmaz."

"Aynen öyle," diye yakınıyor Miller. "Beni gecenin yarısına kadar ayakta tuttun ve şimdi çok yorgunum."

"Tempolu bir yürüyüş seni uyandıracaktır."

"Karda mı? Muhtemelen kara buzda kayar ve bacağımı tekrar incitirim. Ya da daha kötüsü, diğerini."

"Koşu bandı. Spor salonu. PT'niz her gün yürümeniz gerektiğini söyledi, sadece hızlı değil."

Miller'ın telefonu komodinin üzerinde bip sesi çıkarıyor ve o uzun ve kaslı koluyla telefona uzanıyor. Cidden, bir erkeğin pazularının ne kadar seksi olduğunu nasıl fark etmemişim?

Sanki tüm yetişkin hayatım boyunca tünel görüşüyle yaşamışım gibi. Bu düşünceler yüzeyin altında kaynıyor olmalıydı, değil mi?

Yoksa *ışığı gördüğüm* şu çılgın dini tarikatlardan biri gibi mi! Vaazlara gitmem ve sık, karın ve pazu tanrılarına el kaldırmam gerekecek.

Boom, işte benim kült ismim.

"Olamaz. Görünüşe göre yürüyüşü atlamamız gerekecek," diyor Miller. "Annem kahvaltı için beni evde istiyor."

"Göster bana."

Miller bana telefonunu uzattı ve annesinden bir mesaj vardı.

"Burada davetli olduğum yazıyor, bu yüzden ailenizle kahvaltıya gideceğiz ve sonra antrenman yapacağız. Sakin ol."

"Senden yine nefret ediyorum," diye homurdanıyor Miller.

"Dün benden nefret etmekten çok uzak olduğunu anladık."

"Evet, ama erkek zevkime güvenmiyorum, çünkü belli ki sen kötüsün. Bugün en azından kahve içmeme izin var mı?"

"Kahveyi nasıl sade içeceğinizi öğrenin ve istediğiniz kadar kahve içebilirsiniz. Krema diyetinize yardımcı olmaz."

Miller, "NFL sana sahip olduğu için çok şanslı," diyor ama ben buna inanmıyorum. "Neden bir hakaret geliyormuş gibi hissediyorum?"

Geriniyor ve yavaşça yataktan kalkıyor. "Demek istediğim, eğer NFL'de olmasaydın, muhtemelen tüm müşterilerini ağlatan bir kişisel antrenör olurdun."

İşliyorum ve gururla parlıyorum. "Öyle mi düşünüyorsun?" "Dostum, bu bir iltifat değildi."

"Ben de öyle kabul ediyorum. İnsanları ağlatmayı kim sevmez ki?"

"Normal insanlar mı?" Miller çığlık atıyor. Sonra onunla dalga geçtiğimi anlıyor. "Evet. Senden kesinlikle nefret ediyorum." diye homurdanırken aceleyle giyiniyor.

"Yine, dün gece söylediğin şey değil."

"Çünkü sakin dikkatimi dağıtıyordu."

"Oh, bunu duymuştum. ADDED. DEHB gibi bir şey ama dikkat eksikliği ve dikkat dağınıklığı bozukluğu."

Miller, "Anneme söylemeyi düşünüyorum" dediğinde ben hâlâ yaptığım saçma şakaya gülüyordum.

"Penis bozukluğun hakkında mı?"

"Tamam, öyle demiyoruz ve hayır. Yani... bizim hakkımızda."

Gülümsememin yüzümü ele geçirmesine engel olamıyorum.

"Bu senin için sorun olur mu? Bunu basından saklamamız gerektiğini biliyorum ama düşündüm ki... eğer kimsenin birlikte olduğumuzu bilmesini istemiyorsan ona sadece kendimden bahsedebilirim."

Bunu dünyaya haykırmasını söylemek istiyorum ama o haklı. Basına söyleyemeyiz. Miller'la bunu istiyorum ve hayatımda ilk kez gerçek bir şey istiyorum, ama aynı NFL takımında üç açık oyuncuyla gelecek nasıl görünüyor? Miller ve benim açılmamız Jackson'ın kariyerine ne yapar? Şu anda bu kadar yeni bir şeye bu tür bir baskı uygulamak için çok fazla değişken var.

O kadar da yeni değil, aklım bana hatırlatıyor. Aylardır takılıyorduk, sadece yüz yüze değil. Ve yıllardır birbirimizin etrafında dans ediyormuşuz, ama ben bunu hiç bilmiyormuşum.

Yanıt vermediğimi fark ettiğimde Miller, "Ya da hiç yapmayabilirim," diyor.

"Hayır, hayır, söylemelisin. Annene söylemeni istiyorum. Ve istersen kız kardeşine de. Basına, takıma ya da başka birine söyleyemeyecek olmamızın utanç verici olduğunu düşünüyordum."

"Bunu yapmak mı istiyorsun?" Miller şaşırmış görünüyor.

Ona yaklaşıyorum ve onu kendime yaklaştırıyorum. "Eğer ciddi tepkiler alma ihtimalim olmasaydı, bunu yapmayı çok isterdim." Eğilip usulca dudaklarından öpüyorum. Henderson'ın soyunma odasında söylediği saçmalıklardan ona hiç bahsetmedim ama şimdi bunu irdelemenin zamanı değil. "Şu anda bunu düşünmeyelim. Bugün mutlu bir gün olmalı."

Miller gülümser ama gülümsemesi aynı hızla düşer.

"Annem çıldırmazsa tabii." "Sence yapar mı?"

"Şey, hayır. Ben öyle düşünmüyordum ama şimdi ona kesinlikle söyleyeceğimi anladığım için söylemesinden korkuyorum."

"Bu muhtemelen normal, değil mi? Aksi takdirde kimse açılmakla uğraşmazdı."

Miller kusacak gibi görünüyor... ya da belki bayılacak.

Ellerimi kollarında aşağı yukarı gezdiriyorum. "Tepki ne olursa olsun, bununla birlikte başa çıkacağız, tamam mı?"

Bu sefer beni öpüyor ve bu öpücük ne iffetli ne de yumuşak.

"Söz mü?" "Elbette."

YİRMİNCİ BÖLÜM

MILLER

TAlon haklı. Ailene açılmak üzereyken bu kadar terlemen muhtemelen normaldir. İddiaya girerim ki, gelirken ürkmemiştir bile. Yine de kardeşine.

Oraya vardığımızda kız kardeşim yaklaşıyor ve Talon'u kucaklayarak selamlıyor. "Seni tekrar görmek güzel, Marcus."

"Eww, bana gerçek isim verdin. Bu iğrenç."

Vanessa gülüyor. "Hâlâ üniversitedeki olgunluk düzeyine yakın olduğunu görüyorum."

"Aynen öyle. Sadece, kızınıza göre, ben bir top domuzuyum."

"O topu daha hızlı bırakmalısın, dostum."

Talon bana baktı. "Kız kardeşin çok acımasız."

"Her zaman öyleydi. Bu hiç değişmedi," diyorum.

"Shane Amca!" Gabby odasından koşarak çıkıyor ve hemen kollarıma atlıyor. "Nerede uyudun?"

Harika. Sadece harika. Beni buna alıştırmamanın yolu, evlat.

Onu yemek odasına götürüp yerine oturtuyorum ve sorusunu duymazdan gelmenin merakını gidereceğini umuyorum. "Al, bir simit ye." Krem peyniri onun için yaydım ve tabağına koydum.

"Nerede uyudun, ağabey?" Vanessa soruyor ve ben ona ters ters bakıyorum. Sadece sperm donörü babamızdan geldiğini tahmin edebildiğim kendini beğenmiş bir ifadeyle bana bakıyor. Adam çekip gitmeden önce annemi iki kez hamile bırakacak kadar uzun kalmıştı. Kız kardeşim ve ben zeytin tenimizi, koyu renk saçlarımızı ve gözlerimizi ondan miras aldık, ama diğer her şeyi annemden aldık. İnatçılığımıza kadar.

Hepimiz yerimize otururken, bu konuyu nasıl açacağımı bile bilemediğimi fark ettim.

Talon tabağını domuz pastırması, yumurta ve tüm iyi şeylerle dolduruyor ve ben domuz pastırması almaya gittiğimde bana bakıyor.

"Ne kadar çok yersen, o kadar uzağa yürümek zorunda kalırsın" diye şarkı söylüyor. Yığılıyorum ve pastırmayı geri koyuyorum.

"Oğluma sert mi davranıyorsun?" Annem sorar.

Talon neredeyse boğulur.

"Beni gelecek sezona hazırlamaya çalışıyor," diyorum. "Gerçi bu kadar sert olduğu için boğulmanın ona yaradığını düşünüyorum."

Talon anneme döndü. "Hepsi senin suçun, biliyorsun. Eğer her gün böyle besleniyor olsaydım, hayır demek benim için de zor olurdu."

Ben onları duymazdan gelirken ailem Talon'la konuşmaya devam ediyor. Bu konuyu açmanın doğru bir yolu yok, değil mi? Sadece söylemek zorunda olduğun şeylerden biri.

"Ben biseksüelim," diye geveledim.

Talon yine öksürüyor ama sanırım bu sefer yemek yerine kahkahasından boğuluyor. "Lede'yi gömmek için bir yol, adamım."

"Evet, muhtemelen daha yumuşak bir şeyle başlamalıydım," diyorum.

Annem ve Vanessa bana bakıyor, Gabby de alnında küçük bir kırılıkla masadakilere göz gezdiriyor.

"Bi nedir?" Gabby soruyor.

"Umm..." Açıklamak için Vanessa'ya bakıyorum ama Vanessa bunu benim yerime yapıyor.

"Shane Amca hem kızlardan hem de erkeklerden hoşlanıyor demek." "Ben hem kızlardan hem de erkeklerden hoşlanıyorum!"

"Aferin sana. Her şey eşitlikle ilgili olmalı," diyor Vanessa. "Ama annen ve büyükannen Shane Amca'yla konuşurken sen de odana gidip oynamaya ne dersin?"

Talon yanımda geriliyor, sanırım beni savunmaya hazır, çünkü Gabby'yi uzağa göndermek iyi bir şey olamaz.

"Tamam." Gabby itaatkâr küçük bir kız gibi kaçıyor. Tabii ki, dinlemesini istemediğim tek seferde dinliyor.

Alnımda bir ter damlası belirliyor. "Yani, uh, evet. Ben biseksüelim ve Talon ve ben... şey, bilirsiniz..."

"Biliyordum!" Vanessa diyor ki.

"Uh, Şimdi ne diyeceksin?" Talon soruyor. "Neyi biliyordum? Bu yeni bir Şey. Gerçekten yeni gibi."

"Lütfen, üniversitedeki tüm o
söylentiler." "Ne dedikodusu?"

Annem soruyor.

"Shane ve Marcus'un paylaşmayı sevdikleri. Kız arkadaşları falan. Bunun nasıl işlediğini ve daha fazlası olup olmadığını hep merak etmişimdir ama bu konuda çok fazla düşünmek istemedim çünkü o benim kardeşim."

"Bu farklıydı," diyorum. "Bu sadece-"

Annem ellerini kulaklarına koyar ve şarkı söyler, "Lalalalalala. Bilmek istemiyorum."

Bilmek istemiyor mu? Hiçbir Şey söylememişim gibi mi davranmak istiyor? Kalbim kekeleyen bir gümbürtü çıkarıyor ve sonra daha hızlı atıyor. Hayal kırıklığına uğramış bir yüz ifadesi falan takınmalıyım çünkü annem panikliyor.

"Hayır, Talon'la birlikte olduğunuzu bilmek istemiyorum demek istemiyorum. Sadece üniversitede yaptıklarınızın mahrem ayrıntılarını bilmem gerekmiyor. Ya da Şimdi. Sadece... evet... Talon seni mutlu ederse, onu zaten sevdiğimden daha çok severim, ama kız kardeşinin dediğı gibi, ayrıntılar konusunda ıyy. Bir kadın konusunda ciddi olsaydın da aynı Şey geçerli olurdu."

Rahatlama kalbimi bir kademe sakinleştirdi.

"Gerçekten mi?" "Elbette. Gerçekten endişelendin mi?"

"Bilmiyorum. Yani... belki? Beklenmedik bir Şey olduğunu düşündüm."

Annem dudaklarını büzdü. "Aslında değıl."

Ağızım açık kaldı.

"Yani, bunu yıllardır beklediğimi ya da küçüklüğünden beri bildiğimi iddia etmeyeceğim ama Talon hakkında konuşma tarzında hep bir Şeyler vardı. Mezun olup gittiğinde kalbin çok kırılmıştı. Ama sonra NFL'ye ilk imza attığında sahip olduğun o korkunç kız arkadaşınla tanıştım ve tüm Talon olayı hakkında yanılmış olmam gerektiğini düşündüm, çünkü başka hiçbir erkekle böyle olmadın. Bunu kahramana tapma olarak değılendirdim." Annem omuz silkti. "Bunca zaman sonra ikinizin birlikte hareket etmenize sevindim."

Talon sırtıyor. "Kahramana tapmak, ha? Bunu kesinlikle görebiliyorum." Ona dirsek atıyorum. Sertçe. Bir

"Oomph" çıkardı.

"Senin adına sevindim," diyor Vanessa. "Beş yaşındaki çocukla ilginç

tartışmalara yol açacak olsa bile."

"Gabby'nin umurunda olmaz," diyorum. "O bir pislik değil." Talon homurdanıyor. "Gelmiş geçmiş en iyi amca."

"Onun umursamayacağından emin olacağım, ama ya diğer herkes ne diyecek?" Vanessa sorar.

"Başka kimse olmayacak," diyor Talon. "Yani, yakın zamanda kimse bunu öğrenemeyecek."

"Nedenmiş o?" Annem soruyor.

"Bu bir halkla ilişkiler karmaşası olur," diyorum. "Menajerlerimizle konuşmamız ve büyük bir çıkış planı yapmamız gerekir. Yapılabilir ama kariyerimizin bu noktasında tam bir kabus olur."

Talon bana yan gözle bakıyor. "Ayrıca..." Tereddüt ediyor. "Henderson saçma sapan şeyler söylüyor."

"Evet, yeni olan başka ne var? Dürüst olmak gerekirse, homofobi skalasında Carter'dan daha kötü olduğunu ama bu konuda daha gizli olduğunu düşünüyorum."

"En azından Carter hatalı olduğunu kabul etti ve Jackson'la birbirlerinden uzak durma konusunda medeni bir yaklaşımları var," diyor Talon. "Ama Henderson hakkımızda yazılan aptalca bir makaleye, üniversiteye birlikte gitmemize ve 'kankalığımıza' çok kızdı. Masum bir makaleydi ama Jackson'ı neredeyse evlat edindiğimiz için eşcinsel ve diğer tüm saçmalıkları yakalayacağımızı söylüyor. Eğer bir çift olarak ortaya çıkarsak, haklı olmasa da haklıymış gibi hissedeceğim. Böyle şeyler söyleyen tek kişinin o olmayacağını biliyorsun. Peki bu Jackson'ın kariyerine ne yapar? Yeterince şey yaşadı zaten."

Tam da Talon'a daha fazla aşık olamayacağımı düşündüğüm anda, bunu ortaya çıkardı. Bir erkeğin isteyebileceği en iyi arkadaş. Potansiyel olarak mutluluğunu tehlikeye atıyor olsa da Jackson'ı korumaya çalışıyor ve bunu tamamen anlıyor olsam da Talon'la birlikte olmanın ne anlama geldiğinin ağırlığı altında ezilmekten kendimi alamıyorum.

Böyle olacağını biliyordum ama Henderson'ın söyledikleri gerçeği daha iyi ortaya koyuyor.

Dolapta yaşamak zorunda kalacağız. Bir süreliğine değil, ama uzun bir süre.

Sonra kendime altı yıldır Talon'suz yaşadığımı ve toplum içinde ona dokunamamanın acısının, tamamen onsuz yaşamının iç burkan acısından çok daha iyi olacağını hatırlatıyorum.

"Bu saçmalık," diyor kız kardeşim.

"Bu saçmalık da ne?" Gabby koridorun girişinden soruyor ve hepimiz irkiliyoruz.

Vanessa, "O lanet olası bir papağan," diye mırıldandı. "Odana geri dön, ben de bir dakika içinde seni giydirmek için orada olacağım." Vanessa

ayağa kalkar ve Talon'a yaklaşır. "Onu mutlu et Marcus, yoksa oyun kurucu kışını tekmelerim." Onu yanağından öper ve o da güler.

"Senin de bunu yapabileceğinden hiç şüphem yok." Gözleri benimkilerle buluştu. "Ve onu mutlu edeceğime söz veriyorum."

Annemden döndükten sonra Talon'un dairesine girer girmez, pirinçteki beyaz gibi onun üzerindeyim.

Onu hazırlıksız yakaladım ve tökezledi, ama kollarımla onu sararak düşmekten kurtardım.

Ağzım onunkine saldırıyor ama pek karşı koyduğu söylenemez. Dillerimiz birbirine dolanıyor, sikim Talon'un kalçasına giriyor ve yüksek sesle inliyor.

"Dün geceden sonra hâlâ yorgun olacağını düşünmüştüm."

"Yorgunum. Ve sonra beni mutlu etmek istediğini söyledin." "Ah, ve ADDD'n devreye girdi. Anladım."

Gülüyorum. "Onun gibi bir şey."

Ellerimizi birleştirerek Talon'u yatak odasına götürüyorum ve sırt üstü yatması için onu yatağa itiyorum.

"Bu sefer ne deniyoruz?" diye alay ediyor.

"Beni becerebileceğini düşünüyordum, ama daha fazla oynamayı tercih edersen, buna da razıyım."

Talon'un eli, pantolonundan kurtulmaya çalışan sikini aşağı doğru itiyor. "Artık oynamak yok."

Dizlerimin üzerine çöküyorum. Bacağım biraz itiraz ediyor ama duracak kadar değil. Talon'un ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarıyorum ve sonra ellerimi bacaklarında ve kalçalarında gezdiriyorum.

"Bunu nasıl yapmak istiyorsun?" Talon soruyor. "Yani bacağını incitmeyecek şekilde."

"Bir yolunu buluruz," diye mırıldandım. "Belki önce seni emerken beyin fırtınası yaparım."

"Nghhrl."

"Bu İngilizce mi?"

"Evet, bu İngilizce çünkü *sen tam bir baş belasısın ve sanırım beni öldürebilirsin.*"

"Daha önce hiç kimse orgazm olduğu için ölmedi. Tabii seksen yaşında falan değillerse."

Pantolonunu hızlıca indirdim ve boxer külotuyla birlikte çıkardım.

Ezberlediğim horoz, muhteşem, kesilmiş, uzun ve ince horoz, Talon'un karnına yaslanıyor. Kızgın ve şiş kafası dikkat çekmek için yalvarıyor ve tam da bu yüzden onu görmezden geliyorum.

Gömleğinin eteklerini kaldırarak üzerine eğiliyor ve gövdesine doğru öpücükler konduruyorum. Talon başını geriye atıyor ve bir meme ucunu ağzıma aldığında çıkardığı seslere bayılıyorum. Ellerim yanlarına doğru ilerliyor, kalçasını kavırıyor ve hafif, tüylü dokunuşlarla sıcak teninin üzerinde geziniyor ama sikine dokunmayı reddediyorum.

"Şikayet edersem daha uzun süre dayanacağını biliyorum," diyor dişlerini sıkarak, "ama yükümü kaybetmeden önce bunu biraz daha hızlandırabilir miyiz?"

Kıkırdıyorum ve dik duruyorum. "Elbette." Kıyafetlerimi çıkarıyorum ve yaptığım şeye geri dönüyorum, bu sefer ağzımı yavaşça yaklaşıtıyorum ve Talon'un siki sert yanağında gezinene kadar yaklaşıtıyorum.

Bunu birine yapmayalı o kadar uzun zaman oldu ki muhtemelen biraz paslanmış olacağım ama umurumda değil. Bunu yapmayı o kadar uzun zamandır düşünüyordum ki.

Küçükten başlıyorum ve ucuna doğru yalayarak ilerliyorum. "Mmm."

Talon'un kalçaları yataktan fırlıyor ve beni güldüren bir dizi küfür savurmadan önce nefesini tutuyor.

"Ne? Sanki daha önce hiç bir erkeğin ağzını sikine değdirmemişsin gibi davranıyorsun."

"Komik, ukala. Az konuş. Daha çok em."

"Şimdi kimmiş otoriter olan?" Ona istediğini vermek yerine başımı Talon'un bacaklarının arasına gömüyorum ve dilim taşaklarından birinde geziniyor.

"Yüce Tanrım," diye fısıldar Talon.

"Adım Miller, aslında. Ama her zaman tanrınız olabilirim."

Talon homurdanıyor. "Yatakta erkeklerle de kızlarla olduğun kadar eziksin ve bu çizginin nasıl işlediğini hâlâ bilmiyorum ama işliyor. Yaptığın şeyi yapmaya devam edersen hayatımın geri kalanında sana memnuniyetle taparım."

Kesesiyle alay etmeyi bitirdiğimde, dilimi sert şaftının üzerinde gezdiriyorum ve nabız gibi atan damara doğru düzleştiriyorum.

"Tanrım, kirli sakalının hissine bayılıyorum."

Bir saniye içinde daha da çok sevecek. Yıllar önce öğrendiğim derin boğaz becerilerimin tozunu attırarak tüm sikini ağzıma alıyorum.

Talon'un nefes alış verişi sığlaşır. "Bu konuda nasıl bu kadar iyi olduğunu düşünmek istemiyorum."

İçimi bir pişmanlık duygusu kaplıyor, çünkü bir yanım keşke bunu o zaman da yapabilseydik, keşke bir şeyler söyleyecek cesareti bulabilseydim diyor. Ama ikimiz de gençtik ve yıllar önce bu anı hayal ettiğimi söylemiş olsaydım bugün burada bunu yapıyor olmayacağımızı garanti edebilirim.

Derler ki, fanteziler gerçeğe dönüştüğünde her zaman hayal kırıklığı yaratır, çünkü hiçbir şey hayal gücünüzün yaratabileceği kadar iyi değildir. Ancak bir şeyi bu kadar çaresizce istediğinizde, onu elde etmenin gerçeküstü deneyimi hayal kırıklığına uğramanıza izin vermez.

Talon kapıma geldiğinden beri, *bundan en iyi şekilde yararlanmalıyım ve kutsal lanet olsun, bu gerçek olamaz* dalgasına biniyorum.

Talon kalçalarını kaldırıyor, neredeyse öğürmememe neden oluyor, ama lanet olsun, eğer şimdiye kadar yaşadığım en iyi seks gibi hissettirmiyorsa, şu anda tüm eğlenceyi yaşayan o olsa bile.

Ağzıma girip çıkıyor ve kendime kadifemsi sıkı tenini ve sikinin ucu boğazımın arkasına her çarptığında çıkardığı sesi ezberlememi söylüyorum.

"Seni becermemi mi yoksa ağzına boşalmamı mı istiyorsun?" Talon sorar. "Çünkü yakınım."

Gelmesine izin vermek istiyorum - daha sonra tekrar gidecek gücü var - ama bunu çok fazla istiyorum ve şimdi istiyorum.

İsteksizce sikini çekiyorum ve Talon'un nefes alış verişi yavaşça düzeliyor.

Talon'un dün gece kullandığımız kayganlaştırıcıyı çıkardığı başucu çekmecesine gidiyorum ve bir kutu prezervatif de bulunca gülümsüyorum. "Gerçekten hazırlıklı gelmişsin."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Super Bowl gecesi hazırlıklıydım ve sonra gidip çok sarhoş oldum."

"O gece kıcıma tekme basmana izin vereceğimi mi sandın?" Kesinlikle yapardım, ama bunu yüksek sesle söylemeyeceğim.

Malzemeleri yatağın üzerine yerleştiriyorum ve sonra onun yanına, kendi tarafıma uzanıyorum.

Talon beni kendine çekiyor ve ağzını ağzıma bastırıyor. Kayganlaştırıcıya uzanırken aramızdaki hava şakadan ciddiye dönüyor.

Parmaklarını kaplarken dili dikkatimi dağıtıyor.

"Diğer tarafına dön," diye fısıldıyor Talon tenime karşı.

Dediğini yapıyorum, sırtımı ona dönüyorum ve o da sağlam bacağımı büküyor ama aptal bacağımı düz tutuyor.

Bir parmağım ameliyat izimin üzerinde geziniyor.

"Acıyor mu?" "Dibe vurmak mı? Sanırım öğreneceğiz."

Talon güler. "Yara izin, aptal."

Oh. Kendimden utandığım için yaramı kapatmak istiyorum ama nedenini bilmiyorum. Yara izini aynada gördüm ve çirkin olduğunu biliyorum, ama sürekli ona bakıyor gibi değilim. Orada olduğunu bile unutuyorum.

"Acımıyor," diyorum. "Dokunduğunuzda garip bir his veriyor; sanki derimin bir kısmını kaplayan bir yara bandı varmış gibi. Doktor orada biraz hassasiyet kaybedebileceğimi söyledi."

Sıcak ağız önce sırtımın ortasını, sonra da kürek kemiğimi öpüyor. "Buna hazır olduğuna emin misin?"

Yastığa doğru başımı salladım. "Yap hadi."

Parmakları kış yanaklarımın arasından kayıyor ve ne olacağını bilmeme rağmen, ağızımla oynadığında vücudum geriliyor.

"Sakin ol. Yavaş gideceğiz," diye koçluk yapıyor Talon.

Parmağı içeri doğru ilerlediğinde tekrar gerilmemeye çalışıyorum. Kafamın içinde, bunun Talon olduğunu kendime hatırlatarak zikrediyorum. Bu üniversiteden rastgele bir ilişki değil. Bu seks uğruna seks değil. Bu şimdiye kadar istediğim her şey ve o tamamen benim.

Başka bir parmağın ilkine katılması için yeterince gevşedim ve sert horozunun kış yanaklarımdan birine dayandığını hissetmek ve parmaklarının sıkı kanalımı araştırması, ezici bir deneyim.

Uzanıp onu kendime çekmek, başımı çevirip onu öpmek istiyorum ama hareket edersem ya da tek bir ses bile çıkarırsam, hoşuma gitmeye başlayan bu hissi kaybedeceğimden korkuyorum.

"Çok iyi gidiyorsun bebeğim," diye fısıldıyor Talon ve ürperiyorum. "Hazır olduğunda bana haber ver."

Öyle olup olmadığımı bilmiyorum, bu yüzden kalçalarımı ileri geri sallıyorum, parmaklarını daha derine götürüyorum. Gerilmenin acısı geri dönüyor. "Üçü dene," diye törpülüyorum.

Daha fazla yanma hissetmek yerine, parmakları beni tamamen terk etti. Kaybedinceye kadar ne kadar dolu olduğumu bilmiyordum ve bir inilti çıkardım.

"Hâlâ benimle misin?" Kayganlaştırıcı şişesinin tekrar açılma sesi kulaklarımı dolduruyor.

"Uh-huh. Devam et."

"Sana içimde ihtiyacım var."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

TALON

N Miller'ın isteğini hiçbir şekilde reddedemem.

Parmaklarımı çıkarıp giyindiğimde Miller titriyordu.

Kalçasını kavırıyorum ve onu biraz daha çeviriyorum. Hâlâ yan yatmış durumda ama o sıkı ve yuvarlak kalçası tam teşhirde. Elleri ve dizleri üzerinde onu sert ve hızlı bir şekilde becermem için yalvaracağı günü iple çekiyorum ama ikimiz de o günün bir süre daha uzakta olduğunu biliyoruz.

"Seni böyle seviyorum," diyorum. Ağzım sırtında geziniyor, nefes alıp verişini benimkiyle eşleştiriyor.

"Kızgın, sabırsız ve daha fazlası için yalvaran? Hoşuna gideceğini düşündüm." "Birileri henüz gelmediği için huysuzlanıyor." Ya da ben Biraz daha dayan, çünkü o haklı. Miller'ı kontrolünü kaybetmenin eşiğinde görmek çok ateşli.

"Birileri huysuz çünkü şu anda buna ihtiyacım var."

Kalçalarımı döndürüyorum ve kılıflı sikim çatlağına sürtünüyor, kıkıranaklarının arasına yerleşiyor ama deliğine yaklaşıyor.

Mızımızlanıyor, bu da beni daha da sertleştiriyor, ama onun acısına son vermeliyim.

"Hazır olduğuna emin misin?"

"Evet!"

Bu sefer sikimi hizaya getirdiğimde deliğini kızdırıyorum ama içeri itmiyorum. Miller, "Seni öldüreceğim," diye mırıldandı.

"Ah, şiddet tehdidi olmadan seks nedir ki?" O daha karşılık veremedi, yavaşça içeri giriyorum.

Miller hemen geriliyor, ben de duraklıyorum. "Ben iyiyim. Söz veriyorum. Devam et."

Yapmak istediğim son şey onu incitmek, bu yüzden daha da yavaş gidiyorum.

Odayı dolduran tek ses ortak nefeslerimiz - ben sikimi çevreleyen sıkı sıcaklıktan başka bir şey düşünmeye çalışırken benimki eşit ve yavaş, onunki ise hızlı ve düzensiz, şüphesiz kışındaki siki unutmaya çalışıyor.

Dudaklarım terli boynunun arkasını okşarken, elim kalçasında ve sırtının alt kısmında rahatlatıcı daireler çiziyor. "Çok iyi gidiyorsun bebeğim. Çok iyi."

Miller başını sallıyor ama yastığını sıkıca kavradığı için büyük pazuları kasılıyor. "Çok fazla gelirse bana haber ver."

Eli geriye uzanıyor ve benimkini buluyor. "Seninle asla çok fazla olmaz." Neredeyse duyulmuyor, ama orada - onun ağzından çıkana kadar ihtiyacım olduğunu bile bilmediğim bir şey.

Onun içinde olma hissi, bir bütün olma hissi -Talon ve Miller- bir araya geliyor. Bu hiçbir zaman tanımlayamadığım bir şey ve yakın zamana kadar da anlamıyordum.

Ama artık biliyorum.

Ruh eşim bir erkek ve ben bu konuda tamamen rahatım. "Gitmeye hazırım," diye fısıldıyor Miller.

Alışabilmesi için yavaş hareket ediyorum ve gevşemesi biraz zaman alsa da gevşediğinde bu inanılmaz bir şey. Miller ile bu işe başladığımdan beri her şeyde olduğu gibi, yıllardır önümde ne olduğunu fark etmeden bu kadar uzun zaman geçirmiş olmam beni çok şaşırtıyor.

Onunla her şey daha güzel. Sadece seks değil, genel olarak hayat. Renklerin daha parlak, yemeklerin daha lezzetli olduğu gibi saçma sapan şeyler söyleyebilirim ama bunların hiçbirisi saçmalık değil. Bu bir aidiyet duygusu, tamamlanmışlık ve her şeyin *doğru* olması.

Miller sikine uzanabilmek için biraz geri çekildiğinde "Siktir," diye tıslıyorum.

Hiçbir şey böyle hissettirmemişti.

"Dayanabileceğimi sanmıyorum." Bırak sevişmeyi, zar zor konuşabiliyorum. "Eğer senden önce gidersem, boğazımdan aşağı boşalana kadar sana sakso çekeceğime söz veriyorum."

"Mhfkjuhsgd."

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Ucuna kadar çekip tekrar sokuyorum ve Miller boğuk bir çığlık atıyor. "Yine mi?" diye sordum.

"Evet, evet, evet, evet, evet" diye bağırıyor.

Miller'ın eli sikini o kadar hızlı çalıştırıyor ki bu tempoya ayak uydurmam mümkün değil ama deniyorum. Kalçalarım piston gibi hareket ediyor ve bu pozisyonda yapabildiğim kadar sertleşiyorum ki bu hiç kolay değil. Bir dirseğime yaslanıp daha sert itiyorum.

Orgazmımı geri çekmeye çalışıyorum ama titreyen bir salıverme kasıklarımnda havai fişekler patlatırken sefil bir şekilde başarısız oluyorum.

Hayatım boyunca hiç olmadığım kadar sert boşalıyorum ve bu dakikalarca sürecektir gibi görünüyor. Etrafımdaki dünya kayboluyor ve Miller'ın boşalırken çıkardığı kükreme duyulana kadar bir bulanıklık içindeyim.

Orgazmı boyunca elinin hâlâ onu çektiğini belli belirsiz fark ediyorum ve kendime buna yardım etmem gerektiğini söylüyorum, ama ölüyüm.

Sonunda her şey yavaşlıyor ve sessizleşiyor, sanki dünya etrafımda rahat bir sessizliğe bürünüyor.

"Uh, Talon?"

"Öyle mi?"

"Kıçımı geri istiyorum."

"Doğru. Muhtemelen buna ihtiyacın var." Yumuşamakta olan sikimi yavaşça vücudundan çıkarıyorum ve Miller yüzünü buruşturuyor. "İyi misin?"

"Olacağım." Omzunun üzerinden bana gülümsüyor.

"Güzel." Arkasına sokulup ensesine bir öpücük konduruyorum. Eğitim için aşağı inmeden önce kalkıp temizlenmemiz gerekiyor ama ben hareket etmek istemiyorum.

Miller'ın sırtı nefes alıp verdikçe sertçe inip kalkıyor ama nefesleri yavaşladıkça kıpır kıpır oluyor.

Tekrar uyuyabilirdim gibi hissediyorum. "Kıpırdama."

Gülüyor. "Yapamam. Rahatsızım ve döl içinde yatıyorum." Kıkırdarak sırt üstü döndüm. "Tamam."

Miller kıvrılarak yatağın kenarına geliyor ve banyoya yöneliyor. İçeriden gelen su sesine gözlerimi kapatıyorum ve sıcak eller aletimin üzerine indiğinde neredeyse kendimden geçiyorum.

Tek gözümü açtım. "Ne?"

Derin bir kahkaha ve sıcak kahverengi gözler beni karşılıyor. "Senin için bundan kurtulacağım."

"Aletim mi?"

Daha çok gülüyor.

"Prezervatif." Oh. Bu.

Onu bağlar ve oturma odası-mutfak bölümüne götürür. Önce bir dolap kapağı, sonra bir başkası açılır. Miller bir süre etrafı karıştırır, ama

Buzdolabının açılma sesi kulaklarıma çarpıyor, gülümsüyorum ve alacağımı bildiğim şikayete hazırlanıyorum.

"Hey, Talon?" Miller soruyor.

İçimi çekip yataktan çıkıyorum ve üzerime giymek için bir boxer külot ve eşofman altı buluyorum.

Çıktığımda Miller hâlâ buzdolabımın içindekileri inceliyordu. "Bütün güzel yiyecekler nerede?"

"Ona bakıyorsun. Dün alışverişe gittim."

"Alışverişe mi gittin? Staten Island'da mı?"

"Peki, tamam. Bunu yapması için

bir adam tuttum." "Kimi?"

Omuz silkiyorum. "Herhangi birinin sana bir şey getirmesini sağlayabileceğin bir uygulama var." Ona yaklaşıyorum ve kolumu çıplak sırtına doluyorum. Dudaklarım omzuna iniyor ve yanımda eriyip gitmesine bayılıyorum. "Yumurta beyazı, lahana, bolca protein var. Kazanmak için süper gıdalar!"

Şüpheli gözler benim masum gözlerimle buluşuyor... yani nispeten masum. "Beni öldüreceksin, değil mi?"

"En azından benim yemeklerimle değil. Spor salonuna gitmeden önce sadece yarım saat dinlenmene izin veriyorum."

Miller inliyor ve birkaç dakika önce yatakta olduğunun aksine bu mutlu bir inleme değil. *Gerçekten inlemek istemiyorum* türünden bir inleme.

Dünkü PT seansında nasıl mücadele ettiğini gördüm ama Miller'ın antrenmandan nefret ettiğini hiç görmedim. Tanıdığım en sıkı çalışanlardan biri. Onu antrenmandan ya da idmandan aptalca şeyler yapması için çekip çıkaran genellikle ben olurum. Bu yüzden onu antrenmana bu kadar karşı görmek endişe verici ama kendime bunun sadece iyileşirken aylarca tembellik yaptığı için olduğunu söylüyorum. Sezon bittikten sonra antrenmanlara geri dönmenin ne kadar zor olduğunu biliyorum. O kadar ki kendimi çok fazla gevşetmemeye çalışıyorum.

"Kıçını kaldırmadan bacağın iyileşmeyecek," diyorum. "Senin sayende şu anda kıçım harap durumda. Zar zor yürüyebiliyorum." "Bugün hafif gideceğiz ama *bir şeyler* yapmamız lazım."

"Seks de egzersiz sayılır."

İşe yaramıyor. "Tamam, şuna ne dersin: Bana spor salonunda iki saat verirsen, bu gece kıçımı almana izin veririm."

Miller'ın daha hızlı hareket ettiğini hiç görmemiştim. En azından sakatlandığından beri.

"İşte oldu. Bitti," diyor Miller pantolonunu indirirken. "Seks. Şimdi."

Bir dizi el ağırlığından sonra spor salonundaki minderlere sırtüstü uzandı ve kıcıma vurmaya çalışmak için kolunu zar zor kaldırılabiliyor.

Gülüyorum. "Şu anda bununla başa çıkabileceğinden emin misin? Akşamdan kalma bir çaylak gibi hareket ediyorsun."

"Hayır. Hareket edemem. Bana burada binmek zorundasın."

Sanırım şaka yapıyor ama emin olamıyorum. "Halka açık spor salonunda mı? Beni mi okşuyorsun?"

Bana uzanıyor ama tereddüt ediyorum. Gerçekten üzerine tırmanmak istiyorum ama iki saat önce buraya geldiğimizden beri spor salonunun kapısından kimse girmemiş olsa da bunu riske atamayız.

Geçen günkü adamlar bizi tanıdı ve eğer tekrar içeri girerlerse ...

"Kalkmama yardım et, ahmak," diyor Miller.

"Ah. Özür dilerim. Düşündüm de..." Başımı salladım. "Boş ver."

Miller kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Aslında herkesin içinde sevişmek isteyecek kadar aptal değilim."

"Özür dilerim. Biliyorum. Ben sadece-"

"Bir an için korktun. Sorun değil. Ne olursa olsun her zaman dikkatli olmalısın ama henüz buna alışkın değilim ve düşünmedim. Sadece dalga geçiyordum."

"Şaka yapmanın bile sınırlarının çizilmiş olması berbat bir şey artık." Miller'ın şakası karşısında aklıma gelen ilk şey yakalanmaktan korkmak oldu. Berbattan da öte. "Kalkıyor musun?"

Miller hareket etmiyor. "Yapamam. Artık burada yaşıyorum."

Endişemi belli etmemeye çalışıyorum. Seansın sonuna doğru Miller nihayet canlandı ve ağırlık odasında olmasına alışık olduğum sinir bozucu şekilde odaklanmış bir adam haline geldi. Ama oraya vardığında... sanki kendini yüzde yüz adamamış gibi. Gecikiyor ve yavaşlıyor, aylardır izinli olduğunu anlıyorum, bu yüzden vücudu zayıf, ama onu vücudu değil de zihni mi engelliyor diye düşünmeden edemiyorum.

"Bu gece eğlenceli bir şeyler yapmalıyız," diyorum.

Miller sonunda ayağa kalkıyor. "Planımın eğlenceli olduğunu düşünmüştüm." Yüzünü buruşturuyor. "Ama bunun için kollarımı kullanmam gerekecek ve sanırım onlar öldü."

"Belki Jackson ve Noah ile takılabiliriz?"

"Arkadaşları Maddox'a da mesaj atacağım. O iyi biri. Seni ilk kez FaceTime'lamam için bana cesaret veren kişi sayılır."

"Ooh, o zaman harika biri? İkimizi aynı odaya koymak çok riskli. Bu kadar muhteşem aynı yerde olursa dünya patlayabilir."

"Mmhmm." Miller havlusunu alır ve biraz su içtikten sonra kapıya yönelir.

Hala benim saçmalıklarımı görmezden gelmesini seviyorum.

Dışarı çıkmamanın iyi bir fikir olduğu ortaya çıkıyor. Miller'ın sıkıntılı ruh hali, Jackson ve arkadaşlarıyla buluşacağımız bara girer girmez kayboluyor. Önüne hafif bir bira koyduğumda ruh hali daha da yükseliyor.

"Gerçekten mi, icra memuru? Gerçek bir bira mı alacağım?"

"Al bakalım." Bugün onun eğitimini tamamen yanlış yaptığımı anladım, bu yüzden yeni bir taktik deneyeceğim. Olumlu pekiştirme.

Sert davranışlar eski Miller'da işe yarayabilirdi ama sakatlığı kafasında bir şeyleri değiştirdi. Heyecanlanması ve beynini yeniden eğitmesi gerekiyor ki yenilenme sürecinde doğru zihniyete sahip olsun.

Takım eğitmenleri ve koçlarımız aracılığıyla spor psikolojisi hakkında bilgi ediniyoruz ve kazanmayı görselleştirmek gibi bazılarının saçma olduğunu düşünsem de, doğru zihniyette olmak ve başarılı olmak arasındaki ilişkiyi tamamen görüyorum. Onu tekrar yola sokmalıyım.

Jackson ve Noah'ı tanıdığım ve Damon King'i makalelerden ve beyzbol günlerinden bildiğim için, içeri girdiklerinde kısa boylu sarışın adamın Maddox olduğunu anlayabiliyorum.

Yakışıklı, yani bu da bir şeydir.

Sanırım artık diğer erkeklerin çekiciliğini fark ediyorum. İlginç...

Maddox bana doğru geliyor ve bunu hemen gözlerinde görüyorum.

-*Bu bakış.* Üniversite günlerimden beri bu bakışla karşılaşıyorum. "Futbol taraftarı mısınız?" diye sordum.

Cevap vermiyor.

Miller onu dürtüyor. "Hey, benimle tanıştığında bu kadar duygusal olmamıştın." "Sen Marcus Talon değilsin."

"Ouch," Miller diyor. "Sen Hayır daha uzun benim favori arkadaş Jackson'ın."

Maddox bana bakmaya devam ediyor ama hâlâ selam vermedi.

Damon'ın kolu erkek arkadaşının omuzlarına dolanır. "Bunu görmezden gel. O bir ucube."

Maddox içinde bulunduğu fanboy transından kurtulur ve ona döner.

"Aşık olduğun bir ucube, peki bu senin hakkında ne söylüyor?"

"Sadece senin için deli olmadığımı, düpedüz deli olduğumu."

Maddox, Damon'a doğru eğilir. "Marcus Talon'un bu gece bir eküriye ihtiyacı var, ben de gidip birkaç kızla flört edeceğim."

"Şimdi neye ihtiyacım var?" diye sordum. Başımı Miller'a doğru çevirmemek için kendimi zor tutuyorum.

Beni görmezden geliyorlar.

Damon Maddox'un yanağını öper. "İstediğin kadar kızlarla flört et bebeğim. Benim verebileceğimi sana veremeyeceklerini biliyorsun."

"Bu Marcus Talon için yapmaya hazır olduğum bir fedakârlık."

"Tam adımla böyle söylemeyi keser misin?" diye sordum. "Bu çok garip. Bana Talon de."

Maddox küçük bir "Squee" sesi çıkarıyor ama sanırım kazara. Damon'a bir şeyler fısıldıyor ve Damon başını sallıyor.

"Git. İyi eğlenceler."

Maddox elini omzuma koyuyor ve beni kalabalığa doğru itiyor.

"Aslında bir ilişki aramıyordum," diyorum. "Bekar erkekler her zaman bir ilişki ararlar."

Gözden kaybolmadan önce arkamı dönüp Miller'la göz göze geliyorum. Çekingen bir gülümsemesi var ve sanki çiftlerin sahip olduğu o voodoo-birbirimizin-aklını-okuma şeyini zaten yaşıyormuşuz gibi, bana Maddox'a şaka yapmanın sorun olmadığını söylediğini biliyorum. Ya da en azından bunu söylediğini umuyorum.

Miller'la yaptığımız PT konuşmasından sonra, başka biriyle flört etmek yanlış geliyor, çünkü katı sınırlarımızı belirledik. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım.

-Flört etmenin bir anlamı olduğunu düşünmüyorum. Belki de geçmişte seçeneklerimi hep açık tuttuğum içindir. Miller hayatıma geri döndüğünden beri, seçeneklerim onun dışında herkese kesinlikle kapalı.

"Damon kadınlarla flört etmeni umursamıyor mu?" Maddox'a sordum. "Neden umursasın ki? Eve sadece onun yanına döneceğimi biliyor."

Hah. Sanırım tam güven böyle bir şey. "Ne zamandır birliktesiniz?"

"On iki ay mı? Sanırım. O civarda. Bilmiyorum, takip etmiyoruz."

Miller'la o noktaya gelmeyi ne kadar bekleyebilirim? Bir yıl sonra nerede olacağımıza dair hiçbir fikrim yok. Eğer o noktaya gelirse, insanlar şüphelenmeden birlikte yaşayamayız. Ne tür milyonerlerin oda arkadaşı olur ki?

"Onun yerine bilardo oynamak ister misin?" Arka taraftaki bilardo masalarını gösteriyorum.

Maddox dönüyor ve başını eğiyor. "Elbette."

Diğer iki adamla oynadığımız oyunu bölüp oraya giderken bana bakmaya devam ediyor. Ünlü statümle ilgili sevdiğim bir şey de istediğim zaman istediğimi elde etmek.

Masalarını almak için sadece bir selfie çekmem yeterli.

Tekrar Miller'a bakıyorum ve ona "Bak, iyi bir çocuk oluyorum" mesajı gönderdiğimde onda da telepatik bir şey olup olmadığını merak ediyorum.

Odanın öbür ucundan bana gülümsediğinde, Maddox'un meraklı bakışlarıyla karşılaşmak için tekrar arkamı dönüyorum.

Ben topları sıralarken Maddox tutucudan bir sopa çıkarıyor. "Sen ve Miller iyi arkadaş mısınız?"

"En iyisi. Üniversiteye birlikte gittik." Kelimeler ağzımdan çıkana kadar bir şekilde çuvalladım mı diye düşünmeye başlıyorum çünkü Maddox'un gözleri daha tepkisini vermeden açılıyor.

Sonra bir kez başını sallayıp "Harika" derken bana zoraki bir umursamazlık atıyor.

Oynarken duyduğum tedirginliği açıklayamıyorum.

Maddox beni inceliyor ve beni görür görmez yaptığı gibi "Marcus Talon'la burada olduğuma inanamıyorum" tarzında değil. Bir de bana bakış şekli var. Sanki düşüncelerini duyabiliyorum: *Sırrını biliyorum.*

Paranoya kulaklarımı yakıyor ve göğsümü daraltıyor.

Bu yabancı nasıl bu kadar emin olabiliyor bilmiyorum ama bu hissi içimden atamıyorum. O kadar ki Maddox bilardoda kıcımı tekmeliyor, oysa ben genelde kış tekmeleyiciyimdir.

"Başka bir oyun mu?" diye soruyor.

Gülümsüyorum ama çok zor. "Aslında gidip bir şeyler içebilirim."

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

MILLER

W Talon yaklaştığında, teni solgun, ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Barın girişine doğru başını salladı ve ben Onu takip et.

Soğuk gece havası üzerimize çarpıyor ve ceketimi almadığım için titriyorum.

Ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokuyorum. "Neyin var?"

"Maddox... Maddox'a söyledin mi? Hakkında ..." Caddeye göz atıyor ama kimse bize dikkat etmiyor. Bir metro istasyonunun hemen yanındayız, bu yüzden kalabalık ama herkes kendi işine bakıyor. "Biz."

"Ona kendimden bahsettim ama özellikle senden hiç bahsetmedim. Heteroseksüel en iyi arkadaşımın beni öptüğünü söyledim ama ayrıntı vermedim."

"Şu Maddox denen adam mı? Aptal değil. O biliyor."

"Oh." Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. "Ne dedi?"

"Hiçbir şey."

"O zaman nasıl-"

Talon'un yüzü kıpkırmızı, ama kızgın olduğu için mi, utandığı için mi, yoksa soğuk havadan üşüdüğü için mi bilmiyorum.

"Nasıl bildiğimi sormayın. Sadece biliyorum. Bana bakışlarından belli oluyor. Kendini beğenmiş ve bilmiş bir şekilde."

Gülümsememeye çalışıyorum. "Can sıkıcı, değil mi?"

Talon başını bana doğru eğiyor ve şimdi şaka yapmanın sırası olmadığını anlıyorum. "Peki sen onun bilmesinden mi yoksa bunun ortaya çıkmasından mı korkuyorsun? Korkmuyorum.

Onu çok iyi tanıyorum ama ona güveniyorum. Jackson da ona güveniyor."

Talon hâlâ emin görünmüyor, ben de cebimden telefonumu çıkarıp Maddox'a mesaj atıyorum.

Birkaç dakika sonra ikimizin de ceketleriyle ortaya çıktı.

Benimkini yeterince hızlı giyemiyorum. "Şükürler olsun. Taşaklarım donuyor." "Ne oldu?" Maddox soruyor. "Bu ikinizin dalga geçmesiyle mi ilgili?"

çünkü bu konuda pek de ince davranmıyorsun."

Talon'un ağzı açık kalır.

"Ağzından bir şeyler kaçırıyor," diye açıklıyorum. "Bu normal."

"Ama haklıydım. O biliyor." Talon hâlâ tedirgin.

Maddox'a "Kimseye söylemiyoruz," diyorum. "Tüm bu olanları anlamaya çalışıyoruz."

"Bunu anlamak için eğlenceli kısmı." Maddox göz kırpmıyor.

Talon ve ben cevap vermiyoruz. Hatta Talon daha da gerildi.

"Çok mu erken?" Biz cevap vermeyince Maddox başını sallıyor. "Çok erken. Anladım. Ben içeri dönüyorum. Miller hakkında kimseye bir şey söylemediğimi bilin, Damon'a bile, bu yüzden lütfen çok fazla şey bildiğim için korkmayın. Siz zenginsiniz ve beni ortadan kaldıracak bir tetikçiyi kesinlikle karşılayabilirsiniz." Yüzü düştü. "Tanrım, sana fikir veriyorum."

Talon sonunda gülümsüyor ve küçük bir kahkaha atıyor. "Tüm sözleşme cinayetlerimi kendim işliyorum."

İç çektim. "İkinizin iyi anlaşacağı belliydi."

"Her neyse," diyor Maddox. "İhtiyacınız olursa konuşma teklifim var. Aksi takdirde hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranacağım. Hiçbir şey bilmemek benim uzmanlık alanım ... bekleyin ... az önce kendime aptal mı dedim?" Biz cevap vermeden omuzlarını silktiler. "Eh. Oh iyi. İçeride görüşürüz çocuklar."

Topuklarının üzerinde döner ve bara geri döner.

Talon binanın kaba tuğlalarına yaslanıyor. "Sanırım ona güvenebiliriz," diyorum.

Başını iki yana sallar. "Sorun o değil. Bu..." İç çekiyor. "Bu böyle mi olacak? Her zaman böyle mi olacak?" Talon, insanların duyabileceği ya da tanınabileceğimiz paranoyasıyla tekrar sokağı arıyor. Bizi duyabilecek tek şey eriyen kar parçaları.

"Her zaman nasıl olacak?" Ben soruyorum.

"Maddox'un bildiğini fark ettiğimde, yanlış bir şey söylersem yerle bir olacakmış gibi hissettim ve donup kaldım."

Yüzünün her yerinde bunu görebiliyorum. Aylar önce FaceTime'dan mesajlaşmaya başladığımızda ve daha sonra yüz yüze takılmaya başladığımızda da aynı korkuyu yaşamasını bekliyordum. Sadece, bizim birlikte olmamızdan değil, dünyanın geri kalanından ve onların nasıl gittiğinden korkuyor.

öğrenirlerse nasıl tepki vereceklerini merak ediyorum. Sadece biz ve ailelerimiz olsaydık sorun olmazdı ama biz sıradan biri değiliz. İkimiz de kamuya mal olmuş kişileriz -Talon benden daha fazla- ama ikimizden biri ifşa edilirse bunun bir etkisi olur. Bizim üzerimizde, lig üzerinde, taraftarlar üzerinde ama en önemlisi Jackson üzerinde.

Talon, "Hayatım zaten yeterince magazin sayfalarında yer alıyor," diyor. "Ya tüm bunlar ortaya çıkarsa ve sonra birlikte olduğumuz o kadınlar ortaya çıkarsa? Ya spot ışıklarının altına itilirseniz, Jackson'ın pislikleri tekrar ortaya dökülürse... Her şey bir anda aklımdan geçti."

Derin bir nefes alıyorum, çünkü söyleyeceklerim muhtemelen onun duymak istediği şeyler değil. "Üniversitede ne zaman biriyle takılsam, bunun ortaya çıkmasından, herkese söylemesinden çekinirdim. Sürekli arkamı kolluyordum ve NFL'e girdiğimde, takıldığım kişilerden biri ortaya çıkacak diye çok korktum ama çıkmadı."

"Paranoya hiç geçti mi?"

"Söndü ama yalan söylemeyeceğim, hâlâ zaman zaman endişeleniyorum."

Talon kalbi kırık ve yenilmiş görünüyor ama bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. O.

"Bu muhtemelen değerlendirmemiz gereken bir şey," diyorum. "Çünkü bu birlikte olmanın nasıl bir şey olacağını. Bundan kaçış yok."

"Değerlendirmek mi?"

"Eğer buna değecekse."

"Değerlendirmeye ihtiyacınız var mı?"

Ona gerçeği söylemek istiyorum - kocaman bir hayır diye bağırarak istiyorum ama yapmıyorum çünkü benim için her zaman Talon'du. Onunla birlikte olmak için her şeyi yaparım. Ama onun kararsızlığı gün gibi ortada ve ben bunu etkilemek istemiyorum.

"Belki ikimizin de buna ihtiyacı vardır," diye yalan söylüyorum.

"Dostum, bu kısım broşürde yok, değil mi?" "Broşür mü?"

"İnsanların açılmasını duyduğunuzda, her zaman ailelerinin önünde oturan garip gençleri hayal edersiniz. Açılırlar, aileleri tepki verir -iyi ya da kötü- ve sonra iş biter. Hayır. Arkadaşlarınız, işiniz, barlarda bunu anlamaya çalışan rastgele insanlar var ..." Talon homurdanıyor. "Eşcinsel olmanın bir seçim olduğunu söyleyen her kimse, bir bok bilmediği ortada. Kimse böyle hissetmeyi seçmez."

Kalbim tekliyor ve bunun benimle ya da sahip olduklarımızla dalga geçmek olmadığını biliyorum ama yine de birazcık ezilmekten kendimi alamıyorum. "Ne gibi?"

Talon yere bakıyor ve emin olmasam da ona doğru bastırıp her şeyin yoluna gireceğini söylememek için tüm gücümü harcıyorum. Toplum içinde kendimi dizginleyebildiğim sürece, bunu yapmak ne kadar zor olsa da, bir sorunumuz olmayacak.

Yine de dokunmamak, insanların bunu öğrenme riskini ortadan kaldırmaz. Maddox, Talon'la on beş dakika görüşükten sonra bunu çözdü.

Talon ellerini ceplerine sokuyor. "Bu yönümü değiştirmek istemiyorum ama bunu başka nasıl tarif edebilirim bilmiyorum, sanki mahremiyetim tehlikede ve bunun sızmasını engellemek için yapabileceğim hiçbir şey yok. Bu bir kontrol sorunu."

"Bu yüzden başka bir şey yapmadan önce... emin olmanızı istiyorum."

Hemen cevap vermiyor ve sanırım bir yanım "Tabii ki, buna değersin" demesini umuyor. Duh." Ama eğer bunu düşünüyorsa, bu da iyi, çünkü emin değilse, şimdi bilmek daha iyi.

"Eve gitmek ister misin?" Ben sorarım.

"Uzun süredir burada değiliz. Oraya geri dönüp biraz dinlenmeliyiz."

Daha fazla hayal kırıklığı ve içeri geri döndüğümüzde, önümüzdeki birkaç saati Talon'un ne düşündüğünü ölçmeye çalışarak geçiriyorum. Her zamanki şaşal haline benziyor ama hem benimle hem de Maddox'la göz teması kurmaktan kaçınıyor.

Ayrılıp birkaç saat sonra eve döndüğümüzde, işler o kadar gergin ki Staten Island'a dönüş yolu boyunca hiç konuşmadık.

Beni evine davet etmek yerine annemin evinin önünde durdu. Bir eve bir de ona bakıyorum, bir mazeret bekliyorum ama gelmiyor. Ama arabadan inmeye gittiğimde Talon kalçama uzanıyor ve onu sıkıyor.

Bunun ne anlama geldiğini sormalıyım, çünkü şimdi gecenin geri kalanını bunun güven verici mi, sıradan mı yoksa beni gelecek kötü haberlere hazırlayan bir şey mi olduğunu merak ederek geçireceğim.

"Sadece biraz zamana ihtiyacım var..."

Ona bunu ciddi bir şekilde düşünmesini söyledim, bu yüzden gerçekten yaptığı için onu suçlayamam, ama lanet olsun, eğer biraz acıtmıyorsa.

Ön kapının gürültüsü beni uykumdan uyandırdı.

Bir türlü rahat edemiyorum. Eğer beni uyandıran çocuk değilse, günün bir saatinde ön kapıda biri var demektir.

Yastığımı başımın üzerine atıp annemin ya da Vanessa'nın kapıyı açmasını bekliyorum. Gabby bile şu anda açsa umurumda değil.

Yılın amcası ödülü burada. "Yabancılar kapıyı aç tatlım, böylece Shane Amca biraz dinlenebilir."

Gah, kaçırılmadığından ya da Yehova Şahidi olması istenmediğinden emin olmak için yataktan kalkmalıyım, ama kırıldım ve hareket edemiyorum.

Talon'a geri adım atmasını ve uğruna savaşımaya değip değmeyeceğimi düşünmesini söylemek gibi aptalca bir karar verdiğim için dün gece zar zor uyuduktan sonra, bugün oturup kalkamazken işlevimi yerine getiremeyeceğim.

"Tanrım, sana iki bira veriyorum ve sen bu sabah uyuyabileceğini mi sanıyorsun?" Talon'un sesi beni ürkütüyor ve sonunda hareket etmemi sağlıyor. Birden ayağa fırladım.

"Ben... şey... evet?" Dün gecedен sonra onu bugün göreceğimden emin değildim. Talon kollarını kavuşturdu. Gülünç derecede sevimli beresi ve eşofmanlarıyla,

ve yanakları kızarmış. "Gel hadi. Daireye geri yürüyeceğiz ve sonra bütün gün antrenman yapacağız."

"Ve sert adam geri döndü. Dün gecedен sonra kibar Talon tarafından öldürülmüş olabileceğini düşünmüştüm." İçimden, sert adamın ortaya çıkmasına şükrediyorum. Bu umut var demek.

Talon'un gülümsemesinde bir şey duraksıyor. "Seninle aramızda ne olursa olsun, hâlâ burada olmamın bir nedeni var, o da senin kıcını tekmeleyip şekle sokmak."

Sırıtiyorum. "Kırbaçlardan pek hoşlanmam. Öte yandan kelepçeler ..."

Talon'un gözleri ateşle parlıyor ama bunu saklamaya çalışıyor. "Kalk. Şimdi. Annen bize yiyecek bir şeyler hazırlıyor, o yüzden kalkıp giyinmek için beş dakikan var yoksa pijamalarınla gidersin."

"Pijama giydiğimi varsayıyorsun." Muhtemelen onu dürtmemeliyim, ama ona hala nerede olduğumu göstermek istiyorum. Ona yalvarmak ya da beni seçmesi gerektiğini söylemek istemiyorum ama benim açımdan hiçbir şeyin değişmediğini bilmesini istiyorum.

Talon çatıya bakıyor ve Tanrı'nın ona aletini pantolonunun içinde tutması için güç verdiğine dair bir şeyler mırıldanıyor.

Nerede durduğumuzu bilmiyorum ama bu dün gecedен farklı değil. Muhtemelen bunu hemen çözemeyeceğiz. Bu bizim

kendimiz bulmalıyız.

"Hareket ettiğini görmüyorum," diyor Talon.

"Daha çok erken," diye yakınıyorum, ondan bir tepki almaya çalışıyorum. İşe yaradı. "Beni oraya gitmeye zorlama."

Bunu yapması için ona meydan okumak üzere ağzım açık kalıyor ama sonra vazgeçiyorum. Bu sabah onu fazla zorlamış olabilirim.

Talon ayaklarının üzerinde
kayar. "Söyle." "Neyi
söyleyeyim?"

"Söyleyeceğin şey. Oraya gelmem için benimle alay et." Gözleri de tıpkı sesi gibi yumuşak ve sanki ona izin vermem için bana yalvarıyor.

"Buraya gel," diyorum, sesim hırçın.

Adımları tereddütlü ama atıyor.

Yatağa ulaştığında hızla hareket ediyorum ve onu üstüme çekiyorum. Vücutlarımız çarpışıyor ve o gülüyor ama ağzım ne zaman bırakacağını bilemeyince gülmesi kesiliyor.

"Seni bugün göreceğimi sanmıyordum."

Kalçalarımız birbirine yaslanmış, göğüs göğüse, tek bir nefesi paylaşıyoruz. Talon bebek mavisi gözleriyle bana bakıyor. "Dediğim gibi, hiçbir şey seni tekrar forma sokma sözümü tutmama engel olamayacak."

İkimizin de duymak istemediği sözler söylenmeden kalır.

Bu çok fazla olabilir.

Çok zor olabilir.

Buna değmeyebilir.

Kapı aralığından küçük bir ses geliyor. "Ne yapıyorsun?"

Talon üzerimden o kadar hızlı yuvarlandı ki neredeyse kasıklarına diz çöküyordu. Homurdanıyorum ve o da yanıma kış üstü düşüyor ve yeğenime masumca gülümsüyor.

"Talon düştü," diyorum. "Aptal, sakar oyun kurucu." Gabby'nin bana inandığını sanmıyorum.

"Amcan beni itti," diyor Talon.

Küçük ellerini kalçalarına koyuyor ve kaşlarını çatması beni öldürüyor. O kadar sevimli ki. "Zorbalık yapma."

Yüzümü asmamaya çalışıyorum. "Özür dilerim. Haklısın. Zorbalık yapmamalıyım." "Kahvaltı," diye sesleniyor annem.

Çabucak yemek yiyip dışarı çıkıyoruz ve içimde bir şeylerin mayalandığını hissedebiliyorum -iyi bir şeyler yapma ve Talon'a buraya gelmesini takdir ettiğimi gösterme hissi ya da ihtiyacı

Dün geceden sonra aramız garip olsa da kıcıımı yataktan kaldıracığım.

Antrenmanlarımız sırasında bana nasıl baktığını görmediğimi düşünüyor. Kafamın yerinde olmadığını biliyor ve endişeleniyor. Kendime karşı dürüst olursam, ben de endişeliyim.

Bir sporcunun motivasyonu her zaman kazanma ihtiyacından, mücadele etme ihtiyacından gelir. Bacağımı sakatladığımda, benim için bu biraz öldü. Ameliyattan sonraki komplikasyonla birlikte biraz daha öldü. Kariyerimi kurtarmaya yetecek kadar kaldı mı bilmiyorum.

Birkaç gece önce kar yağdı ama bugün hepsi eridi. Talon'un apartmanına doğru yürürken içim biraz ısınıyor ama yeterli değil ve böyle günlerde Kaliforniya'nın güneşini ve sıcaklığını özlüyorum. Orada sadece dört yıl yaşadım ama sanki o yıllar New York kışlarına olan çocukluk aşkımı silmiş gibi.

Talon konuşmuyor, bu da başlı başına endişe verici.

Kendim buna yüzde yüz inanmasam bile, daha iyisini yapmak ve ona yeniden ayağa kalkabileceğimi göstermek istememi sağlıyor.

Ben de daha hızlı yürümeye başladım. Bacağım bugün iyi ve yirmi dört saattir siyatik ağrım yok. Sınırlarımı zorlamamam gerektiğini biliyorum ama korku beni hiçbir şeyi zorlamaktan alıkoyuyor.

Sınırlarımı test etmezsem, onların ne olduğunu bilemem.

Ve kahretsin, bu şu anda hayatımın her köşesi için doğru bir ifade değil mi? Talon'a tam olarak ne istediğimi söylemek yerine, hâlâ bu işi onun yönetmesine izin veriyorum.

Dün gece bana neye ihtiyacım olduğunu sordu ve ben de ona yalan söyledim. Düşünmek için zamana ihtiyacım olduğunu söyledim, oysa tek istediğim onun bize güvenmesi. Bu ikimiz için de haksızlık, çünkü benim emin olup olmadığımı bile bilmezken o nasıl emin olabilir?

Bu düşünceyle kendimi kanıtlamak için zorluyorum ve Talon'un evine vardığımızda koşmaya başlıyoruz.

Lobiye girdiğimizde "Bacağın nasıl?" diye soruyor.

Sallıyorum. "İyi, sanırım. Bugün daha sert olmak istiyorum." Talon muzaffer bir sırıtışla rahatlıyor.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

TALON

Miller, burada bulunduğum üç gün içinde ilk kez bana yüzde yüz on verdi.

Ne değişti bilmiyorum ama bir şey onun kışını tutuşturdu ve ben kesinlikle şikayetçi değilim.

Dün geceden sonra aramız biraz bozulmuş olsa da, bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum. En azından, umarım sürmez. Ona ne istediğimi düşünmeme gerek olmadığını söyledikten sonra değil, çünkü bir seviyede, yıllardır biliyordum.

Sonuç olarak: Onu istiyorum.

Saklanmak zorunda kalmak berbat olacak ve bunun uzun vadede nasıl işleyeceği hakkında hiçbir fikrim yok, ama birlikte olmamız için ne olması gerekiyorsa yapacağım.

Elimi uzattım ve Miller'ın bench press'ten inmesine yardım ettim. "Tebrikler, yukarı çıktığımızda kendine bir oral seks kazandın."

Miller bana kaşlarını çatarken alnından ter damlıyor. "*Hepsi* bu kadar mı? Dün bana kış sözü verilmişti ve bu sadece iki saat içindi. Bütün gün buradaydık."

"Hmm, doğru. Bunun için sana hala borçluyum."

Miller'ın gözlerindeki sıcaklık, bana saldırmadan önce yukarı çıkamayabileceğimizi gösteriyor ve bu spor salonuna gelip giden insanların öngörülemezliği olmasaydı, onu kesinlikle kabul ederdim.

Miller yukarı çıkmaya o kadar hevesli ki, daireme çıkması milyonlarca yıl süren asansör yerine merdivenleri bile kullanıyoruz. Miller yukarı çıktığımızda yavaşlıyor ve sanırım gün boyunca yoruldu, ama sahanlığa ulaştığımızda yüzünü buruşturuyor ve kapıya doğru topallayarak yürüyor.

"Bacağını çok mu ileri ittin?"

"Asansörü kullanmalıydım."

Dairemin kapısını açarken topuklarımın üzerinde dönüyorum ve onu gömleğinden tutup içeri çekiyorum. Biraz tökezledi ve yüzümü buruşturdum.

"Tamam, planlar değişti. Hızlıca duş alacağız ve sonra yatağa gideceğiz, bütün işi ben yapacağım. Bacağını dinlendirmen gerek."

Miller sırtıyor ve beni banyoya götürüyor.

Ellerimle hızlı bir duş aldıktan sonra Miller'a bir havlu attım. "Kurulanın ve sonra yatağın ortasına uzanın."

Miller'ın kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor. "Bu sefer patronluk taslayan sen mi olacaksın?"

"Benim kığım, benim kurallarım."

Tartışmak ister gibi görünüyor ama çenesini kapalı tutuyor ve dediğimi yapıyor.

Kurulanmayı bitirdiğimde, malzemeler için komodeye doğru ilerliyorum ve onları Miller'ın yanındaki yatağa atıyorum.

Yatakta beni bekleyen bir adamın görüntüsünün beni bu kadar tahrik edebileceğini hiç düşünmemiştim. Miller'ın sert hatları ve kasları kral yatağın büyük bir kısmını kaplıyor, ama bakışlarım karnına doğru uzanan kocaman sikine takılıyor.

Bunu yapabilirim. Nasıl ki yakın zamana kadar hiç sakso çekmediysem, bu da aynı şey. Hiçbir kadın analdan ölmedi. Bana bir şey olmaz. Gerçi birkaçı parçalanıyormuş gibi hissettiklerini söyledi.

Yine de bunun hep egomu okşamak için olduğunu düşünmüşümdür. Bilirsin, hepsinin "Oooh, çok büyüksün." demesi gibi. Lütfen... Benimkinden daha büyük bir sürü sik gördüm ve bu sadece soyunma odasında.

"Çıldırдың mı?" Miller soruyor.

"Hayır." Hey, en azından sahte güvenim işe yarıyor.

"Emin misin?"

Tamam, belki de değil.

"Çünkü bunu yapmak zorunda değiliz."

"Bunu yapmak *istiyorum*, çünkü bilirsiniz, bir ilişkide yapacağınız şey budur."

Miller dirseklerinin üzerine eğilir. "Eğlenceli bir gerçek. Eşcinsel ilişki yaşayan erkeklerin sadece yüzde otuzu anal seks yapıyor."

Hah. "Gerçekten mi? Bu çok düşük bir rakam gibi görünüyor."

"İstemiyorsan önemli bir şey değil. Ve biliyorsun ki

."

"Hâlâ denemek istiyorum. Tüm o gey pornolarını izlerken - biliyorsun, araştırma amacıyla-"

Miller homurdanır. "Tabii ki. Araştırma."

"Evet. Evet, izlemeye bayıldığım bir çift vardı. Gerçek hayatta evliler ve bilmiyorum, öyle gösteriyorlar... Bilmiyorum." Yanaklarım kızardı. Seks konusunda asla garip ve utangaç olmam. Hem de hiç.

"Porno, seksin gerçekte nasıl bir şey olduğunun en kötü tasviridir, biliyorsun değil mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Ama bu adamlar... onlar farklı."

"Göster bana." Miller beni yatağa çağırıyor ama tereddüt ediyorum.

"Porno izlemek ister misin?"

"Ne istediğini görmek istiyorum."

Telefonumu bulup uygulamayı açıyorum ve otomatik olarak aylar önce ilk videoyu gördüğümünden beri takip ettiğim çifte açılıyor.

Miller'a yatakta katıldığımdaya ayağa kalktı ve beni yanına çekti. "Bu adamları görmüştüm ama yanlarında bir kız vardı."

"Onları orada buldum." Aynı porno zevkine sahip olduğumuz için heyecanlanmam garip mi? Üniversiteden beri cinsel olarak uyumlu olduğumuzu düşünürsek mantıklı. Bu adamların dünyasına girdiğim tavşan deliği olan üçlü sahneyi açıyorum.

Doğrudan ortaya atlayan bir klip -ön sevişme yok, sadece sikiş- ve Miller'ın ellerinin dolaşması yaklaşık otuz saniye sürüyor. Sonra dudakları. Parmakları yan tarafımda gezinirken boynuma hafif öpücükler bırakıyorlar.

Telefonu bırakmaya gidiyorum ama beni durduruyor. "İzlemeye devam et."

Ben gözlerimi ekrandan ayırmazken, ağzı ve elleri vücudumu keşfetmeye devam ediyor.

Telefonumun hoparlöründen gelen inlemeler, adamlardan birinin "Al şu şişko aleti" demesiyle kesiliyor ve tabii ki Miller ve ben gülmekten kırılıyoruz.

"Hey, Talon, koca sikimi alacak mısın?" Boynuma doğru kıkırdıyor.

"Ben, uh, sesi kapatabilirim." Telefonumu sessize aldım.

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök."

Dediğini yapıyorum ve telefonumu yatağın üzerine, bana bakacak şekilde yerleştiriyorum. Miller'ın dikkatimi porno ile dağıtma fikri tamamen işe yarıyor, çünkü o

parmaklarını kayganlaştırıcıyla kaplıyor, ben ekranda sevişen insanları izlerken heyecanlanamayacak kadar meşgulüm.

Arkamda diz çöküyor ve deliğime dokunduğunda, ekrandaki adam olmanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyorum - Miller'ın siki kırımın o kadar derinine gömülmüş ki ondan başka hiçbir şey hissedemiyorum.

Parmaklarının ilk darbesi bana bunu kendime yaptığım zamanki gibi bir gariplik hissi veriyor, ama Miller nazik ve sabırlı ve beni yavaşça çalıştırıyor. O kadar yavaş ki dikkatim tekrar videoya kayıyor.

İçimde hiçbir zaman tam olarak ulaşamadığım o noktaya gelene kadar iki parmağının derinde olduğunu fark etmiyorum. "Lanet olası orospu çocuğu."

Miller kıkırdar. "Tanrı kaltak?"

"Eminim Tanrı'nın etrafında her zaman orospular ve fahişeler vardır." Saçma sapan konuşmalarına sadece gülüyorlar. Tabii ya.

Miller beni parmaklarıyla yavaşça becermeye devam ediyor, ta ki ben istemsizce onun eline doğru sallanana kadar.

"Hazır olduğunu düşünüyor musun?"

"Sanırım... Sanırım." Belki de. Kahretsin, bilmiyorum. Miller'ın aleti büyüklüğünde bir şeyi dışarıdaki bir deliğe sokmaya gerçekten hazır olan var mı?

Miller'ın ne zaman giyindiğinden emin değilim, ama parmaklarını çıkardığında, kırımın çatlağı boyunca sürüklenen lateks hissi beni beklentiyle titretiyor. Ve belki de sinir. Tamam, çoğu sinir.

Aleti deliğimle aynı hizaya geliyor ve kendimi gelmeyecek bir şey için hazırlıyorum.

Miller, "Planlar değişti," diyor. "Kenara çekil." "Ne? Benimle böyle alay edemezsin. I-"

"Benim sikim olduğunu anlar anlamaz donup kaldın. Bana binmeni istiyorum, böylece tempoyu sen ayarlarsın. Bu benim kaldırabileceğimden çok daha fazla bir baskı ve seni incitmekten korkuyorum."

Tipik Miller. Her zaman beni korumaya çalışır. "Kırılmayacağım."

"Olabilir. Zaten bacağım bu şekilde uzun süre dayanmaz."

Benim iyiliğim için gerçeği esnettiğinden eminim, ama Miller sırt üstü yattığında, hemen üstüne tırmanıp beline sarılıyorum, böylece kaçamıyor.

Bunu yapıyoruz.

Arkama uzanıyorum ve üzerine çökerken sabit tutmak için sikini kavıyorum. O yüzündeki endişeyi gizlemeye çalışıyor, ben de acıyı

örtmeye çalışıyorum ama

Bu bir mücadele. Vücuduma giren her yağ santimi, kığımın daha fazla protesto etmesine neden oluyor.

Miller kığımın yanaklarını kavırıyor ve sıkıca tutuyor. "Acele etme yoksa daha çok acır."

Kıpırdamıyorum ve gözlerimi kapatıyorum, kığımdeki ağrıdan başka bir şeye konsantre olmaya çalışıyorum.

"Talon, nefes al."

Evet. Miller'ın emir vermesi şu anda ihtiyacım olan şey. Kontrolü ona vermek beni rahatlatıyor, bir şekilde içimdeki bir şeyi yatıştırıyor.

Ben nefesime konsantre olurken o belime ve kığıma masaj yapıyor ve gözlerimiz buluşuyor. İhtiyacım olan cesaret bu. Miller her zaman olduğu gibi bana karşı inanılmaz sabırlı. Aramızdaki dinamik hep böyleydi. Ben onun dizginlediği serseri mayınım, ben de onun gevşemesini sağlıyorum.

Gerçi şu anda hiç de gevşek değil. Vücudu sımsıkı sarılmış, çenesi sertleşmiş ve ben sikini daha fazla aldıkça kendini dizginlemeye çalıştığı belli oluyor.

Kalçalarımı yavaşça döndürüyorum ve tamamen oturana kadar onu sıkı itişlerle alıyorum.

Miller'ın zevkten kapkara kesilmiş gözlerine bakmaktan kendimi alamıyorum. Bundan ne kadar zevk aldığını bildiğimde acım azalıyor ve sonra acım azaldıkça ihtiyacıma dönüşüyor.

Eğildim ve Miller'ın bağımlılık yaratan ağzını öperken uyum sağlamak için birkaç dakika daha ayırdım. Aleti içimdeyken, daha önce hiç böyle bir arzu yaşamamıştım. Hareket etmek istiyorum, hareketsiz kalmak istiyorum, yalvarmak istiyorum... Temel olarak, her şeyi ve hiçbir şeyi istiyorum ve şimdi mantıklı bile değilim.

Ben yıldızları görmeme neden olan küçük itişler denerken ağzım onunkini ısıtıyor ve kızdırıyor. Miller inliyor, sesi çok çığ.

Başa çıkabileceğimi düşündüğünde, elleriyle kalçalarımı kavırıyor ve biraz itiyor. Onu denediğimden daha derine götürüyor ve acı geri geliyor, ama umurumda değil, çünkü horozu prostatımı sabitliyor ve titriyorum.

"Shane." Sesim yalvarır gibi çıkıyor.

Miller bunu cesaret olarak alıyor ve tekrar yapıyor, sonra tekrar yapıyor, ta ki ben bunu yapabilecek özgüvene sahip olana kadar.

Dik oturarak ellerimi kaldıraç olarak göğsüne koyuyorum ve kendimi onun sikinin üzerinde becermeye başlıyorum. Tekrar tekrar, o zevk itişini, o ihtiyaç patlamasını hissetmek istiyorum.

"Arkana yaslan," diye emrediyor Miller. "Ellerini bacaklarımın yanındaki şiltenin üzerine koy."

Ben bunu yaparken Miller kalçalarımı kavırıyor ve yukarı doğru itiyor.

Ağzımdan anlaşılmaz şeyler dökülüyor, çünkü bunun daha iyi olabileceğini bilmiyordum. Miller beni öldürmeye çalışıyor, bundan eminim.

"Tekrar yap," diyorum.

Miller kendini beğenmiş bir gülümsemeye bürünüyor ve yavaş bir tempoyla başlıyor ama hızla hızlanıyor.

Tek yapabildiğim başımı geriye atmak ve yolculuğun tadını çıkarmak.

Dev eli kalçamdan ayrılıp sızan sikimin etrafını sardığında, bunun neredeyse bittiğini anlıyorum. Kıçımdaki his Miller'ın sikimi sıkıca kavramasıyla birleşince vücudum patlıyor ve Miller'ın göğsünün her tarafına döl fişkırıyor.

Zevkin doruklarına çıkıyorum ve son sperm damlalarının pürüzsüz tenine düştüğünü görmek için tam zamanında güzel manzaraya bakıyorum.

Miller kıçımdaki sürtünme neredeyse çok fazla hale gelene kadar içimde hareket etmeye devam ederken ağır nefes alıyorum. Durmasını istememe ramak kala, "Çok yaklaştım. Çok... lanet... yakın-"

Miller homurdanıyor ve içime boşalıyor ve ben aniden bizi ayıran bir prezervatif olmamasını diliyorum.

Miller'ın üstüne yığılıyorum ve o da beni kendine yakın tutuyor. Ter içindeyiz, döllerim tenimizde soğuyor, siki kıçımda yumuşuyor ve hareket etmemiz gerektiğini biliyorum. Ama istemiyorum.

Tek istediğim iyileşmek ve sonra tekrar yapmak. Ve tekrar.

Sonsuza kadar gibi kelimeler beynimde uçuşuyor ve bunu daha önce hiç yaşamamıştım.

"Shane?"

"Evet," diye mırıldanıyor Miller.

"Sen bu riske değersin. Sen *her* şeye değersin."

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MILLER

I Talon'un olumlu pekiştirmeyi bir eğitim yöntemi olarak kullandığını fark etmem uzun sürmedi ve benim bunu anladığımı fark etmesi daha da kısa sürdü

Dışarı.

Bacağım iyileşene ve ben yeniden umutlanmaya başlayana kadar küçük eğitim ve sevişme baloncuğumuzun içinde kalıyoruz - ve arada sırada ailemi ziyaret ediyoruz.

NFL seviyesine geri dönmek için yenilenmek düşündüğümünden daha zor ve saçlarımı yolup pes etmek istememe neden olan bazı aksilikler var, ancak Talon bana bunu neden yaptığımızı hatırlatmak için orada.

Futbol bizim kanımızda var. Bu bizim hayatımız.

Baharın ortasında bir Pazar sabahı uyandığımda telefonuma uzanıyorum, telefonum çalıyor. Talon'un uyumama izin verdiği haftanın tek sabahı ve şerefsizin biri sabahın köründe beni arıyor.

Oh. Saat 8:15. Ayrıca çalan benim telefonum değil.

Kalçamı dürterek Talon'u uyandırmaya çalışıyorum. "Telefonun susmuyor."

"Ne?" Talon gözü kapalı telefonuna uzanır, bir tuşa basar ve kulağına götürür. "Evet. Konuş."

Talon'a ya da bana ait olmayan derin, gürültülü bir kahkaha odayı dolduruyor. "Bu bir görüntülü arama, salak. Güzel kulak."

Talon telefonunu kaldırır ve gözlerini kısarak bakar. "Trey? Ne oluyor lan? Saat kaç?"

"Tanrım, siz futbolcular çok tembelsiniz. Yılın sadece yarısında çalışıp geri kalanında uyuyorsunuz."

Talon esnerken neredeyse telefonu düşürüyordu. "Ne oldu?"

"Bu... Shane Miller mı?" Trey soruyor.

Hay sikeyim. Yataktan çıkmaya çalıştım ama Talon beni geri çekti.

"Tamam, vay canına, yani daha fazlası olduğunu söylediğinde yalan söylemiyordun, öyle mi?" Trey'in sesi garip gelmiyor, sadece şaşırmış.

"Ne istiyorsun?" Talon kardeşine sorar.

"Seni kontrol etmek için aramıştım. Annem ve babam başıma bela oluyorlar ve bu sadece senin onlardan kaçtığın anlamına gelebilir. Bir numaralı oğul meşgul olduğunda bana daha fazla ilgi gösteriyorlar."

"Siktir git. Onları terk etmediğin için seni seviyorlar. Ben sadece en sevilen çocuğum çünkü başarım ölçülebilir."

Trey ekrandan Talon'a ihtiyatla bakar. "Neden orada bir yerde bir hakaret varmış gibi hissediyorum?"

"Tüm söyleyeceğin buysa, ben şimdi uyumaya gidiyorum. Erkek arkadaşım bütün gece beni uyutmadı ve bana eşcinsel şeyler yaptı."

Kalbim tekliyor ama dün geceyi kardeşine anlattığı için değil. Erkek arkadaş etiketine takılıyorum, ki sanırım biz de öyleyiz-aylardır sadece birbirimizle birlikteyiz. Ama yine de ilk kez gerçekten söyledi. Ama bunu sadece Trey'i korkutmak için mi söyledi, yoksa gerçekten ciddi miydi?

Trey iç çekiyor. "Akıcı homo diliyle konuşarak beni korkutmaya çalışıyorsan, umurumda olmadığını bilmelisin. Senden çok daha gey adamlarla çalışıyorum. Bu noktada beni şok edebileceğini sanmıyorum."

"Bırakın uyuyayım," diye yakınıyor Talon.

"Tamam. Ama bugün annemle babamı ara. Lütfen. Kendi akıl sağlığım için."

"Yapacağım." Talon yine esniyor. "Onlara Miller'dan bahsetme, çünkü bahsetmeyeceğim."

"Neden olmasın?"

"Biz..." Talon bana bakıyor ve ben de yüzümü pasif tutmaya çalışıyorum. "Hâlâ bunu çözmeye çalışıyoruz."

Erkek arkadaş etiketi ciddi değil o zaman. Peki bunu çözmek? Bunu aştığımızı sanıyordum.

"Yeterince adil, ancak bunu çözdüğünüzde, belki de sizi yakalamadan önce basına söylemeyi düşünmelisiniz."

"Neden böyle söylüyorsun?" Talon sorar.

"Böylece kendi hikayenizi kendiniz anlatırsınız. İhtiyacınız olan son şey bir başkasının bunu sizin için yapması ve yanlış anlamasıdır. Takım arkadaşınızın hikayesi gibi."

Talon dudaklarını büzer. "Bize bir şey olmaz. Dikkatli davranıyoruz." Muhtemelen fazla dikkatli.

"Yakında konuşuruz, küçük kardeşim."

Görüşmeyi sonlandırıyorlar ve ben sessiz kalmaya çalışıyorum, ancak bir telefon görüşmesiyle Staten Island'da yarattığımız baloncuk birazcık dengesizleşti. Her an patlamasını bekliyorum.

"Erkek arkadaşın mı?" Kolay hedefe yönelmek zorundayım - alay etmek ve gülüp geçmeye hazırlanmak.

Talon telefonunu komodinin üzerine koyuyor ve bana doğru dönüyor. Daha da yakınlaşırken bacağı kalçamın üzerinden geçiyor. "Biz buyuz, değil mi?" "I ... Sanırım? Yani, başka kimseyle görüşmüyoruz ve ben daha fazla Senin evinde kendi evimde geçirdiğimden daha fazla gece geçiriyorum... yani, evet, sanırım öyle."

"Tahmin ediyor," diyor Talon kuru bir sesle. "Bana tamamen aşıksın. Bunu şimdiden söyleyebilirim."

Donup kalıyorum ve Talon bana sarılmışken hemen fark ediyor.

Beni itti. "Sadece oynuyorum."

"Biliyorum."

O ikna olmadı, ama benim de aklım almıyor.

Hem çift olarak hem de takım arkadaşı olarak kendimizi bulmaya çalışıyoruz ama antrenman kampında neler olacağından bahsetmiyoruz. Aslında, Staten Island'da olmayan hiçbir şey hakkında konuşmadık.

Talon risk almaya değer olduğumu söylediğinde, sanırım saklanmaya değer olduğumu kastetti. Kimsenin bizi birlikte görme ihtimali yoksa risk de yoktur.

Jackson bizi birkaç hafta önce Noah'ın bağış toplama etkinliğine davet etmişti, tamamen gitmeye niyetliydik ama son dakikada Talon beni seksle oyaladı ve bunun için yataktan çıkmadık. Maddox bizi başka bar gecelerine de davet etti ama Talon'un gitmemek için bir bahane uyduracağını bildiğim için antrenman yorgunluğu numarası yaptım.

Bana her şeye değer olduğumu söylediğinden beri Staten Island'dan ayrılmadık.

Eğitim ve birbirimiz için yaşıyor ve nefes alıyoruz ve dünyamızın bu şekilde devam etmesi mümkün olsaydı, bunu kalıcı bir düzenleme haline getirme şansına atıldım.

Talon'la kim olduğumu biliyorum. Nereye uyduğumu biliyorum. Sadece dünyanın geri kalanının bize nasıl uyacağından emin değilim.

Ve er ya da geç, gerçek hayat bizi yakalayacaktır.

"Peki, kardeşinin söyledikleri hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordum. "Ailemi aramak hakkında mı? Sonra yaparım."

Kastettiğim bu değildi ve acaba bilerek mi bu şekilde cevap verdi?

"En azından onlara söyleyecek miydin? Annem biliyor."

"Annen bunu tüm arkadaşlarına anlatacak değil ya. Benim annem en kötü sır saklayandır. Bu kadar büyük bir şeyde iyi olacağını düşünmek isterdim ama gururlanıp arkadaşlarına anlattığını ve onların da başkalarına, sonra başkalarına, sonra da

_"

"Doğru. Yeterince makul. Peki ya medya meselesi?" Neden zorladığımı bilmiyorum ve Talon'un bana bakma şekline bakılırsa, onun da bildiğini sanmıyorum.

"Bunun olmayacağı konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

"Evet, ama sonra insan içine çıkmayı bıraktık. Beni yanlış anlama. Bunu gizli tutmamız gerektiğini biliyorum, ama sanki bu daire şu anda bizim tüm dünyamız ve sen bunu istemesen de, birbirimizin kirli küçük sırrıymışız gibi hissetmeye başladık."

"Dışarı çıkmak ister misin?"

"Bu kokuşmuş adadan gitmek istiyorum. Baloncuğumuzdan ayrılmak istiyorum."

Talon sert aletini bana doğru sürüyor. "Baloncuğumuzu seviyorum."

Tanrım, dikkatim bu kadar kolay dağılmamalı. Elim Talon'un sırtından aşağı iniyor ve kıcını kavrayarak onu daha yakına çekiyor.

Bundan kurtulmak için yine seksi kullandığını fark ettiğimde, şehvetimden sıyrılıp yataktan fırlıyorum. "Neden bir yere gitmek istemiyorsun? Senden Times Meydanı'nda elimi tutmanı istemiyorum. Sadece... biraz D vitaminine ihtiyacımız var."

Talon, tabii ki, onun sikini tutuyor. "D vitaminin burada."

Gülmek istemiyorum ama o kadar ezik ki gülmek zorundayım. Talon'un endişeli yüzünü gördüğümde gülmem yine hızla kesiliyor. "Sanki gerçekten birlikte olacağımıza karar vermişsin gibi görünüyor ve sonra Tanrı bilir ne kadar süre gerçek dünyayı görmüyoruz. Kabin ateşim var."

"Kendini kuledeki bir prenses gibi mi hissediyorsun?" Talon alay ediyor ama zoraki. Arkadaştan daha fazlasına geçmemizin düşünmemiz gereken tüm bu ekstra unsurlara sahip olmasından nefret ediyorum, ancak bunları ele almazsak, yüzümüze patlayacaklar ve her şeyi kaybedebiliriz.

Hiçbir şey Talon'u kaybetmeye değmez.

"Sanki sadece riski tamamen ortadan kaldırdığınızda riske değiyormuşum gibi."

Talon yavaşça yataktan kalkıyor ve bana çıplak halinin ağız sulandıran görüntüsünü veriyor. Aleti sert, görünüşe göre tartışmamızdan etkilenmemiş, aksine

Benim. Talon yaklaştıkça kesinlikle ilgilenmeye başlıyor.

"Seninle insan içine çıkmaktan neden korktuğumu bilmek ister misin?" diye fısıldıyor. Vücudu bedenime baskı yapıyor ve elleri yanlarımda gezinerek tenimi yakıyor.

Evet, sikim kesinlikle ilgileniyor.

"Neden?" ıkarmayı başarıyorum ama Talon eğilip beni kulağımın hemen altından öperken sesim hırıltılı çıkıyor.

"ünkü sana dokunamadan spor salonunda olmak yeterince zor." Talon'un nefesi boynumda sıcacık ve içime bir ürperti gönderiyor. "İşte o zaman seni üst kata çıkarabilir ve dakikalar içinde soyabilirim. Herkesin içinde mi? Ölebilirim."

"Ölmek mi?"

"Sana dokunma dürtümü bastırana kadar buradan asla ayrılamayabiliriz."

Bu iyi bir cevap.

"Bunu yapmayı nasıl başaracağız?" Ben soruyorum.

Talon dizlerinin üzerine çöküyor ve dili şaftımın uzunluğunu yalamak için dışarı fırlıyor.

"Lanet olsun." Ağır nefes alıyorum. "Bu da bir yol."

Eli sikimi kavırıyor ve bana bakarken sert bir şekilde pompalıyor. "Sana ne diyeceğim..."

"Az anlat, çok sakso ek."

Talon bana bakıyor. "Bu gece dışarı çıkabiliriz."

"Bu kadar kolay mı?"

"O kadar kolay değil." Öne doğru eğilip sikimin ucundaki bir damla prekumu yalıyor, ben de inliyorum. "Bugün önce beni yıpratman gerekiyor. Spor salonunu da es geçiyoruz."

Normalde onun ağzından dökülecek bir şeyi söylerken içimdeki Talon'a dokunuyorum. "Meydan okuma kabul edildi."

Baloncuğun dışına yapacağımız ilk gezinin küçük olmasına karar verdik. Jackson ve Noah tatildeydi, ben de Maddox'a mesaj atıp Damon'la Brooklyn'deki evlerine davet etmesini istedim.

Prospect Park yakınlarındaki mekânları dışarıdan bakılınca pek bir şey ifade etmiyor, ancak sadece konumu bile oldukça pahalıya mal olabilir.

Sanırım Damon menajerlik dünyasında kendine bir isim yapıyor.

Damon bizi konağa alır almaz Talon'un omzuna vuruyor. "Sonunda Miller'ı kafesinden çıkardın mı?"

Talon neredeyse ayağının üzerine düşecek.

Belki de haklıdır ve insan içine çıkamayız.

Damon, Talon'un küçük çıldırışını fark etmemiş gibi görünüyor. Ya da belki Maddox Damon'a söylemiştir ve Damon bunu saklamakta gerçekten iyidir.

Yanımıza almamız için ısrar ettiğim şarap şişesini uzatıyorum, çünkü birinin evine gittiğinizde böyle yaparsınız.

"Ah, teşekkürler," diyor Damon, görgülü olmama şaşırmış gibi.

Sonra bunun çifte randevu olduğunu fark ettim ve o zaman ben bile paranoyaklaştım.

Talon beni etkiliyor.

Ve orgazmlarla dolu bir günün ardından, beynimin çok iyi çalıştığını sanmıyorum.

"İyi görünüyorsun. Tüm sıkı çalışmanın karşılığını alıyorsun," diyor Damon. "Bacağın nasıl?"

"Evet, sadece bir milyon ay sürdü ama sonunda sezon tekrar başladığında forma giriyorum." Henüz o noktaya gelmedim ama Talon sayesinde bunun olacağına olan inancım her geçen gün daha da güçleniyor.

Damon bizi yemek odasına götürüyor ve şarap şişesini masanın üzerine koyuyor. "Bebeğim, geldiler."

"Bir şeyleri yakmamaya çalışıyorum. Bir saniye içinde çıkacağım!"

Damon gülümsüyor. "Maddox aslında mutfakta çok iyidir. Sadece sizin burada olmanızdan heyecan duyuyor."

"Talon demek istiyorsun," diyorum.

"Evet, ama bu konuda kaba davranmayacaktım."

Gülüyorum. "Alıştım artık. Dostum, üniversite boyunca bana hep Talon hakkında sorular soruldu. İnsanlara onun küçük bir penisi olduğunu söylerdim."

"Hey," diye sızlanıyor Talon.

"Hey, sen. Bu yalana rağmen, takımın geri kalanından daha fazla seviştin. *Kombine* olarak."

"Aynen öyle," diyor Talon gururla.

Biz yerimize otururken Maddox beliriyor ve masanın ortasına büyük bir kâse makarna koyuyor. Beyaz sos nefis sarımsak kokuyor ve Talon'la ben servis kaşığını kapmak için birbirimizi geçmeye çalışıyoruz. O kazanıyor ve bana muzaffer bir edayla sırtıyor.

"Bu Warriors'la sözleşmeli olarak geçirdiğin son yıl, değil mi?" Damon soruyor ve bana bir kadeh şarap dolduruyor.

Söz konusu şarabı içmek için izin isteyen Talon'a bakıyorum ve o da bana "Bunu içersen eve döndüğümüzde spor salonuna gidiyor olacaksın" diyen bir bakış atıyor.

Bütün gün süren seks maratonundan sonra eve gidip tekrar seks yapmanın imkanı yok, o yüzden *siktir et* diye düşündüm. Daha sonra koşuya çıkacağım.

Damon'a dönüyorum. "Evet. Bu yüzden bacağıma yüzde yüz iyileştirmek zorundayım. Bu yıl atılma ihtimalim daha yüksek."

"Hewitt ve Locke konumunuzu güvence altına almak için ne yapıyor?"

Soru geçerli bir soru, ancak durumuma yardımcı olmak için hiçbir şey yapmadıklarını fark etmemi sağlıyor.

"İlk yaralanmamdan bu yana onlardan haber alamadım. İkinci ameliyatımı olduğumda aradım ve mesaj bıraktım ama bir daha geri aramadılar. Güncelleme için teşekkür eden bir e-posta aldım ama hepsi bu kadar."

Damon kaşlarını çatıyor. "Sizinle sponsorluk ya da destek anlaşmaları hakkında konuşmadılar mı?"

"Büyük sponsorluk anlaşmaları için yeterince büyük bir isim değilim."

"Hayır, ama şirketler hala sporculara kıyafetlerini giymeleri, giyerken fotoğraflarının çekilmesi ve ürünlerinin magazin sayfalarında yer alması için para ödüyor."

Bunun olması için halkın içinde olmam gerekir.

"Ya da sakatlığınız nedeniyle rehabilitasyon ekipmanlarını destekleyebilirsiniz."

Menajerimden haber alamamanın iyi bir şey olmadığını biliyordum ama bu arada ne yapıyor olabileceklerini düşünmedim bile.

Talon konuşur. "Belki de Hewitt ve Locke ile yaptığınız sözleşmeden nasıl kurtulacağınıza bakmalısınız."

Bu beni şaşırttı çünkü bana sadık olmamı söyleyeceğini düşünmüştüm. O Touchstone Sports'la ve draft edildiğinden beri aynı menajerle çalışıyor, oysa benim birkaç menajerim oldu. Hâlâ aynı şirketle çalışıyorum ama büyük adamlardan biri olmadığım için elden ele dolaşıyorum. Hücum oyuncularını, oyun kuruculardan sonra ligin en çok kazanan ikinci oyuncusu ama oyun kurucular gibi, bu kadar para ve saygı kazanmak için en iyilerden biri olmanız gerekiyor ve ben henüz o noktada değilim.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Talon'a sordum. Ajansımdan ayrılmayı düşünmemiştim ama gelecek hakkında da konuşmadık. Sanki benden kaçıyorlar.

"Damon senin için çok daha fazlasını yapabilirmiş gibi geliyor."

Damon mantıklı ve şu anki menajerimden daha yetkin görünüyor. Biz sadece Hewitt ve Locke'un listesindeki numaralarız. Damon gibi umursamıyorlar. Ama Talon'un bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey beni düşündürüyor-

"Bir dakika. Bunu sezona hazır olamayacağımı düşündüğün için mi söylüyorsun?"

Talon'un yüzündeki suçluluk ifadesine bir kez baktığımda, hazır olamayacağımı düşündüğünü anlıyorum.

"Öyle demiyorum ama yedek bir planın olmasından zarar gelmez. Tek söylediğim bu."

Akıllıca davranıyor, bunu biliyorum ama biraz acıtıyor. Şarabımdan bir yudum alıyorum.

"Menajerimle konuşacağım."

"Dur bakalım," diyor Maddox. "Sana aylar önce Damon'la gitmeni söylediğimi hatırlıyorum. Hâlâ kırık dökükken sana yer vereceğini nereden çıkardın?"

Talon kaşlarını çatar ama Damon kahkahayı basar.

Ben de gülümsüyorum. "Bu Maddox'u görmezden gelmem gereken zamanlardan biri, değil mi?"

Damon başını sallar. "Kesinlikle. Eğer kabul edersen seninle sözleşme imzalamaktan mutluluk duyarım. Moral bozmak istemem ama duyduklarıma göre, sakatlığını umursamıyorlarsa seni bırakmayı düşünüyor olabilirler."

"Nasıl yani?"

"Yaptıkları şey bu. Kişisel deneyimlerimden ve kendi şirketimde buna tanık olduğumdan biliyorum. Sakatlıkları takımlara satmak zor ve bazı insanlar için çok fazla iş. Destekleyici bir menajerim olsaydı pes etmek yerine sakatlığımı iyileştirmeye çalışır mıydım diye sık sık düşünürüm. Vazgeçmene izin vermeyeceğim."

Geleceğim hakkında biraz daha konuştuk ve Talon ve ben birkaç saat sonra yemekten ayrıldık, ben olası yeni bir menajerle ve Talon bana dokunmadan birkaç saat geçirebileceğini bilerek.

Arabaya bindiğimizde, Talon anahtarı kontağa sokarken tereddüt ediyor. "Bana kızgın mısın?"

"Hayır, neden kızayım ki?"

"Çünkü sezon için hazır olmayabileceğini söyledim. Yapamayacağını düşündüğümünden değil. Sadece-"

Koluna uzandım. "Tamamen saf ya da inkârcı değilim. Hâlâ yapmam gereken çok şey var. Bana gerçeği söylediğin için sana asla kızmayacağım."

"Damon gerçekten size çok uygun görünüyor. Aslında türünün tek örneği bir menajere benziyor. Eşcinsel sporcular için harika şeyler yapacak."

"Çoktan yaptı."

"Tamam. Şimdi eve gidip bir saat koşu bandına çıkacağım." Bunun olacağını bildiğim halde inledim.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

TALON

Işöyle bir şey var. Film izlerken, bir aksiyon sahnesi ya da heyecanlı bir şey sırasında ekrana bakmıyorum. Yüzünü izliyorum Kiminle izliyorsam.

Normalde bu daha eğlencelidir ama bu gece değil. Miller sanki çalmasını isteyebilecekmiş gibi telefonuna bakmaya devam ediyor.

Menajerine ulaşmaya çalışıyor ama bir sonuç alamıyor ve bu onu çıldırtıyor.

Tamam o zaman.

Uzanıp el koyuyorum.

Miller hemen geri almaya çalıştı ama ben uzanıp başımın üzerine kaldırdım.

Beni kanepeye yapıştırıyor ve ü z e r i m e tırmanmaya çalışıyor ama ön kolumu göğsüne bastırıyorum.

"Yapma," diye uyarıyorum.

Tekrar uzanıyor.

"Gecenin geri kalanında kapalı olacak."

"Ama-"

"Temsilciniz sizi günlerdir aramadı. Bunu şu saatte yapmayacaklar"- Telefonu yukarı kaldırıyorum ve ana ekranın açılması için düğmeye basıyorum

-"Gece altı kırk dokuz."

Ağırlığı üzerimde daha da ağırlaşırken içindeki mücadelenin gittiğini hissediyorum. "Özür dilerim bebeğim."

Miller kendini tamamen üzerime bırakıyor ve başını boynuma gömüyor.

Elim sırtında geziniyor. "Seni bırakmaya çalışsalar bile Damon ilgilendiğini belirtti. Başka bir ajan bulacaksın."

"Evet, evet. Yeni menajer, sabit bacak... hepsi olacak."

Ve sözleri de çok inandırıcı. Bilirsiniz, eğer bu kadar asık suratlı olmasaydı.

Keşke onun için yapabileceğim bir şey olsaydı da her şeyin yoluna gireceğine inandırabilseydim ama o da ben de biliyoruz ki sektör böyle işlemiyor. Sadece istemek yeterli değil.

Miller sonunda kendini yeniden zorluyor ve menajeriyle yaşadığı bu saçmalığın onu geriye götürmesini istemiyorum.

Eğer inanmazsa, en azından bir süreliğine unutmamasını sağlayabilirim.

Onu üzerimden itiyorum ve ayağa kalkıyorum. "Gidip sana banyo yaptıracam. Bugünkü antrenmandan sonra bacağına iyi gelir."

"Küvet dediğin o kovaya sığabileceğimi düşünmen çok şirin." "O normal boyda bir küvet, seni koca dev," diye mırıldanıyorum.

Miller gülüyor.

"Zaten senin için çalıştırıyorum." Filmler işe yaramadığına göre, onun için daha fazla dikkat dağıtıcı ayarlarken onu meşgul etmem gerekiyor.

Banyo dolarken telefonumu çıkarıp market alışverişlerimi yaptığım uygulamadan bir sipariş veriyorum ve kırk beş dakikalık bir süre içinde teslim almak için ekstra ücret kutusunu işaretliyorum.

Banyo hazır olduğunda Miller'ı içeri çağırıyorum ve o sıcak, koyu renk gözleri, soyunup kendisi için biraz küçük olan küvete girerken hâlâ şüpheli bir ifade taşıyor.

Miller'ın köpük banyosu yapmasının tuhaf bir şekilde rahatlatıcı ve seksi bir yanı olmasına rağmen, "Seni yalnız bırakayım," diyorum. Köpükleri tamamen onunla dalga geçmek için ekledim, ama geri tepiyor çünkü sahip olduğumu fark etmediğim bir tür sabunlu fanteziyi dolduruyor.

Kendimi odadan çıkmaya zorluyorum ve Miller'ın küvete sığamamakla ilgili şikâyetlerine rağmen, malzemelerim geldiğinde hâlâ küvetten çıkmamış oluyorum.

"Sadece çöpü dışarı çıkarıyorum," diye bağıriyorum ve teslimatçıyı kapıda karşılıyorum, böylece eşyaları çatıya kadar çıkarabiliyorum.

Teslimatçı ekstra bahşış için yardımcı oluyor ve etkilemeye çalıştığım kız hakkında bir şeyler söylediğinde cevap vermeyerek homurdanıyorum.

Her şeyi aceleyle kuruyorum ama yine de teslimatçı gittiğinde ve ben eve döndüğümde Miller beni bekliyor. Acele etmekten kızarmışım ve zor nefes alıyorum. Miller çoktan giyinmiş ve tek kara kaşını bana doğru kaldırmış.

"Ne oldu?" Hâlâ nefesimi tutmaya çalışırken sesim tizleşiyor.

"Çöp mü? Gerçekten mi? Neyin peşindesin sen?"

"Çöpü dışarı çıkarmış olmam neden bu kadar inanılmaz?"

Miller, mutfak tezgahının üzerindeki çöp yığınının bakarken kollarını etkileyici göğsünde kavuşturuyor.

"Peki, tamam. Yalan söyledim. Hadi gidelim." Elini tutup merdivenlerden çatıya çıkıyorum. Sadece bir kat, bu yüzden sorgulayacak zamanı yok.

"Biz neyiz-" Piknik halısını, yastıkları ve mumları görünce kısa kesiyor.

Kısa sürede yapabileceğimin en iyisi buydu. Beton çatının güney tarafına yığılmış bazı eski hurda parçaları dışında alan çorak.

Kapıyı arkamızdan kapatıyorum ve kimsenin bizi rahatsız etmemesi için paslı eski bir sandalyeyle kapatıyorum.

Bahar esintisi hâlâ serinletici ama New York Limanı'nın ve Manhattan'ın parıldayan ışıklarının manzarası muhteşem. Acaba Miller burada büyüdüğü için bu manzarayı hafife mi alıyor?

"Ne yaptın sen?" Miller soruyor.

"Gerçek bir randevuya falan çıkamayacağımızı biliyorum ama aklıma gelen en yakın şey bu. Bizi kendi balonumuzdan, seni de kendi kafandan çıkarmaya çalışıyorum."

Miller geniş bir gülümsemeye bana döndü. "Senin ezik bir romantik olduğunu kim bilebilirdi ki?"

"Ha-ha." Onu itiyorum, ama o hızlı davranıp bileğimden tutuyor ve beni kendisine doğru çekiyor.

"Bayıldım." Bana sıkıca sarılıyor, yaklaştıkça nefeslerimiz birbirine karışıyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp beni öpmeden önce, ki bu bizi rotamızdan çıkarır, gülümsüyorum ve kalçalarını kavrayarak onu piknik alanına doğru döndürüyorum.

"Hepsi bu değil." Kollarım onu arkadan sarıyor ve battaniyenin yanında bir sepetin durduğu yere doğru paytak adımlarla ilerliyoruz.

"On dolarına bahse girerim ki lahana cipsini çıkarıp bana ikram edeceğini söyleyeceksin."

Küçük bir kahkaha atarken başım omzuna düşüyor. "Sanki seni zehirliyormuşum gibi davranıyorsun."

"Tadı senin gibi."

Ondan uzaklaşıyorum. "Pekala. Otur bakalım. Gerçek bir muamele içindesin."

"Senin sakin mi? Çünkü bugün zaten o muameleyi gördüm." "Shane... Burada deniyorum."

Başını eğiyor ve kafası karışmış bir boğa çoban köpeği yavrusuna benziyor. "Neyi deniyorsun?"

"Bunu herkesin önünde yapamamayı telafi etmek için mi? Rahatlamayı ve *bizi*, futbolu ve menajerini unutmanı istiyorum. Bu gece sadece sen ve ben olalım. Miller ve Talon, en iyi arkadaşlar olarak takılalım ve tüm saçmalıkları unutalım."

"En iyi arkadaş ama orgazmlı mı?"

"Eğer şanslıysan." Niyetim bu değil ama hayır demeyeceğim.

Miller'ın kahverengi gözleri yarı şehvet yarı minnettarlıkla doluyor ama limana bakarken dudakları yukarı doğru kıvrılıyor. "Biliyor musun, en iyi arkadaşım Talon, Koç diyet yapmamızı söylediğinde bana gizlice ekstra peynirli iki footlong sandviç sokan adamdı."

Sırıyorum ve piknik sepetine uzanıyorum. "Şuraya bak." Körü körüne uzanıp tam da bahsettiği denizaltıyı çıkarıyorum. Onu alıyor ve hemen ikinci bir tane için elini uzatıyor. Ona verdikten sonra tekrar uzanıyorum ve bir kap kanat çıkarıyorum.

Gözleri büyüyor. "Sen sihirli misin, yoksa bu ucube bir Mary Poppins çantası mı? En iyi arkadaşım Talon da bira alırdı."

"Adamımı tanıyorum." En sevdiği biradan altı paket çıkardım.

Miller da kanatlara uzanıyor ama tam onları elimden alacakken duraksıyor. "Bunu telafi etmek için spor salonunda ne kadar zaman geçirmem gerekecek?"

"Yok," diyorum.

"Hiç mi?"

"Sana bir hile günü veriyorum."

Bu sefer, beni öpmek için eğildiğinde, onu durdurmuyorum. Çok ileri gitmekten kendimi alıkoyuyorum. Baloncuğumuzun içinde olmaktan şikâyet ediyordu ama beni böyle öptüğünde baloncuğu asla terk etmek istemiyorum.

"Haydi. Eğitimci Talon gelip fikrimi değiştirmeden önce yemeğinizi yiysin."

Miller hiç vakit kaybetmeden halının üzerine oturur ve yemeğini mideye indirir. Doymuş yağ yüklü yemeği yerken çıkardığı inilti yasadışı olmalı. Kanatlardan sonra parmaklarını yalaması? Öldür beni şimdi. Daha az işkence olur.

Sağlıksız yiyecekler yedikten, kalori dolu biralar içtikten ve tatlı olarak yüzümüzü tarta ile doldurduktan sonra, sırt üstü uzanıp şehir tarafından kirletilmiş gece gökyüzüne bakıyoruz.

Miller buraya geldiğimden beri, hatta belki de Chicago'ya geldiğim geçen sezonun başından beri ilk kez rahatlıyor. Seks rahatlığı değil, rahatlık, *rahatlık*. Her zamanki alaycı ama sevimli haline benziyor ve tüm endişeleri uzaklarda kaybolmuş gibi görünüyor. En azından şimdilik. Bu duyguyu ileride de yaşaması için her şeyi yaparım.

"Aman Tanrım, çok yedim," diye yakınıyor ama yüzündeki gülümseme bunu ne kadar önemsedığını ele veriyor: hiç de değil.

"Sana tatlıyı fazla kaçırmamanı söylemiştim."

"Söz konusu tatlıyı da almışsın. Yiyecekleri asla israf etmemelisin, Marc. Dünyanın her yerinde açlıktan ölen çocuklar var."

"Ve işte buradasın, onların tatlılarını yiyorsun. Sen bir canavarısın." "Senin seks canavarın," diye karşılık veriyor Miller.

"Bu kulağa hiç de seksi gelmiyor."

"Sana nasıl yanıldığını gösterirdim ama sanırım şu anda seks yapmaya çalışsak bile üzerine kuserim. Midem pek iyi hissetmiyor."

Yan dönüyorum ve parmaklarım Miller'ın mama bebeğinin üzerinde gezinirken ona bakıyorum. "Zavallı Miller."

"Buna değer."

"Hangisi daha iyi? Yemek mi seks mi?"

"Yemek," diyor hiç düşünmeden.

Ağzım açık kalıyor ve ona vurmak için arkamdaki mindere uzanıyorum.

Engel oluyor ama ben ona tekrar tekrar vurmaya çalıştıkça gülmekten kendini alamıyor. "Tamam, tamam, cevabımı değiştiriyorum. Seninle seks en üst sırada. Sonra yemek.

Sonra da diğer herkesle seks."

"Diğer herkesle seks yapmadığınız sürece bundan emin olamazsınız."

"Sen beni terk ettikten sonra yoğun bir son yıl geçirdim." Yastıkla ona tekrar vurdum.

"Şaka yapıyorum! Başka erkeklerle birlikte olduğumda bile, hiçbiri o zamanlar bana hissettirdikleriyle kıyaslanamazdı. Ya da şimdi bana hissettirdikleriyle."

"Peki bu nasıl?"

Miller yanağını okşuyor, başparmağı tıraşsız çenemde geziniyor. "Mutluyum."

Rahatlıyorum ve dokunuşuna yaslanıyorum. Miller saf mutluluğu hak ediyor ve bunu ona verecek kişi ben olmak istiyorum.

Birkaç gün sonra telefon geldi ve Damon'ın haklı olduğu ortaya çıktı. Miller'ın menajeri onu bırakmak istiyordu. Bu durum Miller'ı etkiledi ve kendinden emin bir görüntü çizmeye çalıştığını söyleyebilirim. Damon'ın onunla sözleşme imzalamaya hazır olması yardımcı oluyor ama antrenmandaki değişimi fark ediyorum ve hala olması gerekenden biraz daha yavaş olmasının, sakatlanmadan önceki kadar ağır kaldıramamasının ve genel olarak halsizliğinin sebebinin fiziksel olarak yapamaması değil, kafasının hala doğru çalışmaması olduğu açık. Bu noktada her şey aklından geçiyor ve diz ardı kırışını yırttığında dövüşme içgüdüsünün aldığı darbeden tam olarak kurtulmuş değil.

Bu yüzden ben onu her gün daha çok zorluyorum, o da beni geceleri daha çok zorluyor. Ara sıra Damon ve Maddox ile takılmak için baloncuğumuzun dışına çıkıyoruz, ama çoğunlukla antrenman yapıyor, sevişiyor ve takılıyor.

Göze batan bariz bir ayrıntı dışında neredeyse aynen üniversitedeki gibi. Artık aramızda kimseye ihtiyacımız yok, çünkü birbirimizin yeterli olduğunu biliyoruz. Yeterden de öte. Onunla tekrar birisini paylaşma düşüncesi aslında içimi hiç bilmediğim bir sahiplenme duygusuyla yakıyor.

"Vay anasını!" Miller oturma odamdan söylüyor.

Duştan yeni çıkmıştım ve belimde havludan başka bir şey yoktu. "Ne?" diye seslendim.

"Talon, buraya gel."

"Ne oldu?" Çekmecelerimde birkaç kıyafet arıyorum.

"Sadece..."

"Sadece ne?" Şimdi sinirlenmeye başladım. Bana ne istediğini söylemek ne kadar zor olabilir ki?

"Hemen kıçını kaldır ve buraya gel Marcus."

Marcus. Talon değil, Marc değil. *Marcus*. Lanet olsun. Giyinme planımdan vazgeçip Miller'a kanepede katıldım.

Ve yakın zamanda göreceğimi hiç düşünmediğim bir manzara var.

Caleb Sorenson ve Ollie Strömberg, iki eşcinsel hokey oyuncusu, ulusal televizyonda açılıyorlar. Birlikte.

Tek söyleyebileceğim "Oha".

"Ollie Damon'ın müşterilerinden biri değil mi?" Miller sorar ve telefonunu çıkarır.

Ona cevap vermiyorum, sadece cevabı bilmediğim için değil, aynı zamanda gözlerimi basın toplantısından alamadığım için.

Aklımdan aynı anda milyonlarca şey geçiyor. İlk düşüncem, dünyanın nihayet değiştiği ve insanların kapalı sporcuların açılmasını umursamayacağı, ancak NHL de NFL gibi bir şeyse, bu tek seferlik bir şey olabilir. Bu iki adam açılabilir ve sonra başka bir şey olmaz. Her şey aynı kalacak ve biz yine de her hareketimizi izlemek zorunda kalacağız.

Beynimin oraya gitmesinden nefret ediyorum, çünkü bu cesaret verici bir an olmalıydı.

Miller'ın telefonu bip sesi çıkarır. "Tamam, Maddox'a göre birlikte değiller. Sadece birlikte çıkıyorlar."

Miller bunu söylerken Ollie kameraya Caleb'ı bu geceye kadar tanımadığını itiraf eder. Caleb için açılıyor çünkü bunu tek başına yapmak zorunda kalmasını istemiyor.

Bu konuda yanlış bir yol mu izliyoruz? Jackson'ı koruduğumuzu düşünmek yerine onu desteklemeli miyiz?

Miller'ın eli dizime kondu. "Ne düşünüyorsun?" "Jackson'ın

Fiji'den ne zaman döneceğini düşünüyorum."

"Birkaç gün önce döndü."

"Onunla konuşmamız gerek."

Birkaç gün sonra Damon'ın ofisinde Miller, Jackson ve benimle bir toplantı ayarladık.

Jackson resepsiyona alnında bir şaşkınlık çizgisiyle giriyor ve Miller ile beni gördüğünde bu çizgi saçlarına doğru yükseliyor.

"Bu bir müdahale mi?" Jackson şaka yapıyor. "Yoksa Talon'un egosunun yeterince büyük olmamasıyla ilgili bir toplantı mı yapıyoruz? Katılıyorum, onu nasıl daha fazla okşayabileceğimizin yollarını bulmalıyız."

"Onu kim davet etti?" Homurdanıyorum.

Bekle, ben davet ettim. "Bu gerçekten neyle ilgili?" Jackson soruyor.

Miller ve ben birbirimize bakıyoruz.

"Ah. Sonunda ikiniz de kafanızı kışınızdan çıkardınız mı?"

"Bu konuda konuşmaya hazır olduğumda sana söylememi istemiştin," diyorum.

"Ben yaptım. Ajansımın neden bu işe dahil olması gerektiğini merak ediyorum..." Jackson, nedeni netleştikçe sözünü kesiyor. "Hepiniz halka açık olarak mı geliyorsunuz?"

Miller boş resepsiyon alanına bakar. "Sesini biraz alçaltmak ister misin?" Buradaki tek kişi masanın arkasındaki kız ama o da telefonla konuşuyor ve dikkatini vermiyor.

"Sizinle bu konuyu konuşmak için buradayız," diyorum. "Benim bununla ne alakam var?" Jackson soruyor.

Biz cevap veremedik Damon ortaya çıktı. "Hazır mısınız çocuklar?" Onu takip etmemiz için başıyla koridora doğru işaret ediyor.

Kapı kapandığında Damon büyük patron koltuğuna oturuyor. Jackson ve ben onun karşısında oturuyoruz ama Miller odanın içinde dolaşp Damon'ın raflardaki spor hatıralarına bakıyor.

"Peki, neden buradayız, ölü ne kadar ölüdür ve cesedi nereye saklamamız gerekiyor?" Damon soruyor.

Jackson, "Bir gün bu şaka geri tepecek" diyor. "Müvekkiliniz gerçekten de 'Ara sokakta, süper ölü ve New Jersey'de. Çünkü cesetlerden kurtulmak için tek uygun yer orası."

Damon huffs. "Jersey o kadar da kötü değil! Senin ve Maddox'un ondan nefret etmeniz, yemin ederim."

Derin bir nefes alıyorum, çünkü burada oturduğumuz süre uzadıkça Maddox'la barda geçirdiğimiz o geceki gibi daha da huzursuz oluyorum. "Miller ve ben sevişiyoruz," diye geveliyorum.

Miller gülüyor. "Ve anneme anlatma şeklimle dalga geçiyorsun." İç çekiyorum. "Senin konuşacağını sanmıyorum."

Miller yanımdaki sandalyeye oturdu, uzandı ve elimi tuttu. "Talon ve ben kararlı ve ciddi bir ilişki içindeyiz ama nasıl açılacağımızı ya da bunun Jackson'ın kariyerini nasıl etkileyeceğini bilmiyoruz."

Jackson bana bakmak için öne doğru eğildi. "*Bu* yüzden mi buradayım? Kendi kariyerinizi düşünün. Ben zaten o kadar çok şey yaşadım ki her şeyin üstesinden gelebilirim."

Damon, "Hayır, doğru olanı yapıyorlar," diyor. "Bunun sen ve Warriors üzerinde yansımaları olacak."

Jackson'ın bilmesini istemediğim için bu konuyu açmak istemiyorum

ama bu hepimizin yüzleşmesi gereken bir şey. "Henderson

Sezon boyunca Miller ile olan arkadaşlığımın bizi ibne takımı gibi gösterdiğini ve Jackson ile çok fazla takılmamam konusunda dikkatli olmam gerektiği konusunda beni uyardı."

Jackson kaşlarını çatar. "Sen hiçbir şey söylemedin. Takımdaki başka kim arkamdan bir şeyler söylüyordu? Ben düşündüm ki..." Acı gözlerini bulutlandırıyor. "Tüm bunları geride bıraktığımızı sanıyordum - eğitim kampı sırasında geride bıraktığımızı. Super Bowl'u kazandık ve bu hala bu pislikler için yeterince iyi değil mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, bu Super Bowl'dan önceydi, ama evet... onaylamadıklarını gizlemekte iyiler. Birkaçına çenelerini kapamalarını söyledikten sonra benden de saklamayı çabuk öğrendiler. Ama bu ..." Miller'ın elini sıktım. "Bu sorunlara yol açabilir."

"Bunu söyleyecek tek kişi Henderson da değil," diyor Damon. "Ama bunu dolapta yaşamak için bir neden olarak görmüyorum. Sadece bir çıkış stratejisi geliştirmemiz gerekiyor."

"Birbirinize oral seks yaparken fotoğraf çektirmenizi tavsiye etmem." Jackson göz kırpmıyor. "Sadece söylüyorum."

Damon da aynı fikirde. "Bunu listeden çıkaralım."

"Burada neden bahsediyoruz?" Miller soruyor. "Basın toplantıları, TV röportajları, ne?"

Damon sandalyesinde arkasına yaslanır. "Aslında ikinize karşı daha yumuşak bir yaklaşımın daha iyi olacağını düşünüyorum."

Koltuğumda kayıyorum. "Nasıl daha yumuşak?"

"Antrenman kampına kadar bekleriz ve önce takıma ve yönetime açıklarız. Eğer bir sorun çıkarsa, içlerinden biri bunu sızdırabilir ama biz bunu olduğu gibi ele alabiliriz. Yıllardır sporda eşcinsel erkekler var, takımlar bunu biliyor ve dedikodu değirmeni fazla mesai yapıyor ama hiçbir zaman açığa çıkmadı. Bilen güvendiğiniz insanlardan oluşan bir ekip kurun ki ortaya çıktığında desteğiniz olsun. Sızarsa sızar ve söylenenleri kontrol edebiliriz ya da hoşumuza gitmeyen bir şeyse savunmaya hazır olabiliriz. Ayrıca basılı bir röportajın Soren ve Strömberg gibi canlı bir basın toplantısından daha iyi olacağını düşünüyorum." Damon gülümsüyor. "Ve tam da bunu yapacak adamı tanıyorum."

"Kim?" Ben soruyorum.

"Strömberg'in erkek arkadaşı bir gazeteci. Bizimle Jersey'deki Stanley Cup finaline gel, seni tanıştıralım."

Biraz afallamış görünen Miller'a bakıyorum. Onu dürtüyorum. "İyi misin?"

Başını sallıyor ama daha sakın görünmüyor. Bir dakika önce iyiydi, değil mi? Şimdi buradan başka bir yerde olmayı tercih eder gibi görünüyor. O cevap veremedi Damon araya giriyor.

"Bu işi sizin hızınıza göre halledeceğiz çocuklar. Talon, birlikte bir şeyler yapabilmemiz için menajerine ulaşmam gerekecek. O zamana kadar, ne yapıyorsan yapmaya devam et. Antrenman yapın ve önümüzdeki sezona odaklanın. Söz veriyorum bunu başaracağız."

"Hokeyden anlamıyorum," diyorum. "Paten kaymak yeterince zor. Kim sopalar ve bir disk ekleyip buna spor demeye karar verdi?"

Miller eğilir ve sessizce konuşur. "Hokey taraftarlarından daha korkutucu bir şey yoktur ve ben dayak yemeyecek kadar güzelim."

"Pfft. Hepsinin kıcına tekmeyi basabilirsin."

Koltuğuna çöktü. "Korkunçsun ve seninle görülmekten utanıyorum."

"Etrafta bu kadar çok insan olmasaydı seni öperdim, seni koca tatlı dev seni."

Arenaya erken geldik ve Damon'ın ekibinden ilk gelen biziz. Tribünler uğultulu bir enerji ve galip gelme ihtiyacıyla doluyor. Beklenti ve atmosfer futbol seyircisinden biraz daha farklı ama yine de galibiyet peşinde koşmanın verdiği adrenalinle doluyorum.

"New Jersey'e gidiyoruz, değil mi? Şu Soren denen adam yüzünden mi?" Ben soruyorum. "Evet, ama bana sorarsan Vegas çantada keklik."

Nefesim kesildi. "Hokeyi takip mi ediyorsun? Seni hiç tanıyor muyum?"

Miller omuz silkiyor. "Soren hakkında bir şeyler okuyordum ve bir tür hokey çukuruna düştüm."

"Hokey deliği... Yemin ederim bir keresinde bu başlıklı bir porno izlemiştim." Miller homurdanıyor.

Jackson ve Noah ilk gelenler ve yanımıza oturdular.

"Olacaklara hazır mısınız?" Noah soruyor ve ikimiz de Jackson'a meraklı bir bakış atıyoruz. Bizi kocasına mı söyledi?

"Eğitim kampına altı hafta kaldı," diyor Jackson ve ardından imamımız üzerine ağzından "Pislikler" lafını çıkarıyor.

Oops.

"Sanırım hazırız," diyorum.

Miller "Elbette," diyor ama buna kendisinin bile inandığını sanmıyorum. Antrenmanlar hala nispeten yavaş ilerliyor ve Miller'ın işe geri dönmeye hazır olduğunu kesin olarak söyleyebilmemizin bir yolu yok.

Diğer çocuklar da gelmeye başladı ve son olarak Ollie Strömberg, erkek arkadaşı Lennon ile birlikte geldi - hazır olduğumuzda açılma yazımızı yazacak olan adam. Sadece o henüz bunu bilmiyor. Lennon düzgün sarı saçları ve gözlükleriyle sevimli bir inek. Neredeyse Miller büyüklüğünde ve dövmelele kaplı erkek arkadaşının yanında olmasının da bir faydası yok.

Damon onlarla takılmamızı, Lennon'ı tanımamızı ve eğer rahat değilsek başka birini kullanabileceğimizi söyledi, ancak Lennon bize *Sports Illustrated* için sporda eşcinsel erkekler hakkında editoryal yazılar yazan serbest bir işi olduğunu ve Soren, Strömberg ve Jackson'ın hepsinin imzaladığını söylediğinde, hikayemizi de yazma yeteneğine şimdiden güveniyorum.

Damon ve arkadaşlarını izlemek tuhaf bir deneyim. Yakında daha büyük bir parçası olmayı umduğum bir deneyim. Tohum ekildikten sonra tek düşündüğüm Miller'la birlikte olmak ve dünyanın geri kalanının ona ne kadar aşık olduğumu bilmesini sağlamak oldu.

Muhtemelen önce Miller'a söylemeliyim.

Oh, doğru. İşte bu. Mükemmel anı bekliyorum. Ne zaman olacağını bilmiyorum ama o içimde taşaklarının derinliğindeyken doğru zaman olmadığına eminim. Ya da ben onun içindeyken.

Bu adamlar birbirlerine karşı çok özgürler. Küçük dokunuşlar, bariz bakışlar.

Bugün Miller'la seks yapmak bu sefer işe yaramadı. Ona dokunmak istiyorum.

Bir kutuya konulmak ve orada kalmamın söylenmesi benim için hiçbir zaman iyi olmadı, bu yüzden bir seviyede, bunu uzun süre gizli tutamayacağımızı biliyorum.

Yapılacak doğru şeyin bu olduğunu düşünmüştüm, ancak bu grup arasındaki yoldaşlığın hayatlarımızda ihtiyacımız olan şey olduğu anlaşıldı. Bu tür bir desteğe. Ve bunu kendimize olduğu kadar Jackson'a da vermeliyiz. Ama bunu doğru yapmalıyız.

Bu benim onlara oyundan daha fazla ilgi göstermemi engellemiyor.

Geçmişte yaşadığım tüm ilişkilerin kamuoyu önünde istismar edilmesini neredeyse ironik buluyorum. Hiçbiri ciddi değildi. Hatta hiç kimseye "seni seviyorum" bile demedim. Biriyle toplum içinde olmak istediğimde, birlikte değilmişiz gibi davranmak zorunda kalıyorum.

Grup daha sonra bir gey bara gitmeyi planlıyor ama bunu kaldırabilir miyim bilmiyorum. Miller ve ben zaten çok uzun zamandır kendi balonumuzun dışındaydık. Ama maç bitip de salon boşalınca Miller diğerlerine onlarla kulüpte buluşacağımızı söylüyor.

"Gerçekten oraya gidecek miyiz?" Arabaya giderken sordum. "Gitmek istemiyor musun?"

"Hayır, istiyorum. Muhtemelen çok fazla."

Miller gülümsüyor. "Eve varana kadar yolda biraz kafa dinlemek ister misin?"

Hokey sahasının otoparkında, kimsenin duyma mesafesinde olmadığından emin olmak için etrafıma bakıyorum. Arabalarına doğru yol alan bir insan kalabalığı var ve hiçbiri bize dikkat etmiyor ama yine de yapmak istediğim şeyi, yani Miller'ın elini tutmayı yapamıyorum.

Miller beni çok iyi tanıyor. Kolumu tuttu. "İyi misin?" "Sadece bir şeylerin farkına varıyorum."

"Dostum, felsefi bir kişisel gelişim kitabı yazmalı ve adını *Bokun Farkına Varmak*."

Kiralık evimin önünde durduğumuzda, onu kucaklamak için kendime çekme dürtüsüne direniyorum. Bunun yerine, anahtarlığımdaki kilit açma düğmesine basmak ve arabaya binmek için kendimi zorluyorum.

Miller yolcu koltuğuna oturur oturmaz uzanıyor ve elini sikimin üzerinde gezdiriyor. "Bu arada kesinlikle şaka yapmıyordum." Başını eğecekmiş gibi eğiliyor ama onu durduruyorum. Tekrar dik oturuyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Tamam, sorun ne?"

"Bu kulağa garip gelecek."

"Tatlım, ağzından çıkan her şey tuhaf."

Sevgi sözcüğü içimi ısıtmamalı, lanet olsun.

o.

"Seks istemiyorum," diye geveledim. "Vay anasını."

Bu çok garip."

"Tek istediğim elini tutmak, seni öpmek ve benim olduğumu iddia etmek."

"Aww, Marc. Ben seninim. Tamamen ve tamamen seninim. Hep senin oldum. yıl."

Orta konsolun üzerine eğildik ve dudaklarımız şimdiye kadar paylaştığımızdan farklı bir öpücükle bir araya geldi. Kalıcı ve birbirimize verilmiş bir söz gibi hissettiriyor.

Miller'ın dili tembelce benimkini okşayarak beni rahatlatıyor ve destekliyor. Acil ve muhtaç değil ve renkli camlar için minnettarım.

"Siktir," diye fısıldıyor Miller. "Sen seks istemiyor olabilirsin ama ben istiyorum." Kıkırdıyorum. "Sonra görüşürüz. Çocuklara onlarla buluşacağımızı söyledin."

"Bunu bir kenara bırakıp birbirimize sakso çekebiliriz."

"Kulağa ne kadar eğlenceli gelse de, muhtemelen bir görünmeliyiz. Şu Lennon denen adam orada ve röportajımızı yapmasını istediğimizden emin olmalıyız."

Miller'ın yüzünde tereddüde benzer bir ifade belirir. "Doğru. Görüşme." "Şüpheleriniz mi var?"

Gülümsemeye zorluyor ve bana saçmalamak üzere olduğunu anlayacak kadar onu iyi tanıdığımı unutmuş olmalı.

"Bizimle ilgili değil," diyor.

Bu benim sorumu tam olarak cevaplamıyor.

"Gidip şu Lennon denen adamla konuşalım, bakalım onunla anlaşabilecek miyiz?" "Peki ya bir gey bara girerken fotoğrafımız çekilirse?"

"Damon ne derse onu yaparız. Hiçbir şeyi kabul etmiyoruz ama inkar da etmiyoruz. Eğer doğrulanmamış söylentiler ortalıkta dolaşırsa, bu durum ortalığın daha da karışmasına neden olur."

Miller başını sallar. "Bunun bir konuşma olduğuna hala inanamıyorum, biliyor musun?"

Omuz silkiyorum. "Moxie'yle de benzer bir şey yaşamıştım ama o daha çok geziler planlamaktı, böylece ilişkimiz devam etmese bile dünyaya ilişkimizin hâlâ güçlü olduğunu göstermek için kasıtlı olarak fotoğraf çektiriyorduk. Biraz yorucuydu."

"Her şey ortaya çıktığında muhtemelen bizim için de aynı şey olacak. Buna hazır mısın?"

Bir yanım hayır dememi umduğunu düşünüyor. Miller'ın elini sıkıyorum. "Hazırdan da öteyim, çünkü seninle durum farklı. Onunlayken bir zorunluluk gibi hissediyordum. Seninleyken, bu seve seve yapacağım bir kötülük çünkü seninle birlikte olacağım anlamına geliyor."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

MILLER

TDiğerleri dans pistine çıkarken Alon ve ben zavallı Lennon'a yaklaşıyoruz. Soren denen adam yüksek masamızda oturuyor ama bakışları

Jackson'ın küçük kardeşiyle dans eden Ollie'ye sıkı sıkıya bağlı. Magazin basını Soren ve Ollie'nin bir araya gelmesi için bastırıyor ama bu gece gördüğüm kadarıyla Ollie ve Lennon sağlam görünüyor. Herkesin aşık olması bu izlenimi veriyor.

Talon ve benim henüz böyle bir ilişkiye sahip olamayacağımızı bilsem de, oraya ulaşmak için adımlar atıyoruz. Bunu yapmak istemekle diğer tarafa kaçmak arasında gidip geliyorum. Bunun olamayacağını bilmekten, göz açıp kapayıncaya kadar geçen bir sürede açılma görüşmeleri düzenlemeye geçtik.

Ve hazır olup olmadığımı bilmiyorum.

Ama şimdi buradayız, barın dışında paparazzi yok ve bu Lennon denen adam tam karşımızda.

"Hey." Önüne bir içki itiyorum. "Senin için."

Kalın çerçeveli gözlüklerinin arkasından gözleri açılıyor.

"Teşekkür ederim." "*Sports Illustrated* olayı," diyor Talon.

"Bu harika."

Lennon'ın yüzü aydınlanıyor. "Muhabir olduğumdan beri bu tür makaleler yazmak hayalimdi ve bu editoryal yazıları yazmama izin vermeleri harika. Bu dergi için yepyeni bir yol. Daha kişisel olacaklar ve LGBTQ oyuncular söz konusu olduğunda sektördeki sorunları dile getirecekler, bu yüzden dahil olmak bir onur."

Lennon için bir puan.

Talon ve ben bakıştık.

Başımı salladım. "Bu önemli, orası kesin."

Lennon'ın gözleri hüzünlü bir parlaklık kazanıyor. "Matt takımında neler olup bittiğini arkasından söyledi. Bunun hâlâ bir sorun olması can sıkıcı."

"Evet." Boğazım kurudu, çünkü bu da o şeylerden biri, değil mi? Kabul etmemiz gereken bir şey ama yutması zor bir hap. Sevdiğim insanla birlikte olmak için, bu yüzden işimi kaybetmeyeceğimden emin olmak için önlemler almam gerekiyor.

Damon'la yaptığımız toplantıya kadar Warriors'ın bilet satışları gibi diğer konuları da düşünmemiştim. Jackson çıktıktan sonra geçen yıl istikrarlıydılar ama biz gerçekten iyi bir sezon geçirdik. Sadece aynı takımında oynadığımız değil, tabiri caizse *aynı takım için oynadığımız* haberi yayıldığına ne olacak?

Lennon bir şey söylemiş gibi bana bakıyor ama ben duymamıştım. "Pardon, ne dedin?"

"İyileşmen nasıl gidiyor?"

Cevap vermek üzereyken aklıma geldi. "Kayıt dışı mı?"

"O kadar kötü mü? Kayıt dışı olduğuna söz veriyorum. Teknik olarak şu anda bir işim yok. Aslında var ama Ollie'nin takımı için basın bültenleri hazırlıyorum. *Sports Illustrated* işi serbest ve sporda eşcinsel erkeklerle sınırlı, yani güvendesin." Göz kırıyor.

"Ben, şey, evet..."

Kekelememi iyileşme sorunu ile karıştırmış olmalı. İkinci şey değil. "Özür dilerim. Oynamamak kötü olmalı. Sence sezona hazır olacak mısın?"

Kendime karşı dürüst olursam, hayır. Olmam gereken yerde değilim ve geçen yıl bu zamanlar antrenman kampına girerken olduğum yerin yakınında bile değilim ama Talon'la yaptığım gibi yüzleşmeye devam ediyorum. "Hazır olduğumdan emin olacağım."

Çünkü başka ne söyleyebilirim ki? Başka ne düşünebilirim? Bir yıl daha rehabilitasyona devam edip gelecek sezon kontratım bittiğinde serbest oyuncu olarak alınmayı umabilirim ya da Warriors yönetim ekibine benimle tekrar sözleşme imzalamaları için yalvarıp yakarabilirim ama onlara fiziksel olarak bu işi yapabilecek kapasitede olduğumu göstermem gerekiyor.

"İçini karartıyorum," diyor Lennon. "Özür dilerim."

"Her şey yolunda." Talon'a tekrar bakıyorum ve o da gülümseyerek Lennon'a doğru başını sallıyor. Sanırım onaylıyor o zaman.

Bir şeyler doğru gelmiyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama midemde bir düğüm ve bugün yaptığımız şeyin çok erken olduğuna dair korkunç bir hisle uyanıyorum. Ya da yanlış. Ya da doğru düzgün düşünmemişiz.

Kendime sinirden olduğunu söylüyorum. Dünyaya açılmak büyük bir olay ve bunun bu kadar erken olacağını düşünmemiştik. Ya da hiç. Demek istediğim, aslında bugün ortaya çıkmıyoruz - sadece Lennon'un biz yayınlamakta sakınca görmeyene kadar beklemesi gereken bir röportaj yapıyoruz. Ama Talon yıllar önce bunu yapmaktan bahsederken, şimdi tam da şu anda yapıyormuş gibi hissediyor. Tereddütlüydüm ama kabul ettim, ama bunun gerçek bir plan değil de sadece bir fikir olmasından kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyorum. Belki de hiç gerçekleşmeyeceğini düşünüyordum. Çünkü gerçekle yüzleşince, çok fazla gelmeye başladı.

Çok fazla baskı. Çok fazla risk. Sadece... çok fazla, çok erken.

Damon ve Talon'un menajeri Alan, röportajımızın Manhattan'da bir otel süitinde yapılmasını organize ettiler ve her şey çok gizli tutuldu. Lennon'ın bugün neden geldiğini bildiğini bile sanmıyorum.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Talon'un menajeri ona soruyor. *Hayır, istemiyorum diye cevap vermek istiyorum!* Ama benimle konuşmuyor. Lüks otel odasının bir köşesinde toplanmış, sanki ben onları duyamıyormuşum gibi birbirlerine fısıldıyorlar. Flaş haber: Duyabiliyorum. Ve konuşmaları midemdeki düğümü sıkılaştırıyor. "Bu riskli."

Talon ona ters ters bakar ve Alan ellerini havaya kaldırır.

"Tamam, iyi ama seni uyarmadığımı söyleme. Bu Miller'ı seni etkilediği kadar etkilemiyor. Daha düşmen gereken çok yol var. 'Program çakışması' yüzünden şimdiden bazı büyük destekçileri kızdırdın. Bu arada sen de kışının üstünde oturup boşa kürek çekiyorsun."

Şimdi safra tadı alabiliyorum. Güzel. Talon benim için sponsorluk anlaşmalarını iptal mi etti? Bundan şüphelenmiştim, çünkü Talon gibi büyük yıldızların sezon dışında bizim oynadığımız zamanlardan daha yoğun bir programı olur. Bunu bir gerçek olarak duymak daha da kötüleştiriyor.

-Sanki rasyonelleştirmeye ve göz ardı etmeye çalıştığım bir güvensizlik değil de gerçekmiş gibi.

Talon dişlerini sıkarak, "Son baktığımda, sana kararlarımı destek olman için para ödüyorum," dedi.

"Senin için en iyisini yapmam için bana para ödüyorsun."

"Kariyerim için demek istiyorsun. Miller'ın benimle birlikte sahada olması kariyerim için en iyisi. Bunu unutmamalısın."

Kapı çalınır ve Damon Lennon'ı içeri alır.

"Geldiğiniz için teşekkürler."

Lennon ona gülümser. "Sorun değil. Bu gizlilik de neyin nesi-"

Talon'un bana yaklaştığını ve kıcını yanımdaki süslü aşk koltuğuna koyduğunu görünce kısa kesiyor. İlk başta kırmaktan korktuğum için üzerine oturmakta isteksizdim. Bırakın Talon'u, beni bile taşıyabilecek gibi görünmüyor. Çürük bacakları beni hâlâ tedirgin ediyor.

Lennon'ın mavi gözleri kalın çerçeveli gözlüklerinin ardında ışıltı ışıltı parlıyor.

"Bunların hepsi şimdilik çok gizli ama sana güvenebileceğimi biliyorum," diyor Damon. "Elbette." Lennon'ın bakışları Talon ve benim aramda gidip geliyor. "Ama sana güvenebilir miyim?"

Biri bana neler olduğunu açık açık anlatabilir mi? Çünkü daha yeni LGBTQ oyuncular hakkında yazmak üzere işe alındığım ve şimdi de ligin en büyük oyun kurucusu ve onun üniversitedeki oda arkadaşıyla masaya oturmak üzere olduğum için sanırım yanlış sonuçlara varıyorum. Burada salyalarımı akıtmamaya çalışıyorum."

Damon onun sırtını sıvazlar. "İşaretten çok uzak değilsin."

Talon elime uzandı. "Miller ve ben... biz... şey... bizim hikayemiz biraz karmaşık."

"O kadar da karmaşık değil," diyorum. "Onu çocukluğumuzdan beri istiyordum ve asla elde edemeyeceğimi düşünüyordum."

Lennon'ın eli kalbine gider. "Bu çok harika."

"Kurallar," diye araya giriyor Damon. "Sorduğunuz herhangi bir soruya cevap vermeyi reddedebilirler, Alan ve ben de itiraz edebiliriz. Bu makale biz onay verene kadar yayınlanmayacak, ancak biz planlamadan önce ortaya çıkarsa kısa sürede yayınlanması gerekebilir. Bu konuda önceden uyarı almanızın tek nedeni bu ve onayladığımız tek röportaj sizsiniz."

"Bitti, bitti ve kolay. Sen hazır olana kadar *Sports Illustrated*'a bundan bahsetmeyeceğim. Resmi bir fotoğraf çekimi isteyecekler ama gerekirse bu kısa sürede yapılabilir. Son ısrarcı editöründen sonra, hiçbiriniz hazır olmadan hikayenin yayınlanması riskini almayacağım."

Damon gülümsüyor. "Bu iş için doğru adam olduğumu biliyordum."

"Müvekkilinizin erkek arkadaşı olması dışında mı demek istiyorsunuz?"

Talon alay eder. Damon, "Lennon'a daha Ollie'yi tanımadan önce güvenmiştim," diyor. "Biz hazırız bunu yapmak için?"

"Evet. Hadi yapalım," diyor Talon. Kendine olan güveni sarsılmadı ama midemdeki kötü his geçmiyor.

Bu işte bir terslik var ve Talon'un menajerinin bana hançer gibi baktığını hissedebildiğim için mi yoksa bu sabahtan kalma bir his mi bilmiyorum.

Neredeyse tüm yetişkin hayatım boyunca istediğim şey buydu - Talon ve ben birlikte.

Sadece sinir.

Alan odanın diğer tarafında, kollarını kavuşturmuş ve yüzünde sert bir çatık kaşla duruyor. Bu durumu daha da kötüleştiriyor. Alan'ın iyi noktalara değinmesinden endişeleniyorum. Kaybedecek pek bir şeyim olmadığını söylerken haklıydı. Kariyerim zaten sallantıda. Bu beni ya kurtaracak ya da yıkacak. Bu kariyerimi yükseltebilir ya da öldürebilir ama kesinlikle ünlüler dünyasında profilimi yükseltecek. Paparazzi çekimlerinin arka planında olmaktan, fotoğrafını çekmek istedikleri kişi olmaya geçeceğim. Talon zaten o seviyede ve kariyerinin aşağıdan başka gideceği bir yer yok.

Bunun sorumlusu olmak istemiyorum.

Şimdi tohum ekildi, bundan sonrası yokuş aşağı. Bunu yapmamalıyız.

Kahretsin, neden buna hazır olduğumuzu düşündüm ki? İkimiz de sessiz kalmamız gerektiğini bilirken birdenbire bizi kararlı bir çift olarak resmedecek makaleler için oturmaya başladık. Şimdiye kadarki en kararlı çift gibi ve burada oturup Talon'un yüzde yüz emin olup olmadığını merak ediyorum.

Ona güvenmeliyim. Her şey başladığından beri hep açık davrandı ama çok hızlı. Süper hızlı.

Üniversiteden beri ona aşıksın. Bu hızlı değil.

Talon için süper hızlı. Heteroseksüel olmadığını sadece birkaç ay önce fark etti ve menajeri kesinlikle ilişkimize güvenmiyor.

Kafamdaki mantıklı ses bana hiçbir şeyin değişmediğini söylüyor, ama o kadar küçük adımlar attık ki ne kadar ilerlediğimizi fark etmedim ve şimdi burada birbirimize *seni seviyorum* bile dememişken ilişkimiz hakkında bir açılış röportajı yapıyoruz.

Talon, aramızdaki küçük bir şans için kariyerini büyük bir riske atıyor.

Her şey aklımdan geçiyor. Yıllarımı eski sevgililerimin ortaya çıkıp beni ifşa etmesinden endişe ederek geçirdim ve kendimi dünyaya ifşa edersem bunu yapmalarını engelleyecek hiçbir şey yok. Paylaştığımız tüm o kadınlar, özel hayatlarımızın her bir detayı tüm haberlere yansıyor.

Bunu biliyordum ama şimdi gerçekten oluyor, doğru düzgün düşünemiyorum. Kalbim çarpıyor ve alnımdan ter damlıyor. Sanırım panik atak geçiriyorum.

Kendimi derin nefesler almaya zorluyorum ama bu durumu daha da kötüleştiriyor. "Shane," diyor Talon, dikkatimi çekerek.

"Pardon, ne dedin?" Odanın içinde beni inceleyen dört çift göze bakıyorum.

"İyi misin?" Talon sorar.

Ayağa kalkıyorum. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

Lennon beni başından savdı. "Bazı soruları toparlamak için biraz zamana ihtiyacım var, ne kadar zamana ihtiyacınız varsa o kadar zaman ayırın."

Alan bu işin fişini çekmek üzere olduğum için umutlu görünüyor ama Damon pek mutlu görünmüyor. Talon'un elini tutup onu süitin yatak odasına götürüyorum ve çift kapıyı arkamdan kapatıyorum.

"Sorun nedir?" Talon sorar.

"Hiçbir şey." Elimi saçlarımdan arasında gezdiriyorum. "Her şey mi? Siktir, bilmiyorum. Alan haklı."

"Hangi nokta?"

"Aptal numarası yapma. Konuştuğunuzu duydum. Bunu yapmanı istemiyor. Senin için her şeyi mahvediyorum."

"Onun söz hakkı yok."

"Talon... Ben..." Gözlerimi kapatıyorum çünkü bunu söylerken ona bakamıyorum. "Belki de bu kadarı çok fazla."

Talon ne dediğimi anladı. "Bunu yapmak istemiyorsun."

"Yüzde yüz emin değilsek bunu yapmamıza izin veremem."

Belki kendime yalan söylüyorum, belki de söylediklerim doğru. Belki de sadece güvenceye ihtiyacım var. Bilmiyorum. Tek bildiğim korktuğum.

"Emin değil misin? Bizim hakkımızda, benim hakkımda... ne hakkında?" Talon kaşlarını çatıyor ve ben de bunu ortadan kaldırmak için elimden geleni yapmak istiyorum ama benden istediği şeyi yapabilir miyim bilmiyorum. Henüz değil.

"Bilemiyorum. Ya her şeyi yanlış yapıyorsak?" "Nasıl yanlış?"

Kendim anlamazken Talon'un anlamasını nasıl bekleyebilirim?

"Bunu kaç aydır yapıyoruz, ama aslında birlikte bir gelecek hakkında konuşmadık. Her şeyi riske atmaya hazırız, peki ne için? Bana birlikte bir geleceğin neye benzeyeceğini söyle. Benim buna değdiğimi söylüyorsun."

risk, ama her şey dağılırsa ne olacak? Ne futbolumuz ne de birbirimiz olabiliriz."

"Bunun nasıl bir sonuç doğuracağını bilmiyoruz. Sana, bana ya da NFL'e. Bunu bilmek imkânsız. Ama emin olduğum tek şey senin ve benim birlikte olduğumuz. Bu asla tehlikeye girmeyecek."

"Peki ya her gün hiç ara vermeden paparazzi bombardımanına tutulduğumuzda ne olacak?"

"Şu anki hayatımdan pek farklı olmayacak ama bunun da yolları var. Antrenman yaparken kimse bizi rahatsız etmedi."

"Çünkü nerede olduğumuzu bilmiyorlardı. Kariyerlerimiz bittiğinde ve takım arkadaşlarımız bize sırt çevirdiğinde bir arada kalacağımıza dair bir umuttan daha fazlasına ihtiyacım var. Bence kendi balonumuzun içinde olmak vizyonumuzu çarpıttı. Ailem beni destekliyor. Damon, Jackson ve tüm bu harika adamlar grubu bu dünyada olmasını istediğimiz her şey ama sadece bu kadar. Dünyanın geri kalanı onlar gibi değil ve Alan bunun neden kötü bir fikir olduğunu anlatmaya başlayana kadar sanırım gerçekliğin neye benzeyeceğini düşünmemiştim. Alan sadece bir başlangıç. Dünya Alanlar ve Hendersonlarla dolu."

"Alan gemiye binmezse kovulacak."

"Bu kadar kolay mı? Son bilmem kaç yılda sana milyonlarca dolar kazandıran adamı, istediğini elde edemedin diye bırakıp gidecek misin?"

"Evet. Çünkü bu benim için daha önemli."

"Bunu söylüyorsun çünkü fevrisin ve *her zaman* istediğini elde ediyorsun. Belki de bu sefer geri adım atıp gerçeklere bakman gerekiyordur. Bu kolay olmayacak Marc."

İkiye bölünmüş durumdayım. En iyi arkadaşına aşık olan üniversiteli genç bunu yapmak istiyor; tedbiri elden bırakıp yıllardır yapmak istediğim şeyi yapmak, yani insanlara Talon hakkında ne hissettiğimi söylemek. Daha zeki ya da belki daha aptal olan tarafım ise -henüz hangisi olduğunu bulamadım- daha fazla zaman istiyor.

Talon'un menajerinin olumsuzluğuyla bile baş edemiyorsam, diğer herkesle nasıl baş edeceğim? Takım, gazeteciler, sosyal medya. Ortalık kan gölüne dönecek.

Bu onu bahane olarak kullandığım anlamına mı geliyor? Şu anda kafam bulanık ve hiçbir şeye anlam veremiyorum.

"Bunu yapıyorum," diyor Talon, "sen olsan da olmasan da. Şu anda çekip gitmeyi seçersen, makale sadece benim hakkımda olacak, ama yine de yapıyorum."

Homurdanıyorum. "Neden bu kadar inatçısın?"

"Neden tüm bunları daha önce dile getirmedi?"

"Çünkü bugüne kadar bunun bir sorun olduğunu fark etmemiştim. Hani sahada bir şeyler olduğunu hissedersiniz ya? Bu da onun gibi bir şey. Bunu açıklayamam ama içgüdülerim bana hazır olmadığımızı söylüyor. Ya da... Ben hazır değilim. Sonra menajerin orada durdu ve bana kaybedecek çok şeyin olduğunu hatırlattı.

-Ama bunun doğru olmadığını düşünmeye başlıyorum. Kariyerim söz konusu olduğunda bu tabuttaki son çivi olabilir. Sen kendini toparlayacak kadar büyüksün. Ben değilim. Son birkaç aydır kariyerimi korumak için savaşıyorum. Bunu yapmak, duyulduğu anda kariyerimi bitirebilir."

Talon ellerini *bekle* der gibi *kaldırdı*. "Her yerde ping-pong yapıyorsun. Bu benim kariyerimle mi ilgili yoksa seninkiyle mi? Şimdi bizimle mi ilgili yoksa ne olacağımızla mı?" Bir adım daha yaklaşp kollarına uzanıyor ve onları omzumdan dirseğime kadar yatıştırıcı bir şekilde ovuyor. "Gerçekten neden korkuyorsun?"

Kendimi geri çekip yatağa uzanıyorum. "Sanırım zamana ihtiyacım var. Bulunduğumuz yeri seviyorum. İyi durumdayız. Neden bozalım ki? Bozuk olmayan şeyi düzeltme, değil mi?" "Ama görmüyor musun? Dünya bozuk, bu da bizim bozuk olduğumuz anlamına geliyor. Bunu saklamak bir zorunluluk ya da tercih olmamalı. Hiçbir şey olmamalı. Kendi hayatımız dışında kimsenin hayatında bir faktör bile olmamalı."

"İşte benim demek istediğim de bu! Bu bir faktör ve belki de henüz bununla yüzleşmeye hazır değilim."

Talon'un eli omzuma kondu. "Eğer bu senin hazır olmamanla ilgili basit bir meseleyse, o zaman istediğin kadar zamanın var. Seni bugün burada bir şey yapmaya zorlamayacağım ve eğer seni beklememi istersen, beklerim. Ama orada oturup bana her şeyin bundan ibaret olduğunu söyleyebilir misin?"

Kalp atışlarım biraz sakinleşiyor ama bu, içimde bir türlü sönme bilmeyen cehennemi söndürmeye yetmiyor.

"Bilmiyorum," diye fısıldıyorum. "Her şey bu."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

TALON

"Biraz hava almaya ihtiyacım var." Miller'ın otel odasından çıkmadan önceki son sözleri beni pek de güvenle doldurmuyor.

Ona ne olduğunu bilmiyorum. Kendini tanıdığını sanmıyorum.

-Bu yüzden tamir edemem. Ben tamirciyim. Benim işim bu. Bir şey istiyorum, peşinden gidiyorum. Yoluma bir şey çıkarsa, onu hallederim.

Bu çaresizlik hissine alışık değilim.

Ne yapmam gerekiyor? Ona yalan söyleyip her şeyin yoluna gireceğini mi söyleyeyim? Endişelerinin yersiz olduğunu mu? Çünkü var. Gerçekten var. Yalan söylediğimi bilmesi onu rahatlatmayacak. Bu işin yürümesi için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz verebilirim ama ya bu yeterli olmazsa?

İstediğimi elde etmeye alışkınım, ancak futbolda ve birbirimizle sağlam bir gelecek benim ulaşamayacağım bir şey olabilir.

Bu yüzden, onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını bilerek gidişini izliyorum.

Zamana ihtiyacı var. Miller düşünür ve analitiktir ve bu yüzden birlikte iyi çalışıyoruz. Ben düşüncesizim ama o her konuda zeki.

Geri gelecektir. Bunun doğru şey olduğunu anlayacaktır.

Kendime söyleyeceğim yalan bu, çünkü her zaman kendimi toparlamış olsam da, hayatımda ilk kez her şeyin elimden kayıp gittiğini hissediyorum.

Ya bu sadece korkaklık değilse ve her şeyi yeniden düşünüyorsa? Ya sonsuza dek çekip gitmenin daha kolay olacağı sonucuna varırsa?

Cesaretimi toplayıp oraya geri döndüğümde süitin oturma odasında bir ajan eksilmiş oluyor.

Lennon ve Damon birlikte dururlar, ikisi de endişeli görünmektedir.

"Miller'ın sakinleşmeye ihtiyacı var," diyorum. "Bu büyük bir olay ve aylardır kariyeri için mücadele ediyor, sezona hazırlanmak için kendini zorluyor. Bu, tüm bu çabaları anlamsız kılma yeteneğine sahip."

Umarım gerçek sorunu budur. Çünkü bu düzeltilebilir. Daha çok savaşıyoruz, daha çok zorlarız.

"Keşke bunun nasıl sonuçlanacağı konusunda onu rahatlatabilseydim."

Damon başını sallıyor. "Geri almak için çok geç olduğunda değil de şimdi bu korkuyu yaşaması onun için daha iyi olur."

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Alan nerede?"

Damon dudaklarını büzüyor. "Yanında bir avukat var, değil mi?" Midem taşaklarıma kadar iniyor. "Bir tane bulabilirim. Neden?"

"Umm... yani, o kapılar pek kalın değil ve sen ve Miller gürültücüydünüz. Onu kovmakla tehdit ettiğiniz anda Touchstone Sports'la telefonda konuşuyordu."

"Sözleşmeden kaçmanın bir yolunu mu arıyorsun?" Bu ihtimalle aydınlandım. Etrafımda destekleyici bir ekibe ihtiyacım var, Miller'la aramızı açmak isteyen birine değil.

Miller, Alan ağzını açana kadar gayet iyiydi.

Damon yüzünü buruşturuyor. "Daha çok seni kilit altında tutmaya çalışıyorlar. Sen onların şirketinin en büyük müşterisisin. Senin ortaya çıkman konusunda neden isteksiz olduğunu çok iyi anlıyorum ama sektörün senin gibi daha fazla adamın öne çıkmasına ihtiyacı var. Matt, Soren ve Ollie harika bir başlangıç, ama doğrusunu söylemek gerekirse, daha yüzeye bile çıkamadılar."

"Makaleyi yazmak istiyorum ama Miller olmadan bunu yapmak yanlış geliyor."

Lennon, "Bunun onu etkilemesinden endişe ediyorsanız, kimliğini korumak için Miller'ın adını her zaman çıkarabilir ve yerine başka birinin adını koyabiliriz ya da onun hakkında hiç konuşmayabiliriz" diyor.

"Onun hakkında konuşmak zorundayım. Bu yönümü keşfetmemin tek nedeni o."

"Ooh, bu iyi. Bunu kullanabiliriz." Lennon bilgisayarına doğru yürür. "Eğer hâlâ bunu yapmak istiyorsan, senden ve menajerinden onay alana kadar yayınlamayacağız."

Alan yarım yamalak ayrılırken ve Miller "hava alırken", bunu yapmanın zamanı olmadığını biliyorum. Deneyimlerimi dünyaya anlatmak istiyorum, çünkü bir yıl önce biri bana şu anda bir erkeğe sıırıslıkam aşık olacağımı söyleseydi, buna asla inanmazdım.

Miller beni birden fazla açıdan gafıl avladı ve başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum. Asla.

Telefonum cebimde titrerken Damon "Miller'a bakmaya gidiyorum" diyor.

TAKSİYE BİNİP FERİBOTA GİDECEĞİM VE

ANNEMİN. ÖZÜR DILERİM. YAPAMAM.

"Bir anlamı yok. O gitti." Telefonumu kaldırıyorum. "Kim içki ister?" Minibara yöneliyorum.

Damon ve Lennon bir şey söylemiyor.

Elimde içki, kendimi aptal aşk koltuğuna atıyorum ve bunun şimdiye kadar yapılmış en rahatsız mobilya parçası olmasından nefret ediyorum.

Lennon dizüstü bilgisayarını kapatır. "Ne olursa olsun, Ollie ve ben de benzer bir şey yaşadık. Soren olmasaydı, hâlâ bir dolapta saklanıyor olabilirdik."

En azından hala birlikte olacaklarını düşünmeden edemiyorum. Miller'ın çıldırmasından sonra, nerede duracağımızı bilmiyorum.

Touchstone Sports ve Alan'dan gelen e-postalar ben daha otel odasındaki mini viski şişesini bitirmeden gelmeye başlıyor. Lennon, Damon ve ben röportaj yapmak yerine saçmalayıp gülüyoruz ve ağızından Miller ve benimle ilgili eski hikayeler dökülüyor - çoğunlukla üniversitede yaptıklarımız. Bilirsiniz, üçlü seks hariç.

"Ona aşıksın," diyor Lennon.

"Ondan etkilendiğimi bilmeden önce ona aşık oldum. Bu mantıklı mı?"

Damon gülümser. "Çok mantıklı."

Telefonum başka bir bildirimle çalıyor ve baktığımda yine menajerimin şirketi olduğunu görüyorum.

"Şimdi ne olacak?" Ben e-postalar arasında gezinirken Damon soruyor.

"Alan meşguldü. Bu, Touchstone hukuk departmanından gelen ve her yerinde çirkin sarı fosforlu kalemler olan sözleşmemin bir kopyası. Ya tüm sözleşmeyi fosforlu mürekkep dolu bir fiçıya atmışlar ya da Alan'ı bir daha kovmakla tehdit edersem başımın ne kadar belaya gireceğini anlatıyorlar."

Damon huffs. "Senin gibi menajerlerden nefret ediyorum. Para almak istemesini anlıyorum ama sonuçta bizim işimiz sizin için en iyisini yapmak, banka hesabınız için değil."

Lennon başını sallar. "İşte tam da bu yüzden sektördeki en büyük ajanlardan biri olacaksın."

Damon, "Büyük isimlerle çalıştığım için çok şanslıyım," diyor ve ekliyor: "Ama patronlarım müşteri listemi büyütmem gerektiğini söyleyip duruyor. Ne kadar çok müşterim olursa, onlar gibi o kadar ihmalkâr olacağımdan endişeleniyorum. Mükemmel dengenin nerede olduğunu bilmiyorum."

"Eğer bu demir kaplı sözleşmeden çıkarsam, size doğru geleceğim, ama şansımı beğenmiyorum."

"Bakabilir miyim?" Damon soruyor. "Müşterilerime imzalattırdığım sözleşmeleri anlayabilmek için hukuk fakültesine gittim. Kullanabileceğiniz herhangi bir boşluk bulursam size haber veririm."

"Teşekkürler. O zamana kadar ne yapmamı önerirsin?"

"Yapabileceğiniz fazla bir şey yok. Her zaman üstlerine gidebilirsiniz."

"Şirketin ortaklarından biri."

"Eğer durum buysa oraya bizzat giderdim. Diğer ortaklarıyla konuşun. Firmanın sözleşmesinden çıkamıyorsanız, büyük sorunları daha iyi ele alan farklı bir temsilci bulabilirsiniz."

Damon haklı. Cinselliğime olumlu bir ışık tutacak birine ihtiyacım var, bu da ortaklara da açılmam gerektiği anlamına geliyor.

"Ofisleri Los Angeles'ta," diyorum.

Alan'ın USC'de beni izlemeye geldiği günü hâlâ hatırlıyorum. Çok iyi olduğumu düşünmüştüm. Tamam, kimi kandırıyorum, hâlâ öyle düşünüyorum ama şimdi durum farklı çünkü artık tek hedefim futbol değil.

Damon omuz silkiyor. "O kadar yolu gitmek istiyorsan sana kalmış, ama bizzat orada olup enselerinde solursan daha hızlı hallolur. On dolarına bahse girerim ki, eğer yüz yüze gelmezsen sana e-posta ile ulaşmaya çalışacaklardır. Bunu sezon başlamadan önce halletmek isteyebilirsiniz, böylece futbol gibi daha önemli şeylere odaklanabilirsiniz. Şahsen ben olsam böyle yapardım ama Miller'la bundan sonra ne yapacağınızı da konuşmalısınız."

Damon haklı. Touchstone, eğer zorlarsam benim için bir randevu ayarlayacaktır, ancak muhtemelen e-postaları görmezden geleceklerdir. En büyük müşterileri ben olsam bile. "Görünüşe göre Los Angeles'a gidiyorum."

Önce Staten Island'daki küçük bir eve uğramam gerekiyor.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

MILLER

"**H** nasıl gitti?" Annem ben kapıdan girer girmez soruyor. Talon'u görmeyi umarak arkama bakıyor. "Nerede-"
Yüz ifademi gördüğünde sözleri kısa kesiliyor. "Ne oldu?"
Başımı sallıyorum, çünkü hâlâ kendimi tanımıyorum. "Çıldırıldım."
"Neden?"

"Hiçbir fikrim yok."

Annem bana o bakışı atıyor, onunla dalga geçmeyi bırakmamı söyleyen bir bakış. Aynı ifadeyi gençken ve yanlış bir şey yaptığımda sayısız kez görmüştüm.

"Bence bu çok fazlaydı. İşler yolunda gitmezse ne olur?" "Ne zaman..."

Ne söylediğimi anlamam bir saniye sürdü. "Eğer. Her neyse." "Hayır, hayır. Slip'in çok şey anlatıyor."

Kahretsin, belki de öyledir.

Onunla bu konuya girmek için çok yorgunum. "Ben gidip uzanacağım."

Annem beni takip etmediği için şükrediyorum. Yüzüstü yatağıma yığılıyorum ve başımı yastığa gömüyorum. Hayatımın sonuna kadar burada kalabilseydim, bu çok hoş olurdu. Teşekkürler, evren.

Dünyadan saklanmaya devam etmek hiçbir şeyi düzeltmeyecektir.

Ugh. Kapa çeneni, vicdan azabı.

Makaleden uzaklaşmak yaklaşık yarım saat boyunca özgür hissettirdi. New York Limanı'nın ortasında bir yerde, Özgürlük Anıtı'nın yanından geçerken, suçluluk duygusu korkunun yerini aldı.

Otel olayını hiç de iyi idare edemedim. Belki daha önce bir şeyler söylemeliydim ya da belki de her şeyi sineye çekip röportajı yapmalıyım. Hazır değilsek yayından önce geri çekme seçeneğimiz vardı.

Yaklaşık bir saat ve sayısız "Ne yapıyorum ben?" düşüncesinden sonra, ön kapı çalınır ve annem onu eve alırken Talon'un sesi koridorda süzülür.

Yatak odamın kapısında beliriyor, utangaç bir şekilde ateşli görünüyor. Hayatında bir kez olsun yıkıcı bir şekilde bitkin görünemez mi? Çifte ugh.

"Selam," diyorum uyumamış olmama rağmen uykulu bir şekilde. Her şey kafamda dönüp dururken uyuyamazdım.

"Hey." Ses tonu ve tavrı kanımı donduruyor. "Neyin var?"

"Alan'ı niyetimden daha yüksek sesle kovmakla tehdit ettikten sonra, çoktan hukuk departmanına gitti ve beni şirketine kilitlemeye çalışıyor."

Ayağa kalktım. "Bu konuda seninle konuşmak yerine avukatları mı devreye soktu?" "Evet."

"Ne göt herif ama."

"Sanırım geri adım atmam için beni korkutmaya çalışıyor, ki zaten bunu senin yüzünden yaptığımı düşünürsek bu oldukça aptalca."

"Benim yüzümden mi?"

Talon bakışlarını başka yöne çevirir. "Daha önce yanılmışım. Bunu seninle ya da sensiz yapacağımı söylediğimde. Ya ikimiz ya da hiçbirimiz."

Dudaklarım ince bir çizgi oluşturuyor, çünkü buna ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Bunu *bizim açımızdan* söylemiyorum. Sadece... evet... belki de bir sonraki adımı atmadan önce biraz daha zamana ihtiyacımız var ve bunu birlikte yapmalıyız. İkimiz de hazır olmalıyız. Biz iyiyiz, değil mi? Sen ve ben?"

Talon'un cevap vermemi beklediğini biliyorum ama elimde bir şey yok. Aramız iyi. Bu sabaha kadar olan her şey *yıllardır* onunla istediğim şeydi. O zaman neden sonun başlangıcı gibi geliyor? Bir sonraki adımı atmaktan korkuyorum çünkü bu bizi altından kalkamayacağımız engellerle karşı karşıya bırakacak.

Başımı sallamak için kendimi zorluyorum ama bu onu yatıştırmıyor. Aksine alnındaki endişe çizgisi daha da derinleşiyor.

"Bu gece ilk uçakla Los Angeles'a gideceğim ve yarın bu işi çözmek için bir toplantı ayarlayacağım."

"L.A.?"

"Bunun için Alan'ın maaş derecesini aşıyorum. Değerinden daha fazla drama yaratıyor."

Her zamanki gibi düşüncesiz. "Talon... Kariyerini o adama borçlusun."

"Kariyerimi yıllar süren eğitim ve sıkı çalışmaya borçluyum. Onun tek yaptığı evrak işiydi."

İçimi çektim. "Kızgın olmanı anlıyorum ama belki de bunu bir düşünmelisin. Sen ve menajerin arasında bir çatlak yaratmak, önümüze bu kadar çok olumsuzluk çıkarken olumlu basını döndürmenin en iyi yolu değil."

"Hiçbir şeyi enine boyuna düşünmek zorunda olan ben değilim. Ben ne istediğimi biliyorum. Ben bu ajan saçmalığını çözerken, sen de ne istediğini çözmek için zaman ayırmalısın. Çünkü birkaç saat öncesine kadar aynı fikirde olduğumuzu sanıyordum."

"Öyleyiz," diye iddia ediyorum. "Sadece seni, neden benim için her şey olduğunu dış dünyaya karşı savunmak zorunda kalmadan istiyorum. Bunu istemenin çok fazla olduğunu sanmıyorum."

Ama ikimiz de öyle olduğunu biliyoruz.

Talon yaklaşıyor ve alnımdan öpüyor. "Sahip olduğumuz şeyin bununla yüzleşmeye değip değmeyeceğine zaten karar vermek zorunda kaldım. Şimdi sıra sende. İndiğimde sana mesaj atarım."

Talon yanımda olmadan uyanmak zaten garip ve doğal değil.

Vücudum antrenman modunda, Talon daha fazla zorlamam konusunda üstüme gelmese bile kalkıp koşmamı söylüyor.

Günlerce koşmak kafamı dağıtmak için pek bir işe yaramıyor ama bacağım kendini iyi hissediyor ve çok uzun zaman almış olsa da sonunda eski halime dönüyorum; oyununun zirvesinde kalmak için antrenman yapması gerektiğini bilen halime.

Talon ve ben ileri geri mesajlaşıyoruz ama çoğunlukla menajerlikle ilgili. Beni bir karar vermem için zorlamıyor ve ben de ona korkularımın hala aynı olduğunu söylemiyorum. Beni oy alıyor ve çıldırmak üzere. O toplantılarda ne konuştuklarını bana söylemeyi reddediyor ve tahmin etmem gerekirse

Sanırım ona haklı olduğumu söylüyorlar. Ortaya çıkmamalı. Bunun tek nedeni Talon'un kaybettiği desteklere karşı duydukları açgözlülük olabilir. Çünkü Talon bunun kendisine bazı kampanyaları kaybettireceğini biliyor olmalı. Muhtemelen bazılarını da kazanacaktır, ama bazılarının yürüdüğünü görebiliyorum. "Biz homofobik pislikleriz" yerine "olumsuz reklam" gibi bir terminoloji kullanacaklar ama bu sonucu değiştirmeyecek.

Üniversiteli Miller şu anki kafama bir tokat atmak ve bana onun peşinden gitmemi ve tüm bunlar boyunca onun yanında olmamı söylemek istiyor ama ben o sesi dinlemiyorum ve nedenini bile söyleyemiyorum.

Talon'la birlikteyken sadece her şey doğru değil, sanki onsuz yaptığım her şey yanlışmış gibi geliyor.

Ama mikroskop altına alınmanın çok fazla olacağından korkuyorum ve sonra hiçbir şeyim kalmayacak ve tüm dünya benim ve Talon'un seks hayatlarının her kirli detayını bilmek isteyecek. Sonrasında olacıklardan bahsetmiyorum bile.

Geçmişimizden kadınlar ortaya çıkıp hikayelerini anlatacaklar ve bu iddiaları çürütmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yok, ancak medyaya bunların zararsız bir eğlence olduğunu ve bir etkisi olmaması gerektiğini söylemek saflık olur. Queer spektrumunda olmak, tüm cinsel sapkın iftiraları ortaya çıkaracak ve üçlü seks ve seks partilerini mi ekleyecek? Çift olarak kim olduğumuza bile uymayan bir stereotipi sürekli kılacaktır.

Arkadaş olarak, paylaşmak ve eğlenmek konusunda iyiydik ama birlikte sahip olduğumuz şey çok daha fazlası.

Bunu olumlu bir şekilde çevirmenin hiçbir yolu yok ve bir halkla ilişkiler kabusu olacağız. Hayatımın özel olmasını seviyorum. Paparazzi çekimlerinin arka planında olmayı sevdim. Annemin, kız kardeşimin ya da yeğenimin bu işin içine çekilmesini istemiyorum.

Bu korkuyu nasıl yenebilirim?

Talon'un sahip olduğu ve benim her zaman kışkırdığım o kör edici inanca sahip olmak için kendime nasıl söyleyebilirim?

Gerçek bir bakış açısı kazanmam için kapımın çalınması gerekiyor.

Lennon ve Noah annemin evinin ön verandasında durduklarında, Lennon çekingen bir bakışla ve Noah kasvetli bir ifadeyle, annemin bana doğuştan aşıladığı tüm görgü kurallarımı kaybediyor gibiyim.

"Kim o?" Annem seslendi.

"Bazı arkadaşlar."

"İçeri girebilir miyiz?" Lennon hâlâ tereddütlü bir şekilde sorar.

"Özür dilerim. Elbette." Kenara çekilip onları mutfağa ve yemek alanına yönlendiriyorum.

"Muhtemelen neden burada olduğumuzu merak ediyorsunuzdur."

"Birazcık. Beni herkesin önünde konuşturmaya mı çalışacaksın?"

Lennon başını sallar. "Hayır, hazır olmadan önce kimseye bunu yapması için baskı yapmayacağım. Ben... aslında Talon hakkında yazdıklarımı sizinle paylaşmak istedim."

Gözlerim açıldı. "Röportajı onun yapmadığını sanıyordum?"

"O yapmadı. Doğru dürüst bir tane bile. Orada oturdu ve tüm zaman boyunca senden bahsetti. Sen ve Talon onaylamadıkça bunu yayınlamayacağım ama senin hakkında söylediği sözleri okumanı istedim."

Lennon dizüstü bilgisayar çantasına uzanıyor ve kağıtları bana doğru kaydırıyor.

Annem kendini tanıtmak için odaya giriyor ama ben önümdeki makaleye bakıp odaklanmakla meşgulüm:

Gafil avlandım.

Marcus Talon'un aşkı bulacağını düşündüğü son yer yirmi metrelik bir çim parçasıydı. Sahadaki tüm sevgisini oyuna, zafere ve futbol aşkına saklamıştı.

Geçtiğimiz sezon Warriors ile anlaştığında her şey değişti.

Shane Miller'ın görevi Marcus Talon'un kör tarafını korumaktır, ancak birbirlerini takım arkadaşından daha fazlası olarak görmeye başladıkları yer saha dışındaki dostluklarıdır.

Üç kez Super Bowl kazanan oyuncu üniversitedeki oda arkadaşı için "Miller'la tanıştığımız anda birbirimize bağlandık," diyor. "Onu sevdiğimi anlamam altı yılını aldı.

-O zamanlar bile."

Marcus Talon geçen sezon Shane Miller'ı takip edip Warriors ile sözleşme imzalama dürtüsüne anlam verememiş. Bunu içgüdüsel bir his olarak tanımlıyor - şu anda ligin en başarılı oyun kurucularından biri olarak sahip olduğu içgüdüünün aynısı.

Chicago'ya taşınması kendisi ve hayatı hakkında pek çok şeyi sorgulamasına yol açtı. "Ben her şeyi çözerken Miller bana karşı çok sabırlı davrandı."

Talon ve Miller, Super Bowl kazanan ilk dış oyuncu olan Matt Jackson ile takım arkadaşı. Matt Jackson'ın Miller ile olan ilişkisi üzerindeki etkisi sorulduğunda Talon'ın söyleyeceği tek bir şey var.

"Jackson'ın yaptığı tek şey başkalarının zaten orada olan şeyleri keşfetmesinin önünü açmak oldu. Shane'e karşı hislerim yıllardır var. Jackson'ın bu sektörde bunu dile getiren ilk kişilerden biri olma cesaretini göstermesi bana her zaman istediğim ama hiç bilmediğim bir şeyin peşinden gitme motivasyonu verdi."

İstatistikler, dünya genelinde diğer sektörlerde de benzer durumların yaşandığını göstermektedir. Destekleyici ve kabul edici ortamlarda, insanların cinsellikleri konusunda açık olmaları daha olasıdır. Bu nedenle birçok LGBTQ üyesi olan aileler ve benzer zamanlarda açılan queer öğrenci kümelerine sahip okullar görüyoruz. Sadece bir kişinin açılma cesareti göstermesi, geçtiğimiz aylarda NHL'de Caleb Sorensen ve Ollie Strömberg'in eş zamanlı açılmalarında gördüğümüze benzer bir domino etkisine neden olabilir.

"Miller ve ben ortak bir hayal üzerine arkadaş olduk. Her zaman Super Bowl'u birlikte kazanmayı planladık ve hedefimiz hala bu."

Warriors bu yılki Super Bowl'u kazandı, ancak Shane Miller'ın diz ardı kırışı sakatlığı nedeniyle sezonu kapatması ve yirmi maç kaçırmaması, çift için yeterince iyi değil.

"İkimizin de sahada olduğu bir galibiyet yoksa sayılmaz," diyor Talon, gözleri kararlılıkla parlıyor.

Bu sadece kazananların sahip olabileceği türden bir dürtü ve altı yılda üç Super Bowl kazanan bu oyun kurucu, erkek arkadaşıyla birlikte bir kupa daha kaldıracak yeteneğe sahip.

Geçtiğimiz yıl NFL, 2014'teki Michael Sam'den bu yana ilk dışlanan oyuncusunu gördü ve şimdi de takım arkadaşlarını bir ilişki içinde karşılamının yeni dinamiğiyle karşı karşıya.

"Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim ama Miller ve benim birbirimiz için yaratıldığımıza hiç şüphem yok. Biz birbirimiz için yaratılmışız."

Makale devam ediyor ve istatistiklerimizden ve kariyerlerimizdeki önemli noktalardan bahsediyor ve makalenin tamamı zaten bildiğim ancak şüpheler ve diğer insanların olumsuzluklarıyla boğulmuş olan her şeyi yeniden doğruluyor, ancak beni kıcımdan ve içimden vuran son paragraf.

"Başkalarının hakkında fikir sahibi olacağını bildiğiniz birini sevmek kolay değil. Toplumun sizden beklemediği bir şey olmak kolay değil. Ama kelimenin tam anlamıyla tek amacı diğer yarınız olmak için yaratılmış biriyle birlikteyseniz, bununla savaşmanın bir yolu yok. Sadece onu saklamak ya da onunla birlikte yüzleşmek gibi bir seçenek var ve ben Miller'la birlikte her savaşa girmek ve her engeli aşmak istiyorum. Başkalarının olmak istedikleri kişi olmalarının ve sevmek istedikleri kişiyi sevmelerinin yolunu açmaya yardımcı olmamızı istiyorum."

Talon'un sözleri uzun zamandır duymak istediğim her şeydi ama temkinli tarafım buna inanmama izin vermedi. Çıldırmasını, fikrini değiştirmesini, artık birbirimize ait olmadığımızı söylemesini bekledim... Kendi inançsızlığım beni engelledi.

Ama işte siyah ve beyaz. İhtiyacım olan ama fark etmediğim şey. Talon beni seviyor.

Bu sorunu çözecek mi? Hayır. Yine de korktuğum her şeyle yüzleşmek zorunda kalacak mıyız? Evet.

Ancak, bununla yüzleşmek artık o kadar ürkütücü görünmüyor.

Bir L kelimesi hiçbir şeyi değiştirmemeli, ama kafamda değiştiriyor
Her şeyi.

Noah boğazını temizleyerek beni kendime getirmeyi başardı. "Matt bunu iyi idare edemiyor."

Midem bulanıyor. "Henderson şeyi mi?"

"Bir fark yarattığını ve takımda hiçbir sorun olmadığını düşünüyordu. Carter'la olan sorunlarının üstünü örtmüştü ve her şeyin yolunda olduğunu düşünüyordu. Şimdi Henderson herkesi sorgulamasına neden oluyor. Ortaya çıkman için sana baskı yapmak istemiyorum, konu bu değil.

-Ama yine de onun iyiliği için endişeleniyorsanız, bunun aslında onun için iyi olabileceğini bilmenizi isterim."

Bunun Jackson'la hiçbir ilgisi yok ve bu yüzden kendimi suçlu ve bencil hissetmekten alıkoyamıyorum. Desteğimize ihtiyacı var.

"O iyi mi?" Ben soruyorum.

Noah'nın yüzünde utangaç bir gülümseme beliriyor. "Onu rahatlatmak için oradayım.

Sürekli."

"Bu doğru. Onların yatak odasının hemen altında oturuyorum." Lennon Noah'ya döner. "Neden çoğu geceyi Ollie'de geçirdiğimi sanıyorsun?"

"Sanki orada da aynı şeyi yapmıyormuşsun gibi," diyor Noah.

"Doğru, ama onun oda arkadaşı yok."

İlişkileri hakkında gelişigüzel konuştuklarında içimi kaplayan kıskançlık duygusu, lanet olası bir korkak olduğumu fark etmemi sağlıyor. Ama işin korkak kısmı kapalı olmak değil. Keşkelerden kaçıyorum ve bu şekilde yaşanmaz.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

TALON

TMenajerimle aramızdaki sorunları çözmek için Los Angeles'a gelme fikri işe yaramıyor. Muhtemelen telefonda daha fazla zaman geçirdim

Alan'ın ortaklarından biriyle durum hakkında her konuştuğumda, benim açılmamla ilgili endişelerini dile getirdiler. Hatta bir tanesi bir reklamcayı arayıp hoparlöre verdi, böylece varsayımsal bir NFL süperstarının açıklanması hakkındaki düşüncelerini duyabilecektim.

Jackson'dan sonra bir başkasının çıkmasının şansımızı zorlamak olacağını söylediler. Biri halledilebilecek bir şeydir, ancak ikisi boykotlara neden olabilir.

Kim dünyanın artık farklı olduğunu söylüyorsa, saçmalıyor demektir.

Menajerlerden biri bana bir saat boyunca sporun tek berbat sektör olmadığı konusunda ders vermeye karar verdi. Müzisyenler, aktörler ve tüm eğlence sektörü hala kapalı yıldızlarla dolu.

Halkın gözündeki herkes incelemeye açıktır, bu yüzden açılmak olmaması gerektiği halde hala büyük bir meseledir.

Elli yaşını aşmamış tek genç ortağım ne demek istediğimi anlıyor ve anlayışla karşılıyor, ancak o bile endişelerini dile getirdi.

Damon ile irtibat halindeydim ve sözleşmede herhangi bir kaçış maddesi bulamadı, ancak buraya bir sözleşme avukatı getirip bunu da incelemesini önerdi.

Görünüşe göre mücadele çoktan başladı ve ben henüz resmi olarak ortaya çıkmadım bile.

Miller'ın endişelendiği şey de tam olarak bu. Bunu anlıyorum, gerçekten anlıyorum ve burada tek başıma olmam da onu haklı çıkarıyor.

Miller'ı deli gibi özlesem de, biraz ezilmiş egom onu arayıp haklı olduğunu söylememi engelliyor. İstemiyorum.

bir çözüm bulana kadar onu aramamı söyledi.

"Gitmeleri için onlara ne kadar ödeyebilirim?" Yeni atanan avukatıma sordum.

Süslü hukuk bürosundaki büyük masasının arkasında oturuyor ve dudaklarını büzüyor. O da en az benim kadar sinirli görünüyor. Yine de, benim üzerimden çok para kazanmak üzere, belki de bununla mücadele ettikleri için mutludur ve sempati duyuyormuş gibi davranıyordur.

Miller'ın sesi kafamın içinde yankılanıyor: *Her şey sana kolay geliyor ve hiçbir şey için savaşmak zorunda kalmıyorsun.*

Şimdi buradayım, sorunlarımı ödemeye çalışıyorum ve hemen geri almak istiyorum. Miller bize inanacaksa, kolay yolu seçmeyeceğimi bilmeli.

"Sözleşmenizde dışarıdan temsilci alamayacağınıza dair bir madde yok ama ikinci menajerinizin size alacağı her iş için Warriors'la sözleşmeniz bitene kadar Alan'ın şirketine yüzde on ödeme yapmak zorundasınız."

Beş yıllık kontratımın hâlâ dört yılı var. Bu, Miller ve benim hakkımda sessiz kalmamı sağlamaya çalışan şerefsizler için milyonlarca dolar demek.

Benim çıkarlarımı düşünen gerçek bir temsilci, o gün kaçıp gitmek ve sözleşme konusunda avukatlık yapmak yerine kalıp benimle konuşurdu. Bu beni sadece daha fazla bu işten kurtulmak istememe neden oldu.

Yakında eğitim kampı için rapor vermem gerekiyor ve Miller ve ben de henüz işlerimizi halletmedik.

Hayatımda ilk kez kontrol bende değil ve bununla nasıl başa çıkacağım konusunda hiçbir fikrim yok.

Toplantıdan kederli bir şekilde ayrılırken Miller'ın haklı olduğunu düşünmeye başladım. Belki de bu kadarı çok fazla. Burada bana bununla savaşmamı söylüyor gibi değil. Muhtemelen benim ortaya çıkmamı engellemeye çalıştıkları için mutludur.

Belki de yapmam gereken budur? Sadece... kendime saklamalıyım. Hayatım boyunca başka birine karşı hiç böyle hissetmemiş olsam ve bunu kutlamaktan başka bir şey istemesem bile.

Tüm LGBTQ topluluğunun *onlarca* yıldır yaşadığı bu tür saçmalıklar beni şaşırtmıyor. Ben sadece tadına baktım ve bundan daha zor bir şey yaşamadım. Kimse kiminle birlikte olmak istediğini savunmak zorunda kalmamalı. Asla. İmajları, kariyerleri ya da başkalarının ne düşüneceği ya da ne söyleyeceği konusunda endişelenmemeliler.

Ünlü olmanın yeterince istilacı olduğunu düşünüyordum - bununla başa çıkabilirdim - ama bu ... Miller ve benim bundan kurtulmamızın tek yolu, içinde olmamız

Birlikte.

Otel odasına girerken düşüncelerim dikkatimi dağıtıyor ve bunu hemen fark etmiyorum. Ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarıp telefonumu ve cüzdanımı girişteki masanın üzerine bıraktıktan sonra yatak odamda birinin sesini duyunca donup kalıyorum.

Neden odamda biri var? Kesinlikle

kaçmalıyım, değil mi?

"Alo?"

Kahretsin, korku filmindeki aptal kıza dönüştüm.

Muhtemelen ev temizliği ya da başka bir şeydir, ama şimdi tek düşünebildiğim maskeli bir seri katilin beni öldüreceği.

Çünkü kafam karıştığında tamamen mantıklı oluyorum. Belli oluyor.

Otel üniforması giymiş bir hizmetçi ya da yatak odasının kapısından çıkan bir seri katil değil.

Hayır, 1.85 boyunda ve alabildiğine geniş Shane Miller orada duruyor, etkileyici kollarını kavuşturmuş, kapı pervazına yaslanmış.

"Nasıl ... neredeydin ... ve ... buradasın?"

Sırıtıyor. "Bir yerlere gelmek için flört edebilen tek kişi sen değilsin."

Ona gitmek için kaşınıyorum. Hayatımda hiç kimseyi bu kadar özlememiştim. Bu yılın çoğunu ayrı geçirmiş olabiliriz ama burada sıkışıp kalmak en zoru oldu. Önceden birbirimize karşı nerede durduğumuzun bir önemi yoktu. Ama şimdi... şimdi, her şey farklı çünkü önümde duran adam benim dünyam. Önemli olan tek şey o.

Miller bana doğru belirsiz adımlar atıyor. "Sana söylemeye geldim-"

"Yapma," diyorum ve ona saldırıyorum. Bir saniye içinde ağzım onunkinin üzerindeydi ve dilim dudaklarının arasından geçiyordu.

Miller üç saniye kadar istediğimi almama izin verdikten sonra çok erken çekiliyor.

"Hayır, hayır, hayır," diye mırıldandım.

"Konuşmak yok." Daha da geri

çekiliyor. "Yapmak zorundayız."

Kahretsin, bu iyi olamaz.

Miller benden ayrılmak için ülkenin öbür ucuna uçmaz, değil mi? Eğer bunu yüz yüze yapmak isteseydi, benim yapmamı beklerdi... Kahretsin, bunu antrenman kampında yapacak değil ya. Ya da telefonla veya mesajla.

Miller'ın yüzündeki ifade neredeyse dizlerimin üzerine çöküp bunu yapmaması için ona yalvarmamı sağlayacaktı.

Onun yerine, "Haklıydın." dedim. Aynı anda o da aynı şeyi söyledi.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Hiç bir şeyi o kadar çok istediniz ki, onu elde ettiğinizde gerçekten olmayacağından korktunuz mu, ya da her şeyi berbat edeceğinizden endişelendiniz mi, ya da ona sahip olduğunuza gerçekten inanamadınız mı?"

"Umm... hayır."

"Kafanızda sürekli bir korku yaşamak yerine tamamen vazgeçmenin daha iyi olacağını, çünkü en azından o zaman bir cevabınız olacağını hiç düşünmediniz mi?"

"Hala hayır."

Miller bir kahkaha atar. "Sonuç olarak, seninle olmak istiyorum. Sensiz yaşamak istemiyorum. Artık nasıl yaşayacağımı bildiğimden bile emin değilim."

Yorgunluk kelimelerime ağırlık veriyor. "Ben de aynı şeyi istiyorum ama bunun alenen olması gerekmiyor. Tüm bu sözleşme dramasından sonra, ne demek istediğini daha iyi anlıyorum."

"O kadar iyi gidiyor, değil mi?"

"Daha çıkmadık bile ve ben şimdiden bunun etkisiyle uğraşıyorum. Nasıl olacağı konusunda hiçbir fikrim olmadığını söylerken tamamen haklıydın çünkü benim tarafımda olması gereken insanlardan oluşan bir ekiple savaşmak zorunda olmam bile bunun sadece bir başlangıç olduğu anlamına geliyor. Daha da kötüleşecek. Bir durumu kontrol edemediğimde ne yapmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yokmuş meğer."

Miller'ın gözleri sempatik. "Hangi yılda olduğumuzu haykıranlar ve dışarı çıkmanın kolay olduğunu söyleyenler hiçbir fikre sahip değil. Bu endüstri bizi çiğneyip tükürmek istiyor."

"Tükürmek asla iyi bir görgü kuralı değildir."

Bana o çenesi *kapalı* bakışıyla bakıyor. "Burada biraz zaman geçirmeye çalışıyorum." "Özür dilerim. Devam edin."

Miller tekrar sözümü kesmemem için eliyle ağzımı kapatıyor. "Bunu yapmamak için milyonlarca neden var. Bunu yapmak için birkaç iyi neden var. Ama burada olmamın tek bir nedeni var. O da sensin Marc. Her zaman sensin."

Elini ağızımdan ne zaman çektiğinden ya da ilk kimin hareket ettiğinden bile emin değilim ama bir bakıyorum onu tekrar öpüyorum.

Sert ve iddialı.

Miller gömleğimin eteğini kaldırdığında ve parmakları karnımda gezindiğinde sıcaklık tenimde dolaşıyor. Onun dokunuşundan, ağızından ve

benimkine karşı. Her zaman ait olduğum yer orasıydı ama ben her şeye ve herkese bakmakla o kadar meşguldüm ki fark edemedim.

Miller beni topraklıyor, daha az fevri olmamı sağlıyor ve genellikle sahip olduğum uğultulu enerjiyi yatıştırıyor.

Beni daha insan yapıyor ve bunun için onu seviyorum. Sadece ona karşı her zaman duyduğum sevgiyi değil, var olduğunu hiç bilmediğim türden bir sevgiyi de.

"Seni seviyorum," diye geveledim.

Miller geri çekilir ve gülümser. "Bout fucking time you caught up." Onu itmeye çalışıyorum ama beni sıkıca tutuyor.

"Lennon makalesini yapmalıyız. Aslında... Başka şekilde ifade edeyim. Lennon makalesini hazırladık. Ona bunu basmasını söylemeliyiz."

"Ne?"

"Lennon, onunla oturmamız gereken o gün konuştuklarınız üzerine bir makale yazdı ve ben de ikimizi ve bu sektörde açılmakla ilgili gerçekleri içerecek şekilde yeniden düzenlemesini istedim. Neden hala zor olduğunu. Neredeyse her spor dalında bir sporcu açılmasına rağmen neden hala büyük bir göldeki yalnız balıklar olduklarını. İstatistiksel olarak daha fazlası olmalı."

"Ama ne hakkında-"

"Serpinti kötü olacak, ancak yönetim ekibiniz buna dahil olmasa bile etrafımızda harika bir destek ağımız var. Birlikte atlatacağımıza söz verirse bunu atlatabiliriz. Bu işte beraberiz. Sadece biz..."

PT'siyle geçirdiği günden beri üçlü seks konusunu açmadı ve bunu ima ettiğinden ya da dünyaya karşı biz olayına girdiğinden emin olamasam da, her iki durumda da cevabım aynı.

"Sadece biz," diyorum.

İhtiyacım olan tek şey o ve Miller sahip olduklarımıza daha fazla güvenmek için geri adım atmak zorunda kaldıysa, o zaman onun çıldırmasından şikayet edemem. Sanırım içten içe düşünme fırsatı bulduktan sonra yola geleceğini biliyordum ama kafamdaki o küçük ses bana çekip gidebileceğini söyleyerek beni neredeyse yıkıyordu.

"Sana göstermem gereken bir şey var." Miller yatak odasında kayboluyor, ben de onu takip ediyorum. Çantasından zımbalanmış birkaç kâğıt çıkarıyor, son sayfaya kadar çeviriyor ve bana uzatıyor. "Sana istediğin her şeyi vermek istiyorum."

Sayfanın altında, röportajın son satırı yer almaktadır:

Marcus Talon hakkında ne hissettiği sorulduğunda Shane Miller gülümsüyor. "Marc'a, ona sahip olma olasılığının gerçek olduğunu bilmediğimden beri aşığım."

"Üniversitede yaptığımız her şeyin sadece seksle ilgili olduğunu sanıyordum. Seninle kadınları paylaşmak istememin bir sapkınlık olduğunu sanıyordum ama öyle değilmiş. O zamanlar sana aşık oluyordum."

"Bu konuda... uh, bu. Sana bir sürprizim var." Miller banyoya doğru bakıyor. "Üçlü konusunda bir uzlaşma gibi bir şey."

Bakışlarını takip ediyorum ve gözlerimi kısıyorum. "Duşta bir fahişe var mı? Çünkü bunun bir test olduğunu hissediyorum... bu durumda cevabım hayır. Banyoda süper seksi, süper göğüslü bir fahişe istemiyorum, çok teşekkür ederim."

Miller gülüyor. "Fahişe yok. Gerçi sorsaydım eminim resepsiyon görevlisini buraya getirebilirdim. Kendisi USC mezunu ve hakkımızda hikayeler duymuş."

"İtibarımız kendisinden önce gelir."

"Bu gurur duymamız gereken bir şey mi bilmiyorum." "Yine mi sürtük ayıplaması duyuyorum?"

Miller sırtıyor ve ben de o kızları eve götürdükten sonra banyomda geçirdiğim o sabaha geri dönüyorum... vay canına, bir yıl olmuş bile.

"Ne?" Miller soruyor.

"Ne, ne?"

"Tuhaf
görünüyorsun."

"Teşekkürler."

Miller huffs. "Konsantre oluyormuş gibi görünüyorsun. Bu endişe verici."

"Ha-ha. 'Buraya nasıl geldik' anlarından birini yaşıyorum. Bir yıl önce nerede olduğumuzu düşünmek biraz gerçeküstü."

"Muhtemelen bunun kadar gerçeküstü değildir." Miller elimi tutup beni banyoya götürüyor ve duştaki uzlaşmasını görür görmez gülmek zorunda kalıyorum.

"Sadece gerçek aşkınız seks oyuncaklarını ödün olarak getirir."

"Bunu havaalanında güvenlikten geçirmek çok eğlenceliydi."

Gülüyorum, ama Miller kolunu arkamdan doluyor ve boynumun yan tarafını öpmek için eğiliyor ve bunu artık komik bulmuyorum. Başımı arkaya doğru eğerek ona daha fazla erişim izni veriyorum.

"Sevdiğimiz o üçlü sahneyi düşünüyordum. Hani ortada bir adam vardı ya..."

"Sen beni becerirken benim de bir Fleshlight'ı becermemi mi istiyorsun?" Bu düşünceyle sikim sızdı.

"Seni gerçek insanlarla paylaşmak istemiyor olabilirim ama yakın zamanda cansız bir nesneye aşık olacağını sanmıyorum."

"Bilmiyorum, cansız nesneler cevap vermez."

"Başka ne cevap vermiyor biliyor musun?" Miller soruyor. Devam etmesini bekliyorum.

"Ağzı sikle dolu olan erkekler."

Gülüyorum. "O zaman işe koyulsan iyi olur."

Miller başını öne eğer. "Tabii ki hayır. Ben seni kastetmiştim." "Kıçımı istiyorsan, sikimi yalamak zorundasın."

"Bunu bir tampon çıkartması yapmalılar." Miller'ın itirazına rağmen dizlerinin üzerine çöktü.

Ben gömleğimi çıkarıp bir yere atarken o da pantolonumu çabucak hallediyor.

"Ben buradayken seni hazırlayacağım, o yüzden bacaklarını biraz daha aç."

Dediğini yapıyorum ve o da banyo tezgahındaki kayganlaştırıcıya uzanıyor.

Kaygan parmakları taşaklarımı kavradığında, yüksek sesli bir iniltiye engel olamıyorum. Daha bana dokunmamıştı bile ve ben yüzünde patlamaya hazırdım.

Tanrım, şimdi yanaklarından, çenesinden, üst dudağından damlayan dölleri düşünüyorum ve kontrol altında tutmak için aletimi hızla kavramak zorunda kalıyorum.

"Biraz fazla heyecanlı biri mi?" Miller alay ediyor. "Önce gelmek ister misin, yoksa bekleyebilir misin?"

"Dayan," diye mırıldanıyorum ve bu bir yalan gibi geliyor. Miller kıkırdıyor. "Bunu göreceğiz."

Sesindeki meydan okuma beni geriyor ama parmakları kıç yanaklarımın arasından geçip deliğime alaycı bir şekilde bastırır bastırmaz, bir parmağının içeri kaymasıyla kenardan geri çekiliyorum.

Bu ilk dokunuş hâlâ garip ve gevşediğimde ne kadar iyi olacağını kendime hatırlatmam gerekiyor. Miller sikimi ağzına aldığı anda bunu hatırlamak çok daha kolay oluyor ve sikim o kadar sıcak ve ıslak ki parmağın daha da içeri girdiğini zar zor fark ediyorum. Sikimin üzerinde inatçı bir ağız ve kıçında parmaklar var ve hisler hala yeni ve biraz rahatsız edici olsa da, doyamıyorum çünkü hiçbir seks Miller'ın içimde olduğu kadar

iyi olmamıştı. Bana sahip olması.

Miller bir parmak daha ekliyor ve ben nefes nefese kalana ve bir kez daha tehlikeli bir şekilde sınıra yaklaşıp kadar beni açmaya çalışıyor. Bunu hissetmiş olmalı, çünkü durdu.

Parmakları kıcımdan kayıyor ve deliğim titreşerek tam hissi geri getirmeye çalışıyor.

Ayaktayken, hâlâ tamamen giyinik olan Miller kayganlaştırıcıya uzandı ve bana uzattı. "Aletini yağla ve gitmeye hazır ol. Önce biraz oyuncağı kullanmanı izlemek istiyorum." Miller yavaşça soyunurken ben de onu izleyerek sikimi okşuyorum. Şimdi gömleksiz ama pantolonu hâlâ üzerinde, bana vuruyor. "Duşa gir artık."

Spreyin altında ellerimi saçlarımda gezdiriyorum ve vücuduma vuran sığağın tadını çıkarıyorum.

"Talon," diye bağılıyor Miller.

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve sabırsızlanmasına bayılıyorum. Sikimi fayans duvara emdirilmiş Fleshlight ile aynı hizaya getirdiğimde, gözlerimi Miller'dan ayırmadığımdan emin oluyorum. Ta ki kafamın içine geri dönene kadar. Kahretsin, bu şeylerin bu kadar iyi hissettirdiğini kim bilebilirdi?

Ellerim duvara doğru uçuyor, bir şeylere tutunmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Durup birkaç nefes alıyorum ve sonunda sakinliğimi bulduğumda, birkaç küçük itme denemesi yapıyorum çünkü bu oyuncakları ne kadar sağlam yaptıklarını bilmiyorum, ama artık kalçalarımın ne yaptığı üzerinde hızlı bir şekilde kontrolüm yok.

Arkamdan bir yerlerden bir inilti geliyor. "Çok seksi."

Ve sonra Miller'ın elleri üzerimde, yavaşça sırtımdan aşağı iniyor ve kalçalarımı kavlıyor. Sert, lateks kaplı siki kış yanağıma dayanıyor ve ben oyuncağın içine girip çıkmaya devam ederken kendimi kıcımlı dışarı çıkarırken buluyorum.

"Prezervatife ihtiyacımız var mı?" Sesim bir nefes olarak çıkıyor. "Bareback yapmak ister misin? Bunu yapabilir miyiz?"

"Öyleyim. Son takım sağlık kontrolünden beri senden başka kimseyle birlikte olmadım."

"Aynen. Sanırım buna ihtiyacımız yok o zaman." Prezervatifi çekip çıkarıyor ve fayans döşeli zemine bırakıyor.

Sonra parmakları geri geldi, doğruca hazır deliğime girdi.

"Aletine ihtiyacım var." Ona iki kere söylememe gerek yok.

Miller daha fazla kayganlaştırıcı sürüyor ve hızlı bir hareketle içime giriyor, kocaman sikinin on milyon santiminin tamamını sokuyor ve ikiye bölünüyormuşum gibi hissediyorum.

Buna bayılıyorum. Kıçım onun etrafında zonkluyor.

"Farklı hissediyor musun?" Miller'ın sesi kulağımda gümbürdüyor.

"Çok iyi. Çok iyi." Onun dölüyle dolmak kadar iyi değil.

ol.

"Her şeyimi alacak mısın?"

Başımı salladım.

"Seni duyamıyorum."

"Evet," diye tısladım. "Hepiniz."

"Kendini hazırlasan iyi olur."

Miller önce yavaşça hareket ediyor. Kalçasını yuvarlıyor, küçük bir hamle yapıyor.

Her hareket

O yapıyor, ben de oyuncağa aynısını yapıyorum ve yemin ederim bayılmama iki saniye kaldı. Zevk, başımdan ayak parmaklarıma ve sonra tekrar geri dönüyor.

Hiç bitmesini istemiyorum ama bitmezse beni öldürmesinden korkuyorum.

Daha sert vurduğunda elim kayıyor ve neredeyse duvara kafa atıyordum. Onun yerine ön kolumu fayansa dayamak zorunda kaldım.

Miller görüşüm bulanıklaşana ve su soğuyana kadar kıçıma vuruyor ama aramızdaki sıcaklık beni sıcak tutmaya yetiyor.

Miller'ın sikinin prostatımın üzerinde tekrar tekrar muhteşem bir şekilde sürüklenmesi, orgazmımın aniden ortaya çıkmasına neden oluyor. Tüm vücudum titriyor ve inlemelerim duvarları titretiyor, ancak Miller cezalandırıcı hızına devam ediyor.

Ben Fleshlight'ın içine dökülürken, Miller içimde her hareket ettiğinde orgazmımı uzatıyor. Bacaklarım o kadar güçsüzleşiyor ki şu anda beni ayakta tutan tek şey Miller.

"Bana benim olduğunu söyle," diye homurdanıyor Miller.

Ona bakmak için başımı çeviriyorum. "Seninkine."

Miller boşalırken kolları sanki canını kurtarmak için tutunuyormuş gibi beni sarıyor. Aletim aşırı hassaslaşıyor ve Miller yavaşlayıp nefesini tutarken ben de geri çekilmek zorunda kalıyorum. "Her zaman mı?"

"Sonsuza kadar."

OTUZUNCU BÖLÜM

MILLER

Damon'un planı, zaman çizelgesi öne çekilse de tıklar tıklar işliyor. Takım yönetimi bilgilendirilir, ancak kamuya açık makale daha önce basılır.

takım arkadaşlarımıza anlatma şansımız olur. Dedikodularla başladı ve Lennon'ın makalesi ile doğrulandı. Ve hayatlarımız bu şekilde patladı.

Olmasından korktuğumuz her şey oldu.

Sürekli fotoğrafımız çekiliyor.

Biri bizi takip etmeden evimizden dışarı adım atamıyor ya da bir yere gidemiyoruz.

Eşcinselliğin bulaşıcı olduğuna dair nefret yayan ve Jackson'ı da bunun içine çeken makaleler beklenenden daha az, ancak tahmin edilenden çok daha sert. Korku tellallığı kontrolden çıktı.

Daha da kötüsü, ortaya çıkmasından korktuğumuz tüm o insanlar ortaya çıktı - üniversitede takıldığım erkekler ve Talon'la paylaştığımız kızlar. Yine de o zamanlar bile birbirimizle takıldığımızı duymak ilginç. Bizim için yeni bir şeydi ama görünüşe göre bu kadınlar farklı hatırlıyor.

Unutmamız gerektiğini biliyoruz, ancak hakkımızdaki olumlu şeylerle karışık yalanlar olduğunda bu çok zor. Olumsuzlukların arasında bir de olumluluk var ki bunun için ikimiz de minnettarız.

Ama sosyal medya gelmiş geçmiş en kötü şeydir. Olumlu yanları bazen ağır basıyor ama her zaman değil. Yine de kontrol etmeden duramıyorum. Mazoşizm sahip olunması gereken boktan bir özellik.

Marcus Talon ve Shane Miller evlenirse, ünlü isimleri Sharcus olur.

Kimin kimi kemiklediği kimin umurunda? #loveislove #teamSharcus

#ConGAYgious. Önce Matt Jackson. Şimdi iki tane daha. Yakında tüm NFL eşcinsel

olacak. San Francisco'nun eşcinsel şehri olduğunu sanıyordum #herecomesChicago

Futbolcuların kask takmalarının sebebi öpüşmelerini engellemek.

TALON VE MILLER ÇOK TATLILAR! #teamSharcus

Yatak odasında kimin oynadığını merak ediyorum.

Ugh. Ugh. Ugh.

"Yine Twitter'da mısın? Sana o saçmalıktan uzak durmanı söylemiştim," diye sesleniyor Talon mutfaktan. Homurdanma seslerimi yüksek sesle çıkarıyor olmalıyım.

"Yalan söylesem ve olmadığımı söylesem bana inanır mıydın?" "Hayır, çünkü az önce bana yalan söylediğini söyledin." "Ah. Doğru." Tekrar telefonuma bakıyorum.

Talon beliriyor ve kendini yanımdaki kanepeye atıyor. "Yeni bir şey var mı?"

"Aynı tas aynı hamam. Gerçi Henderson her geçen gün daha da pasif agresifleşiyor." Ona Henderson'ın askeri kıyafetli adamların fotoğrafını içeren son tweet'ini gösteriyorum.

Bunlar gerçek adamlar.

Talon fotoğrafı işaret ediyor. "Bahse girerim şu sondaki tam bir dibe vurmuş."

Homurdanıyorum.

Biz çıktıktan sonra #teamSharcus hashtag'i bir hafta boyunca trend olacak. Gelmiş geçmiş en kötü isim ama kabul ediyoruz. Negatif gürültüyü bastırma gücüne sahip her türlü pozitifliği kabul edeceğiz.

"Yola çıkmaya hazır mısın?" Talon soruyor ve eğer dürüst olursam, cevabım Hayır.

Takımımızla ilk kez mi karşılaşacak? Warriors'a ilk katıldığında Jackson'a cehennemi yaşatan adamlarla yeniden bir araya geldiğim için sevinçten havalara uçmadığım için beni mazur görün.

Talon korkumu hissetmiş gibi bana doğru uzanıyor. "Her şey yoluna girecek." Alay ettim. "Hı-hı, tabii."

Jackson ve Noah'nın evine giderken yol sessizdi çünkü ikimiz de zihinsel olarak kendimizi buna hazırlıyorduk.

Bir yıl önce Chicago'da Jackson'ın kapısına dayanmış, onu takımın geri kalanıyla tanışmak için bizimle gelmeye ikna etmeye çalışıyorduk. Bu kez farklı bir nedenle buradayız ama aynı mide bulandırıcı, *belki de bunu yapmamalıyız* hissi var. Geçen yıl onun içindi. Şimdi ise bizim için.

Ben kapıyı çaldıktan sonra, Noah kapıyı açtı.

"Sizinle gelmiyor çocuklar," diyor sessizce. "Sizin için durumu daha da kötüleştirmek istemiyor ve kesinlikle hepinizin takımda olmasını ve diğer tüm saçmalıkları haklı çıkarmak zorunda kalmak istemiyor."

"Anladık," diyorum. "Ama yine de deneyelim dedik."

Noah'ın Jackson'ın durumu hakkında bize anlattıklarından, hâlâ incindiğini anlıyoruz ve bunu anlayabiliyoruz. İlerleme kaydettiğini düşünüyordu. Geçen sezon canını dişine takarak oynadı ve takımın da bunu göstermek için bir şampiyonluk yüzüğü var. Ama şimdi sanki en başa dönmüş ve geçen sezonun bir önemi yokmuş gibi.

Noah omzunun üzerinden bize bakıyor. "Sizi desteklemediğinden değil..."

"Biliyoruz," diyor Talon.

Bu konuda birlik olmayı tercih ederiz, ancak henüz takımın karşısına çıkamıyorsa bunu anlayışla karşılarız. Bunu rahat bir ortamda yapmanın, eğitim kampı için rapor vermemiz gereken zamandan daha kolay olacağını düşündük.

Noah iç geçirir. "Onunla tekrar konuşacağım. Bence takımın hâlâ geçen yılki takım olduğunu görmesi onun için iyi olacak, birkaç kapalı fikirli pislik hariç."

"Teşekkürler," diyorum ama kapı kapandığında beklemeye zahmet etmiyoruz.

İkimiz de bizimle gelmeyeceğini biliyoruz ve onu kim suçlayabilir ki?

Sapık paparazziler beklendiği gibi bizi barın dışında bekliyorlar. Haber yayılmadan elli küsur kişiyi bir yere davet etmenin gizli bir yolu yok. Özellikle de bu elli kişiden kaçının bizim tarafımızda olduğunu bilmiyorsak.

El ele tutuşup kalabalığın arasından geçiyoruz, çünkü artık bunu yapabiliyoruz - toplum içinde el ele tutuşuyoruz. Her ne kadar kamera flaşları bizi kör etse ve insanlar bize uygunsuz sorular yöneltip bağırırsa da, söz verdiğimiz gibi birlikte yüzleşiyoruz.

Kolay değil, hem de hiç kolay değil ama artık her şey ortada ve bununla başa çıkmak zorundayız.

Talon ve ben ne olursa olsun buna hazır olduğumuzu bilerek yan yana uyanıyoruz. İkimiz de bu işin fazla ileri gittiğinden endişelendiğimizde, diğerimiz magazin sitelerini engellemek ve kendimize gelmemiz için kafamıza vurmak için yanımızda oluyor.

Şu anda barın güvenliğine girip kameralardan uzaklaşırken buna ihtiyacım olabilir, çünkü yine çıldırıyorum.

Talon elimi sıktı. "Hâlâ benimle misin?"

Kelimeleri bir araya getiremeyerek başımı sallıyorum, o da bunu fark ediyor ve yalan söylediğimi hemen anlıyor. Tabii ya.

Beni kendine doğru çekti. "Benden ne istiyorsun? Sana bir çıkış yolu göstermemi mi, kendine gelmeni söylememi mi, yoksa elini daha sıkı tutmamı mı?"

Talon daha mükemmel olamazdı. İhtiyacım olan şeyi bana tereddüt etmeden verme isteği beni hala şaşırtıyor, şaşırtmaması gerekse bile. Talon sadece arkadaş olduğumuz zamanlarda bile hep böyleydi. Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Sadece yanımdan ayrılma."

"Tamamdır. Hadi şu işi bitirelim."

Her ne kadar elini tutmak istesem de bunun akıllıca olmadığını biliyorum. Çocukları buna alıştırmalı ve yüzlerine vurmamalıyız.

Boğazımda bir yumruyla masalara yaklaşıırken Jackson'ın bizimle gelmediğine şükrediyorum çünkü bizi fark ettiklerinde tüm grup sessizleşiyor ve sanki havadaki gerginliği hissetmiş gibi tüm bar da sessizleşiyor.

Hızlıca bir sayım yaptım ve takımdaki ana adamların sadece yarısı buradaydı. Yarı yarıya fena değil ama umduğum gibi de değil. Beklediğimiz bir şeyin tam tersi ya da düşündüğümüz kadar kötü olmayarak bizi şaşırtmasını umuyordum ama hayır. Henüz olmadı.

"Giriş yapmanın tek bir yolu var," diyor Talon ve gülmeye zorluyor. "Gidip içki alacağız."

Talon beni gömleğimin kolundan tutup bara doğru çekti. "Korktun mu?" diye sordum.

"Evet. Sen? Hiçbir şey söylemedin."

"Evet."

"Biz bu kadar eğlenirken Jackson neden gelmek istemedi?"

Homurdanıyorum.

"Tamam, bir fikrim var." Talon barmenin dikkatini çeker ve oturdukları masa grubundaki herkes için birer shot sipariş eder.

"Onları sarhoş mu edeceğiz?" Ben soruyorum. "Çünkü öfkeli, testosteron dolu adamlara içki vermek onları bizim tarafımıza çekmek için iyi bir fikir olmayabilir."

"Anladığım kadarıyla buraya gelmek için çaba sarf ettiler, bu yüzden en azından bizi dinlemeye istekliler. Onlara bir barış teklifi sunacağız ve geçen sezon olduğumuz gibi olduğumuzu söyleyeceğiz."

Sağlam bir plan, ama benim adamım ne zaman bu plana sadık kaldı ki?

İçki tepsilerini masalara yerleştiriyoruz ve çocuklar bu sefer daha misafirperverler, yani planın ilk kısmı işe yarıyor.

Ama içkilere uzandıklarında Talon yüksek sesle "Devam et. Tabii erkeklere ilgi duymanın alkolden kaynaklandığından ve sana da bulaşabileceğinden korkmuyorsan."

Gülmemeye çalışıyorum ve ağzımı kapatmak zorunda kalıyorum.

Birkaç adam duraksıyor ve onlara bu saçmalıklarını söylemenin geri tepeceğini düşünmeme iki saniye kalıyor. Takımdaki evli çocuklara umut dolu bir bakış atıyorum ama beni şaşırtarak DeShawn Jenkins ilk atışı yapan oluyor.

"Bana bunlardan istediğiniz kadar verin," diyor. "Hiçbir alkol siz çirkinleri ateşli yapamaz."

Mükemmel bir buz kırıcıdır. Biri içki içmezse, yeterince alkolle baştan çıkabileceklerini kabul etmiş olurlar. Sanırım Talon ve ben, diğerleri içkilerini geri devirmeden önce kaldırdıklarında aynı anda rahatlamış nefesler alıyoruz.

Talon gülümser ve kollarını kavuşturur. "Güzel. Bu iş halloldu mu yoksa burada durup size tüm hikâyemizi anlatmamız mı gerekiyor?"

"Makaleleri okuduk ve magazin dergilerini gördük," diyor Bell. "İkiniz de erkeklerden ve kızlardan hoşlanıyorsunuz ama birbirinizi seviyorsunuz." Omuz silkiyor. "Her neyse dostum, gerçekten umurumda değil. Tek umursadığım bu yıl da sahada kış tekmelemek."

Her taraftan anlaşılan sesleri yükseliyor.

"Güzel, çünkü beğenmeyen olursa Henderson ve Carter'ın yanına gidip sessizce -ya da o kadar sessizce değil- sızlanabilirsiniz."

"Hey, ben ne yaptım?" diye bağıyor bir ses bir yerlerden. Dönüyoruz ve masalardan birinin ucunda Carter'ı görüyoruz. "Özür dilerim. Burada olduğunuzu fark etmemiştim. Biz de öyle düşündük-"

"Jackson'a geçen sezonki davranışlarımdan dolayı üzgün olduğumu söyledim ve bunda ciddiydim. Hepimiz futbol için buradayız ve yanıldığımda bunu kabul edebilirim. Jackson'ın cinselliğini bir hile olarak kullandığını düşünmekle hata ettim ve eminim ki siz ikiniz de kendinize ve takımın geri kalanına bu kadar zarar vermediniz. Kimse bunu isteyerek yapmaz."

"Sıcak mı?" Ben soruyorum. Takım bundan etkileniyor mu? Twitter'da çok eleştirildiğimizi biliyorum ama Damon'la birkaç kez konuştum ve Warriors yönetiminin bilet satışları konusunda çok fazla endişelendiğine dair bir şey söylemedi.

Birkaç kafa şaşkınlıkla bize doğru eğildi.

"Bilmiyorsun, değil mi?" Bell soruyor.

Talon kaşlarını çatar. "Neyi biliyorsun?"

"Henderson yeniden imza atmadı," diyor Bell. "Hak ettiğinden daha fazla para talep ediyordu ve hala yeni sözleşmesi için pazarlık yapıyordu. Senin haberin çıktığında ..."

"Yürüdü." Başımı salladım. İnanılır gibi değil. "Kiminle anlaştı?"

"Kimseyle. O serbest bir oyuncu. Ve kimsenin onunla ilgileneneğinden şüpheliyim.

Sosyal medyada saçtığı tüm nefreti görüyorlar."

Alay ediyorum. "Bizimle bir takımda oynamaktansa futbolu bırakmayı tercih ettiği için kariyerini bir kenara mı attı?"

Talon, "Birileri biraz fazla itiraz ediyor," diyor. "Bir şey için aşırı telafi diyebilir miyiz?"

Çocuklardan birkaçı gergin bir şekilde kıkırdıyor ama ben yine başımı sallıyorum çünkü nefretin bu kadar güçlü olabileceğine hala inanamıyorum. Yine de bunu haberlerde her zaman görüyorum. Nefret, dünyada olup biten tüm kötü şeylerin bir numaralı nedeni. "Eğer buna bu kadar üzüldüyse, onun için gerçekten üzülüyorum."

"Yapma." Jackson yanımda beliriyor ve masada kalan birkaç kadehten birine uzanıyor. "O buna değmez. İkinizin birbiriniz için yaratıldığını göremeyen başka biri de değmez." İçkiyi bırakıp Talon ve bana döndü. "Geciktiğim için özür dilerim. Kendimi aşmam ve her şeyin benimle ilgili olmadığını anlamam gerekiyordu."

Jenkins, "Bunu az önce yirmi beş milyon dolarlık, üç yıllık bir anlaşma imzalayan adam söylüyor," diye sesleniyor.

Jackson şu anda ligdeki en yüksek maaşlı tight end'lerden biri, ki bu da son kontratından daha iyi. Sanırım yönetim bunu telafi etme ihtiyacı hissetti.

Jackson gülümsüyor. "Sanırım bir sonraki tur benden?"

Ve *son olarak*. İlk defa bir şeyler beklediğimden daha iyi gidiyor ve ekibin en azından yarısının arkamızda olduğunu bilmek omuzlarımda bir yük oluşturuyor.

Antrenman kampı her zamanki gibi yorucu ama takım Super Bowl galibiyetinden sonra güçlü. O gece içmeye gelmeyenlerin Talon ve benimle bir sorunu varsa, çenelerini kapalı tutsunlar.

Talon'un avukatları sonunda onu sözleşmesinden serbest bırakmayı başardılar, ancak Talon bunu yapmak için bir ton para ödemek zorunda kaldı. İdeal bir durum değil ama Talon, kendisini oyaladıklarında ve dolapta kalmaya ikna etmeye çalıştıklarında onlara olan tüm inancını kaybetti.

Artık aynı menajeri, aynı ekibi ve yakında aynı evi paylaşıyoruz. Sadece bugünün sonuna kadar dayanmamız gerekiyor.

Antrenman kampı benim için iyi gitmiyor ve bugün son kesilme günü. Kontratımdaki bir madde nedeniyle maaşımı garanti altına aldım ama bu beni kesmeyecekleri anlamına gelmiyor.

Koçlarımızı ne kadar sevsek de, böyle günlerde ağırlık odasında size yaklaşmalarını istemezsiniz.

"Miller," diyor Koç Caldwell.

Odadaki hava sadece beni değil herkesi boğuyor. Çaylaklar bana dehşetle bakıyor, sanki onların üzerinden kesilmemi anlayamıyorlarmış gibi ve kıdemliler bana sempatiyle bakıyor.

Ayaklarımı hareket ettirirken kalbim çılgınca çarpıyor ve sanki kendi ölüm yürüyüşümü yapıyormuşum gibi hissediyorum.

Melodramatik olabilir ama söz konusu olan benim hayatım. Belki fiziksel hayatım değil ama on iki yaşından ve ilk futbol takımımı giydiğimden beri uğruna yaşadığım hayatım.

Yanıma gelmek için koşu bandını olabildiğince hızlı yavaşlatan Talon'a bakamıyorum ama göz ucuyla Jackson'ın onu durdurduğunu görüyorum ve hiç bu kadar minnettar olmamıştım.

Eğitim kampının yapıldığı üniversitenin koridorlarında ve koçların buradayken el koydukları ofislerde yürürken başımı dik tutuyorum.

Koç Caldwell küçük masanın arkasındaki koltuğa oturdu ve ben de o.

"İşim bitti mi?" diye sordum. Sonuna atlamasına ihtiyacım var çünkü önce açıklamayı.

"Her zamanki halinden daha yavaşsın."

"Son on ayda iki bacak ameliyatı geçirdim, yani..." *Lanet olsun* demek hiç uygun değil, o yüzden dilimi ısırıyorum.

"Biliyoruz. Ve seni kesmeyeceğiz."

Rahatlamalıyım ama beni buraya çağırmasının bir nedeni var ve bu sadece sohbet etmek için olamaz.

"Ama bu yıl güçlü çaylaklarımız var." Geçen sezon sakatlandığımda yerime geçen çocuktan bahsediyor ve yeni draft edilen yeni bir çocuğu fark ettim. "Başlangıç pozisyonlarını alacaklar."

"Rütbem yedeğe düşürüldü." Yani, bu büyük ihtimalle benim NFL'deki son yılım olacak. Kontratım bitti ve bir yıl kıçımın üstünde oturduktan sonra kimse beni işe almayacak.

"Sezonun nasıl geçtiğine bakacağız ve seni takım antrenörüne götürüp bacağının rehabilitasyonuna devam ederek eski haline dönmeni sağlayacağız. Yeteneklisin ve bunun boşa gitmesine izin vermek istemiyoruz. Muhtemelen hala bazı maçlarda oynayacaksın."

Alayımı tutmaya çalışıyorum, çünkü şansım az. Diğerleri kadar çok yönlü değilim. Gerekirse sağ açıkta oynayabilirim ama sol açıkta daha iyiyim, yeteneğim orada yatıyor.

Boku yedim.

"Kesilmedin," dedi Koç yine. "Kadrolar açıklandığında hazırlıksız yakalanmaman için sana haber vermek istedim."

Yaşasın küçük merhametler. "Artık gidebilir miyim?"

Sinir krizi geçirmek istemiyorum, ama neredeyse kaçtığım her şeyden daha çok korktuğum şey bu.

Talon ve ben tatil boyunca yaptığımız tüm çalışmalar, tüm o psikolojik saçmalıklar ve olumlu pekiştirmeler... Aslında yeterince şey yaptığımıza inanıyordum, bu da bu ezici hayal kırıklığını çok daha kötü hale getiriyor.

Kariyerimin bir son kullanma tarihi var ve büyüdüğümde ne olacağıma dair hiçbir fikrim yok. Tüm bu kamu saçmalıklarına bir de bunu ekleyin, pes etmeye çok hazırım. Sadece

Havlu atıp siktir et demek.

Sonra Talon'u hatırladım. Rüyamızı.

Ben emekliliğe zorlanmadan önce bunu bile alamayacağız.

Hâlâ bu sezon var. Hala bu sezonum var. Hayır. Ne kadar söylersem söyleyeyim, sonun korkunç hissi geçmeyecek.

Şaşkınlık içinde çıkıyorum ve ayaklarımı takımın oteline doğru yönlendirmeden önce amaçsızca etrafta dolaşıyorum.

Bu arada, kafamda "Bitmedi, bitmedi, bitmedi" diye sayıklayıp duruyorum.

Ama öyle. Maçlarda forma bile giymeyeceğim. Yedek kulübesindeyim. Süresiz olarak. Tabii bir mucize gerçekleşmezse. Belki başka bir oyuncunun sakatlanmasını umabilirim ama geçen yıl yaşadıklarımın sonra? Bu sadece kindarlık değil, karma da kıcıma tekme basar.

Haftalardır ilk kez takip edilmediğim aklıma gelmiyor ama otele varır varmaz neden yalnız bırakıldığımı anlıyorum. Talon, Caldwell'in ofisine çağrıldığında ilk durağımın burası olacağını düşünerek doğruca buraya gelmiş olmalı.

Fotoğrafçıların arasından geçip aptalca sorularını duymazdan geliyorum; biri takımdan çıkarılıp çıkarılmadığımı soruyor.

Adımlarım ağır ve Talon'un ve benim otel odama doğru adım attığımda, erkek arkadaşımı, ortağımı, hayatımın aşkını, benim için küçük alanı adımlarken buluyorum.

İçeri girdiğimi duyunca halının üzerinde iz bırakmayı bıraktı. "Beni terk mi ediyorsun?"

"Ne?"

"Eğer takımdan çıkarılırsan, başka bir takımı deneyeceksin, değil mi? Bu da ülkenin öbür ucunda olacağın anlamına geliyor ve bunun sadece yılın yarısı için olduğunu biliyorum, sonra birlikte olacağız ama gitmeni istemiyorum. Tüm bunları neredeyse uzun mesafeli olarak yaptık ve seninle sadece kısa bir süre yüz yüze görüşebildim ve bunu tekrar yapmak istemiyorum."

Saçmalamasına izin veriyorum, çünkü çok iyi gidiyor.

"Gerekirse yaparım çünkü seni NFL'de oynama hayalinden asla alıkoymam - o kadar da aşağılık biri değilim - ama lanet olsun, çok bencilim ve beni terk etmeni istemiyorum."

"Bitirdin mi?" Yüzümde bir gülümseme belirerek soruyorum. Garip bir şekilde, Talon'un bu konuda çıldırması beni daha sakinleştiriyor, çünkü o haklı. Bu olduğundan çok daha kötü olabilirdi. Kesilebilirdim. Beni işimden atabilirlerdi.

Göt. Ama ben buradayım. Çok fazla maça çıkamasam da takımla birlikte kalacağım ve Chicago'da olacağım. Tabii oynarsam.

"Ne dediler? Ne dediler?"

"Yedek kaldım çünkü McLaren ve yeni çocuk şu anda benden daha hızlı."

Dövüş Talon'u rahatlatırken gözle görülür bir vızıltı halinde bırakır. "Kalıyor musun?"

"En azından bu yıl için." Gelecek yıl, muhtemelen değil, ama bunu söylemiyorum. İhtiyacımız olduğunda bununla yüzleşeceğiz. Geleceğimi belirlemek için koca bir sezonum var.

Talon tekrar volta atmaya başlar. "Hayır. Seneye de burada olacaksın. Bundan emin olacağız. Daha fazla eğitim, daha fazla PT, daha fazla-"

"Bir yolunu buluruz."

"Birlikte. Bunu birlikte çözeceğiz... değil mi?"

Başımı salladım. "Tekrar kaçmayacağım. Ne istediğimi biliyorum."

Talon'un burada olması, beni desteklemesi, geleceğimizi birlikte planlamak tek istediğim.

"Ne yaparsam yapayım, bu son sezonum olsun ya da bacağım iyileşsin, fark etmeyecek. Sizinle olduğum sürece mutlu olacağım."

Talon'un ifadesi yumuşuyor ve kollarını bana dolamak için yaklaşıyor. Başı benimkinin hemen altına oturuyor ve şampuanı berbat bir otel şampuanı gibi kokuyor. "Bunu hâlâ yapabiliriz. Bundan eminim. Bir milyar yıl önce, bir gün ikimizin birlikte Super Bowl kazanacağımıza söz verdiğim o geceyi hatırlıyor musun?"

"Evet," diye mırıldandım saçlarına. "Senin saçmaladığını sanıyordum."

Talon gülüyor. "Sanırım o zamanlar bile hayalimiz birlikte olmamızdı. Şampiyonluk değil. Bunun mümkün olduğunu bile bilmeden sana aşık oldum."

Göğsüm ısınıyor ve mutlulukla doluyor. "Belki de yeni bir hayal kuralıyız. Seni ve beni içeren başka bir şey."

Kafamın arkasına şakacı bir tokat attı. "Bu B planı olacak. A planını hala yapabiliriz. Sadece biraz zaman alabilir."

"Şanslısın ki kışını sonsuza dek tutmaya hazırım."

Talon geri çekiliyor ve başını eğiyor. "Sadece kışım mı?" Omuz silkiyorum. "Sanırım geri kalanını da alacağım."

Alaycı bir gülümsemeyle eğiliyor ve beni usulca öpüyor. "Bana karşı çok iyisin."

"Alaycılık. Ben böyle seviyorum."

"Lanet olsun, beni çok seviyor olmalısın."

Onu öpme sırası bende. "Bir tondan daha fazla."

"Ben de seni seviyorum, Shane."

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

TALON

ÜÇ YIL SONRA

O Tamam, rüyalar gerçek hayatta planlanandan daha uzun sürüyor ama önemli olan burada olmamız. İster kader, ister evren, ister Miller'ın kadro dışı bırakılması sadece yarım sezon sürmüştü çünkü çaylak oyuncu önemli anlarda tıkanmıştı. Miller canla başla çalıştı ve takım olarak savaştık ama ilk sekiz maçta geri dönemeyecek kadar çok mağlubiyet aldık. O yıl playoffları bile kaçırdık ve son şampiyon olduğumuzu düşünürsek bu egomuzu yerle bir etti.

Geçen yıl en azından sonuna kadar yaklaştık ama Super Bowl'a bir maç kala elendik.

Biz güçlü bir takımız ve bunu kanıtladık ama yine de benim için yeterli değildi.

Şimdi, dört kez kazandığım Vince Lombardi Kupası'nı takdim etmek üzereyken, hiçbir şey ama hiçbir şey benim için daha büyük bir zafer olmadı.

Çünkü Shane Miller'ın hayatıma girdiği geceden beri bu gece on yılı aşkın bir süredir planlanıyordu.

Bu aynı zamanda geleceğini hiç düşünmediğim bir gece - birinden sadece kalbimizde değil, kâğıt üzerinde de sonsuza dek benimle olmasını istediğim gece. Planımı aileme anlattığımda annem romantik olduğumu, babam çelik gibi taşaklı olduğumu ve erkek kardeşim de bunun dangalakça olduğunu söyledi.

Teşekkürler, Trey.

Spiker koç ve genel müdürle konuşmasını bitirdiğinde ve beni MVP konuşması yapmam için çağırdığında, altıma sıçmaya hiç bu kadar yaklaşmamıştım.

Ulusal TV.

Açılmasından bu yana geçen üç yıl içinde iki oyuncu daha aynı yolu izledi. Baltimore'dan emekli olmak üzere olan bir oyuncu ve San Francisco'ya draft edilmeden kısa bir süre önce açılan Whitman adında bir çocuk. Sektör daha kabullenici mi? Tam değil, ama daha iyiye gidiyor.

Kupa bana verilirken ellerim titriyor ve Genel Müdürüm bana sarılıyor.

Miller'la bu adımı atmayı üç yıldır düşünüyordum - birbirimizi her şeyin üstünde tuttuğumuzdan beri - ama belki de bunu yüz milyon insanın önünde yapmak çok düşüncesizce olur. Bu benim, bu yüzden biraz yetenek olmadan yapılacak bir Talon şeyi olmazdı, ama bunun çok fazla olabileceğini düşünüyorum.

Bana bak, olgunlaşıyorum. Yürü be.

Spiker ile konuşuyorum ama hangi kelimelerin çıktığına dair hiçbir fikrim yok. Devam etmek üzereyken reflekslerim devreye giriyor ve mikrofonu tekrar ağzıma götürüyorum.

"Bu işi bitirmeden önce yapmak istediğim bir şey var." Arkamı dönüp podyuma çıkan merdivenlerin dibinde bekleyen takım arkadaşlarıma bakıyorum. "Shane. Neredesin?" Ona el sallıyorum.

İnsanlar cevabın kesinlikle evet olacağını bilmiyorsanız evlenme teklif etmemeniz gerektiğini söylüyorlar ve Miller sonsuza kadar bu işin içinde olduğumuzu söylese de aslında evlilik hakkında hiç konuşmadık.

Chicago'ya geldiğimden beri geçen dört yılda evlilikten bir kez bile bahsedilmedi. Eğer isteseydi, şimdiye kadar bir şeyler söylerdi. ... belki. Düşündüm de, ben de bahsetmemiştim ama işte buradayım. Tanrım, ya istemediği bir şeyse? Bugün ve bu yaşta geçerli bir soru.

Fuuuck.

Belki de ona sarılmalıyım.

Sahneye çıktığında gözleri hafifçe açılmıştı ama yüzünde bir gülümseme vardı - kazanan bir gülümseme, çünkü başardık.

Şüphelerim ve endişelerim eriyip gidiyor, çünkü evlenmek istemese bile, sonsuza dek onun ve benim olduğumuzu bilmesini istiyorum. Bu adımı atsak da atmasak da benim için fark etmez, çünkü ona sahip olacağım.

Kupayı ona vermeye gidiyorum ama aynı anda onu kucaklayıp aramıza sıkıştırıyorum. Tanrım, inanılmaz kokuyor. Miller karışımı gibi

futbol ile. Hâlâ ağır pedlerimiz, terli ve kirden sıırıslıkıam olmuş formalarımız içindeyiz ama bu an daha tatlı kokamazdı.

Kalabalığın sesi daha da yükseliyor gibi görünüyor ama kulaklarımdaki kalp atışlarım hepsini bastırıyor.

Çoğu insan yüzükle evlenme teklif eder. Ben Vince Lombardi Kupası ile yapacağım. Ama en azından yarım yamalak yaptığımdan şikayet edemez.

Beynim ve vücudum bir kez olsun aynı dalga boyunda görünüyor ve düşündüğüm büyük, halka açık, abartılı evlilik teklifini yapmak yerine, tek yaptığım başımı çevirip Miller'ın kulağına fısıldamak.

"Evlen benimle, Shane."

Aniden geri çekiliyor ve aynı anda elimden kayan kupayı bırakıyor. İkimizin de sahada alıcı olmadığını düşünürsek, ikimiz de tekrar yakaladığımızda etkilendim.

Gülüyoruz, ama gözlerimiz buluştuğunda gülüşümüz kayboluyor.

"Tekrar söyle," diyor Miller. "Yani bunun gerçekten olduğuna eminim."

"Evlen benimle. Kocam ol. En iyi arkadaşım. Hayat arkadaşım. Her şeyim ol."

Spikerin mikrofonu yine gözümüze soktuğunu ve seksen bin kişilik stadyumun tamamının duyduğunu ancak şimdi fark ediyorum. Herkes ayağa kalktı.

Siktir...

Sonuçta bu bir kamu teklifi.

Miller sadece gülümsüyor ve mikrofona doğru eğiliyor.

Basit bir kelimeyle, tüm hayatım tamamlanıyor. "Evet."

TEŞEKKÜRLER!

Blindsided'ı okuduğunuz için teşekkürler. Talon ve Miller susmak bilmeyen ve kendi hikâyelerine ihtiyaç duyan çiftlerden biriydi.

Bir kitap almak için can atan bir diğer çift de genç Jet ile hokeyci Soren. Sahte Erkek Arkadaş evreninde sırada onlar var, ancak Talon ve Miller gibi, büyük olasılıkla sahte erkek arkadaş kinayesi içermeyecekler.

Jet'in kaçması ve müzik dünyasında müzik hayalini yaşaması gerekiyordu. Görünüşe göre, ağabeyinin dünyasını geride bırakmak istemeyebilir. Yayın tarihi belli değil.

Eden Finley haberlerini takip etmek için en iyi yer Facebook'taki okuyucu grubum.

<https://www.facebook.com/groups/1901150070202571>

Alternatif olarak, posta listeme katılabilirsiniz: <http://eepurl.com/bS1OFH>

AYRICA EDEN FINLEY TARAFINDAN

EDEN FINLEY KİTAPLARINI BURADA BULUN

<https://amzn.to/2zUIM16>

<https://www.edenfinley.com>

SAHTE ERKEK ARKADAŞ SERİSİ

Sahtekarlık (E/M)

Hile Oyunu (E/M)

Deke (E/M)

Blindsided (M/M) Hat

Trick (Çok yakında!)

STEELE KARDEŞLER

Yazılmamış Yasa (M/M)

Söylenmemiş Yemin (Çok
yakında!)

KRALİYET YÜKÜMLÜLÜĞÜ

Unprincely (M/M/F)

BİR GECE SERİSİ

Hemsworth ile Bir Gece (E/K)

Calvin ile Bir Gece (E/K) Fate

ile Bir Gece (E/K)

Rhodes ile Bir Gece (M/M)

Onunla Bir Gece (E/K)

TEŞEKKÜRLER

Betalarıma teşekkür etmek istiyorum: Leslie Copeland ve Jill Wexler.

Diğer erken okuyucularıma özel bir söz: Crystal Lacy, May Archer, Anita Maxwell, Jenn Taylor, Sam Desity, Aimie Jennison ve Kimberly Readnour.

Harika düzenleme için Deb Nemeth.

Xterraweb'dan Kelly'ye redaksiyon ve düzeltme için teşekkürler. Ve son okuma için Lori Parks'a.

Book Cover by Design'dan Kellie Dennis, siz her zaman bir rock yıldızısınız.

Son olarak, Foreword PR & Marketing'den Linda'ya bu kitabın yayınlanmasına yardımcı olduğu için çok teşekkür ederim.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.